

TEMMUZ 1994 AYLİK SİYASİ DERGİ FİYATI:30.000 TL (KDV dahil)

19

- ▶ 1. YILINDA SİVAS KATLIAMI
- ▶ PARTİYE (LENİN)
- ▶ YAZILI BELGELERLE SON ÖRGÜTSEL AYRILIĞIN İÇ YÜZÜ - 1
- ▶ PARTİ VE ORDU BÜNYESİNDE YAPILMAK İSTENEN NEDİR?
- ▶ DARBECİLİK VE KOMPLOCULUK YENİLGİYE, MLM ZAFERE GÖTÜRÜR !

PARTİZAN

İÇİNDEKİLER

Sunu yerine	3
1. Yılında Sivas Katliamı	5
Partiye (Lenin)	19
YAZILI BELGELERLE:	
Son örgütsel ayrılığın iç yüzü-1	25
Parti ve ordu bünyesinde yapılmak istenen nedir?.....	61
Darbecilik ve komploculuk yenilgiye, MLM zafere götürür!	95

UMUT YAYIMCILIK ve Basım Sanayi Limited Şirketi adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Fehmi KÜÇÜKARSLAN

Yönetim Yeri: Oğul Sok. No. 16 Sultanahmet/İSTANBUL **Tel:** 516 25 38 - 516 60 20 **Fax:** 518 23 23

Baskıya hazırlayan: Umut Yayımcılık, **Baskı:** Serler A.Ş.

BÜROLAR

Ankara: Necatibey Cad. No. 80/12 Maltepe **Telefax:** 0 230 63 27

İzmir: Fevzipaşa Bulvarı 1368 Sok. No: 1 İlkbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

Çukurova: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı Kat: 5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana

Malatya: Tabakhane Mah. Balarcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K: 2 No: 64 **Tıf:** (0422) 322 08 04

Sunu yerine

Sınıf mücadelesinin keskinleştığı ve emekçilerin alanlara aktığı yakıcı temmuz sıcağında yine birlikteyiz. Proletarya partisinde ortaya çıkan ayrılık ve nedenleri kitleler nezdinde giderek netleşmekte, sis bulutları dağılmakta ve kimin ne dediği anlaşılır bir hal almaktadır.

Kamuoyunda darbeci-tasfiyeci "MK" kliği olarak bilinenlerin kitlelerin geri duygularına hitap ederek "siyasi-ideolojik ayrılık yok" diye çokça gürültü koparmalarının arkasındaki yüzü bugün ortaya çıkmaktadır.

Artık kamuoyu önünde iki çizgi mücadelesinin keskinleştığı bugünlerde TKP(ML) iradesini yansıtan güçler geline aşamada okun sivri ucunu tasfiyeci-darbeci "MK" kliğine yöneltmiş durumdadır.

Bu sayımızda PTT kanalıyla dergimize gelen belgeleri ve sorunlar değişik yönleriyle irdeleyen yazıları okurlarımıza sunuyoruz. Ayrıca; 1. yılında Sivas katliamını tarihsel yönleriyle irdeleyen. Zeki Erdem'in yazısını bulacaksınız.

Yeniden buluşmak dileğiyle

Partizan

1. Yılında Sivas Katliamı

Zeki ERDEM

AÇIKLAMA: Sivas Katliamını tarihsel yanlarıyla irdeleyen bu yazıyı okurlarımıza sunuyoruz.

"...bu olay Alevileri pasif konumdan daha aktif hale getirmiştir. Alevi kimliğini daha duyarlı savunur konuma gelmesinde bu katliamın önemli rolü olmuştur. Katliam öncesi kısa bir dönem devlet ile balayı yaşayan Aleviler belli bir oranda devlete karşı soğuk durmaktadır."

2 Temmuz 1993.... Tam bir yıl oldu. Yer Sivas, Madımak Otel. Tekbir sesleriyle, şeriat isteriz vb. sloganlarla, sanki cennetteki yerlerini garantilemeye çalışan ve bunun mutluluğunu yaşadığını sanan otelin etrafında binlerce insan görünümü ama bütün davranışlarıyla insan olmanın dışına çıkmış büyük bir kalabalık! Uğultu halinde sesleri gökyüzüne yükselen bu gözü dönmüş kalabalığın o an için tek hedefi var. PTT binasının arkasındaki sokak ile Hikmet Işık Caddesi'ni Bankalar Caddesi'ne bağlayan sokakların kesiştiği noktaya kapısı açılan Madımak Otel'in içindekiler. Ve oteldekilerin hiçbirisi, başlarına gelecek olanın boyutlarını kestiremeyecek durumda. Korkuyorlar ama, ölümü düşünmedikleri kesin! Saatler saatleri kovalıyor. Kendilerini bir an olsun kurtaracaklarını düşündükleri insanlardan bütün ümitlerini kesiyorlar. Kendilerini korumak için otelin içinde ne bulurlarsa onlarla barikatlar oluşturuyorlar. Güneşin, yarı yeniden doğacağına belli olduğu bir saatte, bir kent ancak bu kadar kesin bir dille benim gökyüzümde güneş bir daha doğmasın diyebilirdi. Kentin tam orta yerinden yükselen alevler ve dumanlar sardı Sivası.

BİR KENTİ TANIMAK

Katliamdan bir yıl öncesiydi. Kepenek caddesindeki kitapçıların vitrinlerine özenle konulmuş bir kitap, başlığıyla herkesin dikkatini çekiyordu. Belki de bu dikkatin nedeni kapakta yer alan resimdi. Çünkü, yüz metre ileride kapaktaki resmin gerçeği bulunuyordu. Kitabın kapa-

ğındaki resim, İsmet İnönü müzesiydi. Kitabın adı ise: "Altıncı Şehir" (1) Yazarının adı, Ahmet Turan Alkan.

Bazı dergileri ve Sivas'ın elitlerini yakından tanıyanlar için bu isim hiç yabancı değildi. Alkan, Cumhuriyet Üniversitesi'nin yeni açılan Tarih Bölümü'nün yeni öğretim görevlisiydi. Meslekten tarihçi olan Alkan, kitabında Sivas'ı ele alıyordu. Zaten kendisi de Sivas'lı olmanın ayrıcalığından bahsederek ve her fırsatta o kente tutkunluğuyla övünen biridir. Kalem de güçlüdür. En çetrefil teorik meselelerden, tarihin bilinmeyenlerine hatta daha da ileri giderek, önceleri Sivas'ta şimdilerde ise Tokat'ta da yayınlanan Hürdoğan gazetesindeki "Maks-ı ber-ab" adlı köşesinde "Türk otomotiv Endüstrisi: Titre ve kendine gel" (2) diyebilecek kadar da güncel sorunlara ve ekonomi konularına ilgili birisi. O, İslam dininin bir türlü çözümlenemeyen teorik sorunlarına da kalem oynatır. Bütün bunların arasında "solun zihinsel donanımına" (3) ilişkin de düşünceler belirtmekten geri kalmaz. Onun yazılarını okuyanların ortak kanaati, yazılarına bolca serpiştirdiği Arapça ve Farsça sözcüklere rağmen dilinin akıcı olduğu şeklindedir. Bu nedenle, yazılarını kendisini okutan bir yazar olmanın sevincini her zaman yaşayabilir.

"Altıncı Şehir" bir öykü yazarına taş çıkartacak kadar zevkle okunan bir kitaptır. Ve bir kent, bir aydının kaleminde ancak bu kadar sevdirebilir. Yabancı olduğu o kenti, her zaman önünden geçtiğimiz ama Afyon sokağının başında kuytu bir köşeye sıkışmış "Çerkes'in kahvesini" o satırları okuduktan sonra farklı sevebilirdik. Çünkü gençtik, yazar, kahvenin gençlerin istilasına uğramasından çok rahatsız olmuştu. Şimdilerde yıkılan bu yer için, gözyaşı döktümü onu bilemiyorum.

Alkan'a göre o kentin her yerinde sevebilecek bir tarih vardı. Ayrıca kesinlikle, kente dışarıdan gelenler için de bir tanıtım kitabı olarak yazılmamıştır. O bir tarihçidir. Yazdıklarında o kentin sevelemeyecek bir tarihi olduğu hakkında hiçbir not bulunmaz.

Bir yıl sonra, Sivas'ı anlatan bir kitabın sayfalarına girmeyen tarih, nostaljik duyguların hiçbirini beslemeyecek kadar ürkütücü oldu. O tarihsel birikim, kentin en nostaljik yerlerinden biri olan "Çerkes'in kahvesine" arkası dönük binanın önünde patlamıştı. Artık Sivas için bütün güzellikleri en güzel insani duygularla betimleyecek bir güç kalmamıştı. Ve konuşan tarih başka tarihtir. Renkleri, 400 yıl önce katledilen Pir Sultan'ın yaşamında daha rahat seçilebilecek bir tarihtir bu!

Bizde kanlı günler vardır: Kanlı cuma, kanlı pazar gibi. Ve bizde koskoca bir kentin ön ismi kanlıdır artık. Tarih: 2 Temmuz 1993. Kanlı Sivas!

Bir kenti tanımak için tarihçi olmak iyi bir önkoşuldur. Ama daha iyi bir önkoşul, tarihi anlamaktır.

TARİH: UTANCIN BİRİKİMİ Mİ?

Bu sorunun bilimsel olmadığını biliyorum. Ama şu soruların bilimsel olanı yakalayabilmek için gerekli olduğu kanısındayım. Bir tarihçi kendisi-

nin ve o yaşadığı an için geçerli olmayan toplumsal değerlerin olmadığı bir katliamı nasıl yazar? Yazarken, içinde, sadece insan olmaktan kaynaklanan duygular isyan eder mi?

Tarihi kuramsal düzeyde sorgulayanların çoğu onu bir bilim olarak tanımlama çabasındadırlar. Çünkü bir bilim için gerekli konu ve yöntem, tarih için vardır. Tarih geçmişte yaşanan olgu ve olayları konu edinir. Bir bilim olarak tarih, sosyal bilimlerde yer alır ve diğer sosyal bilimlerin sorunlarına ortakır. Hatta onlardan daha fazla sorunlara sahiptir. Ele alınan konular hakkında tarihiçi, ampirik bilgiler edinme şansına sahip değildir. Onun için ampirik bilgiler ancak belgeler olabilir. Çünkü incelenecek konu birkez gerçekleşir. Ve gerçekleştiği andan sonra onu geri getirmek olası değildir.

Tarih tikel ile genel arasındaki ilişkiyi ele alır. Tarihiçi ne yazık ki olgu ile yorumu birbirinden ayıramaz. Bizde "Tarih Nedir?" çalışması ile daha çok tanınan E. H. Carr, tarihinin bir görevinin de genelleme yapmak olduğunu yazar. "Genellenmenin can alıcı noktası şudurki, onunla bir olaylar dizisinden başka bir olaylar dizisine geçerek tarihten bir şeyler öğrenmeye, ders çıkarmaya kalkışırız. Genelleme yaparken, bilinçli ya da bilinçsizce bunu yapmaya çalışıyoruzdur." (4)

Tarihin sayfaları, insanların kendi aralarındaki ilişkilerin yine insanların tanımladığı dostluk gibi, barış gibi sözcüklerle sürdürülmediğini yazar. Hatta, insanoğlunun kendi yaptığı tarih, insanoğlunun kendisine o sayfaların arasından vahşi ve ürpertici sayfalar da sunar. Daha da ileri gider; bu sayfaların bazılarını insanoğlunun belleğine unutulmasın diye çivilemiştir. Bu çivilemenin elbetteki önemli nedenleri vardır. Bunlardan en önemlisi olayın gerçekleştiği süreçte olaya karşı duyarlı olan insanların, o olaydan bir takım semboller ve değerler üretmesidir. Sivas katliamının Aleviler açısından böyle bir durum taşımamasından dolayı Alevilerin tarihinden bir örnek verebiliriz. Kuyucu Murat Paşa'nın, Bektaşî Çelebisi Kalender Çelebi ve yoldaşlarının kellelerini kesip kuyulara dolturduğu ve bu nedenle adının "Kuyucu"ya çıktığını tarih yazar. Bu olayların oluşumunu Pir Sultan'ın katledilişi ile karşılaştırın. Aynı kültürel atmosferin içinde bu iki olayın algılanışı ve ürettiği semboller çok farklıdır. Kalender Çelebi'nin ve arkadaşlarının katledilişi daha mı az vahşet taşıyor? Halbuki bu katliamın aynı kültürel atmosfer içinde izini bulmak çok zor iken Pir Sultan'ın katledilişi bunun tam tersidir. (iki toplumsal olayın, aynı kitle tarafından çok daha farklı algılanmasının nedenleri üzerinde ileride yine duracağız. Şimdilik bu karşılaştırma anlatmak istediğimiz konu açısından yeterlidir.)

Tarihin içinde, böyle ilk bakışta garip karşılanabilecek ama özüne inildiğinde bütün gerçekliğiyle ortaya konulabilecek, sayısız örnek vardır. Çünkü onun malzemesi insandır: "Tarih hiçbir şey yapmaz, büyük servetleri yoktur ve savaşlarda döğüşmez. Herşeyi yapan, sahip olan ve döğüşen insandır, sahici canlı insan" (5) ve insanoğlunun kendisini "sürüden-topluma" dönüştüren evrimi, aynı zamanda onu bir bütünün içinde ikili bir toplumsal

ilişkiyi sürdürecektir. Bu ikili yapı binlerce yıllık insanlık tarihinin hikayesinin elemanlarıdır. O elemanlar en basit biçimiyle şu şekilde sınıflandırılabilirler: Bir tarafta sahip olanlar, diğer tarafta sahip olmayanlar. Bir tarafta zulüm yapanlar, diğer tarafta zulme uğrayanlar. vs. vs.

Tarih, bu ikili yapının mücadelesini ifade ederken, başka biçimlerde başka şeyler de ifade eder. Bu noktada, bu ayrımı, bu farklı ifade edilişleri en iyi gösteren, bilim olarak tarih nedir? Veya tarih nedir? biçimindeki sorulardır.

İlk bakışta nasılsa bu sorular birbirine bağlıdır. Yanıtları da şu iki sözcüğün birbirine olan bağlılığı gibidir. Bu iki sözcük; "tarihçi" ve onun konu edindiği "olgu veya olay". Buradan yola çıkarak tarih, "tarihçi ile olguları arasında kesintisiz bir karşılıklı etkileşim süreci, bugün ile geçmiş arasında bitmez bir diaolog" (6) biçiminde tanımlanabilir.

Tarih üzerine bu kısa özetten sonra baştaki soruya dönebiliriz. Ve soruyu şu şekilde daha açık sorabiliriz: Tarihçi, araştırdığı olay ve olgular karşısında kendisini duygularından arındırabilir mi?

Tarih, eğer genelleme ve yorum içerecekse, tarihçinin kendi değer yargılarından sıyrılabileceğini savunmak yanlış olacaktır. Bu nedenle tarihçi, çoğu kez bütün anti bilimselliğine rağmen "iyi" ve "kötü" kavramlarını kullanacaktır. Bunda etkili olan faktör, insanoğlunun kötü karşısında iyinin mutlak zafer kazanmasını isteyen genel eğilimidir. Bu genel eğilim, tarihçinin araştırdığı olguları değerlendirirken dayanılmaz biçimde kendini hissettirir. Engels'in şu sözü yukarıdaki eğilimi dikkate alır ve tarihin nasıl bir işlev gördüğü veya görmesi gerektiği yolunda yeterli bilgi verecektir: "Tarih, bütün tanrıçaların en acımasızdır; yalnızca savaşta değil, "barışçı" ekonomik kalkınma dönemlerinde de zafer arabasını arkasında ceset yığınları bırakarak sürer." (7) Tarihin acımasızlığı "iyi" ve "kötü" olanı ayırmadaki gücüdür. Ama bu güç, çoğu kez tarihin kendi özgürlüğünden insan iradesinin dışında oluşacak yasaları belirgin kılmaz. Hele bu yasaları açıklayıcı pozisyonda bulunan bireyin "ait olduğu toplumun ürünü olması, isteyerek veya istemeyerek sözcüsü" (8) olması, geçmişin olaylarına da öyle bakmasını sağlar.

Demek ki tarihçi, tarihsel olgu-olay karşısında değer yargılarından kolayca kopamıyor veya tamamem kopamıyorsa, onun içinde bulunduğu değer yargılarını taşımayanlar karşısında "çifte standart" uygulayacak konumda kalması o oranda kolay olacaktır. Nitekim acı ama, çoğu kez de öyle olmaktadır.

Baştaki satırlarımıza dönelim. A. Turan Alkan profesyonel bir tarihçi idi. "İstiklal Mahkemeleri" (9) gibi bir konuda daha özgür olabilirken, Sivas'ın tarihine sayfalar karalarken nedense birkaç satır, kente olan duygusal etkileşiminin dışına çıkıp yazamaz!

Ve bilimsel olmayan sorumuza gelelim: Tarih, insanoğlunun geçmiş sürecinin birikimidir. Ve bu birikim, tarihçinin elinde evrilip çevrilebilecekse,

yine evrilip çevrilebilecek bir kavramla bir "utancın birikimine" dönüşmez mi?

Bu sorunun yanıtı ortada kalsın. Ama Sivas katliamının üzerinden 365 gün geçse (veya ne kadar çok yıl geçerse geçsin) dahi düşünmeye devam etmek gerekir. Çünkü, "Tarihten ders çıkarmak hiçbir zaman tek yönlü bir süreç değildir. Geçmişin ışığında bugünü öğrenmek, aynı zamanda bugünün ışığında geçmişini öğrenmek demektir." (10) Ayrıca, "neden, niçin" sorularını yeniden yeniden sormak gerekir. Hatta, her defasında "şunun için" "çünkü" ile başlayan yanıtlar verilse de.

SİVAS KATLIAMININ GELİŞİMİ: NEDEN? NİÇİN?

Sivas Katliamı Cumhuriyet döneminin en önemli ayaklanmalarından biridir aynı zamanda. Sivas'ta gerçekleşen olayı sadece katledilen her acısından veya gerçekten katledilenlerin masum oluşundan yola çıkarak değerlendirmek ta baştan konuyu eksik ele almak demektir. Bugüne kadar yapılan yorumlarda ağır basan yön, katledilenler açısından olmuştur. Bu ele alış tarzının duygusallıkla da bütünleşen çok haklı nedenleri vardır. Ama biz yukarıda tarih yazmaktan çok tarihi anlamak gerektiğini söyledik. Sivas'ta bir katliam olmuştur. Ama bir ayaklanma sonucunda gerçekleşmiştir bu katliam. Ancak ayaklanma ile yapılan katliam arasındaki ilişkinin paralelliği yüzde yüzdür demek, bugünkü veriler açısından mümkün değildir. Katliam için kesin olan şeyler, ayaklanma için çoğu kez geçerli olamamaktadır. Ancak, "şeriat isteriz", "kahrolsun laik düzen" sloganlarının hedefleri de gözardı edilemeyecek şekildedir. Yalnız bu yön cılızdır. Cılız olduğu içindir ki, katliam "şeriat isteriz" sloganının ifade ettiği boyutlardan çok öteye geçmiştir. Be ki, eyleme katılan kitlenin çoğunluğunun amacı bu slogandan ibarette olabilir. Ama o çoğunluğun farkında olmadığı, olamayacağı amaçlar çok daha belirgindir. Bu noktada, eylemdeki gelişmeleri "kitle psikolojisiyle" açıklamak, çoğunluğun amacını olayın tamamı şeklinde görmektir ki bu çok yanıltır. Zaten öyle olsa idi, olayı açıklamak çok daha kolay olur, yeniden yeniden "niçin" "neden" sorularını sormanın bir anlamı kalmazdı.

Bugüne kadar sorular soruldu. Sayısız yanıtlar verildi. Bu yanıtların içinden "çifte standarta" düşmeden gerçeğe en uygun olanını seçmek gerekiyor. Ne var ki bu çok sayıda zorluğu da beraberinde getirmektedir. Bunu aşabilmenin yolu, neden sorusuna genel olarak verilen bazı yanıtları burada tekrar ele almaktır.

Kendisini islam devrimcisi olarak tanımlayan Taraf dergisi, katliamı açıktan savunan yayın organlarından biri olmuştur. Ayrıca bu dergi, olayı sadece Madımak'ta ki insanları katletmeye yönelik bir hareket olmaktan çok, sisteme karşı bir ayaklanma olarak değerlendirmiştir. Şu açık ki, Taraf dergisinin dile getirdiği birçok konu, eyleme katılan kitleleri yönlendiren konular arasında olmuştur.

Katliamın hemen ardından Ağustos ayında çıkan 30. sayısında olayın

savunusunu şu şekilde yapıyordu: "Geçen ay çok hareketli ve bereketli geçti. 70 yıllık Cumhuriyet tarihinin en büyük direnişlerinden biri 2 Temmuz'da Sivas'ta yaşandı. Kökten batıcıların gövde gösterisine geldiği Sivas, müslümanların gövde gösterisine sahne oldu. Sonuç, kökten batıcılar için tam bir hezimetti" (11).

"Taraf" için neden, oteldekilerin ve Pir Sultan etkinliklerine katılanların "kökten batıcı" olması idi. Ayrıca bir de bu batıcı zihniyet "Şeytan Aziz'i" Sivas'a getirmişti. Bu nedenle tıpkı "Kırklareli, Tekirdağ, Kızılcahamam, Boyabat'ta kendi iradesini dayatan" güç "Sivas'ta da Batıcı ihanet cephesine" (12) net cevap verdi.

Taraf dergisi gibi kendisini var olan "dinsiz laik" düzene karşı savaş yürütenlerin sesi olduğunu iddia eden birçok dergi Sivas'ı bir ayaklanma, katliamı ise dinsiz, laik düzene verilmiş cevap olarak değerlendirdi. İmza dergisi, Yeryüzü bunlardan birkaçıdır.

Bu yayın organlarıyla birlikte, kendisi açıktan şeriat isteyen güçlerin içinde gören yayın organları ve onların sayfalarında kalemlerini oynatan aydın müsveddeleri 37 insanın katledilmesini kafirle yapılmış bir cihatın sevinci gibi karşıladılar. Ama bu insanların sevinçleri, Sivas vahşeti tek başına bunların eseri biçiminde bir düşünceye kaptırmasın sizleri. Çünkü "neden" sorusuna onların verdiği yanıtlar dahi olayın birçok bölümünü açıklamıyordu. Eğer öyle olsaydı, bunların açısından olayın en önemli yanı devleti temsil eden kurumlara karşı gösterilen tepki olmalıydı. Halbuki olay tam bunun tersi olmuş, doğrudan devleti ve onun zihniyetini savunacak konumda olmayan insanlar hedef alınmıştır. Bu ise, Sivas Cumhuriyet alanına toplanan binlerce insanın ayaklanma mı, katliam mı yapma amacından hangisini seçtiği-seçtirildiği konusunda bir fikir verebilmektedir. Baskın olan düşüncenin katliamı yapmak olduğu çok açıktır. İleride yanıtlanmayan sorular başlığı altında bu konuya yeniden değineceğiz.

Eylemi açıktan savunanların yanında, birde olayı "tahrik" kavramı çerçevesinde savunanlar vardı. Aslında derinlemesine bir bakış, olayı tahrik kavramı çerçevesinde çözümleyenlerle olayı açıktan savunanlar arasında ilişkiyi ortaya çıkarmanın zorunlu olduğunu gösterecektir. Eğer olayın arkasında bir sis perdesi örülmüş ise ki öyle yapılmaya çalışılmıştır, bunu kaldırmak olayı açıktan savunanlar ile olayı "tahrik vardı" biçiminde değerlendirenleri karşılaştırmak ile mümkün olacaktır. Herşeyden önce bu iki değerlendirmenin ortak yanı, olayı gerçekleştirenlerin belli bir meşruiyet zeminine sahip olduğu şeklindedir.

"Tahrik" unsurunu öne çıkaranları ikiye ayırmak mümkün. Birinci grupta, olayı doğrudan buna bağlayan ve eylemi gerçekleştirenleri kınayanlar. İkinci grup ise, tahrik nedeniyle bu eylemin gerçekleştiğini kabul ediyor ama eylemi de kınıyor. Birinci gruptakilere RP'yi destekleyen yazar ve çizerleri örnek vermek mümkün. İkinci gruba ise, hemen hemen bütün büyük gazetelerin akl-ı selim (!) yazarları giriyor.

Tahrik olgusu Aziz Nesin'in varlığı ile açıklanıyor: Devletin dahi hak-

kında yasaklama kararı aldığı Salman Rüştü'nün "Şeytan Ayetleri" kitabını Aydınlik gazetesinde çevirerek yayınlatan Aziz Nesin'in Sivas'ta bulunmasıdır. İşte birkaç örnek:

"Sivas olayları üzerinde iki sebep üzerinde duruluyor: 1- Tahrik 2- İhmal... Peki tahrikçiler kimler? Bu sorunun cevabı çok açık ve belli, Aziz Nesin ve ona destekçilik yapan Kültür Bakanı ve il Kültür Müdürü" (13)

"Olaylar, Aziz Nesin'in konuşmasından çıkıyor." (14)

"Aziz Nesin'in islamiyetle ilgili konuşmalarında zaman zaman olay ve istihza sınırlarına girdiğini söylemek, sanırım ki doğru olur. Sivas'ta da aynı tarzda davranıp bazı bağnazları tahrik etmiş olması ihtimal dışı değildir. Bu noktanın ciddiyetle araştırılması gerekir." (15)

Devlet erkanının en önemli isimleri de olayı "tahrikten" yola çıkarak açıkladılar. Kimi utangaç aydınlar da aynı düşüncedeydiler. Ama onlar bunu üslubuna uydurmuşlardı. Aralarında Şahin Alpay'dan, Asaf Savaş Akat'a ve ikinci cumhuriyetçi aydın tiplerinin imzalarının bulunduğu Sivas Bildirisi'nde şöyle deniliyordu: "Toplumsal bir huzursuzluk ve felaketin sürüp gitmesinin engellenmesi için öncelikle bu tür korkunç eylemleri icra edenlerin tespit edilip bir an önce bağımsız yargı önüne çıkarılması gerekmektedir. En az bunun kadar elzem olan başka bir adım da farklı toplumsal grup ve kesimlerin, yaşanan felaket ve facialar üzerinde kendi etki ve sorumluluk paylarını göz önüne alarak kendi kendilerini sorgulama basiretini gösterebilmeleridir." İlk bakışta herkes için geçerli olabilecek bu saptamanın tek amacı vardı: Aslında kendisinin de boyutlarını kestiremediği ve sadece bir araç rolü oynamış olan Aziz Nesin'dir. Kendisini sorgulaması gereken Aziz Nesin olmalıdır demek istiyor bu aydınlar. Kamuoyuna sundukları bu bildirin dışında kendilerini konuya ilişkin yazılarında bu daha açıktır.

Tahrik sözcüğünün sihirli büyüsüne kapıranlardan birisi de karşı cephede yer alan veya öyle sanılan Aydınlik gazetesidir. (16) Ona göre de olayın nedeni tahriktir. Ama bu tahriki gerçekleştiren Aziz Nesin veya yanındakiler değildir. Baş tahrikçiler, RP'lilerdir. Bunların en önemli isimleri de Belediye Başkanı Temel Karamollaoglu ve Belediye meclis üyesi durumunda bulunan Cafer Erçakmak'tır.

Karşı cephede bulunan ve bir başka tahrikçi odağı bulan ise Cumhuriyet gazetesidir. (17) Emniyet Müdürlüğü kaynaklarına dayanarak verdiği haberde olayı kışkırtanların Hizbullah adlı örgütten olduğunu yazıyor. Değişik zamanlarda yazdıkları yorum yazılarda da bu gazete bu fikri işledi.

Bütün bu çözümlerinin görünmeyen bir amacı olabilir: Olay anında gerçekleşenlerin bilinçli, planlı ve örgütlü olduğu ve bunun arkasında yer alabilecek gerçek organize gücü görünmez kılmak olabilir. Ne Aziz Nesin'in söyledikleri ve kendisi o tepkiyi o anda oluşturabilir Ne de diğer tarafta yer aldığı söylenen isim ve örgütçüler o tepkiyi organize edebilir. Bunu yapabilmeleri için farklı koşulların oluşturulması ve bunun hazır bir biçimde onlara sunulması gerekirdi. Sivas katliamında olan budur. Bunu anlayabilmek için ise, olayın iki yönlü unsurlarını amaçları ve hedefleri açısından sorgula-

mak gerekir. Ve bu iki unsurun temsil ettiği değerlerin bir bütün olarak toplumumuz açısından ne ifade ettiği, siyasi iktidar ve onunla birlikte hareket edenlerin bu kesimleri hangi pozisyonda tutmak istediği ve böylesi bir olayın ona hizmet edip edemeyeceği gibi sorular sormak gerekir.

Bu katliamın nedenlerini ortaya koymak açısından şu tespitleri bir kez daha tekrarlamak gerekiyor.

1- Sivas katliamı organize edilmiş ve planlı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Katliamda örütleyici gibi gözüken ve kendilerini islam devrimcisi gibi gösteren örgütler; kendileri için hazırlanmış veya kendilerinin hazırlattığı bir zeminde işlevlerini yerine getirmişlerdir.

2- Aziz Nesin olayın hiçbir biçimde nedeni olmamıştır. Aziz Nesin'i odak olarak yapılan açıklamalar aşağıda tartışılacak olan soruları cevaplayamamaktadır. Olayın ortaya koyduğu gerçekler, biraz daha dikkatlice incelense Aziz Nesin'den çok, başlangıçta vali hedef alınarak hazırlıkların yapıldığı anlaşılmaktadır. Sivas'ta fazlaca okunmayan ama olaylarla birlikte öne çıkan yerel gazetelerin olaylardan önceye denk düşen valiye ilişkin yorum ve haberleri yeniden okunmalıdır.

3- Olayın Sivas'ta gerçekleşmesi tesadüf değildir. Eğer, eylemi gerçekleştiren kitle açısından, islam dinine bir saldırı düşünülüyorsa bu koşullar İstanbul ve Ankara gibi metropol illerde daha çok olmaktadır. Ama bu illerde, bu tür olaylar için bir tarihsel birikimi yoktur. Yani yeniden Pir Sultan olmak veya yeniden Pir Sultan'ı asacak biri olmak Sivas açısından daha anlamlıdır.

4- Sivas katliamı doğrudan Alevileri hedef almamıştır. Buna karşılık, olay esnasında öne çıkan bazı olgular Aleviler açısından daha büyük etkiler yaratacak şekilde olmuştur. Özellikle, Pir Sultan heykelinin yerlerde sürüklenmesi, paramparça edilmesi Aleviler'de haklı bir tepkinin oluşmasına neden olmuştur.

Sivas katliamı Aleviler açısından birkaç noktadan değerlendirilmelidir. Olayın boyutları belki çok haklı olarak Aleviliğin kendisini hızla yeniden tanımlamasını getirmiş olabilir. Ancak, 80'li yılların ikinci yarısından sonra Aleviler de devletin resmi politikaları arasında eskiye oranla bir yakınlaşma olduğu biliniyordu. Bu yakınlaşma, devlet açısından Sivas'ta bitirilmiştir. Aleviler üzerinde farklı senaryolar gündeme getirilmiştir. Bu konu için bu yazıda daha fazla şeyler yazmak yazının bütünlüğü açısından doğru olmaz. Ama bir başka yazıda bu konu enine-boyuna tartışılacak önemi kazanmış bulunuyor.

5- Sivas katliamı, devlet açısından neyi ifade ediyordu? Katliamın gelişimi iyice irdelendiğinde katliamın açıkça devletin sağladığı olanaklarla gerçekleştiği görülmektedir. Bu noktayı biraz açalım.

Sivas katliamı, Pir Sultan etkenliklerinin ikinci gününde gerçekleşti. Bu etkinlikler daha başlamadan 15 gün önce, Sivas sokaklarında bildiriler dağıtıldı. Başlığı "İslama yapılan saldırılara izin vermeyelim" biçiminde olan ve altında "Türkiyeli müslümanlar" imzası bulunan bildiri de etkinliklere katı-

lacak isimler arasında yer alan Aziz Nesin'in peygamber ve ailesine saldırıda bulunduğunu ileri sürerek, peygambere yapılan saldırılar tüm müslümanlara yapılmış sayılmalı denilerek müslümanlar göreve çağrılıyor. Bildirinin sonunda şu cümle bulunuyor: "Gün müslümanlığın gereğini yerine getirme günüdür." Ve bu bildiri Emniyet Müdürlüğü'nün faksından sağa sola geçiliyor. Emiye Müdürlüğü'nün fotokopilerinde çoğaltılıyor.

Olayda devletin rolü daha çok olay anında ortaya çıkıyor. Devlet kendi yasalarını, bu olay karşısında bizzat Cumhurbaşkanı'nın, Başbakan'ın, Bakan'ın ağzından çıkan emirlerle uygulatmıyor.

Devletin olay sonrasındaki rolü ise, açıkça katliamın savunulmasından başka birşey değildir. Delillerin toplanması, olayın fiili sanıklarının yargılanması gibi devletin iç hukukunun dayattığı konularda devlet kendi hukuku ile çelişmekten geri kalmamıştır. Olayın yanıtlanmayan soruları bölümünde de görüleceği üzere Sivas katliamının birinci yılında ortaya çıkan ve hemen hemen kimsenin kafasında kuşkuya yer bırakmayan gerçek, olayda devletin rolünün boyutlarıdır. Devlet olayların önlenmesini istememiştir: Polis in tuttuğu tutanaktan bu daha iyi anlaşılmalıdır: "14.20'den itibaren devamlı takviye kuvvet istenmiş, bilhassa saat 19.00 civarında ısrarla askeri güçlerin bir an önce olay yerine gelmeleri talep edilmiş, fakat Tokat Emniyet Müdürlüğü'nden 31 polisin haricinde ve Jandarma Alay Komutanlığı'nın 20 kadar kuvvetinin dışında hiçbir takviye alınmamıştır. Tugay Komutanlığı'na bağlı kuvvet saat 19.50 civarında Atatürk Caddesi'ndeki PTT'nin önüne kadar gelmiş ve oradan daha fazla ilerlemeyerek yangına gelen itfaiyenin otel önüne giriş yapmasına kadar burda kalmıştır." (18)

Devletin rolünün açık kanıtlarından birisi ise mahkeme süreçlerinde yaşanmıştır. Mahkemenin Kayseri DGM'den Ankara DGM'ye aktarılmasından sonra tam bir çifte standart yaşanmıştır. Dışarıda bekleyen çocuklarını, eşlerini yitirmiş aileler polisin zoruyla karşılaşırken sanıklar her mahkemeyi gösteri yerine dönüştürmekten geri kalmıyordu. Mahkeme süreçlerinin bir yönü budur.

Daha önemli bir yönü ise, delillerin toplanması ve değerlendirilmesinde yaşanmaktadır. Ankara DGM'deki davada ön soruşturmanın yeterli olmadığı gözükmektedir. Örneğin bir video kaset olayını bütün kamuoyu yakından biliyor. Olaylar esnasında emniyet güçleri tarafından kaydedilen kaset hukuki delil özelliği taşımasına karşın tam dokuz ay sonra gün ışığına çıkarılmıştır.

Bugün mahkeme basına ve kamuoyuna kapatılmış bulunuyor. Davanın kapalı duruşmaya dönüştürülmesinin hemen ardından ortaya çıkan ve herkesin rahatlıkla gözlemleyebildiği durum sanıkların birer birer salıverildiğidir. Ayrıca bugüne kadar müdahil avukatların, yargılamanın adil biçimde sürdürülmesi ve sonuçlandırılması açısından soruşturmanın genişletilmesi yönündeki talepleri heyet tarafından reddedilmiştir. Çağdaş Hukukçular Derneği Başkanı ve Sivas katliam davası müdahil avukatlarından Şenal Sarıhan'ın bu konudaki değerlendirmesi durumu daha da somutlaştırıyor:

"Bu yöndeki (soruşturmanın genişletilmesi, davanın gizli görüşülmesinin kaldırılması hakkındaki) taleplerimizin neredeyse tümüyle reddedilmesi, bu davada delillerin yeterince toplanmadan karar verilmesine yol açacaktır. Böylece eksik bırakılmış soruşturma üzerine kurulmuş, eksik bir karar ortaya çıkacaktır... Mahkemenin davayı bitirmekte aceleci davranması, yargılamanın adil biçimde sürdürülmesi ve sonuçlandırılmasını olumsuz etkileyecektir." (19)

6- Katliamın ülke dışı destekçilerinin olup olmadığı araştırmaya geçecek şekildedir. Bizde şeriatçı ayaklanmaların çoğunluğunun dış güçlerle ilişkileri olduğu biliniyor. Bu nedenle çoğu kez histeri derecesine varacak kadar, olayın hemen ardından bir dış parmak aramak bir gelenek olmuştur. Bu histerik davranışın ne yazık ki sağcısı-solcusu da yoktur. Ama varılan ortak bir sonuç vardır: İçeride düzen bu şekilde temize çıkarılmaktadır.

Bunun en iyi örneklerinden birisi Doğan Avcıoğlu Avcıoğlu'nun saptaması şu şekildedir: "Kimdir bu şeriat devleti isteyenler? Yakın tarihimize bakınca şeriat isteğiyle ortaya çıkan bütün hareketlerin gerisinde, emperyalizmin çirkin yüzü sırtılmaktadır." (20) Avcıoğlu, Mehke Şerifi Emir Hüseyin'in İngilizlerle işbirliği yapmasını, 31 Mart olayını ve Cumhuriyet dönemi başlangıcındaki birçok olayı haklı olarak örnek gösterirken, Şehy Sait Ayaklanması'nı değerlendirirken ölçüyü kaçırmaktadır. Ve bu ayaklanmanın gerçek yüzünü "dış parmak" arama çabasından dolayı görememektedir.

Son zamanlarda olayların ardında dış parmak arama el değiştirmiş bulunuyor. Bu kez şeriat isteğinde bulunanların en güçlü odaklardan birisi olan Refah Partisi bunu yapmaktadır. Uğur Mumcu olayında ve Sivas katliamında RP dış odakların elinin bulunduğunu iddia etmektedir. Uğur Mumcu'yu MOSSAD'ın işi olarak gören RP Sivas'ı da CIA'nin işi olarak görmektedir.

Sivas katliamının toplumumuzdaki etnik kimliklerin etkinliğini arttırdığı açıkça görülmektedir. Örneğin, bu olay Alevileri pasif konumdan daha aktif hale getirmiştir. Alevi kimliğini daha duyarlı savunur konuma gelmesinde bu katliamın önemli rolü olmuştur. Katliam öncesi kısa bir dönem devlet ile balayı yaşayan Aleviler belli bir oranda devlete karşı soğuk durmaktadır. Tam bir devlet partisi olan SHP'den Alevilerin kopmasını bu şekilde yorumlamak gerekir.

Şeriatçı sünni müslüman kimliğinin savunucusu olanlara da benzer şeyler söylenebilir. Gerçek olan şudur: Dün olsun bugün olsun bağımlı ülkelerde etnik kimliklerin etkinliğinin artması azalması tek başına bu kimliğin savunucularının iradeleriyle olmamaktadır.

YANITLANMAYAN SORULAR

Katliam arkada bir dizi yanıtlanmayan sorular bıraktı. Bu soruların çoğu,devletin katliam sürecindeki rolü üzerinde şekillendi: ve soruların büyük

bir bölümü,araştırılmayan konular olarak kaldı. Bu soruların bazılarını bu yazı çerçevesinde yeniden sormak yararlı olacaktır.

I- Doktorların otopsi raporu 4 kişinin kurşunlanarak öldürüldüğünü kanıtlamaktadır. Arena Dergisi'nin Eylül 1993 tarihli sayısında, otopsi raporlarının örneği yayınlandı. Hakan Türkgil'in ölümü bir sır olarak kaldı. Kurşunla ölenlerden birisi ise Ahmet Alan'dı. Madımak Oteli'nde kalan 33 kişinin dışında 4 kişinin kimliği üzerinde bugüne kadar nedense hiç durulmamıştır.

II- Soruların çok önemli bölümü meclis'in Sivas olaylarını araştırma komisyonu raporunda yer almaktadır. Ancak bugüne kadar bunlara bizzat raporu hazırlayanlar da yanıt bulamamıştır. Aynı rapor üzerinde 16.11.1993 günü meclisin 28. birleşiminde parti temsilcileri bu soruları sormuşlar ama yanıtını vermemişlerdir. Daha da önemlisi bu soruları soran ve yanıtlarını bulamayanlar kendilerinin devletin en üst düzeyde temsilcisi olduklarının bilicinde değillerdir.

Bu yetkililerin ortaya attıkları bazı konular ve soruları şu şekilde **Mustafa Kul**(SHP Erzincan milletvekili) (21)

1- "Önce 100-150 kişi kadar olan göstericiler "Ya Allah İntikam Allaüekber" "Sivas, Azize Mezar Olacak" "Şeytan Aziz" "Şerefsiz Vali, İstifa" "Kanımız Aksa da Zafer İslamın" "Kahrolsun Laiklik" diye slogan atarak milleti galeyane getirmelerine ve Valilik, Kültür Müdürlüğü, Madımak Oteli arasında defalarca gidip gelmelerine karşın, emniyet güçlerinin zamanında müdahale etmemesi, topluluğu dağıtmaması, tazyikli su sıkılmaması veya 982 yaşartıcı bomba gibi yöntemlerle bu topluluğu dağıtmamış olması ..." neden?

2- "Vali, elindeki güvenlik güçlerinin sayısının az olduğunu dikkate alarak, saat 13.45'te Tugay Komutanlığı'ndan ve çevre il ve ilçelerden takviye güç istiyor; ancak Tugaydan altı saat sonra cevap alabiliyor." neden?

3- "Bu olayda dikkat çekilmesi gereken bir başka konu da Tugay Komutanı'nın olaylardaki tutumudur. Tugay Komutanı, olay yerine geldiği zaman, göstericilerle çok samimi bir şekilde görüşüyor, olayları önlemek yerine onlara çok samimi bir şekilde sarılıyor, öpüyor, olayları önlemek için hiçbir girişimde bulunmuyor" neden?

4- "Raporumuzda, Sivas'taki sosyal dengelerden Aziz Nesin'in kişiliğine kadar, Pir Sultan Abdal'ın yaşadığı dönemlerden bu etkinliklerin geçmesine kadar eylemcilerin psikolojik durumundan Vali aleyhindeki kamuoyuna kadar ve ozanlar anıtına kadar birçok konu başlıklar halinde yer alırken... bu rapoda Belediye'nin durumu hakkında herhangi bir bilgi yer almamıştır." neden?

5- "Bir başka konuda olaydan birgün önce, Madımak Oteli'nin önüne parke taşlarının dökülmesiyle ilgilidir. Olayın yaşandığı 1 Temmuz 1993 günü mesai günü olmasına rağmen parke taşlarının döküldüğü yerde herhangi bir çalışma olmadığı gibi, daha sonra da taşların döküldüğü yerde bugüne kadar da herhangi bir çalışma yapılmamıştır." neden?

6- "Yerel basında, olaydan on gün önce başlayarak, Pir Sultan Abdal Şenlikleri ve Pir Sultan'ın kişiliğiyle ilgili tahrik edici yazı dizileri hakkında niçin önlem alınmamıştır? Bu yazıların bu tür saldırılar için hazırlık olduğu konusunda güvenlik birimleri niçin bir değerlendirme yapmamıştır?"

7- "Olayla ilgisi olduğu söylenen "Mazlum-Der" isimli derneğin Sivas'ta varlığından dahi haberi olmayan Milli İstihbarat Teşkilatı'nın temsilcisi, acaba Sivas'ta hangi konularla, kimlerle uğraşıyordu?"

8- "Paşa ve kale Camii avlusunda, o güne kadar Sivas'ta görülmemiş bir takım insanların namaz kıldığı ve namaz bitmeden, bir bayrak ve bir pankart yakarak bu olayları başlattıkları açık bir gerçektir. Bu insanların Sivas'a gelişi emniyet mensuplarının dikkatinden nasıl kaçmıştır ve diğer günlerde camilerin etrafında önlem alınırken, böylesine kritik bir günde cami avlusunda niçin önlem alınmamıştır? Ve olaylar başladığında niçin müdahale edilmemiştir?"

9- "Acaba Sivas'ta kaç tane Amerikan Bayrağı bulunmaktadır? Bu bayrakları Sivas'a kim götürmüş ve ne zaman götürmüştür?"

10- "Kültür Bakanlığı tarafından dikilen Ozanlar Anıtı, göstericilerin isteği üzere göstericilerin arasına getirilmiştir... Göstericilerin isteği üzerine bu anıtın sökülmesi, devletin bu göstericilere teslim olması anlamına gelmekte midir?"

11- "Belediye Başkanı, itfaiyenin göstericilere tazyikli su sıkmasına belki yangın çıkar; yangını söndüremeyiz gerekçesiyle karşı çıkmıştır. Acaba Belediye Başkanı'nın yangından, yangının çıkacağından haberi mi vardı?"

12- "Otel yanarken, otelde görevli emniyet güçleri ve otel personeli otelden çıkarılırken misafirler niçin kurtarılmamıştır?"

Abdullatif Şener (RP Sivas Milletvekili) (22)

13- "21.30-21.40 sıralarında Atatürk büstü düşürülmüştür. Halbuki, o satalerde havaya da ateş izni verildiğinden bütün kalabalık evlerine çekilmiştir. Bir saat sonra polis ve asker tam tayakkuz halindeyken, 400 acemi er, çevre il ve ilçelerden gelen kuvvetlerle birlikte olay mahalinin etrafındayken bu büstü kim düşürmüştür?... Bu büst düşürüldükten sonra da üstelik karo taşlarıyla döşeli kaldırımlarda hiçbir kırılma görülüyor. Tutanağa ekli fotoğraflarda görüldüğü gibi, aradaki çiçeklerde hiçbir ezilme yoktur."

Görüldüğü gibi, bir yıl sonra bu soruların çoğuna yanıt alınmamıştır. Eğer sorular dikkatlice incelenirse, yanıtların bulunmamasının nedeni de anlaşılacaktır. Soruların ortaya koyduğu gerçek, devlet olanaklarının ve onun yarattığı gücün katliamda etkili olduğudur. Ankara DGM'de yargılanan sanıkların ifadeleri bu soruların yanıtı olmayacaktır. Onların verdiği yanıtlar, kendi algılama düzeyiyle sınırlı kalacaktır. Halbuki, kendilerinin iradi olarak buldukları mekanlar bir başka iradenin ürünü olarak vardır. Katliamın birinci yılında bu gerçek daha iyi anlaşmıştır.

SONUÇ

Bir yılın ardından, şöyle geriye dönüp bakıldığında 37 insanın yürekler ürperten katlinin yarattığı acının bütün tazeliğini koruduğu görülüyor. Ayrıca katliamın başta da belirttiğimiz üzere bir dizi koşullarla birlikte meydana gelmesi bu acının unutulmayacağını, tıpkı Pir Sultan'ın katlinde olduğu geçen her zaman dilimi 2 Temmuz'u yeniden yeniden üretecektir.

20. yüz yılın artık sonlarına doğru geldiğimiz bir zaman diliminde gerçekleşen bu katliamın nedenlerini niçinlerini anlamak ise bir o kadar zor. Katliamın oluşumu, birden çok güç odağının organizasyonu olduğunu gösteriyor olmasına karşı bu güç odaklarının olaydaki payı hangi derecededir, bunu bilebilmek için herhalde biraz daha zamanın geçmesini gerektiriyor. Belki bu yönüyle Sivas katliamı, Taksim 1977 katliamının benzeri olarak yorumlanabilir. Ne var ki katliam sonrası, oluşan değerlere bakıldığında 2 Temmuz, Taksim Katliamı'ndan çok daha farklı değerlerin öne geçmesini sağlamıştır. Daha dün kadar devlet ile iç içeliğin verdiği pozisyon gereği tam anlamıyla devlet güdümlü hale gelebilecek duruma gelmiş olan Alevilik, 6 Temmuz 1993 Ankara mitinginde başlarına takılmış kızıl bant ile devletin kendilerine oynadığı oyunun farkına vardıklarını gösteriyorlardı. Ve Alevilerde bir yıl içerisinde müthiş bir kendini sorgulama süreci başladı. Birçok nokta da dinsel öğelerle kendilerini tanımlamaya girişen Aleviler, kaçınılmaz biçimde kendi tarihsel birikimlerinin etkisiyle, daha gerçekçi bir siyasal eğilmi oluşturabilecek potansiyelin ilk koşullarını oluşturmuş bulunuyorlar. Yapılması gereken bu kendini sorgulama sürecinin daha derinleştirilmesini sağlamaktır. Kuşkusuz bu, bir takım odakların yaptığı gibi Alevilik'ten yerli Marksist ideoloji çıkarma biçiminde olmamalıdır. Zaten bu tür yaklaşımlar, gerekli toplumsal dönüşümün önünü açamaz.

2 Temmuz'u bütün boyutlarıyla anlamak, öncelikle Sivas'ı tanımaktan geçiyor. Çünkü Sivas'ın kendi gerçeği gereği 2 Temmuz, bir kanlı birikimin, bir gerici birikimin, günümüz koşullarının sağladığı olanaklarla gerçekleştirdiği bir halkadır. Romalılar'dan, Selçuklular'a, Osmanlılar'dan, Timur'a kadar birçok devletin zulmünü görmüş olan bu kent, kendi içinde de taşıdığı çelişkiler gereği birçok çatışmaya sahne olmuştur. Cumhuriyet dönemi de bunda bir değişikliği yaratamamıştır. Osmanlı sonrası Sivas'ın tarihinde, 1521, 1968, 1978 ve son olarak 2 Temmuz 1993 kendi içindeki özgünlüklerine rağmen bir zincirin devam eden halkası gibidir. Ve bugün o halkaya yenilerini eklemek açısından hâlâ önemli bir potansiyele sahiptir. Her köşe başında oluşturulan küçük cemaat örgütlenmeleri, kendi hukuklarını çevreye dayatır duruma gelmiştir.

Devletin varlığının iyi kavranamaması Sivas'taki bu oluşumların da iyi kavranamaması anlamına gelecektir. Bir yılın ortaya koyduğu gerçek, 37 masum insanı katleden olanakların ancak devletin olanakları olabileceğini göstermiştir.

Türkiye'nin kendi gerçeği gereği Sivas'a bir başka açıdan da bakmak ge-

reklidir. 2 Temmuz son iki yılın en vahşi katliamı değildir. Vahşet açısındanbu ülkede daha nice katliamlar yaşanmaktadır. T. Kürdistanı'nda yaşananlar, biçim açısından Sivas'tan ne kadar farklıdır? Sivas'ı-Şırnak'la beraber düşünmek gereklidir. Şırnak'ta uygulananların mantığı ile 2 Temmuz katliamındaki mantığın nerede çakıştığı, nerede ayrıldığı ortaya konularak yapılmalıdır bu.

Bir yıl oldu. "Sen bu şiiri okurken, belki ben bir başka kentte ölürüm" diyen şair, kendi yazdığını yaşadı. Tıpkı şiirinde anlattığı gibi. Ne var ki buna kaderini kendin yazmak denemez. Oysa insanlar, kendi kaderlerini kendi yazmalıdır. Ve tarihteki bitmek tükenmek bilmeyen mücadelelerin arkasında hep bu düşünce vardır. 2 Temmuz katliamının en önemli dersi "kendi kaderini kendin yaz" olabilir. Yukarıda özetlenen herşey, zamnala anlamlı kılınabilecek şeylerdir.

DİPNOTLAR

- 1) Ahmet Turan Alkan **Altıncı Şehir** Ötüken Yayınları-1992/İstanbul.
- 2) A. Turan alkan- Hürdoğan Gazetesi 13 Haziran 1994.
- 3) A. Turan alkan-Türkiye Günlüğü Dergisi sayı: 15/1991.
- 4) E. H.Carr. **Tarih Nedir?** İleşitim Yayınları İstanbul s. 89.
- 5) Marks-Engels 6 esamtausgabe, 1, 3. sf. 625'den aktaran E.H. Carr age s. 66.
- 6) E. H. Carr. age s. 41.
- 7) Karl Marx and Friedrich Engels: Correspondance 1846-1895 s. 510'dan aktaran E. H. Carr age s. 108.
- 8) age. s. 48-49.
- 9) A. Turan Alkan **İstiklal Mahkemeleri** Ağaç Yayıncılık. 1993 İstanbul.
- 10) E. H. Carr. age s. 90-91.
- 11) Taraf Dergisi Sayı: 30 Ağustos 1993 s. 6.
- 12) agd. s. 7.
- 13) Yalçın özer 5.7.1993 Türkiye Gazetesi.
- 14) Taha Akyol Milliyet Gazetesi 5.7.1993.
- 15) Coşkun Kırcı Milliyet Gazetesi 5.7.1993.
- 16) Aydınlık Gazetesi 5.7.1993.
- 17) Cumhuriyet Gazetesi 8.7.1993.
- 18) Cumhuriyet Gazetesi 10.7.1993.
- 19) Çağdaş Hukuk Dergisi sayı: 17.
- 20) Doğan Avcıoğlu **31 Mart'ta Yabancı Parmağı** Bilgi Yayınevi 1969/Ankara s.9.
- 21) Tutanak Dergisi 16.11.1993, s. 360-369.
- 22) agd. s. 385-390.

Partiye

LENİN

“Bu durumdan kurtulmanın ilk aracı olarak, parti ilişkilerinde tümüyle berrak ve açık olmayı görüyoruz. Doğru yol, artık pislik ve sis içinde bulunamaz. Her parti akımı, her grup, partinin içinde bulunduğu durum hakkında ne düşündüğünü ve hangi çıkış yolunu arzu ettiğini açık seçik söylemek zorundadır.”

Kısa süre önce, Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisi'nin 22 üyesi resmi olmayan bir toplantı yaptılar — (bu toplantıyı yapanlar—ÇN) II. Parti Kongresi çoğunluğunun görüşünde olan, aynı düşünceleri paylaşan yoldaşlardı. Bu Konferans, Partimizdeki bunalımı ve bunu aşmanın yollarını görüşmüş ve bütün Rus sosyal-demokratlarına şu çağrıyla yapılmış kararlar almıştır:

Yoldaşlar! Parti yaşamındaki ağır bunalım uzamaktadır, henüz sona ereceğe benzemektedir. Uyuşmazlık artmakta ve sürekli yeni çatışmalar doğurmaktadır, bu yüzden Partinin olumlu çalışması, tüm çizgi boyunca son derecede zorlaşmaktadır. Partinin henüz genç ve henüz sağlamlaşmamış olan güçleri, tehdit edici boyutta boşa harcanmaktadır.

Oysa tarihsel an, Partiden şimdiye kadar görülmemiş, muazzam taleplerde bulunmaktadır. İşçi sınıfının devrimci uyanışı artmakta, toplumun diğer tabakalarında da kaynayıp güçlenmektedir; savaş ve bunalım, açlık ve işsizlik, monarşinin temellerini somut bir zorunlulukla oymaktadır. Rezil savaşın rezil sonu artık değil, ve bu son, kaçınılmaz olarak devrimci uyanışı on katına çıkararak, kaçınılmaz olarak işçi sınıfını göze göz, dış düşmanlarının karşısına dikecek ve monarşiye karşı son tayin edici mücadeleyi örgütlemek için, Sosyal-Demokrasiden muazzam bir çalışma, güçlerini dev gibi seferber etmesini isteyecektir.

Partimiz, bugün içinde bulunduğu durumda, bu talepleri yerine getirebilir mi? Her dürüst insan, hiç yalpalamadan, buna: Hayır! diye cevap vermek zorundadır.

Parti birliği derin bir biçimde sarsılmıştır, parti-içi

mücadele parti çerçevesini her bakımdan havaya uçurmuştur. Örgüt disiplini zangır zangır sarsılmıştır, partinin dimdik, birlik içinde hareket yeteneği bir hayal olmaktadır.

Ve biz gene de partinin bu hastalığını bir büyüme rahatsızlığı olarak değerlendiriyoruz. Bu bunalımın köklerini, Sosyal-Demokrasinin çevre biçimi yaşamdan parti biçimlerine geçişinde, iç mücadelesinin özünü, çevrecilikle parti disiplini arasındaki çelişkide görüyoruz. Ve işte bu yüzden partimiz, ancak bu hastalığı atlattıktan sonra, gerçek bir parti olacaktır.

Partide, "azınlık" adı altında çeşitli türlerde unsurlar biraraya toplanmışlardır, bunlar, çevre ilişkilerini, parti-öncesi dönemin örgüt biçimlerini bilinçli ya da bilinçsiz, koruma çabasıyla birbirlerine bağlıdılar.

Eski çevrelere mensup en etkili sivrilmiş şahsiyetlerden bazıları, parti disiplininin gerektirdiği örgütsel kısıtlamalara alışkın değildiler, bunlar, çevrecilik döneminde gerçekten de sık sık birbirine karışabilen genel parti çıkarlarını ve kendi çevre çıkarlarını alışkanlıkla birbirine karıştırma eğilimindedirler — bir dizi böyle şahsiyet, çevrecilik için parti ilkesine karşı mücadelenin başına geçmişlerdir (eski "Iskra" Yazı Kurulunun bir kısmı, eski Örgütlenme Komitesinin bir kısmı, eski "Yujni Raboçi" grubu üyeleri, vb.)

Teoride veya pratikte sıkı sosyal-demokrat ilkelerden sapma olan unsurların tümü, onların müttefikleri olarak ortaya çıkmışlardır, çünkü parti ilkesi bunları çözümlenmeye ya da etkilerini yitirmekle tehdit ederken (Ekonomistler, "Raboçeye Dyelo"cular, vb.), bu unsurların ideolojik damgasını ve etkinliğini, ancak çevrecilik muhafaza edebilirdi. Nihayet, Partimize muhalefetin ana kadroları olarak hizmet eden unsurların esas olarak tümü, çoğunlukla entelektüel kesimden gelmekteydiler. Proletarya ile karşılaştırıldığında, aydınlar daha bireycidir, bu, onlara güçlerini doğrudan doğruya geniş çapta birleştirmeye izin vermeyen ve böylece, örgütlü ortaklaşa çalışma yoluyla doğrudan bir eğitim sağlamayan, yaşamlarının ve çalışmalarının temel koşulları yüzündendir. Bu yüzden, parti yaşamının disipline uyum sağlamak, aydın unsurlara daha zor gelir, ve bunların arasındaki, bu görevin hakkından gelemeyenler, doğal olarak gerekli örgütsel kısıtlamalara karşı ayaklanma bayrağı açarlar ve mücadele ilkesi diye kendiliğinden bir anarşizmle başkaldırırlar, ki buna daha tali bir biçimde "özerklik" çabası, "hoşgörülü davranma" (katlanma) talebi vb. adını verirler.

Çevrelerin nispeten uzun ömürlü olduğu, çeşitli farklı görüşlerden teorisyenlerin gruplaştığı, aydınların kesin olarak çoğunlukta bulunduğu, partinin yurtdışı bölümü, "azınlık" görüşüne en fazla eğilimli bölüm olarak ortaya çıkmak zorundaydı. İşte bu yüzden bunlar orada çok geçmeden gerçekten çoğunluk haline geldiler. Buna karşılık, örgütlü proleterlerin sesinin daha yüksek işitildiği, partili aydınların da onlarla daha canlı ve sıkı ortaklık sayesinde daha proleter bir ruhla eğitildiği, doğrudan mücadelenin ağırlığının, çalışmanın örgütlü birliğin gerekliliğini daha kuvvetle hissettirdiği Rusya'da ise — Rusya'da parti kesinlikle evreciliğe, örgütü dağıtıcı anarşist eğilimlere karşı çıkmıştır. O, bu eğilimlere karşı tavrını, komitelerin ve diğer parti örgütlerinin bir dizi açıklamasında ifade etmiştir.— Mücadele gelişti ve keskinleşti. Ve ne kadar da ileri gitti!

"Azınlık"ın parti kongresinin iradesine karşı olarak ve kongre tarafından seçilen redaktörlerin (yazı kurulu üyelerinin — ÇN) verdikleri kişisel tavizler yüzünden ele geçirmeyi başardığı parti organı, partiye karşı mücadelenin organı haline gelmiştir!

O şimdi artık partinin monarşiye ve burjuvaziye karşı verdiği mücadeleden ideolojik önderi olmaktan çıkmıştır, daha çok parti ilkesine karşı mücadeleden çevreci muhalefetin önderidir. O bir yandan parti çıkarları açısından esas tavrının izin verilemez birşey olduğunu hissetmekte ve bu nedenle, bu tavrı ideolojik olarak süslemek için hırsıyla gerçek ve gözle görünen görüş ayrılıkları aramakta, bu arayış içinde bugün şu, yarın bu slogana sarılmakta ve cephaneliğini giderek daha fazla partinin sağ kanadından —eski "Iskra"nın muhaliflerinden— almaktadır, onlara ideolojik olarak giderek daha çok yaklaşmakta, onların parti tarafından çürütülmüş teorilerini restore etmekte ve partinin ideolojik yaşantısını, görünen o ki, artık aşmış bulunan ilkesel bulanıklık, ideolojik kararsızlık ve yalpalama dönemine geri sürüklemektedir. Öte yandan yeni "Iskra", parti çoğunluğunun moral etkinliğini yoketme çabası içinde, çoğunluk üyelerinin hatalarını bulma ve ortaya çıkarmayla daha da ateşli bir şekilde uğraşmaktadır, bu arada her gerçek yanlığı korkunç derecede abartmakta ve bunun sorumluluğunu tüm parti çoğunluğunun sırtına yıkmaya çalışmaktadır; rakibine zarar verebilecek olan her çevre dedikodusunu, her fısıltıyı, kontrol etmeden, evet, hatta çokluk doğru olup olmadığını bile sormadan ele almaktadır. Yeni "Iskra"nın adamları bu yolda o kadar ileri gitmişlerdir ki, çoğunluk üyelerine yalnızca tamamen korkunç olmakla kalmayan, hatta aynı zamanda mümkün de olmayan suçlar yüklemektedirler ve bunlar sırf siyasi olmakla kalmamakta (örneğin: MK kişi ve örgütlerden zorla para almakla suçlanmaktadır), aynı zamanda genel-ahlak-sal suçlamalar da olmaktadır (örneğin: tanınmış parti üyeleri sahtekarlıkla ya da sahtekarlık için moral bakımdan uygun ortam hazırlamakla suçlanmaktadır). Parti, şimdiye kadar hiçbir zaman yurtdışındaki azınlığın bugünkü polemikte yarattığı gibi bir pislik denizinden geçmek zorunda kalmamıştı.

Bütün bunlar nasıl olabildi?

Her iki tarafın da hareket tarzı, eğilimlerinin temel niteliğine uygundu. Partinin birliğini ve örgütsel bağlılığını ne pahasına olursa olsun korumaya çalışan parti çoğunluğu, yalnızca dürüst parti araçlarıyla mücadele etmiş ve uzlaşma uğruna birçok taviz vermiştir. Anarşist bir eğilim izleyen azınlık, parti barışı ve birliğiyle ilgilenmemiştir. Verilen her tavizi, mücadelenin devamında bir araç olarak kullanmıştır. Bugüne kadar azınlığın bütün taleplerinden yalnızca biri yerine getirilmemiştir —çekişmenin ek bir seçimle ona zorla sorulmuş azınlıktan üyeler marifetiyle ("Kooptation" —ÇN) MK içine taşınması—, ve azınlığın saldırıları öncekinden çok daha şiddetlenmiştir. Azınlık, Merkez Organ ve Parti Konseyinde yer kaptıktan sonra, esasta ona karşı mücadele ettiği bu aynı parti disiplini çevre çıkarları uğruna sömürmekten utanmamaktadır.

Durum dayanılmaz, imkansız bir hale gelmişti; buna daha fazla katlanmak, nerdeyse caniyane bir iş olurdu.

Bu durumdan kurtulmanın ilk aracı olarak, parti ilişkilerinde tümüyle berrak ve açık olmayı görüyoruz. Doğru yol, artık pislik ve sis içinde bulunamaz. Her parti akımı, her grup, partinin içinde bulunduğu durum hakkında ne düşündüğünü ve hangi çıkış yolunu arzu ettiğini açık seçik söylemek zorundadır. (1) Bu öneriyi tüm yoldaşlara, partideki bütün farklı görüşlerin temsilcilerine yöneltiyoruz. Bunalımdan pratik çıkış yolu olarak derhal üçüncü parti kongresinin toplanmasını görüyoruz. Ancak bu, durumu açıklığa kavuşturabilir, çelişkileri çözebilir, mücadeleyi önleyebilir. Bu olmadan, ancak partideki dağılmanın ilerlemesi beklenebilir.

Parti kongresinin toplanmasına karşı tüm itirazları, tümüyle tutarsız olarak değerlendiriyoruz.

Bize şöyle deniyor: Parti kongresi bölünmeye götürecektir. Fakat niçin? Eğer azınlık, anarşist çalışmasında uzlaşmazlığını korsa, eğer o, partiye tabi olmak yerine bölünme yoluna gitmeyi tercihe hazırsa, o zaman zaten somut olarak partiden ayrılmış demektir ve kaçınılmaz biçimsel bölünmeyi ileriye atmak, akılsızlıktan da öte bir şey olacaktır; bir zincire vurulmuş olarak, her iki taraf da güçlerini giderek daha fazla kılı kırk yaran mücadele ve hırgürle anlamsızca boşa harcayacak, moral bakımından yıpranacak ve yavaş yavaş körelecektir. Fakat biz bölünme olanağına izin vermiyoruz. Anarşist anlayıştaki unsurlar zorlanacak ve inanıyoruz ki, örgütlü partinin gerçek gücüne boyun eğmeyi başaracaklardır, çünkü onlar kendi özleri gereği bağımsız bir güç haline gelemeler. Kongre yapılmaksızın, bir uzlaşma olanağı olduğuna işaret ediliyor. Fakat nasıl bir uzlaşma? Çevrecilik karşısında kesin teslimiyet, azınlığın ek bir seçimle MK'ne alınması ve buna bağlı olarak merkez organların dağılmasının (desorganizasyonunun) tamamlanması. O zaman parti boş bir laftan başka bir şey olmazdı, parti çoğunluğu, yeni bir mücadeleye başlamak zorunda kalırdı. Ya azınlık? Şimdiye kadar elde ettikleri her taviz, onlar için bozguncu (desorganize edici) faaliyetlerinde bir dayanaktı; bizzat onların bakış açısından bile mücadele, kooptasyon çekişmesi çerçevesini aşmıştır; mücadeleyi nasıl olur da durdurabilirler? Tüm tavizleri koparmadıkça, (azınlık —ÇN) mücadeleyi durduramayacaktır. Bize şöyle deniyor: Şimdiye kadar görüş ayrılıkları berraklaştırılmadığı için, kongre hedefine ulaşamayacaktır. Sanki biz şimdi bunları berraklaştırmaya yaklaşıyor muyuz, sanki karmaşa giderek artmıyor mu? Şimdi görüş ayrılıkları berraklaştırılmayacak, ancak kurnazlaştırılacak ve serbestçe icat edilecektir, ancak kongre buna bir son verebilir. Yalnızca, mücadele eden tarafları yüzyüze karşı karşıya getiren, onları çalışmalarını açık ve sakınmasızca ortaya dökmeye zorlayan kongre, yalnızca o, parti akımları ve parti güçleri arasındaki ilişkilere tam bir açıklık getirebilir. Fakat kongre, örgütlerin kararıyla yakına alınabilir, diyor azınlık. Bu uydurma bir dedikodur, diye cevap veriyoruz, tek bir olgu tarafından bile doğrulanmayan bir dedikodu. Böyle olgular varolsaydı, azınlık parti organını elinde bulundurduğu için, bunu çoktan ilan

(1) Herkesin istediği görüşü uluorta savunması değil, olumsuzluğa açık tavır koyma ve çıkış yoluna ilişkin düşüncesini parti içinde açıklama olarak anlaşılmalıdır.

ederdi, ve Parti Konseyi elinde olduğundan, şeyleri değiştirme olanağına tümüyle sahip olurdu. Nihayet, geçmişte böyle olguların varlığını tespit etmeyen Konseyin kısa süre önce aldığı karar, bunların gelecekte de mümkün olmadığı konusunda güvence vermektedir. Şimdi bu ihtimal dışı dedikoduya kim inanacak? Kongrenin gereğinden fazla güç ve aracı olumlu çalışmadan alıkoyacağı korkusu dile getiriliyor. Ne acı bir alay! Acaba güçlerin ve araçların, çekişmenin şimdi yolaştığından daha fazla alıkonulabileceği düşünülebilir mi? Kongre gereklidir! Hatta parti yaşamının normal gidişatında bile, tarihsel an benzersiz olduğu için, dünya olayları partinin önüne yeni görevler koyabileceği için, kongre gerekli olurdu. Şimdiki parti bunalımında, bundan dürüst ve akıllı bir çıkış yolu bulabilmek için, parti güçlerini muhafaza etmek için, an ve şerefini korumak için, kongre iki kat gereklidir.

Üçüncü Kongre, çekişmeye bir son vermek için, normal parti yaşamını yeniden kurmak için ne yapmak zorundadır? Bu açıdan, tüm dürüst araçlarla savunduğumuz ve kabul ettireceğimiz şu aşağıdaki düzeltmeleri, en önemliler olarak kabul ediyoruz.

I. MO (Merkezi Organ —ÇN)'ün parti çoğunluğu taraftarlarının eline aktarılması. Bu aktarmanın gerekliliği, şimdiki yazı kurulunun MO'ı tüm partinin çıkarları düzeyinde tutmada gösterdiği açık yeteneksizlik tarafından yeterince sebeplendirilmektedir. Bir çevre organı, parti organı olamaz ve olmamalıdır.

II. Yurtdışı yerel örgütü (Yurtdışı Ligası) ve tüm Rusya merkezi önderliği, MK arasındaki ilişkilerin tam olarak düzenlenmesi. Partinin ikinci bir merkezine dönüşmüş olan ve kendine bağlı grupları denetimsiz yöneten, aynı zamanda da MK'ni tümüyle inkar eden Yurtdışı Ligasının şimdiki durumu — bu durum açıkça anormaldir ve buna bir son verilmek zorundadır.

III. Parti mücadelesinin partiye özgü yöntemlerle yürütülmesi için tüzükte garantilerin saptanması. Bu tür bir reform gerektiği, kongre sonrası mücadelenin tüm deneyleriyle açıkça ortaya çıkmaktadır. Görüş ayrılıklarının sürekli ve ortadan kaldırılamayan kaynakları, çevre skandalı ve atışmalarının eski küçük-burjuva akış yolundan doğan hoşnutsuzluk ve sinirlilik, inançlar uğruna disiplinli ve seviyeli bir mücadelenin henüz alışılmamış olan kanalına aktarılın diye, her azınlığın haklarının parti tüzüğüyle güvence altına alınması gerekmektedir. Böyle bir değişim için gerekli koşullar olarak şunları görüyoruz: Azınlığa, parti kongrelerinde temsil edilme hakkı olan bir (ya da daha fazla) edebi grup (kurma —ÇN) izni verilmesi; merkezi parti organlarının faaliyetini eleştiren parti yayınlarının yayınlanması konusunda en ileri formel garantiler yaratılacaktır. Komitelere, değer verdikleri parti yayınlarını (partinin tümünün dağıtım aygıtı üzerinden) alma formel hakkı verilecektir. MK'nin komitelerin personel bileşimini etkileme hakkı tam bir şekilde sınırlanacaktır. MK'nin ikinci kongre azınlığına önermiş olduğu, hoşnutsuzların yazılarının yayınlanması için alınacak önlemlerin, azınlığın yarattığı hayal ürünü "kuşatma altında olma durumu" tablosunun yıkılması, kaçınılmaz parti-içi mücadelenin seviyeli biçimlerde yürütülmesi ve olumlu çalışmayı engellememesi için tüzükte tespit edilmesi, bizce çok önemlidir.

Biz burada önerilerimizi tek tek noktalara kadar detaylandırmak istemiyoruz, çünkü bir tüzük tasarısı değil, yalnızca parti birliği uğruna mücadelenin genel bir programını ortaya koyuyoruz. İşte bu yüzden, yeni deneyimler temelinde tüzüğün daha mükemmelleştirilmesi açısından elimizi-kolumuzu bağlamaksızın, yalnızca görüşümüze göre arzu edilir olan kısmi bazı tüzük değişikliklerinin hangi yönde olması gerektiğine kısaca işaret ediyoruz. Örneğin, Parti Konseyini değiştirmek gereklidir, çünkü bu yapı, önüne konulan —merkezi mevkilerin faaliyetinin koordinasyonu ve bunlar üzerinden en üst denetim— görevini, bugünkü biçimiyle yerine getirecek yetenekte olmadığını pratikte göstermiştir. Konsey, parti kongresi tarafından seçilmiş beşinci üyenin, kendilerini delegeleri yoluyla savunan merkezi mevkiler üzerindeki bir hakim mahkemesi değil, tümüyle kongre tarafından seçilmiş bir kuruluş olmalıdır. Bundan başka, —parti saflarından gelen eleştirinin gösterdiklerine uygun olarak—, tüzüğün birinci maddesi, partinin sınırlarını daha kesin tespit etme vb. anlamında düzeltilmelidir.

Biz, parti birliği mücadelesinin bu programını sunmakla, bütün diğer farklı görüşlerin ve parti örgütlerinin temsilcilerini, kendi programlarını berrak bir biçimde açıklamaya ve böylece kongrenin ciddi ve tutarlı, sorumluluğunun bilincinde ve planlı bir hazırlığını mümkün kılmaya çağırıyoruz. Parti için yaşamsal bir sorun, şeref ve haysiyetini ilgilendiren bir sorun karara bağlanacaktır: O, ülkemiz devrimci işçi hareketinin gerçek önderi olarak ortaya çıkabilecek derecede sağduyulu örgütlenme yeteneğinde ideolojik ve gerçek bir güç müdür? Yurtdışında bulunan azınlık tüm hareket tarzıyla: Hayır! diyor. Ve o, Rusya'nın çok uzak olmasına, Rusya'da çalışan yoldaşların sık sık değişmesine, kendi önderlerinin, kendi edebi güçlerinin yeri doldurulamazlığına güvenerek, bu anlamda kendinden emin ve kararlı iş yapmaya devam ediyor. Biz, ileri işçilerin artan politik bilinçlerine, tüm parti yaşamına aktif olarak katılan komitelere bakarak, bizde bir parti doğuyor diyoruz! Bizde bir parti doğuyor, bizde, partinin güvenini yitirmiş olan edebiyatçıların eski heyetlerinin yerini alma ve yeniden canlandırma yeteneğine sahip genç güçler artmakta; bizde, parti yaşamının ilkelere sıkı sıkıya bağlı yönüne, eski önderlerin her türlü çevresinden daha fazla değer veren devrimcilerin sayısı sürekli artmakta. Bizde bir parti doğuyor, ve hiçbir entrika ve oyalama manevrası, onun belirleyici ve sonal kararına engel olamayacaktır.

Zafere olan inancımızı partimizin bu güçlerinden alıyoruz.

Yoldaşlar! Bu çağırışı basın ve dağıtın.

1904 Ağustosunun birinci yarısında yazılmıştır. İlk kez Ağustos 1904'te özel baskı olarak yayınlanmıştır. "Partiye" broşürünün metnine göre, Cenevre 1904.

(*Lenin, Toplu Eserler, cilt 7, s. 459-467, Almanca*)

YAZILI BELGELERLE

Son örgütsel ayrılığın iç yüzü-I

"Parti iradesine meydan okuyarak tasfiye hareketine girişen yönetimdeki hizibe karşı parti iradesini harekete geçirme çabası, parti üyeleri ve organlarının en doğal hakkı değil midir? Bunu yapmak ayrılıkçılık mı, yoksa bölünmenin eşğine getirilen parti birliğini koruma yönünde tarihi bir sorumluluk mudur? Sonuç olarak partiyi bölen, ilkeli birlik yönündeki bu duyarlı ve kararlı tavırlar mı,..."

İki yıl önce birleşmiş TKP (ML) güçlerinin yeniden bölünmesine yol açan gelişmeleri **"TKP (ML) TARİHİNDE YENİ BİR DÖNEMEÇ"** (*) başlıklı broşürde özetle açıkladığımız gibi tasfiyeci sol-oportunist hizip tarafından çarpıtılan örgüt içi gerçekleri yazılı belgeleriyle de ortaya koyacağımızı belirtmiştik. Yaşanan son örgütsel ayrılığın ideolojik-siyasi temellerini de, aynı broşürde özlü olarak sıraladığımız noktaların tek tek konular halinde açılımı yoluyla ve yine ayrılık öncesi yazılmış belgelerle en kısa zamanda sunmayı hedefliyoruz.

Ancak ideolojik-siyasi mücadele belgelerini örgütsel sorunlar ile tüzük-disiplin etrafında yoğunlaşan çatışmaların içine katarak vermemiz mümkün olmayacağından, biz öncelikle örgütsel ihtilaf noktalarına açıklık getiren ve tasfiyeci sol-oportunist hizibin parti-ordu güçlerimizi yanıltma amaçlı sahtekarlıklarını gözler önüne seren örgütiçi yazışma, tutanak-rapor vs. belgelerden çarpıcı kanıt oluşturan bölümleri çeşitli başlıklar altındaki açıklamalar içinde sunmayı daha acil bir görev sayıyoruz. Çünkü tasfiyecilerin bu konularda hiçbir belge ve kanıt dayanmadan yaptıkları demagoji ve uydurdukları akıl almaz yalanlar halen parti çevremizde yol açtığı kafa karışıklığını sürdürürken, tarafımızdan yapılan ön açıklamaların kendi doğruluk ve gerçekliğine ilişkin her türlü kuşkuyu bertaraf edecek belgelerle desteklenmesi çok büyük önem arz etmektedir.

"Yalancının mumu yatsıya kadar yanar" demişler.

(*) "TKP(ML) tarihinde yeni bir dönemeç" başlıklı yazıyı Partizan 18'deyanılışlıkla "Tüm devrimci demokrat kamuoyu, savaşın sıcağında ve saflaşmanın soluğundaki yiğit Dersim halkı, Partizan kitlesi" alt başlığıyla yayınlamıştık, düzeltir özür dileriz.

Tasfiyecilerin yalanları da şu belgeler karşısında mum gibi eriyecek şeylerdir. Biz MLM'ler örgütiçi sorunların bir taraftan istismar edici tarzda bu denli açık edildiği ve kafaların böylesine bulandırıldığı bir süerçte, karşı tarafa yönelik misilleme amaçlı kişisel saldırı ve bayağı teşhir yöntemlerinden kaçınmakla birlikte, saklanacak önemli bir örgütsel konu bulunmadığını düşünüyor ve düşmana koz verecek türden deşifrasyon noktaları dışında örgütiçi hiçbir belgenin dışı açılmasında bir sakınca da görmüyoruz.

Belgelere dayalı ciddi bir tartışmadan kaçınan ve en fazlası kafa bulandırmaya müsait birkaç belgeyi seçmece yayınlayıp gerisini olduğu gibi hasır altı ederek bolca kuru iftira ve demagoji yoluyla kendini "haklı" çıkartmaya çalışan tasfiyeci kariyerist hizip şefleri, bihlassa örgütsel ayrılığın düğüm noktasındaki belgeleri yayınlamamızdan büyük rahatsızlık duyacaklardır.

Şunu en başta söyleyelim: Biz okuyucular için gereksiz ayrıntı ve okuma zahmeti oluşturacağından dolayı örgütsel ayrılığa varan sürecin tarafları arasındaki uzun yazışmalardan zorunlu olarak belirli önemli pasajları aktaracağız. Ancak bu süreçteki örgütsel ihtilaf ve tartışma konularına ilişkin yüzlerce sayfayı tutacak bütün belgelerin olduğu gibi yayınlanması mümkün olsa bundan da kaçınmayacak kadar gerçeklere bağlı ve parti ilkeleri ile tüzük hükümleri önünde haklı-meşru pozisyondayız.

Dolayısıyla karşı tarafın "şunu aktarırken şunu neden aktarmadınız" şeklinde gelebilecek muhtemel soru ve itirazlarına ilişkin olarak en başta diyeceğimiz şudur: uyduruk ve düzemece şeyler olmaması kaydıyla varsa kendi açınızdan çok önemli karşıt belgeler, onları da siz yayınlayın. ama hepsi de imzaları ve orijinal örnekleriyle elimizde olan şu belgelerin açığa çıkarttığı sahtekarlık ve yalanlarınıza dünyanın bir numaralı hokkabazı da gelse doğruya çeviremez! Onun için yeni hileler düşünmekten vazgeçin ve boşuna zahmet etmeyin. Devrimcilik adına yapmanız gereken bir şey varsa, bunların hesabını halen aldatmaya çalıştığınız parti güçlerimize ve devrimci-demokrat kamuoyuna açıkça vermekten ibarettir.

ÖRGÜTSEL AYRILIĞI GERÇEKTE KİM GÜNDEME GETİRDİ, KARŞI TARAF MALETMEYİ NASIL BECERDİ?

AYRILIK İLANI OLMAYAN VE HATTA FİİLİ AYRILIK DA GETİRMEYEN TÜZÜK-DİSİPLİN ÇERÇEVESİNDE TAKINILMIŞ BİR TAVRIN, "AYRILIK NİTELİĞİNDE BAYRAK AÇMA" SAYILARAK DERHAL BU ŞEKİLDE KAMUOYUNA YANSITILMASI VE BÜTÜN PARTİ GÜÇLERİNE ÖRGÜTSEL SAFLAŞMANIN DAYATILMASI: KEMALİSTLERİN İSYAN HALİNDE OLMAYAN ÇERKEZ ETHEM GÜÇLERİNİ BİR TELGRAF ÜZERİNE İSYANCI İLAN EDEREK DAĞITMAYA ÇALIŞMALARI GİBİ TARİHİ-SİYASAL BİR HOKKABAZLIK ÖRNEĞİ!..

İşte partiçi durumu henüz örgütsel bir ayrılığa varmamışken kamuoyuna bu şekilde yansıtan ve örgütsel bağların koparıldığını ilan ederek tüm parti güçlerimize salaşmayı dayatan Nisan 1994 tarihli MK imzalı ilk bildiri-nin başlığı: *"YARGILANMAKTAN KORKAN MAFYA HİZİBİ PARTİMİZE CEPHEDEN SAVAŞ AÇMA CÜRETİNE KALKIŞTI!"*

Bu "Mafya Hizibi" ve "cepheden savaş açma" durumu neyin nesiydi? Bildirinin içeriğinde, OPK'nın soruşturmasını yaptığı ve cezai bir işlemi gerekli görmeyip yeniden MK üyeliğine seçtiği ve fakat bir süre sonra MK içinde çoğunluk sağlayan tasfiyeci AK kliğinin OPK kararını bozarak ve parti iradesine de meydan okuyarak yetkisi dışında yeniden yargılayıp peşin hükümlerle cezalandırmak istediği parti önder kadrolarına atıfta bulunularak söylenen şudur: "MK'mızın yaptığı 2. Toplantı çağrısına *"Toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz"* diyerek yargılanmaktan siyasi ve örgütsel bir ayrılık görüntüsü vererek kurtulmaya kalkışmışlardır" (abç). Yine buna paralel olarak çıkarılan 20 Nisan 94 tarihli "YDB Bildirisi"nde ise aynı iddia biraz daha muğlak şekilde şöyle geçmiştir: "İşledikleri suçun cezasını çekmemek için *"tasfiyecilik"* adı altında *partiyeye bayrak açmışlardır"*.

İkinci belge de aynı yönde gerçeği çarpıtmakla birlikte yalana başvurma noktasında birincisi kadar cüretli olamamıştır. Gerçekten MK bildirisinin iddia ettiği gibi yargılanmak istenen MK üyesi yoldaşların "Toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" şeklinde yazılı ya da sözlü herhangi bir açıklamaları olmuş mudur? Bunun kanıtını gösteremeyen tasfiyeci hizip başları bir yalancı olduklarını belgelemiş oluyorlar sadece.

Sözü edilen yoldaşların böyle bir açıklamaları olmadığı gibi, kendilerine yapılmış somut bir toplantı çağrısı da olmamıştır. Evet MK'nın ilkbaharda toplanması gündemde olan bir şeydir. Bunu herkesten önce isteyen de, toplantıdan kaçtığı iddia edilen MK-SB sekreteri olmuştur. Hem de "acil toplantı" çağrısıyla. Ancak toplantının fiilen başlaması için diğer bölgelerden gelmesi gereken bazı MK üyeleri henüz gelmediği gibi, sekreter yoldaşa ve yanındaki iki MK üyesine gün ve yer belirtilerek yapılan özel bir çağrı da olmamıştır.

Nisan ayında yapılmış bir çağrı varsa, o da öncelikle AK Sekreteri tarafından getirilen ve daha sonra GK imzasıyla desteklenen I. ABK II. Mıntıka Ordu-Parti Organı ve gerilla birliği komutanlığına yönelik tüzük dışı çağrılardır. Sözü edilen MK üyelerinin de II. Mıntıka güçleri içinde bulunmalarından dolayı bu çağrılar aynı zamanda MK toplantısı için kendilerine yapılmış çağrı sayılamaz. Zira kendilerine yazılmış bir not olmadığı gibi, MK üyelerini toplantıya çağırarak organların AK veya GK olmadığı da çok iyi bilinir.

Bu durumda II. Mıntıka güçleriyle bir arada bulunan MK üyelerinin diğer tarafta bulunan MK üyelerine yazdıkları herhangi bir not veya sözlü olarak yaptıkları bir bildirim de kesinlikle olmamıştır. Yalnız 16 Nisan 94 tarihli "Tüm Parti Üyelerine Açık Çağrı" başlıklı bir mektup yazmış ve fakat bunu da bir yere ulaştıramadan tasfiyeci hizibin örgütsel ayrılık ilanı ile karşılaşmışlardır.

Tasfiyeci şeflerin daha sonraki bir iddiası da, kendilerinin tüzükte mevcut olan üçte bir üye sayısı ile MK'yı toplantıya çağırma hakkını kullanarak 17 Nisan 94 günü diğer MK üyelerine çağrı yaptıkları yolundadır. Böyle olduğunu düşünürsek yine kendilerini yalanlayan bir durum çıkar ortaya. Zira o gün kendileri "HH'nin bayrak açtığını" öne sürerek herkese tavır dayatmış ve ertesi gün (18 Nisan günü) de MK imzalı "Mafya Hizibi..." bildiri-

sini yayınlamışlardır. Dolayısıyla bu arada çağrılarına cevap verilmesinin imkanı da yoktur.

Peki bu arada tasfiyeci hizibin "partiye bayrak açıldığını" söylediği durum, nereden gelen ve nasıl bir tavır olmuştur? Bunun belgesi filan yok mudur? Belgesi de kendilerine gönderilmiş olduğu halde, bunun yetişmesini bile beklemeden, sözlü olarak ve dolaylı yoldan edindikleri "II. Mıntık'a'nın disiplin tanımadığı ve bu tavıra katılmayan bir üyesini kendi yanından ayırdığı" şeklindeki bilgiye dayanarak savaşılar dahil herkesi "ya ayrılıkçı hizibin ya da partinin yanında" tavır takınmaya zorlamışlardır. Kamuoyuna ilk olarak ayrılık ilanı yapan MK imzalı ünlü bildiriye de hemen bunun akabinde yayınlamışlardır.

Böylece yaptıkları ne olmuştur? Muhataplarının gayrı-meşru gördükleri disipline karşı takındıkları tavırı kendilerine mazeret yaparak ve ayrı mıntıkalarındaki parti üyelerince bilinmeyen durumların bulanık ortamından yararlanarak gerçekte örgütsel ayrılık olmayan durumu böyle gösterip hiç görülmeyi denemeden ve hatta takınılmış tavrın yazılı belgesini bile beklemeden onlarla bağları kopartmak, ayrışım yokken fiili bir ayrışmayı tüm parti güçlerine dayatmak ve bu durumu derhal kamuoyuna da yansıtarak artık geri dönüşü olmayacak şekilde perçinlemek!..

Sözkonusu yazılı belgeyi aktarmadan önce bunun bir ayrılık olayına çevrilmesinin kısa öyküsünü de anlatmakta yarar görüyoruz. Böylece yapılan hokkabazlık daha iyi anlaşılacaktır.

Disiplin tanımama haberinin ilk yetiştiği yerde toplu bulunan tasfiyeci hizibin başları hemen parti üyelerini birtarafa, savaşıları bir tarafa topladıktan sonra, bir süreden beri "ideolojik eğitim çalışması" adı altında psikolojik hazırlığını yaptıkları "eroïn bombası"nı patlatıp "Mafyacı Hizip" damgasını da vurarak, "işte bu hizibin başı HH yargılanmaktan korktuğu için MK toplantısına gelmeyeceğini açıklamış ve II. Mıntık'a güçlerini de yanına alarak partiye bayrak açmıştır, bu bir ayrılıktır, herkes buna göre tavrını ortaya koymalıdır" şeklinde parti üyelerini de savaşıları da, ya MK'nın disiplinini latında kalmaya ya da ayrılığı tercih edip örgütsel bağları kopartmaya zorlamışlardır.

Burada net bilgilerden yoksunluk içinde acil ve kesin bir tavır takınmayı doğru bulmadıkları halde tavır belirtmeye zorlanan parti üyelerinden ikisinin "ayrılık olduğu kesirse parti içi demokrasi ve mücadele koşullarını görmediğimiz bu durumda biz de ayrılıyoruz" demeleri üzerine derhal silahları alınmış ve disiplin dışına çıktıkları gerekçesiyle burada kaldıkları sürece diğer PÜ ve savaşılarla konuşmaları bile yasaklanmıştır.

Toplantıda daha önce söz alan ve II. Mıntık'a güçlerinin yönetici organlarla son ihtilaf noktalarını bilmemekle beraber, I. Mıntık'a'da muhatap olduğu uygulamalar ve merkezi olarak istismar edilen konulardan hareketle kapsamlı bir tasfiye yönelimine dikkat çekerek yönetici kliğin tüzük dışı uygulamalarına karşı kıştan beri mücadele içinde bulunan bir muhalif üye ise "parti içi sorunların örgütsel ayrılığı zorunlu kılmadığı şu aşamada ayrılık yönünde bir tavır geliştirilmişse bunu doğru bulmadığını, partinin birliğini devam ettirmekten yana olduğunu, bunun için özellikle üst düzeyde ne ka-

dar karşılıklı suç iddiası varsa parti iradesi ve yargısına sunulması gerektiğini, eğer bunun önü tıkanmamışsa ayrılık niteliğinde bir tavrı meşru görmeyeceğini ve bu yönde tavır takındığı söylenen II. Mıntika'daki yoldaşları da bu tavidan vazgeçmeleri için ikna etmeye çalışacağını" söyleyerek tasfiyeci hizibin disiplini altında kalmıştır.

Ertesi gün II. Mıntika'dan gelen muhalefet karşıtı üye ile görüşüp oradaki tavrın bir ayrılık ilanı olmadığını ve sadece meşru görülmeyen disiplinin tanınmamasından ibaret olduğunu öğrenmesi üzerine aynı üye, buradaki parti organının yeniden toplanmasını ve ayrılık şeklinde ele alınan durumun disiplin çerçevesinde bir sorun olarak düzeltilmesini istediği sırada, tasfiyeci hizibin şefi tüm savaşılar içinde küfür ve hakaretler yağdırarak "sen de hizipçisin, zaten ayrılacaksın, defol git" diyerek bu düzeltme çabasını şiddetle bastırıldığı gibi, birlik yönünde duyarlılık gösteren ve ayrılık olmasını istemeyen parti üyesine adeta "sen çok saflık ve iyimserlik içindesin, oysa biz ne kadar iyi niyetli de gelse senin gibi ideolojik-siyasi muhalifleri örgütsel olarak tasfiye etmeye karar vermişiz ve bu işi istediğimiz gibi yapmamıza karşı duruluyorsa bunu da disiplin meselesi değil ayrılık ilanı sayarak bağları kopartırız, bu iş bu kadar" dercesine açık tavır takınmıştır.

Burada artık doğru tavır, bir tarafın bütün köprüleri attığı ve hiçbir kaygı duymadan dünya aleme ayrılığı ilan etmeye hazırlandığı durumda etkin karşı koyuşun tek çıkar yolu olarak meşruluğunu yitirmiş böyle bir disiplinin dışına çıkmak ve açık tartışma yoluyla bölücü çabaların karşısına dikilmek iken; tüzüğe bağlılık ile meşruluk arasındaki ilişkiyi yanlış yorumlama ve son gelişmelerin bilgisizliği ile belli bir yanılısma halindeki muhalif üyenin tavrı herşeye rağmen (açıkça defedilmenin hesabını da tüzük-işleyiş çerçevesinde sormak üzere) halen daha disipline tabi kalma yönünde olmuştur. Ta ki, aynı dayatmaların yapıldığı durumlar içinden isyan ederek çıkan birlikle karşılaşınca kadar. Burada bile fiili ayrışma durumunu giderici yönde çaba sarfetmesine rağmen, tasfiyeci şefin parti iradesine başvurmaya tekrar tekrar ve kesin ifadelerle reddetmesi durumunda artık parti birliğine ilişkin taşıdığı umudun boşuna olduğunu anlayarak kaçınılmaz saflaşma yönünde doğru tercihini yapmıştır.

Bu örnek bir yönüyle tasfiyeci hiziple mücadelenin tayin edici son safhasında liberal bir tutum örneği olurken, bir yönüyle de "ayrılıkçı hizip" olmakla suçlanan muhalif MLM güçlerin parti birliği ve tüzük işleyiş kurallarına bağlılık noktasında aşırı birduyarlılıkla gereğinden de fazla sabırlı davranabildiklerinin tipik bir örneğini sunmuştur.

Tasfiyeci hizibin tüzüğü üst taraftan pervasızca çiğneyerek geliştirdiği durumlar karşısında esasen yanlış olan böylesi bir meşruiyet anlayışı (alt kademelerden ve tek taraflı olarak tüzüğe bağlı kalma, dayatılan disipline gayrı-meşru olduğu halde uyma durumu) çeşitli mıntikalarda birbirinden tecrit vaziyette aynı olumsuzluklara karşı mücadele içindeki muhalif MLM üyelerin genel olarak da paylaştıkları bir durum olmuştur. Bunun dışına çıkan II. Mıntika güçlerinin gayrı-meşru disipline tavır alışları ise yukarıda özetlediğimiz gibi "partiye bayrak açma ve ayrılık ilanı" sayılarak hemen kesip atmaya konu edilmiştir.

II. Mıntıka'dan gelen haber üzerine örgütsel ayrışmanın dayatıldığı ikinci yerde (birinci noktadan bazı MK üyelerinin apar topar giderek acil müdahale yaptıkları ve bu arada tasfiyeciler hizip disiplinine tavrı almış II. Mıntıka'dan gelen üç yoldaşın silahsızlandırılıp rehin alındığı büyük gerilla birliğinde) ise, gelişen durumlardan az çok haberdar olabilen fakat bilgileri yine yetersiz kalan muhalif MLM üyeler parti birliğinden yana olduklarını ve ayrıldığı söylenen II. Mıntıka güçleriyle görüşmeden hiçbir tavır takınmak zorunda olmadıklarını belirterek yönetici kliği parti iradesine başvurmayaya zorlamış, iki gün boyunca bu noktada diretmişlerdir.

Bir kısmı kıştan beri tasfiyeciler sol-sekter yönetimin despotik uygulamalarına karşı tepkiyle dolu olan, bir kısmı da burada gerçekten bölücü ve yıkıcı tarafı bilince çıkartmaya başlayan savaşçılar burada öncelikle silahsızlandırma olayını protesto ederek silah bırakmış ardından öncü yoldaşların uyarıları ile tekrar silahlarına sahip çıkarak farklı tavırlar geliştirmiş ve nihayet sonu gelmeyen kesin tavrı dayatmaları ile tutuklama tehditleri karşısında muhalif MLM üyelerin açtığı isyan bayrağı altında saf tutarak tasfiyeciler klik yönetimini tanımadıklarını ilan etmişlerdir. Böylece gayet meşru zeminde güçlü bir kopuş olmuştur. Önce rüşvet mahiyetinde parti üyelik kağıtları dağıtılan, daha sonra bu tutmayınca kafalarına kurşun doldurulma tehditleri ile sindirilmeye çalışılan savaşçı yoldaşların MLM kadro ve üyelerle ketlenen öfkesi, üç-beş kişiyi atarak burada da duruma hakim olmayı tasarlayan tasfiyeciler şeflerin suratına okkalı bir şamar gibi inmiştir.

Ektikleri ayrılık rüzgarının fırtınasını burada en alısından biçen tasfiyeciler, II. ABK alanından I. ABK alanına geldikleri Mart sonundan beri diğer güçlerden tecrit halde tutmaya çalıştıkları ve kış boyunca yapmadıklarını bırakmayıp bir ara komplocu niyetlerle "karşı-devrimci" ilan etmeye bile yeltendikleri, parti ve ordu üyeliğinden düşürülmüş haliyle en son statüsü "halktan bir kişi" olmasına rağmen yine de muhalefet gücünden çekindikleri MLM bir kadro ile 6 parti üyesi ve savaşçıyı ise uykuda silahsızlandırdıktan sonra kendilerine şu açıklamayı yapmışlardır: "Sizi hizipçi olduğunuz için parti ve ordu saflarından attık!"

İşin ilginç tarafı, bu yoldaşlar o ana kadar diğer mıntıkalarda olan durumlar hakkında en ufak bir bilgi bile edinmemiş, önceki günlerde yaşanan örgütsel kopuşlar kendilerinden özellikle gizlenmiştir. Bunda anlaşılacak bir şey de yoktur. Daha önceki örneklerde "Ayrılık var, bayrak açıldı, tavrınızı koyun" diye zorlanan durumda kendilerini zararlı çıkaran karşı tepkinin, burada haydi haydi gelişeceği ve yeni bir silahlı kopuşun önlenemez olacağı gerçeğinden hareketle, buradaki tasfiyeciler hizip unsurları farklı bir taktik bu uygulamaya yönelmiş ve tavrı takınacakları bilinen yoldaşlar uykuda bastırılıp silahsız bırakılarak sorgusuz-sualsiz örgüt dışına atılmıştır.

Bırakalım "parti içinde böyle durumlar var, siz ne diyorsunuz?" diye sormayı, herhangi bir karar gösterme gereğini bile duymadan bunu yapacak kadar fütursuz davranmışlardır. Hiçbir organ kararı olmadan örgüt üyelerinin örgütten atıldıkları nerede görülmüş? İşte bizim tasfiyeciler dünyada eş görülmeyen böyle bir örneği de sergileyip aynı zamanda karşı-devrime hiz-

met eden bir savaş suçu da işleyecek kadar bölücü, darbeci, komplocu ve parti düşmanı bir hizip olduklarını ortaya koymuşlardır.

Tasfiyeci ve darbeci uygulamaların son perdesinde bu kerteğe kadar getirilen oyun, örgütsel ayrılığa da gerçekte hangi tarafın gittiğini ve parti güçlerini nasıl böldüğünü açıkça göstermektedir. Tasfiyecilerin ilk başta "HH partiye bayrak açmış, bu bir örgütsel ayrılıktır" diyerek herkese acil tavrı dayattıkları ve bildiri yoluyla da ayrılık ilanına dönüştürdükleri şey, sözlü gelen bir haberdir. Haberi getiren milisler olsun, ertesini gün çıkıp gelen II. Mıntika'dan ayrılmış PÜ'si olsun, orada takınılan tavrın adına ayrılık denildiğine ilişkin bir beyanda bile bulunmamışlardır. Bunun gibi tasfiyeci hizip tarafından "ayrılığın bayraktarı" ilan edilen Parti Genel Sekreteri yoldaşın o günlerde kendileriyle yazılı ya da sözlü herhangi bir diyalogu da olmaması ve "MK toplantısına gelmeyeceği" türünden bir ifade hiçbir yerde geçmemiştir.

Dolayısıyla "ayrılık bayrağı" olarak nitelenen şey, kendisi gelmeden önce haberi gelen ve "disiplin tanımama" denildiği durumda tasfiyeci şeflerin kendileri tarafından gerçek mahiyeti ile anlaşılır olması gereken 14 Nisan 1994 tarihli I. ABK II. Mıntika Ordu Parti Organı mektubundan başka bir şey değildir.

Bu belgenin daha önceki gelişmeleri özetleyen ve AK Sekreteri ile Mıntika Organı arasındaki karşılıklı tavırları değerlendiren uzun açıklama bölümlerini geçerek son tavrı noktasındaki "Tüm Parti Üyelerine Çağrı" bölümünü aşağıya aktarıyoruz. Savunulan, önerilen ve tavrı olarak geliştirilen bu hususlar partiye karşı mı, yoksa ona sahip çıkan şeyler mi? Parti birliğini bozmaya mı, yoksa koruma ve sahip çıkan şeyler mi? Parti birliğini bozmaya mı, yoksa koruma ve sürdürmeye mi yöneliktir? Tanınmayacağı söylenen disiplin partinin meşru disiplini mi, yoksa tüzüğü ayaklar altına alan tasfiyeci bir kliğin ve hatta klik şefinin gayri-meşru ve şahsi disiplin dayatması mıdır? Parti iradesine meydan okuyarak tasfiye hareketine girişen yönetimdeki hizibe karşı parti iradesini harekete geçirme çabası, parti üyeleri ve organlarının en doğal hakkı değil midir? Bunu yapmak ayrılıkçılık mı, yoksa bölünmenin eşiğine getirilen parti birliğini koruma yönünde tarihi bir sorumluluk mudur? Sonuç olarak partiyi bölen, ilkeli birlik yönündeki bu duyarlı ve kararlı tavırlar mı, yoksa kendini parti yerine koyarak kılıcını çeken tasfiyeci klik ve şefinin önüne çıkan organ ve üyeleri kesip atması ve dünya aleme ilan etmesi mi olmuştur? İşte "ayrılık" denilerek örgütsel ayrıştırmaya vesile edilen tavrın belgesi. Her okuyucu aşağıdaki belge üzerinden bu soruların doğru yanıtlarını kolayca bulabilir.

"TÜM TKP (ML) ÜYELERİ:

YOLDAŞLAR

**BUGÜN TEPEDEN YAPILAN TASFİYECİLİĞİ TANIMİYOR VE
TÜM PARTİYİ BU TASFİYECİLİĞİN ÖNÜNE GEÇMEYE
ÇAĞIRIYORUZ**

Yukarda kısa biçimiyle özetlemeye çalıştığımız, organımızın içinde bulunduğu durum, icraatı ve AK'nın yaklaşımıydı. Organı korumakla birlikte, AK sekreterinin 1.4.94 tarihli notla organımızın tasfiye edildiği yönündeki bildirisini ve aldığı kararın parti üzüğü ve hukukuna ters anti-demokratik, darbeci olduğundan tanımadığımızı, tüm partiye duyuruyor. Partinin bu tasfiyeciliği mahkum etmesi gerektiğini ve bunu birliği korumanın tek teminatı olduğunu düşünüyoruz.

Anti-demokratik ve darbecedir, çünkü, hiçbir ogran sekreteri organ adına (organ üyeleri kendisine iradeyi vermedikçe) donduramaz, görevden alamaz. Ve görevini durduramaz. Böylesi bir iradenin verilmemesini de AK I. ve II. toplantı raporutanıtlamaktadır. Ayrıca bir ogran faaliyetinin dondurulması çok açık ve reddedilmez (düşmanla işbirliği, ihanet vs. gibi) durumlar dışında bir soruşturma açıp yargılama yapılmadan, organın savunması alınmadan, bir cezaevi müeyyide uygulamaya kimsenin hakkı ve yetkisi yoktur. Tabi bu işin hukuki yanı. MLM'lerin hukuk anlayışı. Fakat hiçbir şeye daha doğrusu en ufak bir muhalifliğe dahi tahammül edemeyen bu küçük burjuva bayların MLM parti hukukuna bağlı kalmaları beklenebilir mi?

Üstüne üstlük, bir de AK sekreteri GK veya birliğin üst komutanlıkların yetkisini de gasp ederek organın faaliyetini dondurup, faaliyette hareket tarzını belirlemiyor, bir. İkincisi, birlik komutanlığını AK yönlendirmiyor ve AK sekreterinin kim adına olursa olsun tutuklama kararı çıkaramayacağı ve böylesi bir tutumun tüm parti hukukunu ayaklar altına almak olacağı bilinmelidir. Üç, yine bırakalım bir organı, bir parti üyesi bile, yukarda belirttiğimiz açık fiiller dışında, sorgulanmadan tutuklanamaz, dört. Bu bayların çokça bahsettikleri tüzüğü istediklerinde ne güzel ayaklar altına aldıkları oldukça bariz bir biçimde kendisini göstermektedir.

Organımız bu anti-demokratik darbeci kararı tanımamakta, parti hukuku ve işlerliğine sahip çıkarken, aynı zamanda darbeciliğe, şefçiliğe karşı en aktif tavrı takınarak üzerinedüşen misyona uygun hareket etmektedir. Merkezi organlara (GK, AK, MK, SB) güven duymadığımızı ve sorunun esas olarak parti iradesiyle yeniden belirlenmesi gerektiğini daha önce tanıtlamış olmakla birlikte, bu aşamada MK'nın parti iradesini harekete geçirmesi açısından olağanüstü toplanarak sorunu partiye sunmalıdır. Bunun dışında, AK, GK, gibi organların bizim açımızdan bağlayıcılığı olmayacaktır. Çünkü bu organların tasfiyeci olduğu ve bu yönde yönelim içinde oldukları bizim açımızdan açıktır.

Organımızın faaliyetinin durdurulması açık tasfiyesidir. Çünkü hiçbir haklı gerekçe gösterilemez, bu durum için. Bunu partinin değerlendirmesi gerektiği inancındayız. Birliğin ilkeli bir zemin üzerinde yükselmesi gerektiğini iddia ediyorsak, o zaman ilkelerin yenilmez olduğunu tanıtlamak zorundayız.

AK'nın kendi gerçek niyetini deşifre etmesi açısından somut bir kanıt olan bu tasfiye durumu, açık bir tahammülsüzlüğün ve sabırsızlığın ürünü olduğu kadar, AK kendisi açısından büyük bir yanlış yapmıştır. Tabi bunu yaptırın esas gerçeklik, küçük burjuvazinin kestirmeci ve darbeci mantığından başka bir şey değildir. Bir de bunu tasfiyecilik, grupçuluk, hizipçilik"

yaftası altında yapmış olması, apayrı bir aymazlığı içermektedir. Bununla kendi hizipçi faaliyetini gölgelemeyi amaçlamışsa da, açıktırki tam tersi olan gerçekliğini ifade etmiştir.

Yoldaşlar,

Parti sorunlarını parti adına halletmeye koyulan bu baylar partinin temel ilkelirini de iki çizgi anlayışını, demokrasi ve onun şekillendirdiği hukuk anlayışını da ayaklar altına alarak giriştikleri bu faaliyetlerine dur demenin zamanı çoktan gelmiştir. Partinin tepesine çöreklenen her bir kliğün bu denli rahat at oynatmalarının temel nedeni de yine susturulan bastırılan parti kitlesi işlemeyen parti ve denetimden uzak alkışlayıcıların varlığından başka birşey değildir. Menşevik parti örgütlemesinin partiyi götürceği son nokta şefçilik ve darbeciliktir. Bugün tarihi bir sorumluluk gereği oynanmak istenen oyunları boşa çıkarmak olan parti birliğini gerçek sağlam zemini üzerinde oturacak ilkeli birlik açısı ile ideolojik siyasi arenada yürütülmesi gerekli bir müdahalenin oraya çıkarılması yönünde tavır koymak bir komünist için temel ödevdir. Kariyerist hesaplar için yapılacak olan danışıklı döğüşleri alkışlamak değil, onları sorgulamak zorunda olduğumuzu sınıf bilincininin vazgeçilmez dayatıcılığı ile ele almak o zamanı sınıf mücadelesinin kızgın akışını tabi kılmalıdır.

Bugün bir organın var olan aymazlığa müdahalesine tahammül edemeyip onu tasfiyeye yönelmesi İK'cılık ile bağdaştırılabilir mi? Maoizmle bağdaştırılabilir mi? Buna evet diyenler, Hoca'nın bilinmeyen "müritle-ri"nden başkaları olamazlar.

Birkaç genellemeyi tekerlemelerle yenilemek sınıf mücadelesinin öncülüğünü yapmak demek değildir. Kolektif parti yaşamının bilimsel çerçevede yaşama geçirilemediği bir durumda bazıları çıkıp geçmiş değerleri ağızlarına sakız ederek siyaset yaptıklarını sanırlar. Oysaki olan varolanı sülük misali emen asalaklıktan başka birşey değildir. Önderlik önceden görebilmeyi, uzak görüşlülüğü somut durumu kavramayı gerektirir. Bunu yapamayan bir önderlik, yapma kapasitesinde olmayan bir önderlik elbetteki bu aymazlığa müdahale edip, aymazı uyarmaya çalışanları da kendi a-politik mücadele yöntemleriyle alaşağı etmeye girişecektir ve bugün olan da budur.

Yoldaşlar,

Buna dur demek gerekmektedir, tüm partinin harekete geçmesi ve var olan durumu çok yönlü sorgulaması gerekmektedir. Bunu son bir kez yine liyoruz. MK olağanüstü toplanıp, kongre tartışmalarını başlatıp, sorunlar en detaylı biçimiyle ele alınmalı, bu süreçte parti iradesiyle oluşturulacak bir komisyonu kongre çalışmalarını örgütlemeli, partiyi en anlamlısından bir iki çizgi faaliyeti yaşayarak bir ayrışım olacaksa bu zeminde olmalıdır. Ya da sorun bugünkü önderliklere kalırsa, bir bölünme kaçınılmazdır.

Tüm partili yoldaşların bu soruna eğilmesi ve gelişmeleri çok yönlü değerlendirecek, önderlikleri buna zorlaması gerekmektedir. Bu türden anti-demokratik uygulamaların partiyi darbecilikle ve yıkıcılıkla kaçınılmaz olarak karşı karşıya getirmektedir.

TÜM PARTİ ÜYELERİNE AŞAĞIDAKİ AÇIK TAVRIMIZI VE ÖNERİLERİMİZİ DESTEKLEMENE ÇAĞIRIYORUZ

- AK sekreterinin AK adına organımızı tasfiye (faaliyetini dondurması denilen) kararının anti demokratik darbeci parti yıkıcılığı olarak görüyor bunu tanımıyor ve tüm partiyi bu anti demokratik uygulamaları reddetmeye çağırıyoruz.

- MK, SB- AK, GK gibi yönetici organlara güvenmiyor ve bu organlar bugün içinde buldukları kariyerist grupçu ve yıkıcı faaliyetlerden dolayı partinin içinde bulunduğu sorunları çözemeyeceklerine inanıyoruz.

- Bu nedenle parti iradesi harekete geçirilerek, sorunlar partide tartışılmalıdır.

- Bunun için tüm parti üyelerinin katıldığı bölgesel düzeyde parti bölge tartışma konferansı yapılmalıdır.

- Bu tartışma konferansı parti konferansı veya kongre tartışmalarının başlatılması ve bugün bölgede cereyan eden sorunları tüm yönleriyle ele alıp tartışmalı ve diğer bölgeler de harekete geçirilmelidir.

- Bu parti birliğini sağlamada ve var olan olumsuzlukları gidermede tek doğru çözümdür.

Bu durum için tüm parti güçleri bir araya toplanmalı ve sorunlar detaylı tartışılmalıdır.

- Bunu yapma yönünde tavır koymadıkça (bugünkü haliyle) GK, AK, SB, MK'nın bizim açımızdan tanıma ve bağlayıcılığı olmayacaktır.

- Bu gerçekte parti çizgisinin devamından yana tavır koyacak olanların, bugün birliği korumanın teminatı olan bu yönde tavır koyması ve bu tavrı desteklemesi zorunlu komünist ödevidir.

- Partiye, parti üyelerine güven duyuluyorsa, yönetici organlar (önderliğin) buna evet demek zorundadır.

Organımız bu kararları tüm parti üyelerine iletme (çeşitli yollardan) kararı almıştır.

14 Nisan '94

TKP (ML) II Nolu Mıntıka Ordu-Parti Organı

Görüldüğü gibi II Nolu Mıntıka Organı'nın tüm partiye yaptığı çağrı parti iradesinin sağlanması için MK'yı zorlama yönündedir. Bunun örgütsel ayrılıkla bir ilgisi olmadığı açıktır. Parti üyeleri ve organlarının parti içindeki duruma ilişkin görüşlerini tüm parti üyelerine ileterek sürece müdahale etmeleri, hele de örgütsel bunalıma yol açan sorunlar varsa bunların çözümü yolunda çağrı ve uyarılar yapmaları en doğal haklarıdır. Parti yönetici organları kendilerini suçlayıcı nitelikte de olsa böylesi yazıları partiye açmak ve tartışılmasını sağlamakla yükümlüdürler. Bunun reddi, yönetici organların kendilerine muhalif görüşleri yayınlamak zorunda olmadıkları anlamına gelir ki, bunu da proleter demokrasi ya da demokratik-merkeziyetçilik ilkesi adına kimse savunamaz.

Gelin görün ki, bizim tasfiyeci hizip başları, OPK'dan bu yana ordu-parti organlarından ve üyelerinden üste (özellikle Askeri Komisyon'a) gelen

eleştiri yazılarının, muhalif görüşlerin ve tüm partiye yapılan çağrılarının hiç birini partiye açmamış; kendi suçlarını açığa çıkaran her yazılı belgeyi hasır altı ederek yalnızca kendi tasfiyeci emellerine hizmet eden yazıları parti organlarına sokmuşlardır.

Uygulama böyle olduğundan ve daha önceki çağrı yazıları partiye açılmadığından, II Nolu Mıntika Organı, muhatap olduğu tasfiye hareketine karşı en son yazılı tavrını yönetici klik disiplini dışına çıkararak kendi olanaklarıyla diğer mıntikalardaki parti üyelerine ulaştırma çabası içine girmiş, ancak bu doğrultuda sözkonusu yazıyı götüren üç yoldaş diğer mıntıkada tasfiyeci hizip tarafından silahsızlandırılarak rehin alınmıştır. Zira artık kendilerine yapılan muamele "partiye karşı bayrak açmışhizip" ve "parti düşmanı, ordu bozguncusu bir çete", üstelik de "mafya çetesi" muamelesidir!

Zoraki ayrıştırmaya gerekçe yapılan "ayrıldılar" iddiasının ne kadar gerçek dışı olduğunu birinci olarak yukardaki belge göstermektedir. İkinci olarak da o sıra aynı mıntika güçleriyle birarada bulunan ve tasfiyeci hizip tarafından "MK toplantısına katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" dedikleri iddia edilen üç MK üyesinin 16 Nisan 1994 tarihli "Tüm Parti Üyelerine Açık Çağrı" mektubu bu iddianın asılsız ve uyduruk olduğunu gözler önüne serecek niteliktedir. Tamamı iki sayfa olan bu mektubu olduğu gibi aktarıyoruz.

"TÜM PARTİ ÜYELERİNE AÇIK ÇAĞRI

PARTİMİZDE BOY GÖSTEREN SAVAŞ AĞASI TASFİYECİ KLİĞİN TÜM PARTİ DARBECİ VE TASFİYECİ GİRİŞİMLERİNİ BOŞA ÇIKARALIM!

Bilindiği gibi Haziran 93'de partimiz OPK'sını gerçekleştirmiş, daha önce ayrılan güçlerini de birliğini temsil eden, etmesi gereken yeni bir MK'yi görev başına getirmişler. Birliği pekiştirmesi ve partiyi sınıf mücadelesinde daha ileri mevzilere taşıması beklenen yeni MK, çok değil beş-altı ay içinde grupçu eğilimlerin güçlendirilmeye çalışıldığı bir MK haline gelmiştir. İşin ilginç yanı, OPK sonrası tek toplantı dahi yapmadan bu duruma gelmiştir. Yeni sürece ilişkin MK içinde bir mücadele yaşanması toplantı bazında da gerçekleşmemiştir. Bunun yerine ne olmuştur? Savaşın içinde olması için, savaş bölgesinde konumlandırılan MK-SB'nin bölgede olması dışında her yönüyle ve tüm faaliyetiyle savaşın dışına itilmiştir. SB üyeleri gerilla birlikleri içinde olsa da, bir savaşçı kadar yetkisi olmayan göstermelik üyeler durumuna düşürülmüştür. Bir tek savaş ağası tasfiyeci kliğin baş ağası NT dışında. Bay NT askeri komisyon sekreteri olması vasfıyla tüm yetkileri gidecek kendi organında hatta OPK'nın da üzerine çıkararak, elinde toplamış, pratik yetkileri olmayan SB'yi önderlik, kendisini de muhalefet gösterme kurnazlığıyla bir taşla iki kuş vurma hesapları gütmüştür. Bir yanda İKK ve Komünist'i çıkarma dışında, bir faaliyeti olmayan SB'nin bu faaliyetinde her fırsatta engelleyerek, "önderlik yok" masalları yayarken, diğer tarafta kendisinin önderlikteki sorumluluk payını gizleyerek, alternatif önder, parti

kurtarıcısı, partinin gerçek liderliği imajını yaymak gayretini sergilemiştir. Bunun içinde neredeyse kendisinin yeminli kafa sallayıcıları olan ve gerek AK gerek ordunun genel komutanlık düzeyinde ve önemli kademelerinde yer alan üyelere dayanmıştır. Öyleki bu kişi ve organların yetkilerini dahi kişisel olarak rahatlıkla aşmış, kendi karar ve düşüncelerini bunları hiçe sayarak işleme sokmuştur, şefliğini ilan etmiştir. Savaş ağası tasfiyeci klik parti ve ordu içinde savaş ağası otoritesini tesis etmek için her yolu denemiş, denemektedir. En başta kılıfına uydurulmuş örgütsel tasfiyelere girişmişlerdir. Bundan amaç, kendilerine muhalefet olabilecek yoldaşların etki alanlarını da daraltmaktır. Bunu da sözkonusu yoldaşları ve konumlarından düşürerek, ya PÜ'si oldukları halde organsızlaştırılarak, yani örgütsüz bir faaliyete hapsederek yapmışlardır. Ancak evdeki hesap çarşıdakine uymaz ve uymamıştır da. Çünkü asıl sorun parti ile orduyu hangi şahısların yöneteceği değil, hangi anlayışın yöneteceği sorunudur. Söylemde sol pratikte sağ oportünist çizgiyi giderek sistemleştiren bu savaş ağaları, parti üyelerinin, savaşçıların, kitlelerin gözünde teşhir olmuşlardır. Gerçek yüzlerini pratikte her sorun karşısında göstermek zorunda kalan, bu bayların, savaşçıların ve kitlelerin gözünde farklı bir yere gelmeleri de mümkün değil zaten. Savaşçılara ve halka dayak hakaret ve küfürü doğal davranış sayan, ve bu savaş ağalığı uygulamalarını pişkinlikle savunan bu baylar, içinde buldukları partinin komünist, ordunun da kızıl ordu olduğunu, unutulacağını sanmak gibi bir gaflete düşmüşlerdir. Organsız bir prati çalışması ve şeflerce yönetilen bir ordu faaliyeti, ikisinin toplamı ise savaş ağalığı ve tasfiyecilik olmuştur. Bu uygulamalara karşı çıkan veya uyarın PÜ'leri ve savaşçılara grupçu, hizipçi, bozguncu, tüzük tanımaz yaftaları asılarak, haklarında soruşturma açma giderek tutuklama kararı, feshi kararlarla ise hesaplar tutmadıkça, gözü dönmüşlük örnekleri sergilemekten başka bir şey ifade etmemektedir. Savaş ağası tasfiyeci kliğin uygulamaları anlatmakla bitmez. Bunları daha geniş bir şekilde belgeleriyle partiye açacağız. Şimdilik bu sürece gelmesine neden olan belli başlı gelişmelerin üzerinde durmakla yetiniyoruz. Başta MK içinde çoğunluk sağlayan bu klik, parti birliğinden ne anladığını göstermekte gecikmedi. Kendisine onay verdiği OPK kararlarını açıktan çiğneyerek, ve "tanımıyoruz" diyerek işe başladılar. Klki başı AK sekreteri NT'nin de onayıyla AK üyesi Sİ imzalı "Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri" OPK ve tüzüğü çiğneme pahasına yayınlandı ve dağıtıldı. Bu yazı eline geçtiğinde tavır alan ve AK sekreteri ve Sİ'yi disipline davet eden ve hakkında partiye suç duyurusu yapan SB-MK ve ordu parti organlarına aynı kişiler tarafından sadece tehditlerle karşılık verildi. Bu tehditler ve küfürnameler de herkesin bilgisine sunulacaktır.

Kendilerini parti disiplinine ve parti sorunlarının çözümü için parti iradesine davet edenleri hizipçi ve bozguncu olarak suçlayıp, ikinci hamleyi başlatan savaş ağası, tasfiyeci klik şefi en son kendisine tavır alan I Nolu Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı, II Nolu Mıntıka Parti Ordu Organı'nı dondurma kararı alarak, parti birliğini, tüzükten ne anladıklarını ve kendisinin de ne olduğunu iyice açığa çıkardı. Sözkonusu organ bırakalım bir üst organ tarafından, üzerinde hiçbir yetkisi olmayan AK tarafından bile değil, AK

adına AK sekreteri tarafından bu uygulamaya maruz bırakıldı. Tüm yetkileri kendi elinde gören, kendisini parti ilan eden bir kafadan başka bir tavır beklenemezdi. Kendi işine geldiğinde, başkalarına tüzüğü' gösteren bu bayların bu tavrı tüzüğün neresine sığdıracakları derin bir araştırma konusu olacak sanırız. Parti tarihine geçecektir. Onlar kendilerini sığdırmaya çalışıyorlar, biz şunu açığa çıkarmış bulunuyoruz: Savaş ağası tasfiyeciler parti iradesini hiçe sayarak parti üyelerini koyun, orduyu davar sürüsü yerine koymaktadır. I Nolu ABK'ya bağlı II Nolu Mintika OPO ve gerilla birliğini, bu baların yetkisiz yetki kullanmalarını ve tüzük parti birliğinin hiçe saymalarını kabullenmemesi ve şu anki durumuyla, MK-AK ve GK'yı tanımaması tavrı haklı bir tavidir... Ve destekliyoruz. Onların sorunların çözümü konusundaki öneri kararlarına katılıyoruz ve tüm parti ve ordu kitlesini de katılmaya davet ediyoruz.

Hiçbir güç kişi ve organ part iradesinin üstünde değildir. Kendisine güvenenler parti iradesine evet demelidir. Birliğin tek teminatı budur. Bunun dışında hiçbir organ şu haliyle birliği teminat altına alamaz sadece ayrılığı ve grupçuluğu körükler. Bugüne kadar olan budur. Bundan sonra olacak da budur. Biz MLM'ler hiçbir güce parti iradesi dışında boyun eğmedik, eğmeyiz. Kendini TKP(ML)'nin yoluna adayan her yoldaş da şunun bunun değil partinin iradesini tanımalı, bu iradeyi tanımayanların parti olmadığını göstermelidir.

Gelinen aşamada, biz bu koşullar altında yapılacak MK toplantısının sorunları çözeceğine inanmıyoruz. MK toplantısından önce gidişatı MK içinde çoğunluğu ele geçiren savaş ağası tasfiyeciler klüğün denetiminden kurtarıp, parti iradesinin denetimine sunmak zorundadır. Bu nedenle yapılması gereken;

- MK, SB, AK, GK gibi yönetici organların güvenilirliği kalmamıştır. Bu organlar savaş ağası tasfiyeciler klüğün, partiyi bölme, kendilerinin savaş ağalığı ve tasfiyeciler girişimlerine karşı mücadele edenleri ekarte etme faaliyetini yürüten organlar durumuna gelmişlerdir. Bu nedenle biriken tüm sorunlar ve hesaplaşmalar bu organlara bırakılmamalıdır ve parti iradesi harekete geçirilmelidir. Bunun için tüm parti bölgeleri ve yan örgütleri, bölgelerinde parti tartışma konferansları düzenlemelidirler.

- Parti iradesinin bu şekilde harekete geçirilmesine karşı çıkacaksa, bugün partinin önünü tıkayan sorunların çözümünde tek çözüm olarak görülmesini kabul etmeyen MK, SB, AK, GK gibi yönetici organlar tanınmamalıdır. Hiçbir karar ve yaptırımına uyulmamalıdır. Olası darbeciler girişimlerine karşı tavrı takınılmalıdır.

- Özellikle gerilla bölgesi, sorunların odaklaştığı bölge olma özelliğindedir. Burada tüm gerilla birlikleri bir araya toplanmalı, ve bu bölge tartışma konferansı ancak bu toplanma gerçekleştikten sonra gündeme gelmelidir.

16 Nisan

(ÇO) MK ÜYESİ TKP(ML) GENEL SEKRETERİ
(BT) MK ÜYESİ DBKSEKRETERİ
(AG) MK ÜYESİ TMLGB GENEL SEKRETERİ

İşte bu da tasfiyecilerin ayrılık noktasında nasıl bir hokkabazlık yaptıklarının ikinci kanıtıdır. Bunlardan başka varsa bir belge ya da farklı türden bir kanıt, kendileri gösterebilirler. Nerede "MK toplantısına katılmıyoruz denmiş, "ayrılık" ilan edilmiş? ispatlasınlar!.. Buna ilişkin hiçbir belge ve hatta bir tek tanık bile gösteremezken, yukarıdaki mektupta imzası olan Parti Genel Sekreteri'nin o tarihten önce ... gidip gelmesini "ayrılıkçı faaliyet" yönünde bir kanıt gibi göstermek isteyeceklerse herşeyden önce şunu belirtelim: Tasfiyeciler bu bilgiyi kesinlikle daha öncesi değil, kendi cephelerinden kamuoyuna ayrılıkçı açıklamalar yaptıktan sonra edinmiş ve yaygarasını da bu süreçte yapmaya başlamışlardır. Dolayısıyla ÇO (HH) yoldaşın ...'da ne yaptığı, ne yapmadığı bir yana; sonradan iddia ettikleri türden bir faaliyet yürütmüş olsa bile, kendileri "HH ayrılık ilan etmiş" dedikleri sırada bu gerekçeyi de öne sürebilecek durumda olmamışlardır.

Sonradan bu bilginin kullanılmasına gelince; çok önceden kendi adamları aracılığıyla ve hatta doğrudan iletişim yoluyla bizzat kendilerinin diğer bölgelere yaptıkları organ dışı müdahale ve darbeci girişimler ile ayrılık yönündeki fiili hazırlıkları örtbas ederek, karşı önlem almaya zorladıkları muhalif kadroları "hırsız" ilan etme çabasıdır bu. İşte yavuz hırsızın ev sahibini bastırması böyle oluyor.

Bunun tanıkları çoktur. Kış aylarından beri kendilerinin her tarafta "bunlar ayrılacaklar" söylentisini yaydıkları ve hiçbir maddi veriye dayanmayan bu fısıltıların yaratacağı psikoz üzerinden kendi emellerini hayata geçirme çabasına giriştikleri, tarafımızdan kanıtlanmış bir durumdur. Yani en son safhada "bunlar ayrılık ilan etmişler" diyerek örgütsel ayrılmayı fiilen gerçekleştirdikleri gibi, daha öncesi de "bunlar ayrılacaklar" söylentilerini yayıp kendi uydurdukları bu gerekçeye dayanarak çeşitli alanlarda ayrılığa yönelik ciddi hazırlıklara girişmişlerdir.

İşte öbür tarafa gelince esrarengiz bir havaya büründürerek "Bay HH'ye ne halt karıştırmaya gitmiştir?" dedikleri durumda, herşeyden önce kendilerinin tambir bölücülük şovalyesi olarak orta yere sürdükleri I Nolu ABK Siyasi Komiseri Sİ'nin kış boyunca başında bulunması gereken II. Mıntıka güçlerinden ayrı ve 10-15 kişilik özel muhafız ekibiyle hangi haltları karıştırdığını izah etmeleri gerekir.

Evet, o pervasız tüzük ihlallerinin ve şuursuzca saldırıların kahramanı olan zat, Ocak-Şubat aylarından itibaren yurtdışı ve batı örgütlerindeki klik adamları ile sürekli özel görüşmeler yaparak darbeci faaliyetlerini oralara kadar taşımış; Marmara Bölge Komitesi (MBK) altında örgütlü olan adamlarına hiç yetkisi olmadan özel talimatlar vermiş ve İstanbul İl Komitesi'nin MBK'yı tanımaması yönünde müdahaleler yapmıştır. Yurt dışıyla yoğun görüşmelerinin genel muhtevasını da anlamak zor değildir. Keza bu zatın özel birliğiyle I Nolu Bölge olanaklarını kendi klik denetimi altına almaya yönelik faaliyetler yürüttüğü ve aynı şekilde tasfiyeci kliğin şefi tarafından başka bir özel birliğin de diğer muntkadaki silah depolarının yerlerinin değiştirme işine yöneltildiği artık herkesçe öğrenilmiş gerçeklerdir.

Bu yönetici kliğin "siyasi komiser" etiketli bazı çömezleri de, yine kıştan itibaren savaşçılar arasında "parti bölünecek" söylentilerini yaydıktan son-

ra, kendi eserleri olan bu kafa karışıklığını yine kendilerine mazeret yaparak bulanık suda balık avlama işine girişmiş ve savaşçıların "partide neler oluyor?" şeklindeki "merakını" gidermek (!) adına parti içindeki birkesmi (kendilerine muhalif MLM kadro ve üyeleri) en aşağılık yakıştırmalar ile karalayıp gözden düşürmeye çalışmışlardır. MLM üyelerinin tüzük-disiplin çerçevesi içinde hareket ederek parti sorunlarını parti organlarında tartıştıkları, savaşçılar arasında sadece onların yaşadığı bazı durumların eleştirisini yapmakla yetindikleri ve daha önemlisi de tasfiyeci yönetim kliğine karşı savaşçılar arasında yoğun olan tepkileri özel ilişkiler yoluyla ayrılık ihtimaline göre örgütlemekten kesinlikle kaçındıkları halde (ki böyle bir örgütleme yapılmış olsaydı bugün tasfiyeci kliğin denetiminde kalan çokları onlardan kopartılmış olurdu); kendileri tarafından yönetici bir klik olmanın avantajı ile toplu ve aleni teşhir kampanyaları yürütülmekle kalınmamış, tek tek adam kafalama çabası da her fırsatta gösterilmiş, sallantılı görülen kişilere kâh baskıcı, kâh aldatici özel ve hizipsel yöntemlerle yaklaşmış; bir yandan da MLM üyelerin her ilişkisini denetim altına alan bir hafiyecilik örgütlülüğü yaratılıp en olmadık durumlarda hizip arayışlarına girilmiş ve parti-ordu hukukuna aykırı polisiye soruşturmalar yürütülmüştür. Bütün bunların çokça kanıtı ve belgesi vardır. Bunları yeri geldikçe açacağız. burada öncelikle tanıtlamak istediğimiz şey, Tasfiyecilerin "ayrılacaklar", "ayrıldılar" söylentilerini kendilerine mazeret yaparak ayrılığı pişirmeleri ve sofraya sürmeleridir.

Bu çerçevede sonradan edindikleri bir bilgi olarak Parti Genel Sekreteri yoldaşın gidip gelmesini kendilerine malzeme yapmak istemelerinin bir kere zamanlama olarak isabetsizliğini belirttik. İkinci olarak organ dışı, bölge ötesi klikçi-hizipçi-darbeci-bölücü faaliyetleri kış aylarından itibaren kendilerinin yürüttüğünü ortaya koyduk. Üçüncü olarak da şunu söyleyelim ki, sözkonusu yoldaşın bu süreçte (Nisan ayı) ... gidip gelmesi, kendileri gibi sağa sola yetki dışı müdahale temelinde değil, fakat parti içinde gelişen durumlardan partinin diğer bölgelerini haberdar etme, parti iradesinin hayata geçirilmesi önündeki engeli aşma ve darbeci-tasfiyeci-bölücü faaliyetleri boşa çıkartma yönünde olmuştur. Tasfiyeci kliğin tüzük dışı uygulama ve gizli hizipçi faaliyetlerine karşılık bunların yapılması MLM'lerin zorunlu görevleri ve proletaryaya karşı tarihi sorumlulukları çerçevesinde olan, haklı, meşru ve doğru şeylerdir.

Tasfiyeciler tarafından "hizip başı" olarak suçlanan dönemin parti genel sekreteri HH yoldaş dahil olmak üzere MLM kadro ve üyeler hiç bir yerde "ayrılık" propagandası yapmadıkları gibi, muhatapları olan tasfiyeci hizip başlarını tüzük dışı yöntemlerle teşhir etme yoluna da gitmemişlerdir. Muhalif MLM kadro-üye ve organların benimsediği tutum, yukarıda örnekleri aktarılmış olan "tüm partiye açık çağrı" gibi belgelerle sabittir. Nisan ayı ortalarına kadar parti üyelerine çağrı niteliğindeki mektuplarını da parti işleyişi içinde bağlı buldukları yönetici organlara sunarak bu organlar tarafından partiye açılmasını isteyen MLM kadro ve üyeler, tasfiyeci-darbeci-bölücü tüzük dışı hareketlerin son kerteye ulaştırıldığı ve artık parti birliğinin altına yerleştirilmiş dinamitin patlatılmak üzere olduğu bu aşamada

karşılaştıkları fiili engelleri aşarak partiyi uyarma ve parti iradesini harekete geçirme doğrultusunda kendi açık çağrı mektuplarını diğer alanlardaki parti üyelerine bizzat ulaştırma çabasına girmişlerdir. Bu ana kadar, aslında çoktan beri dışına çıkmaları meşru olduğu halde, yönetici hizibin burjuva disiplinine bağlı kalma pahasına, tüzük çerçevesinde hareket etme ilkesinden ayrılmamışlardır.

Bu süreçte tasfiyeci sol oportünist hizibin yaptığı ise, her fırsatta yetkisiz yetki kullanarak parti içine ve çevresine yönelik açık-örtülü korsan teşhir faaliyetleri yürütmek olmuştur. Bunun en çarpıcı örneğini de yine tasfiyeci hizip başı NT vermiştir. Bu zatın 3 Nisan 94 tarihli AK Sekreteri imzalı "Bütün Ordu-Parti Organlarına GENELGE" adlı altında ve "Bay HH Revizyonist'ti Ne Yapmak İstiyor?" başlığıyla yayınladığı korsan bildiri, akıllara durgunluk verecek bir pervasızlık örneğidir.

Herşeyden önce "genelge"nin ne demek olduğunu da bilmediği anlaşılan ve hiç ilgisi olmayan şeyleri "genelge" adlı altında yayınlama alışkanlığı bulunan bu savaş ağaları şefinin, organ olarak bile değil, organ sekreteri imzasıyla (yani şahsi tasarrufla) yayınladığı bildirinün tüzük dışı ve korsan bir yayın olduğu gayet açıktır. İşleyiş gereği AK adına bile olsa, yayınlanacak bir genelgenin SB onayından geçmesi gerekirken, bu darbeci subaylar lideri bulunduğu karargahta sözkonusu teşhir bildirisini çıkarttığı gibi orada hazır bulunan çok sayıda parti üyesi arasında dolaştırıp bir oldu bittiyle okutmayı da becermiştir.

Hangi komünist parti işleyişinde böyle bir örnek görülebilir? AK Sekreteri şahsi bir bildiriyle SB Sekreteri ve Parti Genel Sekreteri'ni "Revizyonist, hizipçi, bölücü, mafyacı, komplocu hain" ilan ediyor ve ilk MK toplantısında "dişlerini sökeceği" tehditini kendisine savurduğu gibi, bütün ordu-parti organlarındaki parti üyelerinin de böyle bir sonucu makul karşılamaları için korsanca bir dalışla psikolojik zemin yaratmaya çalışıyor. Hangi yetkiyle? Ve üstelik hangi ciddi kanıtlardan hareketle? Hiç! Yaptığı tek şey ispatsız-delilsiz kuru sıkı iftira ve çamur atmaktan ibarettir.

Bu belge elimizde olsaydı bir ibret belgesi olarak yayınlamamız çok yerinde olacaktı. Ancak elimizde bulunmasa da, bunu okuyan yoldaşlarımız olmuştur. Böyle bir "genelge"nin hangi tüzük ve işleyişe göre yayımlandığının (daha önce alt kademede özeleştirisi verilmek zorunda kalınan benzeri bir örnek de hatırlatılarak) sorulması üzerine tasfiyeci hizibin verdiği yanıt ise "bir taraf kılıcını çekmiş üstüne geliyorsa öbür tarafın tüzüğe bağlı kalarak kılıcını çekmemesi düşünülemez" olmuştur. Yukarıda açıkladığımız olgular, böyle bir savunma çabasının var olan gerçekliği tepe takla etmekten başka bir anlam taşımadığını göstermektedir. Evet, kılıç çekmeyi tüzük dışı saldırı olarak anlamak gerekirse, bu kışın başından beri kılıcını çekmiş gelen ve fırsatını bulduğu ilkbaharda pervasızca indirmeye koyulan tarafın kendileri olduğu çok açıktır. MLM'lerin buna karşı savunma kalkanını çıkartmakta bile gecikmeli davrandıklarını söylemek, benzetme açısından hiç yanlış sayılmaz.

Örgütsel ayrılık noktasında yapılan hokkabazlığı böylece belgeledikten sonra, tasfiyeci sol-oportünist hizbin örgütsel ayrışmaya zorladığı parti or-

du güçlerimizi kafalama yolunda düzenbazlık ve sahtekarlığı hangi boyutlara ulaştırdığını ve aynı zamanda "fırsat budur" dediği andan itibaren ne kadar pervasız davrandığını, cezaevindeki kadrolar cephesinden kendilerine yapılan uyarıların yazılı belgeleri ile kanıtlayalım.

YOKLUĞUNDAN İSTİFADE EDİLEN TUTUKLU MLM KADROLARIN CİDDİ UYARI VE İRADELERİ HİÇ DİKKATE ALINMAZKEN PARTİ ÜZERİNDEKİ SAYGINLIKLARI NASIL SÖMÜRÜLMEME ÇALIŞILDI?

TASFİYECİ HİZBİN SAHTEKARLIK ÖRNEKLERİ BURJUVA SİYASET BEZİRGANLARINA PARMAK ISIRTIR. İŞTE KENDİLERİ ADINA TASFİYECİ HİZBİN OKUDUĞU DÜZMECE MEKTUPLAR İLE HAYALİ DESTEK MESAJLARINI YALANLAYAN CEZAEVİNDEKİ KADROLARIN GERÇEK MEKTUPLARI:

Sol-sekter kariyerist tasfiyeciler için OPK sonrası ordu yönetimine (AK ve GK yönetici organlarına) hakim olma durumuna dayanarak erkenden geliştirmeye başladığı tasfiye çabalarını kıştan ilkbahara doğru merkezi bir planla topyekün bir tasfiye hareketine dönüştürmesi, bu esnada bazı MK üyelerinin yakalanması sayesinde olmuştur. Bu şekilde MK'ya da hakim olma şansını elde eden klik, "fırsatını bulmuşken parti içindeki bütün mikrop-ları (yani MLM muhalefeti) temizleme" hummasına tutulmuş ve önüne çıkan tüzük engellerini de parti iradesini de aşarak bu emelini gerçekleştirme çabasına girmiştir. Bunu yaparken tasfiye hareketlerine muhatap olan I No-lu bölgedeki kadro-üye ve organlardan kendilerine gelen uyarıları takmayan ve parti iradesine meydan okuyarak darbeci tutumunda ısrar eden klik, yokluğundan istifade ettiği merkezi kadroların parti içi durumlarla ilgili belge ve bilgiler edindikçe cezaevinden yaptıkları uyarılara da hiç aldırış etmeyerek nasıl bir suistimal içinde bulunduğu ortaya koymuştur.

Böyle bir yönelimi, "MK'nın meşruluğu"na ilişkin parti iradesi ve tüzüğünden soyutlanmış savunma yöntemleri ile en son kertesine kadar sürdüren ve nihayetinde biraz önce tanıtladığımız o büyük hokkabazlığı da yaparak parti güçlerine örgütsel ayrışımı dayatan tasfiyeciler için, MLM güçlerin etkili karşı koyuşu ile açmazla düştüğü ve savaşçı kitlesini kendine bağımlı kıl-mada zorlandığı bu safhada türlü çeşit vaatler, tehditler ve şeytanca taktik-lerle sonuç almaya çalıştığı gibi, o ana kadar düşmana tutsak düşmelerinden istifade iradelerini çiğnediği MLM kadroların bu kez de parti ve ordu üzerinde pratikleriyle devam eden saygınlıklarını istismar ederek onların parti içi sorunlara ilişkin tavırlarını tam tersi yönde yansıtma sahtekarlığına girişmiş; "bakın onlar da bizi destekliyorlar" yalanı ile partili ve savaşçı yol-daşları kandırmaya çalışmıştır.

Bunun iki çarpıcı örneğine çok sayıda yoldaşımız fiilen tanık olmuştur.

Birincisi, isyan ederek silahlı bir kopuşu gerçekleştiren birliğin bulunduğu yerde, kopuş anından önce savaşçıları "ikna" etme çabasını sürdüren tasfiyeciler için, cezaevindeki MK üyelerinden geldiğini belirte-

rek okudukları mektuptur. Kendilerini destekler mahiyetiyle okunan böyle bir mektubun ya içeriğinde, ya imzalarında tahribat yapıldığı, ya da basba-yağı düzmece bir şey olduğu bizce açıktır. Değilse bunu yayınlamaları gerekir.

İkincisi, aynı isyanı birliğinin daha sonra tasfiyeciler hizip başı (NT) ile karşılaştığı yerde kendisinden beklenmeyen bir yumuşaklıkla isyancı yoldaşları "ikna" etmeye çalışırken bu şefin söylediği şeylerdir. Aynı istismar edici sahtekarlıkla o da "... yoldaş başta olmak üzere cezaevindeki MK üyelerinden bizi destekleyen mektup geldi" diyerek partili ve savaşçı yoldaşları aldatmaya çalışmış, fakat ne hikmetse kendi elinde olduğunu söylediği mektubu göstermekten de kaçınmıştır.

Birinde "yazılı belge" halinde okunan birinde de sadece bahsi edilen her iki örnekteki mektupların içerdeki hangi yoldaşlardan geldiğine dair söylenenler yanlış anlaşılmadığı gibi canlı tanıkları da çoktur. Sözkonusu yoldaşların içerden yazdıkları gerçek mektuplar ise (tasfiyecilerin kendilerine de ulaşmış olsa gerek) kendi icraatlarını şiddetle eleştiren ve ciddiyetle uyarıcı içeriktedir.

Mart-Nisan aylarında yazılmış ve tarafımıza ulaştırılmış olan aynı yoldaşların toplu imzası altındaki üç ayrı mektubun orijinal nüshalarından önemli bölümleri aşağıya aktarıyoruz. Böylece tasfiyecilerin fırsatını buldukları durumda parti genel iradesiyle birlikte düşmanın fiili engellemesinden başka hakkını yitirmemiş olan merkezi düzeydeki bir iradeyi de nasıl pervasızca çiğnedikleri açıkça görülecektir.

Sırasıyla ilk mektuptan başlayalım:

"MK, SB'YE VE TÜM PARTİYE;

(...) sürecimiz hassas bir süreçtir mücadelemiz açısından. Ancak mücadelenin bu hassaslığı ve sorunları karşısında fazlaca kaygı duymayan, buna uygun hareket etmeyen bazı organların, bireylerin olduğunu görüyoruz. Raporlardaki düşünceler, raporlar dışındaki hesaplaşmalar bir KP'nin iç işleyişinden yoldaşlık ilişkilerinden, iki çizgi mücadelesinden, Partiye karşı sorumluluktan yoksun olduğunu hemen belirtelim. Özellikle AK'nın 2. Toplantı raporu tam bir ibret belgesi... Hele Sİ imzalı AK'nın 2. Toplantı raporuna korsanca eklenmeye çalışılan belge tam bir hilkat garibesidir. Sadece belgenin kendisi değil belgeyi ortaya çıkaran 21 yaşındaki "eşsiz komutan" büyük üstad boynuz olarak kulağı geçtiğinin sarhoşluğuna kapılan (psikolojik tahlil gerekir) 3 yıllık "önder" ise başlı başına Parti tarihine geçebilecek bir "şaheser" durumundadır. Ne yazık ki Parti bu "şaheser önder"den yeterince yararlanamamaktadır(!) Ey partililer! Bunu duyun! Sizin keşfinizi bekliyor 21 yaşındaki bu kahraman(!) Yönetici organa hızla getiriliş yoldaşın başını döndürmüş anlaşılabilir. Ama Partimizde hızlı yükselenlerin o hızla düştüğü de çok görüldüğü unutulmamalıdır.

Yoldaşlar; Partimizin bir dizi sorunları var. Bunlar tüm Partililerimiz tarafından görülüyor. Sorunların çözümüne ilişkin farklı yaklaşımlar da mev-

cut. Bunlar da biliniyor. Ayrıca KP'lerde farklı düşünceler, hatta ikinci bir çizgi de şekillenebilir. Sorun bunların olup olmayacağı değil, MLM'ler açısından bu sorunların çözüm yöntemidir sorun olan. Yoksa her süreçte farklı düşünceler olacaktır.

Bugün Parti içindeki sorunların çözümünde kullanılacak doğru yöntem MLM'nin temel kriterlerinden biridir. Ancak AK 1. Toplantı raporunda ortaya konulan anlayış ve anlayış sahipleri bu temel yaklaşımdan uzaktırlar. Farklı düşüncelere karşı şantajcı bir yaklaşım ve hesaplaşma içindedirler. Nedir bu şantaj? OPK'da ele alınan ve ayrı bir tutanakla belgelenen, o günkü koşullarda Partiye ve kamuoyuna açılması doğru görülmeyen ... meselesidir. Bu mesele o gün gündeme getirildiğinde oradaki bütün delegeler sorun üzerinde düşüncelerini belirlediler. Sorunun Partiye ve açılmaması gerektiğine (Bir-iki kişi dışında) oy kullanıp karar altına aldılar. Neden buna ihtiyaç duyulmuştu? Bizim Partimizden, halkımızdan gizleyeceğimiz, hesabını veremeyeceğimiz şey yoktur. Ancak bazı özel durumlar eğer o anki tarihi koşulda, özel hassas süreçte vereceği zararın önüne geçilemeyecekse o durumda bunun önüne geçmesinin koşulları yaratılana kadar ertelenebilir. Farklı tedbirler alınabilir. İşte açıklanmamasının nedeni buydu? Bunun dışındaki gerekçeler ise sıradan önemsiz gerekçelerdi. OPK kararı haline gelmişti. Parti iradesinin hükmü buydu. Efendim bu alt konferanslarda tartışılmamıştır. Orada kimse Partinin temel bir sorununu özel olarak gündeme koyup tartışmamıştır. Güncele ilişkin bir soruna tavrı koymak oradaki iradenin yetkisindedir.

Ancak sorun çarpıtılmak istenirse, sorun şantaj aracı olarak kullanılmaya çalışılırsa Partinin ve kitlelerinin en geri, en hassas yanlarına hitap edilerek bu sorun Parti içi mücadelenin çirkin bir aracı olarak kullanılırsa orada zavallılaştırma başlamıştır. Başka silahı kalmayan "kahramanlarımız"ın paslı, çirkin silaha sarılmalarıdır bu. Paslı silah şantaj aracı olarak kullanılırken, kişisel hesaplaşmada "her yol mübahtır" diye şüursuzca saldıran anlayış sahipleri Partinin kitlelerin devrimin bundan nasıl etkileneceğini hesaplamıyorlar. En küçük bir kaygı duymuyorlar. Kendi burjuva gururunun kindarlığının kurbanı olarak tam anlamıyla makyavelist bir kafayla hareket ediyorlar. Peki Parti, peki sınıf, kitleler, kararlar, irade?.. Bunların hiçbiri onları ilgilendirmiyor.

Gelinen bu aşamada bu makyavelist anlayış ve davranış tarzının Partiye vereceği zararlar görülmelidir. Keza ... meselenin ise bugün açıklanmamasının koşulları ortadan kaldırılmıştır. Zira bu anlayış sahipleri gerek yazılarda, gerekse sözlü olarak dört bir yana yaymışlardır. Meselenin çözümü ancak Partiye açılmasıyla mümkündür. OPK kararı Partiye danışılarak ortadan kaldırılmalı ve yeni bir karar alınarak Partiye açılmalıdır. Kamuoyuna açıklanması ise Partiye iradesinin kararı ile olmalıdır. Meselede rolü olan sorumlu yoldaşlar ise kendilerini partiye sunmalı, özeleştiri vermelidirler. Bu yoldaşların durumunu ise parti iradesi belirlemelidir. Sorun kişilerin korunması değil, partinin korunması, partinin çıkarıdır. Sorunun çözümü için tüm MLM'lerin bu sorumluluk bilinciyle hareket etmelerinin sorumluluğunu bir kez daha vurgulamak gereklidir. Kişilerle değil, iç hesaplarla değil,

Partinin sorunlarıyla, devrimin sorunlarıyla, düşmanla uğraşalım. İç sorunların çözümünün yolu da buradan geçer.

Bu yazımızın ... meselesinine çılma kararıyla birlikte tüm partiye dağıtılmasını istiyoruz.

28 Mart 94

Kızıl selamlar

Başarılar diliyoruz

... alanında bulunan... sayıda MK üyesi yoldaşın ortak düşüncesidir.

Bu da ikinci mektuptan:

"MK'ne;

Değerli yoldaşlar;

(...) OPK'dan kısa bir süre sonra parti içi sorunların dallandırılıp-budlanması, doğru yöntemlerle ele alınmaması sonucu bir çözümsüzlük ortaya çıkmıştır. Bu çözümsüzlüğü, dış etkilerin belli bir rolü olsa da esas olarak kendimiz üretmekteyiz. Her yoldaş kendini gergin ortamın dışına itip aklıselim düşündüğü zaman, sorunların parti içi mücadele ile aşılabilecek bir nitelikte olduğunu görecektir. Gerek dışarda şahit olduğunuz kadarıyla gerekse de elimize ulaşan birkaç mektup ve nottan elde ettiğimiz izlenim ve bilgiler, varolan sorunların, parti içi mücadele ile aşılabilecek bir boyutta olduğunu göstermektedir. (...) Fakat kongre tartışma sürecine girmek üzereyken gruplaşma yolunun tercih edilmesi, kılıcın kınından çekilerek kelle istenmesini parti içi mücadele ile açıklamak zordur. OPK dahil olmak üzere, OPK sonrası değişen (aldığımız bazı örgütsel darbeler hariç) önemli bir durum olmamıştır. Buna rağmen, işleyişe uygun olmayan pratikte meydana gelen bazı karşılıklı hataları tırmandırarak sonuç almaya çalışmak kimseye yarar getirmeyecektir. Burda dikkat edilmesi gereken dar-grup çıkarları değil parti çıkarlarıdır. Kim ki parti çıkarlarını ayaklar altına alır ve kendi dar-grup çıkarlarıyla özdeşleştirmeye çalışır, partiyi yeniden bir bölünme noktasına getirirse tarih önünde hesapsız kalmayacaktır.

(...) Bu sorun, SB. II. toplantısında konuşulmuş, MK II. toplantı gündemine alınarak partiye açılma hususunu benimsemiştir. Bu yöntem izlenmeden, OPK kararı parti iradesiyle kaldırılmadan da facto yapılarak konferans kararının çiğnenmesi parti tüzüğüme göre suçtur. Sorun, bahsedilen yazıda sözkonusu edilen alayın iyiliği çirkefliliğiyle ilgili değil tersine OPK'nın kararlarının çiğnenmesidir. Eğer bir üye, benimsenmesi mümkün olmayan herhangi bir olaydan ötürü parti kamuoyunu arkasına alabileceğini düşünerek ilkelerle oynama cesaretini kendinde bulup huruç kaldırıyorsa, bu bazılarınun duygularını okşasa da benimsenecek bir yöntem değildir. Sorun, bahsedilen olayın partiye açılıp açılmaması değil, açılırken nasıl bir yöntem izlendiğidir. Bu suçu işleyen yoldaş ve organlar ÖE yapmalıdır. Yani herkes tüzük karşısında "hizaya" gelmesini bilmelidir.

Bahsi geçen olay karşısındaki düşüncemiz ise şöyledir: Bu olayın gizli yanı kalmadığı gibi ulaştırılmayan yer de kalmamıştır. Yapılması gereken,

OPK'nın kararının kaldırılması için parti iradesine başvurulmalıdır. İrade sözkonusu "saklı kalması" gereken özel gündemdeki olayın partiye açılması benimserse (ki düşüncemize göre partiye açılmalıdır), o zaman olaya ilişkin düşünceler, öneriler partiye açılarak tartışılmalı Parti iradesine göre hareket edilmelidir.

Elimize ulaşan yazılarda belirtilen ve karşılıklı suçlamalarla gergin bir atmosferin doğmasına neden olan uygulamalara derhal son verilmelidir. Ve örütsel tasfiye, idari tedbir vb. pratik sonuçları bunalımı derinleştirici etkiye bulunan girişimlerden uzak durulmalıdır.

(...) Yoldaşlar, sizleri düşünmeye ; parti sorumluluğuna; önder sorumluluğuna uygun davranmaya davet ediyoruz.

Yoldaşlar, sizi cesaretle parti içi sorunlarımızın üzerine Maoist bir yöntemle gitmeye, ayrılığa sebebiyet vermemeye davet ediyoruz. MLM'lerin bu sorumluluk bilinciyle hareket etmelerini sorumluluğunu bir kez daha vurgulamak gereklidir. Kişilerle değil, iç hesaplarla değil, partinin sorunlarıyla, devrimin sorunlarıyla, düşmanla uğraşalım. İç sorunların çözümünün yolu da buradan geçer.

Bu yazımızın ... meselesinin açılma kararıyla birlikte tüm partiye dağıtılmasını istiyoruz.

28 Mart 94
Kızıl selamlar
Başarılar diliyoruz.

... alanında bulunan ... sayıda MK üyesi yoldaşın ortak düşüncesidir.

Bu da üçüncü mektuptandır:

"MK'ne
Yoldaşlar,

Önümüzdeki sürede MK toplantısı yapılması gerekiyordu. Ama bugünkü durum ve gidişata bakılırsa toplantının yapılıp-yapılmaması tehlikeye girmiş gözüküyor. AK 2. toplantısından sonra ve Parti yönetiminde alınan bazı kayıplardan sonra bazı yoldaşlar belli hesaplarla fırsatçı bir tarzda kimilerini yıpratmak için Ticari bir işi kullanarak yazılı ve sözlü birpropagandaya girişmişlerdir. Bu propaganda malzemesi OPK'nın bir iç kararıyla Partiye ve dışa açılmayacağı söylenmesine rağmen, bu konuda disiplin ayakları altına alınarak çiğnenmiştir. Belli insanlara karşı diğer yoldaşlar körüklenmiş, grupçu ve hizipçi bir faaliyet yürütülmüştür.

Sözkonusu yazılarıyla Partiye de aynı şey yapılmıştır. Bu durum Partiyi ciddi bir bunalım içine çekmiştir. Partinin dikkati sınıf mücadelesine ve bundan oynayacağı rollere, örgütsel tıkanıklıklarını aşma yerine, iç didişmelere ve Partiyi yıkmaya çekiliyor. Tasfiyeci ve grupçu çabaların olduğunu duyuyoruz. Birçok yerle bağlantılar kurup hizipçi ve ayrılık hazırlıklarına gidilmiştir. Veya hedeflediği kimi yoldaşlar ayrılık işine girebilirler kuşkusıyla kendilerini böyle tavırlara başvurmuşlardır. Bugün ayrılık var rüzgarları esiyor. Batıda kimi yoldaşlar, biraraya gelip MBK'yi tanımayan bir olu-

şum oluşturup 1 Nolu alandaki kimi yoldaşlarla bağlantıya geçmiştir. Belki de bu daha önce 1 nolu alandaki kimi yoldaşlar tarafından teşvik edildi. Bu kuvvetli ihtimaldir. Buna karşı MBK'dan kimileri ... civarı insan ayrıldı, ayrılık var gibi ulu orta şeyler söylemiştir. Bütün bu gibi şeyler ciddi olumsuzluktur. Resmen Parti bir ayrılığa zorlanıyor.

(...) Parti yönetiminde yer alan yoldaşların yazıları elimize yeni geçti. Hiç de iyi bir atmosfer değildir. Bunları okuyoruz önümüzdeki günler bunlara genel ve tektek yanıtlarımız olacaktır.

(...) şimdi, MK acilen ve önemli toplanmalıdır. Bütün üyeler toplantıya katılmalıdır ve partide yeni bir ayrılığa engel olmak için herkes daha duyarlılık göstermelidir.

(...) Bu gündemler üzerinde hemfikir olup bu çerçevede hareket etmek zor gözüküyor. Dolayısıyla böyle olmazsa o halde yapılacak MK toplantısı sadece şu gündemler üzerine olmalıdır.

Birincisi, Kişiler ve Partiyi yıpratma amacı taşınan faaliyetler derhal durdurulmalı ve beraberinde disiplinsizlik ve hizipçi faaliyetlere son verilmelidir.

İkincisi, Ticari iş konusu ve bugün yapılan disiplinsizlik ve hizipçilik konusundaki iddialar partiye açılmalı, partinin ne gibi tavır takınması gerektiği parti iradesiyle belirlenmelidir.

Üçüncüsü, acilen bir OPK'ya gidilip-gidilememesi hem yukardaki sorunlara tavır takınması, hem de MK seçimi yapılması gerektiği parti iradesine sunulmalıdır. Bunun önemi partiye açıklanıp irade alındıktan sonra derhal OPK'ya gidilmelidir.

Bu gündemler konusunda düşüncemiz şu:

Ticari iş yapan burda iki yoldaştır. YD'deki iki üç kişi ise bugün zaten Parti ile pek bağları yoktur. Onlar için zaten daha önce belirtilen anlayışlar vardır. Burda yapanlar, bu konuda özeleştiri vermelidir ve (uyarı) cezası verilmelidir.

OPK iç kararı çiğnenerek Ticari işin Partiye ve tabana açılıp, propaganda yapılması disiplinsizliktir. Hem kişi hem Partinin teşhirine dönüştürülmesi ciddi olumsuzluktur. Bu yoldaşlar bu konuda özeleştiri yapmalı (özeleştiri yapmayan da olsa pratiğe dökülen bir şey olduğu için ihtar cezası verilmelidir.)

Hizipçi faaliyet yürüten, teşhir faaliyeti yürüten kim olursa olsun eleştirip bu tutuma girenler ihtar cezası verilmelidir.

(...) Mevcut devrimci durum konusunda sınıf mücadelesindeki gelişmeleri görüyoruz. Bunları burda aktarmayı gereksiz görüyoruz. Bunun karşısında bugünkü yerimiz çok acı. Bunu görmeli, nasıl müdahalede bulunacağımız ve nasıl etkin rol oynayacağımız üzerine önemle ve acilen durmalıyız. Böyle fırsatlar her zaman yakalanmaz. Bugünkü durumdan iyi yararlanıp hem kiteselleşmeli, hem sağlam örgütlülük kurarak bu gücü merkezi görevlerimize kanalize etmeliyiz.

Partinin bugünkü sorunları önderlikten kaynaklanıyor. Önderlik ger-

çekten bir komünist önderlik fonksiyon, görev ve sorumluluğuyla hareket ederse sorunların altından kalkacak durumdadır. Dar ufuklu küçük hesaplar peşinde koşan, sözde çok keskin kesilen, kendini parti ve tüzük üzerinde gören, sekter ve yıkıcı anlayış ve yöntemli olan yoldaşlar özellikle daha mantıklı daha duyarlı düşünüp hareket ederlerse bu sorunların altından önemli ölçüde kalkılır. En azından Parti tasfiyeciliği, yıkıcılığı ve Parti düşmanlığı ününe geçilmez. Böyle tarihe mal olunmaz.

Yoldaşlar, bir kez değil, bin kez şu an ne yaptığınızı, neyle uğraştığınızı ve ne yapmak istediğinizi düşünüp hareket edin!

Hepinizi Parti tasfiyeciliğine başvurmadan ideolojik mücadele yürütmenin geniş ufkuyla hareket edip gücünü düşmana karşı kullanmaya çağırıyoruz!

25.4.94

... alanında bulunan... sayıda MK üyesi ve yoldaşın ortak düşüncesidir.

Böylece sorunun bu yönü de anlaşılmuştur sanırız. Cezaevindeki yoldaşların MK'ne gönderdikleri bu mektuplardan son ikisinin, kendileri tarafından henüz duyulmamış fiili ayrılıktan sonraki günlerde yazıldığı tarihlerinden anlaşılıyor. Ancak yine bu belgeler, ayrılıkçı hizip" olmakla suçlanan kadroların, hem dışarda hem içerde nasıl parti birliğini sürdürebilme yönünde duyarlı ve sorumlu davrandıklarını, bölücü-tasfiyeci çabalar karşısında parti iradesi ve birliğini nasıl savunduklarını ve karşılıklı her tür iddanın parti yargısına sunulmasını nasıl benimsedikleri ve tasfiyeci AK-MK kliğine dayattıklarını belgelemesi bakımından önemlidir. Bu yoldaşlar sınıf mücadelesinin bugünkü koşulları içinde partimiz için tarihi fırsat sayılacak durumlara dikkat çekerek mücadelemizi ileri götürmede bu koşulların iyi değerlendirilmesi gerektiğine işaret ederken, tasfiyeci klik yöneticileri ise nasıl bir "tarihi fırsat" arayışı içinde olmuş ve bunu nerede bulmuşlardır? Örgüt içi hesaplaşma ve muhaliflerini temizleme yolunda, MK'sinde çoğunluk elde etme durumunda!...

İşte bu kadar farklı şeylerin hesabını yapmakta olan tasfiyecilerin yukarıdaki mektuplardan 28 Mart tarihli birinci belgeyi zamanında almış olsalar da hiç dikkate almayacak denli kör bir fırsatçılık ve hizipsel iş bitiricilik içinde buldukları, kitlelerin partimizden çok şey beklediği tarihi bir süreci böyle "değerlendirdikleri" ve ikinci-üçüncü uyarıların boşuna olacağı bir yıldırım hızıyla da partiyi böldükleri açıkça ortadadır.

KOMPLO TEORİLERİ NASIL ÜRETİLDİ? DAHA NELER TÜRETİLİYOR? GERÇEK KOMPLOCU OLANKİMLERDİR?

HAKKINDA ÇOKÇA ASILSIZ İDDİA ORTAYA ATILAN VE AKIL ALMAZ ŞAİBELER YARATILAN MUHALİF KADROLAR MI, YOKSA BU TÜR YÖNTEMLERLE SONUÇ ALMAYA ÇALIŞAN VE KURU SIKI "DÜŞMANLA İŞBİRLİĞİ" İDDİALARI EŞLİĞİNDE "ÖLÜM" FERMANLARI ÇIKARTAN TASFİYECİ HİZİP BAŞLARI MI?...

Partimizin 22 yıllık tarihi boyunca hiçbir dönem, hiçbir yönetici ya da muhalif kesim bu tasfiyeci klik kadar komplo teorisi üretmemiş ve böylesine akıl almaz iddialar parti tarihimizin hiçbir kesitinde kimseden duyulmamıştır. Diyebiliriz ki, OPK'dan bu yana geçen bir yıl içinde önce AK ve GK, sonra da MK'ya hakim olan ve SB'yi işlemez duruma sokan bu klik, önderlik adına politik bir şeyler üretmede tam bir sefillik arzederken, komplo ve entrika üretme alanında büyük zenginlik sunmuş, böylece parti tarihimizde müstesna bir yer edinmiştir.

Başka şeylere öyle kafa yormazken, kendilerine rakip olarak gördükleri parti kadrolarına hinlik düşünmede kafalarını zehir gibi çalıştıran tasfiyeci şefler ile bunların "kraldan fazla kralcı" çömezleri "insanın kanını donduracak" türden senaryolar uydurma ve günlük dedikodu yayma yoluyla gelinen aşamada parti çevremizde büyük düş kırıklığına yol açmışlardır. Muhafiflerini karalamada bu kadar ileri giden sorumsuz tipler, kişisel ve grupsal hesaplar uğruna böyle umarsız davranmakla en genel anlamda kitlelerin partimize bakışını nasıl etkilediklerini, parti gelenegimizin hiç hak etmediği kötü imajları yaratarak "bunlarda böyle şeyler de varmış" dedirterek kendileri de dahil olmak üzere bütün yapıya yönelik nasıl bir güvensizlik geliştirdiklerini ve daha önemlisi hiçbirini ispatlayamadıkları yalanların döne döne kendilerini nasıl vuracağını dahi düşünemeyecek kadar şuursuzca bir durum sergilemişlerdir.

Parti kadrolarımıza ilişkin aşağıda örneklerini sunacağımız çamurdan iddiaları üretenlerin bunu yaparken dayandıkları tek gerçek olgu, bir kısmının geçmişteki eroin ticaretine bulaşma durumu olmuştur. Daha sonra bunu istismar ederek büyük fırtınalar kopartan tasfiyeci ve komplocu kariyerist kliğin OPK'da bu olaya nasıl yaklaştığı da açıktır. Cezai bir tavır olarak yalnızca dört delegenin "ihtar ya da ağır ihtar" önerisi olmuştur. Sonuç olarak yapılan özeleştiride orada yeterli bulunmuş ve olayla ilgili yoldaşlar hiç de "lanetli" görülmeyip yeniden MK üyeliğine seçilmişlerdir. Daha sonra hem bu konuyu OPK'daki değerlendirmelerinden çok farklı nitelikte ele alıp "la-netleme"ye vesile yapan, hem de bunun üstüne çamurdan birşato kurup hayal güçlerini yettiği her türlü günahı yükleyerek içine doldurdıkları muhalifleri toplu halde saldırıya hedef yapan tasfiyeci şefler, böyle hüküm fermanı tanı elçileri gibi ortaya çıkarken yetki gücüyle etkileri altında tuttukları bir kısım parti güçlerimize de şeytan taşıyıcı misyonunu yüklemişlerdir.

Sonuç olarak başarabildikleri ölçüde yarattıkları tablo ortadadır: Düne kadar saygınlığı yerinde olan ve kendilerinden çok daha fazla itibar edilen MLM kadrolara karşı bir kısım parti üyesi, savaşçı ve taraftar kitesinin bakışının tek taraflı mesnetsiz suçlama ve kötü bir dolduruşla tersine çevrilmesi ve hayali suçlar ve giyabi hükümlerle kafaları şartlandırılan insanların "alçaklar, hainler, köpekler" diye şuursuzca bağırtilar duruma getirilmesi!..

Evet, savaşçılarımızın ruhunda düşmana karşı kin ve öfkeyi güçlendirmeye gelince bu kadar maharetli olmayan baylar, örgütsel hesaplaşma alanında bütün "siyasi" yetkinliklerini ortaya koydukları gibi, savaşçı ve taraftar kitemizin son durumda MLM kadroları dinleme olanağından yoksun

bulunan bir bölümünü "mafya çetesi" dedikleri partimize karşı kinle dolurmayı çok iyi becermişlerdir. Kafalarda yaratılan bu "kötülükler" şatosunu yıkmak ve yerle bir etmek, biraz zaman alacak olsa da, kendi ideolojik gerekliliğini bilen ve pratik tutarlılığına güvenen biz MLM'ler için sorun olmayacaktır.

Bazı yönleriyle yeniden soruşturulma ve ideolojik açıdan daha esaslı mahkum edilme gereği olmakla birlikte, genel muhtevası bilinen ve sonradan ilgili kişiler arasındaki polemik noktalarıyla da öylesine "vahim" şeyler akla getirmeyen olayın tasfiyeciler tarafından nasıl istismar edildiği ortadadır. OPK'da eroin ticaretine bulaşma ve partiye böyle bir yoldan gelir sağlama olayını pragmatizm çerçevesinde eleştiren ve olayla ilgili kadroların böyle bir ideolojik zaaf göstermiş olmakla komünist kişilikten çıktıkları ya da ideolojik hattımızdan koştuklarını düşünmeyen (hatta özel sohbetlerde birçoğu bu tür işlerin yapılabileceği anlayışını savunan ya da en azından hiç de öyle şiddetle karşı olmadıklarını gösteren) tasfiyeciler, daha sonra olayı "emperyalizmle işbirliği, insanlık suçu, cinayet, hainlik" vb. nitelermelere konu etmekle kendi karakterlerini ortaya koydular. Bunun üzerine hayali suçlar bindirme işine aynı süreçte (tasfiyeciliğin son aşamasında) hız verdiler. Örgütsel ayrışma sonrasında ise tasfiyecilerin karargahı MLM kadroların "düşmanla işbirliği, devrime ihanet ve cinayet"lerine ilişkin günlük dedikodu ve iftira üretim merkezine dönüştü. Böylece sürecin başlangıcında (OPK'da) bir delinin kuyuya attığı taşı birkaç akıllının çıkartması sorun olmazken, gelinen aşamada her gün kırk delinin kör kuyuya kırk taş attığı ve artık bu taşları temizlemekle uğraşmanın akıllı işi olmaktan çıktığı bir durum oluştu.

OPK sürecinde ilk taşı atan, başından beri parti birliğine şiddetli karşıtlığıyla tanınan biriydi. Yanında bulunan ve aynı iddiaya ortak olan diğeri de bu konuda ondan eksik kalmayacağı gibi aylık yıllarındaki sorumluluğu daha büyüktü, OPK'ya gelmek üzereyken yakalanan bu iki delegenin, özellikle de OPK'da eroin davasını masaya yatırmanın büyük hayali içindeki birincisinin, tam bu sırada meydana gelen yakalanma olayını (hele de bu olaydan kısa süre önce görüşmüş olduğu durumda) eroin davasıyla ilgili delegelerden biri üzerine yıkmak istemesinde şaşılacak bir şey yoktu. Böylece kendilerini "infaz ettirmek" amacıyla HH'nin "ele verdiği"ni öne süren cin fikir bayların, "eğer içerden verilmişse polis bunları nereden biliyordu?" şeklinde mantık yürütürken hiçbir kural ve sınır tanımadan telefon kullanma, deşifre kişilerle ilişki sürdürme gibi ilkesizliklerini gözardı ettirmek istemeleri de doğaldı.

Ancak OPK'da bu suç duyurusunu değerlendiren delegelerin hiç biri "iddialara bakılırsa içerden ajanlık olduğu doğurur" diyemediği gibi, hakkında şaibe yaratılan HH hakkında daha sonra demediğini bırakmayan tasfiyeciler şefi NT bile olumsuz bir yargıda bulunamıyor ve MK seçiminde kendisi dahil tüm delegeler bu yolda oy veriyordu. OPK'nın "ajanlık" iddiasını doğru bulmamakla birlikte araştırma kararı aldığı iki delegenin yakalanması konusunuyla ilgili oluşturulan MK Araştırma Komisyonu'nun olayla ilgili kişiler ve durumları ayrıntılı şekilde araştırdıktan sonra çokça kanıt

ortaya koyarak bu yakalanmanın sürekli takip altındaki bir bayan üzerinden ve ayrıca PTT'de dinlendiği ortaya çıkarılan bir telefonun çokça kullanılmasından ileri geldiğini ortaya koyan raporu ise, bu süreçte yaratılan kuşkuyu ortadan kaldırdığı gibi, ajanlık iddiasını ortaya atan iki delegeye de bu iddialarını geri aldırılmaktaydı. İddia sahiplerinin kendileri için güvenilirliği açısından daha önemli bir husus, sözkonusu araştırmayı yapan ve Araştırma Komisyonu Raporu'nu da yazan MK üyesinin eski DABK kökenli olmasıydı.

Ne var ki daha sonra hayata geçirilme şansı bulunan geniş bir tasfiye planı doğrultusunda "Lordlar Kamarası ve Şövalyeleri" gibi aşâğılık yazılar ve "kayıp para, villa, komplo" gibi üfürüklerle "eroinclik-mafyacılık" balonu şişirilirken bir yandan geçersizliği kanıtlanmış bu "ajanlık" iddiası da temcit pilavı gibi yeniden pişirilecek ve bunun yanına daha başka komplo iddiaları eklenerek muhalif kadrolar aleyhine şaibeler parti üyelerinden savâşçılara kadar yayılmaya başlanacaktı. Böylece olan şey, tasfiyecî kliğin bütün yönetici kadrolarının OPK sürecinde sivri bir örnek olarak "ajanlık" iddiasını ortaya atan delegenin rolünü üstlenmeleri ve aklı selim bir rotadan çıkmalarıydı.

Diğer konulara geçmeden önce burada birinci komplo iddiası olan ve halen de en kötü biçimlerde kullanılan iki konferans delegesinin yakalanmasına ilişkin MK Araştırma Komisyonu Raporu'ndan bölümler aktarmamız yerinde olacaktır.

"...konferans sonrası yapılan MK 1. toplantısında olayla ilgili soruşturma komisyonu oluşturmuş ve komisyonun en kısa zamanda soruşturmayı sonuçlandırıp SB'ye sunması kararına varmıştır."

"Bütün bu olumsuzluklara rağmen esas olarak araştırılması gereken tüm noktaları araştırdığımı ve benim açımdan olayın önemli ölçüde netlik kazandığını söyleyebilirim. Aşâğıya aktaracağım olgular sonucunda benim için netlik kazanan noktaları tek tek sıralayacağım."

"Aile'ye özellikle çokça sözü edilen telefon sorununu konuştuk. Çünkü (D)'in Av. aracılığıyla gönderdiği sözlü haber de kesinlikle evdeki telefonu kullanmadığımı söylemişti. Ancak (...) 'in yengesi (D)'in kendisinin yanında üç defa telefonu kullandığını söylüyor. Hatta "benim görmediğim anlarda ve benim olmadığım anlarda da yapmış olabilir" diye açıklamada bulundu. Ayrıca (D)'in dışardan da arandığını söylüyor."

"ama telefonu kesin dinlendiği (S) tarafından da açıklanıyor. Bunu SB üyesi bir yoldaşla (S)'la görüştüğümüzde de söyledi. (S) bir haftadır (...) 'in takip edildiğini ve operasyonun '...)' üzerinden (dolayısıyla takibin de) geldiğini söylüyor. Yani eskiden iddia ettiği "HH üzerinden takip geldi" iddiasını yaptığı araştırmalardan sonra doğru olmadığını kendisi de söylüyor. Ayrıca (S) telefonun % 90 dinlendiğini de söylüyor. (D)'i eve bırakan bayan dışında bir de (S) evi biliyor."

"(D)'i dışçıye götüren kızın abisi ise takibin çok uzun süreden beri olduğunu"

söylüyor. En azında Bedri'lerin ölümünden sonra kesin takibin olduğunu söylüyor. (...)’in kız kardeşiyle sık sık görüşmesi dikkatini çektiği için (...)’e “kız kardeşim yoğun takipte dikkatli ol” uyarısını yaptığını söylüyor. ancak (...)’in kendisini dikkate almadığını ve “önemli değil. Bir sorun olmaz” yanıtını veriyor.”

“Diğer bir iddia da polisin evde (D)’in kaldığını bildiğidir. Özellikle polislerin ‘Burda burda...vb’ sözleri kullandığı söyleniyor. Operasyon annuda bulunan (...)’in yengesinden durumu öğrenmeye çalıştık. Evin kapısı çalınıyor, kapıyı (...)’in yengesi açıyor. Silahlı timler” ‘bar var’ diyerek (...)’le (D)’in oturduğu TV odasına yöneliyorlar ve ‘siz ikiniz bizimle geleceksiniz’ deyip (...) ve (D)’i yakalıyorlar. Ev de herhangi bir boğuşma olmuyor. Polislerin “burda-burda” diye birşey söylemediklerini ancak (D)’i birbirlerine göstererek ‘bu o mu?’ diye fısıldaşdiklarını söylüyor. Hatta evin fertlerinden biri ‘baskının (...) için yaptılar. Deniz abi piyangodan çıktı’ diye açıklamada yaptı.”

“Raporun akışı içinde de belirttiğimiz gibi (S) yoldaş daha önce takibin (HH) üzerinden geldiğini söylemişti. Bunu da (HH) ile görüşmeden sonra uğradığı yerin polis tarafından bilinmesine rağmen basılmaması ve bunu kendisine (yani S’a) itiraf etmeleri için yoğun çaba sarf etmelerine bağlamıştı. Ancak yaptığı araştırmalar sonucu sözkonusu yerin adresinin üzerindeki fotoğrafların açığa çıkmasından dolayı ortaya çıktığını açığa çıkarmıştır. Yani fotoğraf çıkarken sözkonusu adresi verilmiş. Polis fotoğrafları çekilen yere götürerek adresi açığa çıkarıp ve gidip büroyu basmıştır. Yani takibin (...) üzerinden kendisine geldiğini belirtiyor. Ayrıca (...)’i telefonla çağırdığını (yer önceden belil olduğu için yer verilmiyor) ve telefon dinlendiğini dikkate alırsak takibin burdan geldiğini açığa çıktığını söylüyor.

“2- Ortaya atılan her iddia karşısında hemen duygusal davranıp ‘bu bir konmlodur’ vb. açıklamalardan kaçınılmalıdır. Biz yoldaşlarımızın kafalarındaki düşünceleri açmalarını önlersek işte o zaman komploculuk başlar. Bu iki şiktan dolayı özellikle (S) yoldaşa SB olarak özeleştiril verilmelidir. Ve yoldaş hakkında partide oluşturulan “birlik düşmanı” havası mutlaka kırılmalıdır. Açıkça söylüyorum bu süre içinde (S) yoldaşın hepimizden çok daha birlikçi olduğunu söyleyebilirim. ilk çıkışını bir yana bırakırsak tamamen bmirlik yönünde çaba sarf etmiştir. Sanıyorum GBMK’nın I. toplantısı bunun en iyi örneğidir. Bu iki nokta üzerinde SB mutlaka tavir takınmalıdır diye düşünüyoruz.

“3- Operasyon öncesi çok uzun bir takif dönemi yaşanmıştır. Bu takip kesinlikle (...) üzerinde gelmiştir. ... “Alt konferans öncesi yapılan takip kesinlikle bu kızdın gelmiştir. örneğin kızın dışçıye giderken (D)le görülmei bunun en büyük kanıtıdır. Denilecek ki alt konferansta neden birşey olmadı? (D) gece devamlı perukla çıktığı için tanınmama ihtimali düşünölmelidir. Bana göre tanımadı. Ayrıca alt konferansa giderlerken gecenin geç saatlerinde evden çıkmalarından dolayı o an gözetleme-nin olmadığı bir an olabilir. Alt konferans döneminde ipi kaçırna polis alt konferans sonrası aynı eve gelinmesi üzerine tekrardan aynı kız üzerinden yeniden ize rastlamıştır.” ... “(S) telefon ederek (...)’i çağırınca polis arkasına takılıp gitmiştir. Yani (S)’a ulaşmaları tamamen bu takibin sonucudur. Her ne kadar (...) ‘takibe ilişkin hiçbir uyarı almadım’ diyorsa bu kesinlikle doğru değildir. Bu (...) yoldaşın kötü niyetinden değil tamamen tecrübesizliğinden kaynaklanmaktadır. (...) yoldaşın tüm so-

ruharımıza samimi yanıt vermesi bu kanımı doğrulamaktadır. Ama şu gerçeği de teslim etmek zorundayız. (...) yoldaş tedaylı takip edilmesine rağmen uyanmaması çok büyük bir ihmaldir."

"4- Yoldaşların baskın sırasında (D) için 'burda ... burada' fısıltılarına karşı fikir yürütmek zor. Ancak bendeki kanı evde birilerinin olduğu ama kimin olduğunun bilinmediğidir. (...)in yakalanması ve evdeki diğer şahıs için operasyon yapıldığında polisin infazı düşünmemesi bu kanımı güçlendirmektedir." ... "Bence düşman (S)'ı yakalamakla hedefine ulaşmıştır. Bunun dışında geniş çaplı operasyon yapma imkanı olmadığı için (...)i ve görüşüklerini gözaltına alarak operasyonu tamamlamıştır. Bunlar içinde (D) çıkınca düşman şaşkınlığa uğramıştır. Yani polislerin "bu o mu" vb. fısıldaşmaları bu şaşkınlığın ürünüdür."

"...Çok büyük ihtimalle (S)'in çıkarılması telefonun dinlenmesi aracılığıyla olmuştur. Çünkü (S) yıllardan beri dinlenebilen birçok telefondan konuşmuştur. Polisin (S)'in sesini tanımaması mümkün değildir. (...)in telefonu dinlendiği için buradan (S)'ı tanınamaları mümkün değildir. Telefon da (S)'i tanıyıp (...)in peşine takılıp gittiler. Yani (S)'a (S) diye hitap etmeleri tamamen telefonun dinlenmesi olabilir." ... "Bazen hiçbir şeyin olmadığı anlarda polis esrarengiz durum yaratırken, bazen de çok pislüğün olduğu bir ortamda herşeyi gizlemeye çalışmaktadır. (S)'a yapılan bence örgütü şaibe altında, bırakma taktiğidir. Çünkü MK ve SB toplantı tutanaklarındaki sert tartışmalar polisin bilgisi dahilindedir." ... "Kısaca yakalanmada bilinç ögesi aramak bu yoldaşlara haksızlıktır. İddia sahipleri bu raporu okuduktan sonra özeleştiri yapmaları gerekiyor."

"Yoldaşlar

Her açıdan tarihsel süreçten geçtiğimiz günümüzde eski hantallığımızı bir yana bırakıp bu sorunu en kısa zamanda sonuçlandırıp partiye açmalıyız. Bu sorunun sürüncede bırakılması içten içe partimizin zayıflamasına neden olacaktır. Bu raporda yazdıklarım tamamen önyargılardan uzak objektif olgulara dayanmaktadır. Eğer istenirse bu rapor benimle araştırmaya katılan AÜ'ye okunabilir. Ayrıca soruşturma ve araştırma notlarımın orjinalarenin tümü elimdedir. İstenirse bunlara da başvurulabilir. Zaten raporun başında notları özetledim. Raporun olgulara dayanıp dayanmadığı bu notlardan da rahatlıkla anlaşılır."

İki konferans delegesinin yakalanmasına ilişkin MK Araştırma Komisyonu Raporu, bu yakalanmaların nasıl olduğunu yukarıda görüldüğü gibi doğrudan kaynaklarına inerek çok somut ve ayrıntılı ortaya koyduğu halde, son dönem MK çoğunluğuna dayanarak muhalif kadroların işini bitirme hummasına tutulan tasfiyeciler hizip, hem bu konuyu daha keskin iddialarla (bu kez HH değilse TN'dir şeklinde) yeniden gündeme getirdi, hem de TN ile EN arasındaki polemiklerin biraz üstü örtülü gelen ve muamma oluşturulan noktalarını (bunların gerçekte mahiyeti üzerine hiçbir araştırma-soruşturma yapmadan) yeni komplo teorileri üretme yönünde kullanmaya çalıştı. Buradan da başta EN olmak üzere bu süreçte yakalanan MK üyelerinin TN tarafından ele verilmiş olabileceği şaibeleri atıldı ortaya. Bu fikri özellikle tasfiyeciler hizip şefi NT, denetleyici olarak katıldığı alt organ toplantılarında işlediği gibi, SB'ye yazdığı mektuplarda da şöyle değiniyordu:

"Parti SB ve AK üyesi iki üyenin birbirlerine ilişkin suçlamalarına bakıldığında özellikle EN'in yazısında ... (!?) işaretli cümleleri bazı ipuçlarının işareti idi. Gerçi bu duruma Askeri Komisyon'da dikkat çekilmişti. Ve toplantıda yoldaş samimiyete davet edilmişti, kuşkulu olan bazı şeylerin açıklanması istenmişti. Yoldaş bizim yanlış düşündüğümüzü söyleyerek olayı geçiştirdi. Bu durumlar SB'da daha bir ciddiyetsizlik içinde ele alınarak es geçildi. İki MK üyesi birbirini mafya ilan ediyor, buna rağmen olaylar basitçe gözardı ediliyor. Neden (!) Sonuç! Askeri Komisyon'un II. toplantısının bu duruma ilişkin kararı SB'ya iletilerek aynı nitelikte olmasa da SB'da bu yönlü kararın çıkması ve bu karar muhataplarına iletildikten kısa bir süre sonra, zincirleme, organların sekreterleri düşmanın eline esir düştü. Neden böyle oluyor?"

"Bir partinin merkez komitesinin üyelerinde siyasi yozlaşma, ahlak çöküntüsü, burjuvaca yaşam ve alışkanlıklar yaşam biçimi haline getirilirse, her türden aşağılık işler ve oyunlar oynanırsa bu durumlar karşısında kuşkulananın aptaldır. Son durum üzerine birlik üyeleri şunu söylüyorsa. 'Ne oluyor? Dursun dayının işine benziyor'. Partiyeye olan güvenin ne boyutta olduğunu gösterir.' (27 Aralık 93)

"Ben şimdi beklemedeyim. Hele MK toplansın, o zaman yüzünüzdeki peçeyi yırtacağım. Bugün... MK üyesinin yakalanmasının başını konferans öncesi iki delegenin yakalanması ile bağları nasıl ortaya çıkacak. Senin ağzında sakız ettiğin o komplo kelimesini kendin yutacaksın. Son gülen iyi gülermiş, hiç duymadın mı?"

(31 Aralık 93)

Burada "siyasi yozlaşma, ahlak çöküntüsü, burjuvaca yaşam" sözleriyle, kendileri tarafından uydurulan "villa alınmış, para yenmiş" gibi şeylere dayanıldığını söylemeye gerek var mı? Eroin ticareti gibi ilkesel planda karşı olduğumuz bir şeyin aracılığı yoluyla partiye gelir sağlamanın kendi olumsuzluğu ayrı bir şey. Bu işle ilgili olan ya da buna onay veren kadroların kendilerine kişisel çıkar sağladıklarını gösteren bir şey yokken bu yönlü iddiaların ortaya atılması, ondan sonra da ideolojik-siyasi-örgütsel gerçeklikleri parti tarafından bilinmiyormuş gibi, "karanlık işler çeviren bir mafya çetesi" olarak gösterilmeleri, apayrı bir şeydir. Şuradaki suçlamaların sırf TN ile EN arasındaki olumsuz yazılı tartışmada geçen ve ne üzerine söylendiği pek anlaşılamayan sözlerden hareketle yürütüldüğü düşünülürse, böyle gözü kapalı her türlü yaftayı yapıştırma ve muhaliflerini her vesileyle en uç boyutta saldırılarla yıpratma tavrına giren birinin "ideoloji, kişilik, ahlak" vb. dediği noktada en başta kendi yapısı, anlayış ve karakteri sorgulamaya konu olur. Önceki ve sonraki yakalanmalar hakkında imalı laflar ederken ciddi hiçbir veriye sahip olmadığı gibi, bunlar arasında bağ kurma çabasının mantığı da sakattır. Konferans delegeleri neyse ya, MK üyelerinin yakalanması altında bir çapanoğlu aranacaksa neden aynı kanatta aranıyor? Bu "komplocular"ın kendi kendilerine gazezleri mi vardır ki, MK bileşimini kendileri aleyhine değiştirecek hedeflere yöneliyorlar?.. Bu tür mukayeseleri yapmak bile partimiz açısından abestir ama, tasfiyeci şefin mantığı ve daha sonra da kamuoyuna açık yürütülen teşhir faaliyeti bunları dayatıyor. Bu arada "partiye duyulan güvenin boyutu"nu sözkonusu ederken kendisi ve

avaneshinin biraz muamma konusu olan her durum üzerine ulu orta şaibe yaratıcı laflar etmesinin ne anlama geldiğini hiç düşünmüyor. Bu konuda yayılan söylentilerin kulağına gelmesi üzerine EN'in cezaevinden yazdığı mektubu da aktrallım ki, tasfiyecilerin dehşetengiz komplo iddialarını en harekətli biçimde gündeme getirdikleri TN-EN özgülündeki durum ve dolayısıyla bunların istismar ediciliği daha iyi anlaşılın:

"SB ve MK'ya,

Yoldaşlar, bugünlerde aldığımız bir duyuma göre benim yakalanmamla ilgili hiç de hoş olmayan şeyler yayılıyor. Kim ne amaçla, ne adına, ne yapmak amacıyla çalışıyor, anlamak zor. Umarım yanlış bir duyum olsun ve herkes bu tür şeylerin yolunu tıkasın. Şimdi yazılı olmadığı ve direk söylenenlere tanık olmadığım için üzerinde fazla durmayacağım. Ancak denilen doğrusu, yine de uyarılarda bulunmak istiyorum.

Yoldaşlar duyduğuma göre beni TN'nin yakalattığı söyleniyor. TN ile aramızda bazı polemikler olduğundan böyle bir şey çıkarılıyor sanıyorum. Bu çok çirkin ve hesaplı yapılan bir şeydir. Yakalanmamı en iyi bilen benim. Bunu yapanlar benden öğrenmeden nasıl böyle bir sonuca gidebiliyorlar, anlamak mümkün değil. Yakalanmama ilişkin çok kısa sürede bilgiyi ... yoldaşa iletmıştim. Geniş ve dikkat etmesine ilişkin hayli önerilerle. Yakalanma kaynağını bildiğim için yine çok kısa sürede başka yoldaşlara da durum ve ne yapmalarına ilişkin yazdım. Buna rağmen eğer bilmeyen varsa durumu benden öğrenme, ve durumumu yakından bilen insanlardan öğrenme yerine başka insanları suçlamak kasıtlı, hedef şaşırtan ve belli amaçlar peşinde koşmanın yolları düşünülüyor gibi geliyor bana. Bu sıradan bir iddia değil. Sıradan bir kişi adına, sıradan bir kişi hakkında yapılmıyor. Ve anlaşılın bunu sıradan insanlar da yapmıyor. Bütün yoldaşlar bu ciddi konuda hassas olmalı. Hiçbir veri olmadan, benim de bu yönlü en ufak kuşku duymadığım biri hakkında sıradan bir suçlama değildir. Ne yapmak istiyoruz? Kimin haklı kimin haksız olduğu bir yana, benim TN ile birbirimizi eleştirmemizi "onu yakalattı"ya çekmek ve yorumlamak, kabalığımızı bağışlayın, geçmişte de benzer bir durumda söylediğim gibi "ben olsam öyle yapardım" demekten ve düşünmekten başka bir şey değildir. Böyle bir şey, söyleyenleri de, hakkında söyleneni de partiyi de çok zor durumda bırakır. Partiyi teşhir eder. Partiyi hesaplamadığımız güvensizlikler geliştirir. Altında bir tehlikeli hesap yatmadığı konusunda da kimseyi ikna ettiremez. Bütün bu durumların farkına vararak herkesin kendisine gelmesi gerekir...

(...) Böylesi dönemlerde partinin dikkatini sınıf mücadelesine ve üzerindeki rolü yerine getirme yerine iç didişmelere çekmek nesnel olarak parti düşmanlığı olur. Partinin önünü tıkamak olur. Bunun bilincinde olalım." (26.3.1994/EN.)

Yine bu konuda tasfiyeci kliğin önce parti içinde, daha sonra kitleye açık şekilde, biraz muamma oluşturan ve sorgulayıcılık gerektiren yönleriyle gözü kapalı istismar etmeye çalıştığı, giderek uç boyutta iddialarla teşhir faaliyetine dönüştürdüğü TN-EN tartışmasının sözkonusu noktalarına EN'in daha sonraki başka bir mektubunda yaptığı değinmeler olmuştur. Bunları da aktaralım:

"AK 2. Toplantısı'nda TN hakkında "soruşturma önerisi" getirdiğim doğru değildir. Yazımda böyle bir öneri olmadığı gibi, sözlü de getirmiş değilim. "Bildiklerimi anlatmak istemiyorum" dediğimi belirtirken, daha neler var da anlatmak istemiyorum demişim gibi bir havaya sokuluyor. Bu doğru değildir. Bu soruna ilişkin olan budur, başka birşey yoktur demişimdir. Ancak, yanlış görülen ticari şeyi savunan birçok insan var, geçmişte her iki yapıdan gelen insanın düşünce belirttiği, en çok karşı gözükenlerin kiminin başkasına sözlü söylediği, diyalogu olan olduğu vb. ancak buna girmek istemediğimi, bu tür şeylerin yaygarasının sınıf mücadelesine, partiye bir yarar sağlamayacağı için girmek istemiyorum demişimdir. Olan şey budur. Bugün "darbeci subay"ımızın hemfikir olduğu ve aynı çevrelerle ilişkisi olup beraber hareket ettiği kiminin yurt dışında daha vahim tutuma düştüğü duyumları oluyor... misillemeye bir girmeyi doğru görmüyorum. Partiye, devrime hizmet edici bir yan göremiyorum. Bu anlayışla sorunların konuşulacak, çözülecek çerçevede kalmasından yanayım."

(15 Nisan 94/EN)

Bütün bu konular, yani TN-EN arası yazılı polemiklerde geçen üstü örtülü ifadelerin nelere ilişkin olduğu, birbirlerini neden "Mafyanın gönüllü fedailiğini yapmak" gibi kötü tabirlerle suçladıkları, işin içine malını mülkünü satarak sokulmuş bir taraftarın kaçakçılardan alacağının tahsil edilme sorunu ve bunun OPK kararları ile çelişme durumu çerçevesinde gelişen bir tartışma olduğu görülmekle birlikte, yine de açık olmayan yönleriyle kuşku uyandırdığı ölçüde en iyi ve en sağlıklı sonuca parti iradesinin karar vereceği bir sorgu-yargı mekanizması ile kavuşturulabilirdi. MK-SB'nin 2. Toplantısında MK'nın bu konuyu bir komisyon oluşturarak soruşturması yönünde alınan karar, sorunun bu süreçte MK dışına taşırılmasını içermediği gibi, MK'nın parti iradesine başvurmadan ve üyelerin onayını almadan soruşturmayı yargı ve hüküm düzeyinde sonuca bağlamasını da getirmiyordu. Ancak bu süreçte MK çoğunluğunu elde eden tasfiyeci klik, TN-EN tartışmasıyla yeniden soruşturma gündemine giren konuyu henüz hiçbir soruşturmaya tabi tutmadan belirli yargılar oluşturacak şekilde ve korsan bir yayımla (Sİ'nin hile yoluyla SB onayından geçirilmiş gösterilen yazısı ile) parti üyelerine ve hatta bazı alanlarda parti dışı çevrelere teşhir ederken, MK toplantısına doğru da bu işin MK'da bitirileceğini, parti iradesine başvurma gibi bir zorunluluk bulunmadığını ilan ederek darbeci-komplocu ve tasfiyeci bir tavır geliştirmekle kalmadı, buna karşı gelişen ciddi uyarılar ve tüzük dışı disiplin dayatmalarına karşı alınan tavırlar üzerine de bölücü hamlesini yaprak parti güçlerimizi zorunlu bir örgütsel ayrışma içine soktu.

Biz bu konulara ilişkin çeşitli belgelerden aktarmalar yaparken, TN-EN tartışması ile yeniden soruşturma gündemine girmiş olan konuyu parti içinde bir sonuca bağlamış gibi getirmiyoruz. Tanıtlamaya çalıştığımız şey, tasfiyeci kliğin hiçbir araştırma ve soruşturma yapmadan kuru iddia ve şaibeler üretip bunları da peşin bir yargıya dönüştürerek en geniş kitleye teşhir ettiği konu hakkındaki dayanak noktalarının ne kadar muğlak ve tartışma götürür durumda olduğu ve hatta muhatapları tarafından yanıtlandığı

durumda (yine de soruşturulma gereği olmakla birlikte) ne kadar zorlamacı ve kasıtlı biçimlerde en kötü şeylere yorulduğu gerçeğinin anlaşılır olmasıdır. Bu bakımdan kendi hükümlerine özellikle EN'in TN hakkındaki eleştiri yazısını dayanak yapmaya çalışan tasfiyeci hizibe EN'in verdiği cevaplar birinci dereceden dikkate alınmak zorundadır.

Buradan, çokça yaygarası yapılan ve resmen tükürük gibi saçılan bir başka istismar konusuna geçelim. Evet, tasfiyeci parti düşmanları parti güçlerimizi bölerken bu gibi üfürüklerle kendileri lehine muazzam bir psikolojik etki yaratmayı, insanları şok etmeyi ve allak-bullak olmuş kafalara istedikleri gibi hükmetmeyi amaçladılar. İşte yukardaki komplo iddialarına da payanda yapılan "kayıp para, villa, özel yaşam" gibi çamurdan malzemeler bu temel de gayet bilinçli şekilde hiçbir somut olguya dayanılmadan bayağı yalanlar uydurma marifetiyle oluşturuldu. Önce "Lordlar Kamarası'na bakalım, ne diyordu?

"Ticaret işinden (kirli işten) elde edilen milyarlarca gelince (basın 34 milyar olarak açıkladı) bu paracıkların nereye ittiği, kim tarafından, ne için harcandığı sorularının karşısına kocaman bir soru işareti koyulmaktadır. Bilinen tek şey bu kirli işler merkezinin şefi bay TN'nin "daha rahat kamufla olabilmek için" bir villasının ortaya çıkmasıydı. Bunun ardından ise bu villanın satılmasına ilişkin karar olmasına rağmen halen uygulanıp uygulanmadığı belli değildir." (agy, Sİ adlı bölücülük şöalyesi).

Basın 34 milyar açıklamış!.. Hangi basın?!.. Niye şunun ismini en çirkef burjuva basın (Hürriyet) diye söylemiyor?.. O basın ki bire bin katar, bizim büyük dedektif neden parti OPK'sında yapılan 4,5 milyar açıklamasına inanmıyor da güvenilir bir kaynak gibi burjuva basının on misli abartısını ileri sürüyor?.. Olduğu kadarıyla bu paranın ne için harcandığına gelince muntazam raporlar tutulmamış olsa bile kamyonlar dolusu silah-cephane (bir kısmı bölgeye gelen, bir kısmı sınırda yakalanan, bir kısmı da sınır ötelinde kalan) ve basın-yayın vs. teknik araçlar, daha bir yığın örgütsel harcama konusu olan ve kendileri bunlardan gayet de hovardaca yararlanırken gözlerine pek görünmeyen ve değirmenin suyu nereden geliyor diye düşündürtmeyen şeyler bu bay yeşil maydanoza neyi anlatıyor? Burjuva zaafılar ve fiyakalı yaşam alışkanlıkları olsa olsa şehirde olur mantığını da işleyerek sade ve mütavazi kişilikleri bile sırf şehirde faaliyet yürüttüğünden dolayı şaibe altına sokmaya açık laf salataları yapan bu bayın gerilla bölgesi kırsalındaki kendi yaşam alışkanlıkları ve harcamaları da savaşçıların ve kitlelerin gözlemleri dahilindedir herhalde. "Bilinen tek şey" dediği "TN'nin villa"sına gelince, bunun gerçekte ne olduğu, kendisi dahil hiçbir MK üyesi için muamma değildir. Sonradan satılmasına ilişkin karar alındığını söylediği ve adını "villa"ya çıkarttığı şey, normal bir apartman daire-sidir. Eğer yalan söylemiyorsa, bunun 1992 yılında TN'nin yanısıra kendi kanatlarından ÖN'nin de bilgisi dahilinde 150 milyon liraya alınmış ve GMBK'nın sonbahar toplantısında gerekçesiyle birlikte açıklanmış, gerekçesine uygun olarak OPK öncesi batı bölge alt konferans çalışmalarında kul-

lanıldıktan sonra bir süre de TN tarafından kullanılan bir apartman dairesi olduğunu NT'nin kendisi muntika parti üyelerine açıklamıştır. Bundan başka bir ev ya da daire (hele de villa'nın mevcudiyetine dair kimsenin tanıklığı, iddiası vs. olmadığı ve gerçekten de "bilinen tekşey" in bu apartman dairesi olduğu durumda "villa" diye yutturulmaya çalışılanın bundan başkası olmadığı gayet açıktır. Ne var ki istismar edicilik yoluna bir kere girilmiş, her tarafa bu "villa" lafı yayılmış, hem de her türlü siyasi olgu ve etkenin üstünde etkili olacak biçimde; öyleyse "parti tarafından satılması" kararı alınan şeyin normal bir daire olduğu herkes tarafından öğrenilse bile, yine de bu "villa" lafında ısrar etmek ve söndürülme durumundaki bu balonu yeni "izahat" sahtekarlıkları ile inadına şişirmek gerekiyordu. Aşağıda okunacağı gibi:

"Yeni SB soruşturma için kılını kıpırdatıp soruşturma Komisyonu oluşturmuyor. (Güya OPK'nın böyle bir kararı varmış ve HH hakkındaki "ajanlık" iddiasıyla birlikte "Kayıp para" türünden bir şeyin soruşturulmasını da kapsıyormuş! Oysa OPK'nın kararı HH hakkındaki iddianın aratılmasıyla ilgili bir komisyon kurulmasından ibaret olup, bu komisyon oluturulduğu gibi araştırmasını da yapmış ve sonuçlandırmıştır./Bizim Notumuz). Bunun üzerine EN, kayıp parayı araştırmak üzere soruşturmayı kendi başına başlatıyor ve mafya elemanlarından bazılarını kaçırıp sorguluyor. İşin altında TN'yi buluyor. (Bu da tam bir tahrifat. EN'nin peşine düştüğü, parti tarafından alınmış da "kayıp" olmuş para değil, ise aracılık yapıp da kendi alacağını tahsil edemiş olan tarafların kaçakçılardaki parasıdır. EN'in mektubu konuyu bu çerçevede anlatıyor. Olayların karmaşık gelişimine ilişkin anlatımlar içinde bize göre de muamma olarak kalan bazı şeyler var, ancak tahrif edildiği türden olmadığı da açıktır. EN'in giriştiği araştırmalarda TN ile çeliştiği noktalar, makul düşünülecek olursa farklı muhtevadadır./Bizim Notumuz). TN'nin diğer bir şebeke elemanı ile birlikte ... da villa ve bir restaurant aldığını tespit ediyor. Bu villa TN'nin parti parasıyla, partiden izinsiz ve habersiz olarak aldığı ve daha sonra durumu öğrenen SB tarafından hakkında birbuçuk yıl önce satılması ve parasının partiye devredilmesi kararı olan daire ile karıştırılmamalı" (30 Nisan 94 tarihli MK imzalı "GENELGE" den).

Görüldüğü gibi sahtekarlıkta ne kadar ileri gidiliyor. Buna ne denir? Kuyruklu yalan! "Bu villa, satılma kararı alınandaire ile karıtılmamalı"ymış!... O daireyi daha önce hiçbir şey duymamış parti üyelerine "villa" diye yutturmaya kalkışan sizin yeil maydanos bayınız değil miydi? Şimdi o tutmayınca "daire ile karıştırılmaması gereken" bu "ikinci villa" da yeni mi çıktı şapkanızın altından?!

Ne güzel de hokkabazlık yapıyorlar. apkasının altından tavan çıkartan sihirbazlar gibi, bunlar da fesatlığa çalışan kafalarından her bir şeyi çıkarıyorlar. Hem de birkaç adet birarada! Üstelik bu son "villa" da EN'in mektubundan "alıntı" illüzyonu içinde takdim ediliyor siz sayın seyircilere!.. (EN'nin eleştiri yazısında bir restoranın bahsi geçmekle birlikte villanın "v"si bile yoktur). Bu sahtekarlık şampiyonu kliğin gelinen noktada parti

çevremizi sirk yerine çevirdiğini, başlarındaki düzenbaz komiserlerin gezdikleri yerlerde köylüler daha iyi farketmektedirler sanırız. Son noktada yine kendisi adına yalancılık yapılan EN'in cevaplarını aktaralım:

"Darbeci subayımız sanki ticaret yapanlar gerekli gereksiz bilgisi olan insanlar kendi çıkarı için yapmışlar, geliriyle de zevk ve sefa sürmüşler gibi aşağılıkça bir itibah yaratıyor. Oysa OPK'da da konuşulduğu ve kendisinin de haberi olduğu gibi hiç kimsenin en ufak bir özel çıkarı olmuş değildir. Olamaz ve bu konuda kimsenin eleştirisi de olmamıştır. Yarım kalan bu işte partiye ne aktığı ve ne akabileceği de belirtilip üzerine hayli konuşulmuştur. TN'nin "villa"sı dediği de bu işle alakası yoktur. Kaldığı normal bir dairedir ve onu da bilmesi gereken insanlara söylemiş ve OPK öncesi MK toplantısında söylemişti. Şimdi bunlar ortadayken şaibe yaratmanın amacı nedir? Dürüstlikle bağdaşır yönü var mıdır? Bir kez daha önderlik, önderlik dediğin bu nitelikle ve bu kavrayışla mı oluyor?... Evet iyi oluyor... Bu yönlerini sergilememize yolunu açtığı için teşekkür ediyoruz..." (15 Nisan 94/EN)

Bu mektubun daha başka önemli konular içeren ve "Lordlar Kamarası"na çarpıcı cevaplar veren bütünlüğünü ayrıca yayınlamak üzere şimdilik bu kadarıyla yetinelim.

Tasfiyeci şeflerin sınırsız istismar ettikleri eroin ticareti olayından kişilerin şahsi menfaat sağladıklarına ilişkin gerçek bir veriye sahip olmadıkları ortadadır. Buna rağmen savaşı yapıya ve kitleye yalan söylemekte büyük fayda gören, hatta bunu kendileri için bir "zorunluluk" haline getiren tasfiyeci savaş ağaları, "Elinizdeki silahlara o kirli paranın bir kuruşu bile bulaşmamıştır" dedikten sonra, "peki bu paraların ne olduğu?" sorularına ise utanmadan şöyle cevap vermişlerdir. "Biz bunu kitleye böyle söyleyeceğiz; O paraları yemişler"!... Üzerinde bunca demagojik yaygara yapılan konuda, OPK'nın "kaçakçılarda kalan paranın alınmaya çalışılmayacağı" kararını hemen ayrılık sonrası ilhak ederek kendilerinin yurtdışındaki kaçakçı şebekesinden 9 milyar lirayı aldıkları da doğruysa (ki bu yönlü duyumlar vardır) "bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu" sormak gerekir.

Tasfiyeci kliğin ayrılık sonrası karalama kampanyaları, dedikodu üretimi, komplo iddiaları vb. öyle çığırından çıkmıştır ki, artık her bir şeyi duymak mümkündür. Merkezi olarak ve resmi planda ortaya atılan iddialar, faaliyet birliklerinin başındaki çömezler tarafından daha bir allanıp pulanarak ve üstüne KDV'si eklenerek kitleye pompalanmakta; örneğin "villa" yalanını köylülere anlatan bir "siyasi" komiser, bu kadarıyla tatmin olmayıp "Bunlar yurtdışında pavyon da işletiyorlarmış" türünden daha alçakça bir dedikodu yaymakta, bir diğeri "Çemişkezek çatışmasında Yıldız'ın şehit düştüğü gerilla birliğini de HH'nin düşmana ihbar ettiğini", bir öteki "II. mıntika kış barınağının düşman tarafından bilindiği halde içinde ajan olarak HH bulunduğu için basılmadığını", bir başkası "geçen yıl gerilla birliğinin kış yolculuğunda intihar eden savaşçının Z tarafından vurulduğunu" vs... gevelemektedir. Böylesi her bir durumun çok sayıda savaşçı tanıklığında yaşanmış ve en ufak bir kuşkunun bile zirvalık olacağı dere-

cede nasıl meydana geldiği bilinen gerçekliklerini bizim ayrı ayrı konu etmemize bile gerek yoktur. Günlük dedikodu, iftira, yalan ve çamur atma mekanizması artık kendi kendini teşhir eden deli saçması türünden şeylere dayanmıştır. Bütün bunların amacı nedir? Onu da tasfiyeci klik MK'sının 6 Mayıs 94 tarihli "GENELGE"sinden okuyalım:

"Nasıl ki partimiz içinde düşmanla işbirliği (ajanlık) yapmış olan kişiler farkedildiğinde "kurtuluşu" kaçmakta buluyorlarsa, buna rağmen ölüm kararları yürürlüğe giriyor ve bu karar uygulanıyorsa aynı durum bu çete için de geçerli olacaktır..."

"Mafya çetesine ve çetenin koruyuculuğunu yapanlara sesleniyoruz. Çetebaşlarının devletle işbirliği olmadığını kim söylüyorsa yalan söylüyordur. Çetebaşlarının koruyuculuğundan vazgeçmesini ve çete elemanlarını parti merkez komitemize teslim etmesini istiyoruz. Aksi taktirde partimizin tavrı ajan ve provokatörlere karşı ne ise, aynı tavrını çete ve çeteninkoruyuculuğunu yapan bazı kariyerit bozguncu unsurlara karşı da uygulanacağını bilmenizi istiyoruz. Mafya çetesini savunmak suç ortak olmaktadır. Karşı-devrimin uzantısı olan mafya çetesini savunmaktan herkes vazgeçmelidir."

"... Mafya çetesi içinde yer alan ve partiye hesap vermekten kaçan çete üyeleri hakkında gıyabi tutuklama kararı vardır. Parti kararımızın uygulanmasına engel olmaya çalışan kim olursa olsun tavrımız aynı olacaktır."

"... TKP/ML MK'ya isyan eden kişi ve grupçulara..., TKP/ML adı altında faaliyet yürütmenize müsaade edilmeyecek, TKP/ML adı altındaki girişimleriniz engellenecektir..." (6 Mayıs 94 tarihli, MK imzalı 2 Nolu GENELGE'den)

İşte örgütsel ayrılık sonrası partimize karşı komplocu ve karşı-devrimci saldırılara yönelmenin arayışı içine de girildiğini belgeleyen bir resmîyet!..

Esasen silahlı komploculuk denemelerini daha öncesinde yapmamış da değildirlir. Kışın ZL yoldaşa yönelik bazı uygulamaları olmuştur ki, kanıtları ve tanıkları yanında belgesi de mevcuttur. Örneğin üst koğuştan ZL'in gaspedilmeye çalışılan yazılarını geri alma uğraşı sırasında ortam gerginleşince alt koğuştan AK üyesi AHR tabancasının ağzına mermi sürerek yukarı çıkmış ve ZL'i dışarıda hesaplaşmaya çağırmış, daha sonra bu duruma tanıklık eden ve suç duyurusunda bulunan parti üyelerinin çabaları sonucu parti organı durumu görüşerek AHR'a 'komploculuk yaptığı' konusunda uyarıda bulunmuş ve kendi üst organının bu suçu yargalayıp ihtar cezası vermesi yönünde görüş belirtmiştir. Kendisi de "özeleştirî" yapmak zorunda kalan AHR'nın bu olayı "savunma" ile gerekçelendirmeye çalıştığı vb. tutanaklarda yazılıdır. Aynı şekilde ZL yoldaşın "Karşı devrimci" değenlendirilmeye çalışılması, "kafasının ezilmesi" ve hatta "cop sokulması gerektiği" lafları, "depoya kapatma" tehditleri, "ölümle cezalandırma" çığlıkları, yaka paça koğuştan atma gibi fiili uygulamaları da parti üyeleri ve savaşıçların tanıklığında olan şeylerdir. Evet tasfiyeci kliğin parti kadrolarımıza yönelik mesnetsiz "komploculuk" iddiaları ve şaibelerine karşılık kendi komplocu fiili girişimleri bu kadar somut ve aynı zamanda bu kadar cüretkar ölçülerde olmuştur.

Son durumdaki (ayrılık ertesi) fiili girişimleri de, silahsızlandırma çabalarında, bu yönlü şiddet uygulamalarında (en son bir yerde iki yol-
daşımızın silahlarını kaba kuvvete başvurarak gaspetmişlerdir) görüldüğü
gibi, yukarıdaki "karşı-devrimin uzantısı", "düşman işbirlikçisi" tespitleri
ve "tutuklama" tehditleri ile daha ileri boyutlarda şiddete yönelme arayış-
ları da açıkça ortadadır.

Partimizin bu provokatif yönelime karşı ciddi uyarıları ve kamuoyuna
açık çağruları olmuştur. Bunları yinelediğimizi belirterek hiçbir zorbalığa
boyun eğmeyeceğimizi ve meşru müdafaa hakkı ortaya çıktıkça bunun
gereği olan tavırları takınmaktan çekinmeyeceğimizi de tekrarlıyoruz.

Partimiz TKP(ML) ordumuz TİKKO, savaştan bir komünist parti ve kızıl
bir gerilla ordusu olarak böylesi karşı-devrimci girişimleri boşa çıkartmasını
bilecek ve devrimci savaşı kesintisiz yükseltecektir. Partimizin sesini
"silah şakırtıları, ile boğacaklarını" (!!!) söyleyen tasfiyeci kariyerist "sol"
oportünist savaş ağaları, partimizden gaspettikleri uçaksavar, roketatar ve
Biksi'lerin "şakırtılarını" pek duyuramazken, partimizin değerlerine ve kızıl
geleneğine sahip çıkan ordu güçlerimiz ellerindeki kleşlerle düşmana kök
söktüren eylemler yapmakta, Peyik ve Sırtikan'da görüldüğü gibi düşmanı
mevzilerinde, yuvalarında vurmaktadır.

Bu belgeli yazı başka bölümleriyle devam edecek. Birinci bölümünü
yayına sunarken bir kez daha şunu haykırıyoruz:

"Kahrolsun Parti yıkıcılığı, komploculuk ve karşı-devrime hizmet eden
her tür şuursuz saldırganlık!"

"Yaşasın komünist-devrimci anlayış, gerçek TKP(ML) geleneği ve Par-
tizancı sorumluluk!"

"Yaşasın Partimiz TKP(ML)'nin ilkeli devrimci kararlılığı!"

TKP(ML) TİKKO 1 NO'LU GERİLLA BÖLGESİ OPO

(Devam Edecek)

PARTİYE AÇIK MEKTUP

Parti ve ordu bünyemizde yapılmak istenen nedir?(1)

"Sol sekte kariyerist unsurlar ordu yapılanmasını sözkonusu ereklerine varmanın güçlü aracı olarak görmektedirler. Silahlı güçleri ellerinde tutma ve bu yapayı partinin etkin öncülüğünden mahrum bırakmak için birçok yolu denediler."

Yoldaşlar,

Komünist parti ve kızıl ordu, sınıf savaşımında, proletaryanın elindeki en güçlü silahlarıdır. Komünistler olarak bizler, bu iki yapı içerisindeki gelişmeleri çok yakinen işlemeli ve olası sapma ve yozlaşmaları zamanında önleme ve giderme perspektifine sahip olmalıyız. Çünkü bu güçlü silahlar, "elma kurdu" misali, bizi içten içe kemirip tüketen tehlikeli silahlar haline dönüşebilir de. Sınıf mücadeleleri tarihi bunun örnekleriyle doludur. Her konuda olduğu gibi, özellikle de bu konuda Maoizmi kendimize klavuz edinmeli ve proletaryanın o güçlü silahlarını, proletaryanın elma kurtlarına dönüşmesine fırsat vermemeliyiz.

Bu bilinçten hareketle, parti ve ordu bünyemizde yaşamakta olan bazı gerçekler hakkında dikkatlerinizi çekmek istiyorum.

Her iki kesim örgüt bünyelerinin ve halkın istemleri, savaş yasalarının dayatıcılığı bazı ünlü şahsiyetlerin kişisel tasarruflarını aşmış, parti güçleri arasına çekilen suni ayrılık duvarlarının yaşama şansını son sınırına getirdi ve 1992 Nisan'ında kaldırılmasını sağladı. Ancak, bu olumlu ve tarihi öneme sahip adımın devamı, partinin içine girdiği sürecin nazikliğinden de istifade edilerek, yine bazı ünlü şahsiyetlerimizin maharetli gayretleri sonucu parti içi bir bunalım haline dönüştürüldü. Dönüştürüldü diyorum, çünkü, buna dönüştürücülük demek

(1) Bu yazı OPK sonrası, darbecilerin tasfiye faaliyetinden dört ay önce, resmi darbeden 8 ay önce, partideki grupçuluğu ekarteciliği, küçük burjuva kariyerizmini, partide hedefledikleri hesapları, gidişatı vb. ni vurguladığı bir yazıdır. Açık darbecilik öncesi sürecin belli yönlerini işlediği ve bilinmesi gerektiği için yayınlamayı uygun bulduk.

daha gerçekçi ve daha isabetli olacaktır. Neden? Çünkü, parti güçlerinin gerçekleşen birliği, sözkonusu bu ünlü şahsiyetlerimizin kafalarındaki gerçek hülyalarına karşın gerçekleşiyordu. Bu anlamda da, bunlar için bu durum bir dayatma ve zorlama oluyordu. Daha sonraki süreçte parti içi bir bunalım halini alan yaşanan olumsuzluklar ise, esas itibariyle, bu dayatma ve zorlamanın dışı vuran hazımsızlığından başka bir şey değildi.

Parti güçlerinin birliği önünde uzunca bir süre inatçı bir şekilde ayak direten ve "birlik olursa sınıf mücadelesini terk ederim"i dahi söyleyebilen kafalar nasıl dönüştüler ve de çevrelerini nasıl dönüştürdüler? Bu soruyu bugün irdelememiz gerekiyor mu? Aslında geçmişin bütünsellik değerlendirmesi içerisinde ele alınacağından, başlı başına değerlendirme konumuna getirilmesi doğru değildir. Ancak, birlik sonrası sürecin yaşanan olumsuzlukları, bu ve benzeri noktaların sorgulanmasını dayatıyor ise, irdelemek gerekli ve doğrudur. İşleyiş ters değildir.

Birlik sonrası sürecin yaşanan gerçekliği içerisinde sorgulandığında görülecektir ki, bu kafa yapısı esas itibariyle değişmemiştir. Kendi içinde özelleştirilse bir tutumla, birliğe evet diyememişlerdir. Geline aşamada birliğe evet demeye kendilerini zorunlu hissetmişlerdir. Bunun böyle olduğunu, yaşananların tanıklığına başvurarak ortaya koyabilirim.

Birlik sorununa ilişkin esas aynı karakterde olmakla birlikte, iki farklı yaklaşım ortaya çıkmıştır. Bu iki yaklaşımın her ikisinin ortak yönü, TKP (ML) konferanç kesiminin ML olmadığıdır. Tarafardan bir kesimi bu tepkilerini açıkça dile getirip birliğe karşı çıkarken (yurtdışı örgütü ve DABK-MK'sı içinden SN ve DZ Klığı) diğer önemli bir kesimi ise, sözde iki yapıyı ML görüp "birliği '72 programı temelinde sağladık"larını dile getiren kesimdir. Ancak, başını NT'nin çektiği bu ikinci kesim klığı, partiye ve halka karşı samimiyetsizliklerini kısa sürede açığa vuracaklardı.

Birliğe açıkça karşı olanları anlamak mümkündür. Tavırlarında iç tutarlığa sahiptiler. Bunların tavırları partiye belli zararlar verdi. Ancak parti karşındaki hasımlarını tanıma şansına sahip olduğundan, bunlara karşı mücadelede daha güçlü ve etkili olabilir ve bunları kısa sürede etkisiz kılabilir. Fakat diğer gizli anti-birlikçiler karşısında aynı avantajlara sahip değildi. Bilakis girilen nazik ortamın da etkisiyle, oldukça zorlanıldı ve adeta bir iç bunalım yaşandı.

Birliğe karşı olduklarını açıkça dile getiren klığın parti birliği aleyhine giriştikleri her fiil, gizli anti-birlikçi klik tarafından mutlak suretle destek görmüştür. Bu destek, daha ziyade, kerhen olurken, yer yer de bunlar parti olarak görülmüş ve yararlanılmıştır.

Düşününki, parti güçleri karşılıklı olarak birbirlerini ML olarak değerlendiriyor ve 1972 programı temelinde birlik oluşturuyorlar. Ancak ne var ki, aradan henüz iki ay geçmiş olmasına karşı, Siyasi Büro toplantısında "OPK'ya eşit sayıda delegeyle katılma" önerisi getiriliyor. Keza batı ve bazı cezaevlerinde yaşandığı iddia edilen bazı olumsuzluklar, güvensizlik gerekçesi yapılarak, tam bir grupçu ruhu liderliği havasında eski DABK yapısının tüm güçleri alarma geçiriliyor ve "sonuç belli oluncaya kadar hiçbir yere gitmeme"leri isteniyor. (örneği, güney birliği 20 Temmuz 1992 tarihinden

sonra bu talimatla durdurulmuştur. Artvin'e takviye güç yine bu amaçla gönderilmemiştir. Bütün bunlar bizzat kliğin şefi NT tarafından yapıldı.) GBMK Olağanüstü toplantısında bir kısım yedek üyelerinin asil üyeliği gündeme geldiğinde, "bunlar hep sizden, bizden de olması lazım" diye problem yapıyor. Hem de, parti hukuku-tüzüğü hiç de hesaba katılmadan. Çünkü önerdikler kişi veya kişilerin böylesi resmi sıfatları (yani MK yedek üyeleri) olmadığı halde.

Gizli anti-birlikçilerin maskeleri esas olarak alt konferanslarda ve merkezi konferansta düştü. Bu süreçte bu arkadaşlar tam bir grup ruhuyla hareket ettiler. Özellikle merkezi konferansta, soluk alışlarını dahi blok yapısı içinde gerçekleştirmeye çalıştılar.

Tartışmalar içinde, bu kliğin başını çeken zatı muhterem tarafından dile gelen "biz konferansçı kesimdeki ML'ler ile birleştik" sözleri birlik olgusuna nasıl baktıklarının ve aslında nasıl bir birlik istediklerinin ve gerçekleşmiş olan birliğe karşı nasıl bir hazımsızlık içinde olduklarını açığa vurmuş oluyordu. Keza, konferansçı kesimden gelen üye ve delegeyi '72 programının sahte savunucuları olarak görmeleri, göstermeleri ve tartışma ortamını sürekli olarak bu zemine kaydırmaları, bu kliğin TKP (ML) konferans kanadını yapı olarak ML görmediklerinin açık kanıtıdır. Ki, bu durumu, delege seçimlerinde kullanılan oylardan da anlamak mümkün. Böylece de kendilerinin nasıl ve hangi amaçlı bir birliğe evet dediklerinin bariz göstergelerini ortaya koymuş oluyordular.

Geçmişin bütünsellikle değerlendirmesini, bütün çıplaklığıyla kongre sürecinde yapacağız. Kuşkusuz ki, bu değerlendirmelerin en önemli noktalarından biri ayrılık, ayrılık süreci ve birlik sorunu olacaktır. Özellikle birliğe karşı tavırlar neydi, hangi aşamalardan geçti ve birliğe hangi zorlama etmenlerin neden olduğu bütün acımasızlığıyla ortaya çıkacaktır. Kuşkusuz ki, biz de esas söyleyeceklerimizi ve en son sözlerimizi o zaman söyleyeceğiz. Ancak bu süreci yakinen yaşayan ve muhataplarımızı açık tanıyanlardan biri olarak ben, şimdiden şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, TKP (ML) DABK kesimini başını çekenlerin içerisinde yer alan bir kısım sol sektör karrierist unsurların birlik sorununa ilişkin tavırları dün neydiyse birlik aşamasında da, OPK sürecinde de öz itibarıyla değişmemiştir. Dün TKP (ML) konferansçı kesimi oportünist revizyonist değerlendiriyorlardı. Bu yapı içindeki her nasılsa kalmış ama kimler olduğu bilinmeyen, ML'leri saflarına çağırıyorlardı. Birliğin ancak bu şekilde ve bu yolla olacağını savunuyorlardı. Bugünde değişen koşullar içerisinde bu anlayışlarını iki yapıyı fiilen birleştirip, kendilerine riayet edecek olan "ML'ler"le birlikte diğerlerini süreç içerisinde eritip-ekarte etme şekline büründürmüşlerdir.

Bunun aynen böyle olduğunu hemen birlik sonrasında başlayarak GBMK olağanüstü toplantısına kadar geçen süre içerisindeki kulakları tırmalayan ve örgütü bunalım kaosuna sürükleyen (aslında bu, ava çıkıp da avlanma korkusuna kapılan birilerinin ruh haletinden başka bir şey değildir) '72 programının yegane savunucuları ve mirasçılarının kendileri oldukları ve dışındakileri '72 programının sahte savunucuları olarak itham etmelerinden ve herkesin '72 programının sahipleri ve asıl uygulayıcıları karışın-

da "esas duruşunu almaları"nı istemelerinden, keza MLM partilerin en önemli ayırt edici özelliklerinden olan iki çizginin mücadelesi anlayışını yadsıyarak (pratik tavır ve davranışlarıyla) kendilerine göre İK'nın seçme yazıları içerisinde yer almayan sözcüklerin dile getirilmesini, "İK savunulmuyor" gerekçesi sayılarak parti üyelerine kapı göstermelerinden ve delege seçimleri, yönetici organ seçimleri ve kadroların görevlendirilmesi atanması gibi uygulama ve tavırlardan anlamak zor olmasa gerek.

Sorunun gerçek karakter ve boyutunu daha iyi anlayabilmek için bir-iki noktayı daha teferruatlı ele almak gerekmektedir.

Parti birliğinin sağlanmasıyla birlikte, parti içinden, parti birliğini sürekli bir şekilde tehdit eden birçok gizli tehlike OPK ile birlikte deşifreyona uğratarak etkisiz kılınabilmiştir. Ancak, güçler dengesindeki oportünist kaypaklıklar sonucu, gizli anti-birlikçilerin "parti programı" aşkına, eritme ve ekarte etme ereklerine varmalarının önemli mevzileri ellerinde alınmamı ve eskisine oranla, nisbeten daha organize bir güçte ve de daha ince taktiklerle kendi planlarını uygulama durumuna kavuşmuşlardır.

Sol sekte kariyerist unsurlar ordu yapılanmasını sözkonusu ereklerine varmanın güçlü aracı olarak görmektedirler. Silahlı güçleri ellerinde tutma ve bu yapayı partinin etkin öncülüğünden mahrum bırakmak için birçok yolu denediler. Tehditlerde bulundular, dayatmalara girdiler. Sonuçta bunda, en azından bugün için, hiç de küçümsenmeyecek başarılar da elde ettiler.

Bunun ne düzeyde ve nasıl yapıldığına, özlü olarak değinelim. Bu uygulamanın geçmişi de olmakla birlikte, esas olarak birlik komisyonlar toplantısını başlangıç olarak almak daha doğru olacaktır.

Birlik komisyonları toplantısında ordu güçlerinin birleştirilmesi, konumlandırılması ve askeri komisyon konuları ele alındığında gerçek niyet ve yaklaşımlarını ilk sinyalleri de verilmiş oluyordu. Temel kaygı, ordu güçleri üzerinde tam denetime sahip olmaktı. Bunun en esaslı yolu da, ordunun en yetkili organlarının bileşiminde kendilerinin etkinliğini sağlamaktı. Örneğin, Askeri Komisyon Sekreterliği gündeme geldiğinde, sol sekte kariyerist kliğin şefliği sevdasına kendisini adanmış olan zati muhterem, gerilmiş yaydan fırlayan bir ok misali ileri fırlayarak, kendisini önerdi. Ancak bundan daha ilginç ve komik olan yön ise, tartışmalar sonucunda askeri komisyonun ve onun sekreterinin orduya karşı fazlaca bir etkinliğinin olmadığı netleştirilince hevesi kursağında kalmış ve cahilliğinde yaptığı gafın şaşkınlığıyla ve bari diğerini de kaçırmayayım telaşıyla "ozaman ben genel komutan olacağım" diye tornistan edip kendisini genel komutan olarak önerdi.

Keza birlik öncesi son düzenlemelerde yönetici organ bileşimleri içerisinde yer almamış birçok yoldaşı (DABK kökenli) sözkonusu organların üyeleriymişçesine, birlik komisyonlarına sundular. Oysa daha sonraki süreçte öğrenecektik ki, bu yoldaşların birçoğu bu yapılar içerisinde konumlandırılmamışlardır.

Hatta o süreçte "askeri komisyon" şeklinde fiili bir yapılanmaları dahi sözkonusu değilken, üç yoldaşı AK üyeleri olarak gösterdiler ve olmayan bir AK ile olan üç kişilik AK'yi birleştirip 6 kişilik AK oluşumu sağladılar.

Salt bu son örnekler dahi, gözü dönmü, kariyerizm illeti için hiçbir ahla-ki değerın öneminin olmadığını göstermesi açısından ilginç ve ibret verici-
dir.

En üst düzey yönetici organların en azından birinci dereceden yöneticiler-
inin I. bölgede Dersim'de konumlandırılması şeklinde doğal bir mantıksal
sonuç orta yerdeyken (ki bugünkü uygulama ve savunuları da böyledir)
Birlik Komisyonları toplantısında askeri komisyon sekreterliğine seçilen ve
DABK yapısının en son döneme kadar, sekreterliğini yapmış olan Şahin (İs-
mail Bulut) yoldaşın hiçbir kaygı taşımadan siyasi komiser olarak yeni bir
alana önerilmesi (ki birlik komisyonlarına öneri olarak gelen bu durum,
DABK yapısının birlik öncesi kararıdır da) gözü dönmüş kariyeristlerin parti
içi iki çizgi mücadelesi de, siyasal hasımlarını bu ve benzeri yöntemlerle
ekarte etme, etkisiz kılma türü yöntemlerle nasıl da pervasızca sarıldıkları-
nını ve uyguladıklarının ciddi ir kanıtıdır. (Birlik öncesi, DABK yapılanması
içerisinde, yaşanan ciddi çekimelerde Şahin ve daha bazı diğer yoldaşların
eski konumlarını yitirdiklerini ve bir kısmının cezalandırıldıklarını sanırım
bilmeyen kalmamıştır.)

Daha sonraki görevlendirmelerde ise, gerek konferansçı kesimden gelen
ve gerekse kendilerine "tu kaka" olan yoldaşlar kesinlikle tali sorumlulukla-
ra yükümlendirilmiş ve bununla da yetinilmeyerek daha sonraki faaliyet
değerlendirmelerinde bu yoldaşlar olumsuzlukların günah keçileri olarak
yapıya afişe edilmiş ve yapı içerisinde bu insanlar hakkında güvensizlik an-
ti-pati yaratılmıştır.

DZ'e karı takındıkları tavırda bu çreçee içerisinde ele alınacak örnekler-
dendir. öyleki, DZ yönetici organ üyesidir. Bir fiilinden ötürü bazı kişilerce
suçlu görülebilir. Ancak sorun kişisel değil, parti sorunudur. Ohalde parti
sorunu, parti hukuku çerçevesinde hareket edilerek ele alınmak zorundadır.
Bu kişi suçlu görülüyorsa sonuca gidilmeden önce savunması alınmak zo-
rundadır. Fakat böyle yapılmamış ve bu insan hem yapının geneli içinde ve
hem de kitlelerin belli kesimlerinde "DZ Artvin'den ayrılıp gitmekle parti
tasfiyeciliği yapmıştır. Parti tasfiyecisidir" türünden yargısız infazlarda bu-
lunulmuştur. Buradaki mantık açıktır. Parti hukuku pekala biliniyor. Ama
iflah olmaz kariyerist mantıklar için bunun hiçbir anlamı yoktur. Fırsat doğ-
muştur, bu en iyi bir şekilde kullanılmalıdır. Kendilerince ciddi bir rakip
olan DZ'in etkisinin kırılması için bu bulunmaz bir fırsattır.

Silahlı güçlerin ellerinde güçlü bir silah olarak kalmasında, hazırlanacak
ordu tüzüğünün oldukça önemli bir yeri vardı. Bundan ötürü de ne pahası-
na olursa olsun, hazırlanacak bir ordu tüzüğünün bir ereğee engel oluşturu-
maması gerekiyordu.

Basit amaçlara sahip insanların ufukları genelde dar olur ve hesapları da
basit olur. Açığa çıkarılması ve yenilgiye uğratılması, sanıldığı kadar zor ol-
maz. Yeterki üzerine ciddi bir şekilde gidebilinsin. Nitekim böyle de olmuş-
tur.

Yoldaşların hesapları özlü olarak şöyleydi: "Biz şu anda ordu yapılan-
ması içerisinde, askeri kadro olarak alternatifiz. Bundan ötürü de bugün du-
rumumuzu sarsacak ve ilerde bu silahı elimizden alacak tek tehlike, partinin

orduyu yönlendirmesi altında olmasıdır. O haldé, hazırlanacak tüzükte parti-ordu ilişkisi (partinin orduya karşı hukuki pozisyonu) ordu yönetii kademelerinin ve komuta birimlerinin bileşimi ve ordu içerisindeki parti misyonerlerinin yetki ve sorumluluk sahaları öylesine şekillendirilmelidir ki, ordu esas olarak partinin yönlendirmesi altına girmesin. Askeri erk olarak bizler, orduyu hem konumumuzu koruyabilmenin ve hem de gerektiğinde, orduyu partinin üzerinde demoklesin gibi sallandırıp bir yaptırım ve 'parti programı aşkına yola getirme' aracı olarak kullanabilelim."

Yukarıya özlü olarak aktardığım mantığın tamamen pratik yansıması olarak, sözkonusu kligin şefi tarafından bir buçuk sayfalık ve oldukça kısa maddeler diziminden ibaret olan bir tüzük taslağı hazırlanmıştı. Bu zatı muhtereme göre hazırlanan taslak tüzük, ordumuza, biçilmiş kaftandı. Hiçbir eksiği-fazlası yoktu. Tabiki, evdeki hesap çarşıya uymadı. Tartışmalar içerisinde ve daha farklı alternatif tüzük taslakları karşısında tutunamadı ve başka taslaklardan da yararlanılarak bir ekip çalışmasıyla beş sayfalık yeni bir taslak hazırlandı.

Taslak tüzük, alt konferansın onayından geçirilerek merkezi konferansa iletili. Merkezi konferansta da bu kez bu taslağın benzeri reklamı yapıldı. Askeri otoritelerce hazırlandığı ve altta tüm askeri kadroların onayına sahip olduğu vurguları yapılarak delegeler üzerinde psikolojik etkilenmeler yaratılmaya çalışıldı. Burada da evdeki hesap çarşıya uymadı. Tartışmaların seyri içerisinde bu taslağın, özellikle parti-ordu ilişkileri bölümü dahilinde, askeri komisyona yüklenen fonksiyonun parti programına tekabül ettiği ve programa ters düştüğü gerekçeleriyle (ki bu, 'askeri otorite'lerimizin savundukları veya karşı çıktıkları düşünceleri ne kadar bilip kavradıklarının ilginç bir göstergesidir) ileri sürülerek sahiplenilmedi. Piç misali ortada bırakıldı. Hatta daha da ileri gidilerek, bu yönlü çıkacak bir iradeyi programa ters düşeceğinden, tanımayaacağını beyan etti.

(Halbuki bu sözüm ona programa ters düşünceler, alt konferansta bunların onayından geçerek merkezi konferansa gelmişti. Peki nasıl oluyorda bu kadar önemli bir sorun bu 'program bekçisi' baylarımızın dikkatinden kaçıyor? Nasıl oluyorda parti programının mühürünü ellerinde tutup sağa-sola 'doğrudur', 'yanlıştır' damgalarını vurma kudretine sahip bir siyasi ve askeri otoritelerimiz hem kendileri parti programını dinamitliyor ve hem de diğer üyelerin dinamitlemesinin vebalini üstleniyorlar?) Burada parti iradesine karşı açıkça şantajcı bir dayatma içerisine girdi. Ancak ne var ki merkezi konferansın bileşimi, tamamen ordu yapılanması içerisinde gelen PÜ ve AT'lerden oluşan alt konferansın bileşiminden farklıydı. Böyle olmasından ötürü de bu bayımızın atı tozu dumana katarak koşmadı. Takındığı şantajcı tutumu çoğunluk iradesinin otoritesine yabancı kalmış bu bayımız içi boşalmış görkemli bir kaftan misali yerine yığılıp kaldı. Parti programının kahraman savunucusu bu görevini 'taktik olarak' (1) unutmayı çıkarlarına daha uygun bulmuş olacak ki, hiçbir ey olmamış gibi tavrını sessizce geçiştirme gayreti içine girdi.

Bu yoldalara göre aslında ordu tüzüğüne hiç de ihtiyaç yoktu. Olsa da olur, olmasa da olur. Bunun içinde hazırlanması noktasında hiçbir örnek

yoktu elimizde. Diğer kızıl ordu tüzülerine hiç rastlamadık' türünden yumuşak dozda bir ayak direme noktasına dahi girdikleri oluyordu. Ancak partinin böylesi bir kararı olduğundan da, olup da, olmaması durumunu pek değiştirmeyecek bir tüzük hazırlanmalıydı ki, hiçbir hukuksal engelle karşılaşmadan, atlarını dilediklerince koşturabilinlerdi. Bunun içinde ordu örgütünün parti yönlendirmesi ve denetiminden mümkün mertebe uzak olması başta gelen tedbirler arasında olmalıydı. Ritekim kendilerinin hazırladıkları tüzük taslağında parti, ordunun her türlü lojistik ihtiyaçlarını karılamak ve partinin aldığı kararları orduya iletmekten ibarettir. Ordu içindeki partililer ordu örgütünü meydana getiren asli güçlerden değilmi ve dolayısıyla da ayrı örgütlenmeliymişler. Ordu örgütünün hiyerarşik yönetim kademelerinde siyasi komiserlerce temsil edilmesi, savaşı geriletken sığılığa iten ve aslında orduyu tasfiyeye yönelik bir anlayışın ürünüymiş. Bunlardan ötürü de gerek ordu içindeki parti organları ve gerekse siyasi komiserler askeri alana karışmazlarmış. Onların asli görevi, savaşçıların eğitimi ve ajitasyon/propaganda yapmaktan ibaretmış!

Ordu tüzüğünün hazırlanmasında üzerinde kıyametlerin koparıldığı noktalardan biri, 'partinin siyasi komiserleri aracılığıyla her bir ordu kademesinde temsil edilmesi' formülasyonuydu. Arkadaşlar bu formülasyonla ordunun tasfiye edileceğini, bunun ise programa tekabül etmeyeceği 'güçlü' ve 'sihirli' silahlarını kullanarak karşı koyma yolunu denediler. (Konferans belgeleri bunun ibret verici tanıklığını yapacaklardır) Ancak çoğunluk iradesi 'parti programına ters düşmeyi yeğledi ve bu formülasyonu tüzüğe kazandırdı. Daha öncede belirttiğim gibi, bu arkadaşlar partinin ve dolayısıyla da proletaryanın yüksek çıkarlarını gözeterek parti programının delinmesini sinelerine çektiler. (1) Aslında bu davranışlarıyla, arkadaşların parti programından ne anladığının ve parti programının bunlar tarafından ne kadar tutarlıca ve samimice savunulduğunun ve savunulacağını ispatını ortaya koyuyorlardı.

Merkezi konferansta ve diğer ideolojik-siyasi mücadele arenalarında bu sol sekte kariyerist klik ve özellikle şefleri NT tarafından sıkça başvuru olan bu yöntem, görüldüğü gibi parti içi iki çizginin mücadelesinde kullanılan bu bastırma-sindirme ve ekarte etme aracından başka bir şey değildir. Bu yöntem, özellikle ordu yapılanmasında bu yapının bugün nisbeten geri olan ideolojik siyasi düzeylerinin bir sonucu olarak da belli bir etkinliğe sahiptir. Böyle olduğu için de gerektiğinde ordu güçleri bu silahla partiye karşı kullanılabilir duruma getirilebilir. Sol sekte kariyerist kliği belli ölçülerde pervasız kılan ve cüretkar çıkışlarda bulunmaya iten gerçek budur.

Tüzüğün ilgili bölümlerine karşı alerjileri de, bu tüzük hükümlerinin ordu bünyesinde yaşana gelen sözkonusu durumun bozulma olasılığının güçlenmesini sağlamasıdır.

Tüzükte korumaya almaya çalıştıkları sözkonusu mevzilerinin, ciddi şekilde parçalanması, sözkonusu kliği paniğe iteklemiş ve şaşkınlık içerisinde çevrelerini genişletme, yeni ittifaklar arama türünden gayretlere sokmuştur. Öyleki, daha üç gün öncesi, parti saflarında kalmasına dahi tahammüllerinin olmadığını söyledikleri, namussuz, adi satılmış (konferansçılara) alçak

türünden sıfatlamalara layık gördükleri Ö...’ı sadece ve sadece oy kaygısıyla konferansın son oturumlarında hep bir ağızdan, basma kalıp laflarla aklayıp-paklamaya ve kendisine haksızlık ettiklerini (hiçbir vicdani rahatsızlık belirtisi göstermeden, bayağı bir pişkinlikle) söylediler. Keza, geçmişte partiyle veya yönetici organlarla belli problemleri olmuş olan bazı delege yoldaşları sıkı bir markaja alarak bunların desteğini kazanma gayretine girdiler. Bunlarla da yetinmeyerek DZ ve YR’ın bir takım ispata muhtaç iddialarının, karşı tarafı yıpratmanın ve rakipleri azaltmanın bir aracı olarak kullandılar. (Bu soruna ilişkin NT ve MM’un şerhleri ile oyları korkunç bir sahtekarlık, iki yüzlülük ve ilkesizlik örneğidir. Davranışlarını proletaryanın ideolojik erdemleriyle değil de, kişisel veya grupsal çıkarlarına göre belirleyen ve bu doğrultuda her yolu mübah gören oportünizmin ilginç tiplmeleri örneğini partimiz tarihine kazandırdılar.) Keza en son sıkıştıkları noktalarda ise, tıpkı bir erkek aslan kükremesi edasıyla “höst ulan. Herkes icraatlarına göre konuşsun. Ordu yapısı bize güveniyor, size değil” türünden acizlik ifadesi olan tepkiler göstermektedirler. (Erkek aslan sanıldığı gibi çalışkan, üretken, titiz vb. değildir. Tam aksine çok miskin ve tembel bir hayvandır. Doğru dürüst av dahi yapmaz. İşi gücü yatıp ense yapmaktır. Ama gücü vardır. İşte bu gücünden yararlanarak yapılan avlara, özellikle de dişi aslanın yaptığı ava konar. Hem karnını doyurur ve hem de olduğundan farklı bir imajını sahibi olmuş olur) vs.

Bütün bunlar işe seçimleri ve organ bileşimlerini kendi lehlerine sonuçlandırmak içindi. Özellikle askeri komisyon ve genel komutanlık organlarının kendi denetimlerinde olması, ereklerine varmada en güçlü mevizilere sahip olmak demektir.

İdeolojik-siyasi mücadelede doğruların tutarlı savuncusu ve sıradan savaşçısı olma yerine, bir takım günü birlik kazanım ve menfaatler elde etmeyi, siyasi yaşamında, erdem haline getirmiş olan bazı tipik oportünist politikacıların marifetleri sonucu sol sekte kariyerist klik azımsanmayacak ve hatta kendilerinin beklediğinin üzerinde bir başarı elde etti.

Kitle sorunu üzerine

ARDILINA HÜKMEDEMİYEN BİR KP ANCAK SÖZDE BİR KAPA OLABİLİR

Devrimci bir mücadelede tayin edici öneme sahip, MLM önerme, öncünün ardılıni peşinden sürükleyebilmesi, ona hükmedebilmesidir. Bu, devrimin zorunlu koşuludur ve bu bağlamda devrimci bir çalışma olmadan, bu çalışmanın sistematığı sağlanmadan ve yine bu çalışma en uygun araç ve yöntemlerle yaşama geçirilmezse, orada kitlelere hükmetmeden de bahsedilemez.

Ardılına hükmedemeyen bir parti, adına her ne denirse densin, o kitlelerin öncüsü olmayı başaramayacak kitlelerden soyutlanacak, kopacaktır.

“Devrim kitlelerin eseri olacak” Marksist önermeyi kavramanın en iyi göstergesi de, teorik belirlemeleri salt teori olarak belirlemelerden sıyrarak

onu, maddi yaşamın pratik faaliyetini yönlendiren nesnel gerçeklik haline getirmekle olanaklıdır.

Hiçbir devrim kitlelerin kabullenışı dışında, kitlelerin reddi durumunda mümkün olmamıştır ve olmayacaktır da. Yığınların geniş katılımıyla ve kabullenışıyle bütünleşemeyen bir devrimci savaşım, proletaryanın uzun vadedi çıkarlarının temsilcisi olamayacağı gibi, böyle bir savaşım kitlelerden kopuk marjinal bir savaşım olacak ve kendi sınırları içinde boğulup kalacaktır.

Öncü olmanın temel koşulu da bir ardıla sahip olmaktır. Ardılına hükmetme ise, onu sosyal-toplumsal zeminini ve içinde bulunduğu çok çeşitli var oluşları özenle irdelemek, ona uygun somut politikalar ile günceli yakalayabilmek önderliği kitlelere indirgeyebilmek onunla birleştirmek gerekmektedir. Bu, her toplumsal tabaka açısından özgün politikaları belirlemeyi gerektireceği gibi, bu politikaları yaşama geçirebilecek, profesyonel parti işçilerine de gereksinim duyulacaktır.

Devrimin zorunlu koşulu olarak kitlelerin örgütlenmesi, harekete geçirilmesi bir gereklilik olarak ilkesel bir amaç haline gelirken, bu ilkenin uygulanışı da temel toplumsal oluşum için de kitlenin çok çeşitli katmanlara ayrıştığı her durumda esas ile tali bağıntısı gündeme gelecek ve öncü öncelikle çalışmasını nerede, hangi alanda yürüteceğini belirler, belirlemek zorundadır. Bu bağlamda, proletaryanın öncüsü misyonu üstlendiğini iddia eden bir parti, öncelikli olarak sınıfın öncüsü olma/olabilme durumunu gözetmelidir. Bu böylesi önemli bir ayrım noktası iken, bundan kitlelerin bulunduğu diğer alan ve özgülülüklerle ilişkin kayıtsızlıklar taşımak demek değildir. Aksine, esas yoğunluk alanları daha az yoğunluğu gerektiren alanlarda mevzilerle desteklenmedikçe doğru bir kitleselleşme yolu izlenildiği söylenemez. Ve böylesi bir çalışma bütünlüğü gözardı edilerek, toplumsal her gelişmenin uygun yöntem ve araçlarla doğru politikalarla irdelendiği de söylenemez. Çok yönlü bir bakış açısı, çok yöne yumruk sallama değildir. Aksine çok yönlü bir bakış açısı sorunların esas ve tali ayrımı içinde, gelişmelerin devinimi olan öğeleri yakalayabilmeyi sağlayacak olduğu kadar, geniş bir kitlesellik yaratabilmede de doğru olan olacaktır.

Halk yığınları yeni toplumsal koşulların yaratıcısıdır. Ve onun "mucizeleri" yaratan dehası gücüne hükmedebilmek bir sanat işidir. Ve devrimlerin gerçekleşmesinde bu mucize gücün ortaya koyduğu en büyük ve görkemli gösterisidir. Ve bu dehası gücün meyveleri ancak, kitlelerin kendiliğinden gelişimine müdahale edildiğinde, onu bilinçli iradi bir yönlendirmenin etkisi altına alma gerekliliğinin bilince kazıldığı ve ona uygun faaliyette amansız bir uğraş içine girildiğinde olanaklı olabilir.

Öncünün, görevlerinin derinliği ve genişliği bilincinden hareketle, kendi sloganlarının doğruluğunu kitlelere kabullendirebilmesi, ardılına hükmedebilmenin temel koşuludur ve bu her genel politikanın özgül duruma indirgenebilmesini çok daha bir yoğun propaganda çalışmalarıyla, teşhir faaliyetiyle hergün, her an, her durumda kitlelere nüfus etmesini becerebilmesini gerektirir.

Somut hedefler ve açılımlar üzerinde şekillenen ve her toplumsal taba-

kaya özgü hitap ve yöntemlerle geniş kitleleri kucaklayabilen somut politikalar devrimci bir çalışmada ve kitlelere hükmedebilmede mutlak gerekli olandır.

Devrimci bir çalışmada kitlelerin devrimci öncülerine çok daha yoğun bir çalışma gerekliliği yüklenirken, aynı zamanda, her devrimci sloganın kitlelerin devrimci girişkenliğini yönlendirecek, ona yol gösterecek, onu karakterize edecek nitelikte ve her daim onun önünde olmalıdır. Kitlese gelişmelerin önünde olamayan bir devrimci çalışmanın, kitleleri etkilemesi de olanaklı olamayacak ve onun öncüsü olma gibi bir misyonu da elde edemeyecektir.

Devrimci ve sosyalist hedeflerin tüm ayrıntı ve erdemleriyle yığınlara veremeyen, ona gelecek güzel günlerin mutlak bu günden güzel ve en zor bir uğraşta olduğunu kavratamayan bir devrimci çalışma, gerçek anlamda bir devrimci çalışma olmayacaktır.

Kitlelerin devrimci öncüleri siyasal savaşımın görevlerini en uygun biçimde kavradığı ölçüde daha canlı daha dinamik öğeleri yaratabilme olanaklarını da elde edebilirler.

Yığınların devrimci coşkusunu yaratma, onu güçlendirme, harekete geçirme ereği taşıyan ya da taşınması gereken öncünün, her toplumsal tabakaya ve onun sosyal-siyasal oluşumuna özgün, somut politikalarla harekete geçirmesi gerekli olan olduğu kadar, proletaryanın öncüsü olan bir partinin herşeyden önce, sınıfın öncüsü olması gerekliliğini bilince çıkarmalıdır.

İşçi sınıfının kendiliğinden gelişiminin ön saflarında yer edinebilme, onu kontrolü altında, siyasi iktidar hedefine yönelme ve perspektifle harekete geçirebilme, öncünün kitle çalışmasında en acil görevi iken, diğer toplumsal tabakaların her bir kesitini, (memurları, öğrencileri, köylüleri, esnafı, sanatçıları, zanaatkarları, kadınları vs.) harekete geçirebilme işçi sınıfının yöneldiği hedefe yönelme, onun bileşeni durumuna getirme gerekli olandır. Bu gerekliliği çok çeşitli yol ve yöntemler çok çeşitli araçlarla yerine getirebilmek, onun üzerine kafa yormayı ve varolan özgünlükleri yakalayabilmeyi gerektirir.

Bunun için kitleler içindeki çalışmaları genişletmek, derinleştirmek ve onu etkili kılmak ve bu vesileyle devrimci bir savaşımın etkilerini arttırmak, mutlak gerekli olandır.

Kitlelerin gücüne ve kudretine eğilmeyen, bunun devrimin zaferi sorunundaki tayin edici önemini kavramayan bir yaklaşımın, iyi bir örgütleyici iyi bir yönlendirici olduğunu da söyleyemeyiz. Çünkü gerekliliği bilince çıkarmadan, gereklerini yerine getirebilmek olanaklı değildir.

Proletaryanın öncüsü ve onun tek doğru temsilcisi olma durumunu ayrıntılı bir biçimde ortaya koyabilmek, yığınlara, devrimci bir çalışmanın gerekliliğini kavratılabilmek sınıf mücadelesini yönlendirebilmenin ilk basamağıdır.

Kitle hareketlerinin ortaya çıkması, genişlemesi ve çeşitli biçimlerde yansımaları, daha çok devrimci siyasal çalışmayı gerektirecek, daha çok özgün politikalara gereksinimi arttıracak ve bütün bunları yönlendirebilme, yönetebilmek için daha çok çaba harcama gerekecektir.

Özgülümüzde varolan gerçeklik irdelendiğinde, bugün kitlelerin kendinden gelme hareketlerinde geniş bir yoğunluk ve artış olmasının yanında, bu kendiliğindenciliğin kırılabilmesi, devrimci bir çalışma ile, öncünün gelişmelere öncülük etmesi durumu çok gerilerdedir.

Bu durum, başta işçi sınıfı olmak üzere, gelişen yığın hareketlerinin kendi ekseninde boğulup kalmasını ve yüklenmesi gereken siyasal görevleri yüklenemediği, pasifizmin, reformizmin, ekonomizmin etkisinden kurtulamadığını bir kez daha tanıtlamıştır.

Elbetteki, yığınların kendiliğinden gelişen hareketliliğinin de gerisinde kalmanın çok çeşitli nedenleri mevcuttur. Bunlar salt, sorunu doğru bir tarzda kavramama olarak alınamaz. Bu her ne kadar esasını oluşturacak işin başlangıcı olsa da bugün sorunun esas kaynağı teorik düzeydeki belirlemelerin yetersizliğinden ziyade, bunun pratikte aldığı somut durum, uygulamadaki yetersizlik ve kavrayışsızlıktır.

Devrimin zaferinde tayin edici önem arz eden, yığınlara hükmedebilme, özgüldeki devrimin yolu ve onun kitleleşmesi ve kitleler tarafından kabul görmesi, yine bu sloganların doğruluğunu kabul ettirme durumu olarak değer bulacak ve bu da, salt halk savaşının yürütüldüğü alanlarda değil, aynı zamanda onu besleyen ve cephe gerisi olan her alandaki siyasal çalışmaları somutlamak somut politikalar ışığında yönlendirmek acı bir gerçektir.

Bir bütün gelişmelerin en önünde yer edinme, proleter öncünün en temel, vazgeçilmez görevi olmalıdır. Siyaseti kitleleşleştirme onu en geniş yelpazede aranır, istenir kılma gerekliliğini de yine somut olguları ortaya koyarak, tüm politik kazanımları, sınıf bilinçli işçinin dünyayı değiştirme ereğine tabi kılmak gereklidir.

Günümüzün özgün politik oluşumları içinde, her türden pasifizmin, reformizmin boy verdiği, işçilerin ve yığınların çok çeşitli burjuva-politik aymazlığa kurban edildiği durumda, öncünün politik görevlerini yerine getirmesi, onu, daha bir özenle ayırdetmesi aciliyetini göstermektedir.

Kitleleri tanıma, onun sorunları içinde yoğrulma kitleleri yürütebilmenin ön dayanaklarıdır. Kitleler içinde, onun özgünlükleri içinde maddi bir güç olabilme, onun sorunlarına vakıf olabilme ile başlar. Ve bu daha çok kitleyle kaynaşma, daha çok kitleyi kucaklama olarak sürekli genişleyerek derinleşerek devam etmelidir.

Siyasal çalışmaların en temel esası, kitlelere sınıf bilinci götürmek, onun sınıf bilinçli hareketini güçlendirmektir. Varolan kendiliğindenciliği, pasifizmi, reformizmi aşmanın yolu da bundan geçer.

ÖRGÜTLENEMEYEN BİR SİYASAL ÇALIŞMA KİTLELERİ TOPARLAYAMAZ

Tüm teorik siyasal belirlemelerin maddi bir güce bürünebilmesi, onun ete kemiğe büründürülmesi olan ve kendisi de siyasetin somut bir ifadesi olan örgütlenme sorunudur.

Kitlelerin politik örgütlerini yaratmak ve bu örgütlerle kitleleri en geniş şekilde harekete tabi kılmak, siyasal bir çalışmanın devrimci tarzını oluştur-

manın da koşuludur. Örgütsüz, siyaset yürütmek kitlelerin genel çıkarlarını temsil etmeyeceği gibi, tüm faaliyetleri birleştirebilme onu aynı hedefe doğru bir tarzda yürütebilmekte olamaz. Yığınları doğru bir çizgide örgütleyecek devrimci bir parti olmaksızın, kitlelerin kendiliğinden gelişmesi, devrimci bir tarzda siyasal hedefe yöneltilemez.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm yığınların ideolojik birliği ve bu birliğin billurlaşması, onun burjuvazi karşısında yıkılmaz bir güce, bürünmesi, maddi bir güç olan örgütlülüğe kavuşması, böylesi bir silahı elde etmesi ile olanaklı hale gelebilir.

Örgüt sınıfın elinde en güçlü silahtır ve her çalışmanın böylesi bir örgütlülüğü zorunlu kıldığı açıktır.

O zaman en acil ve önem arz eden sorun, sınıfın profesyonel devrimci bir örgüte kavuşması, böyle bir örgütün yaratılmasıdır. Siyaset ve örgüt bağlantısını iyi kavramak gerek. Her ne kadar siyaset her işin başında ise de, her ne kadar örgütte siyasetin somut bir ifadesiyse de, örgütlü bir yapı yaratılmadan da, hiçbir siyasi çalışma yeteri derecede etkili hale getirilemez, ete-kemiğe büründürülerek maddi bir güce dönüştürülemez.

Devrimci bir örgüt yaratmak gelişmenin ve hareketin baştan istikrarlı yürümesini sağlamak olduğu kadar, güçlü ve sarsılmaz ilkeler üzerine oturtulmuş ve o öyle şekillenmiş profesyonel devrimci bir örgüt, siyasal çalışma yürütebilmede de kesin kes buna gereksinim duyar.

Kitlelerin gücünü toparlayabilme, onu devrimin esas itici gücü durumuna getirme, somut siyasal açılımları gerektirdiği kadar, bunu kitlelere götüreceği sıkı düzenli ve disiplinli çalışan, çalışmasını çok çeşitli yol, yöntem ve araçlarla en geniş kesime yayabilen bir profesyonel devrimci örgüt, bir öncüye gereksinim vardır. Ve böyle bir örgütlemeyi oluşturmak, onu ilkeli kurallı bir çalışma içine çekmek, yığınları hükmedebilmenin teminatıdır.

Tüm siyasal faaliyetin örgütlenmesi de, örgüte duyulan gereksinimi kavramakla başlar. Öncünün varlığı işte bu kavramın maddi bir güç haline getirilmesidir. Ama sorun, öncüyü varetmekle veya onun varlığını tanıtmakla bitmiyor, bitemezde. Doğru bir siyasi perspektif, ve Marksist ilkeler üzerinde şekillenen örgüt anlayışı yerleştirilemez ve bu hayata geçirilemezse, örgütün varlığı pek bir işe yaramaz.

Devrimin yolu ve onun yüklediği siyasi görevleri her alan ve özgülde, merkezi görevin ihtiyaçlarını yanıtlayacak şekilde onu geliştirecek, güçlendirecek ve kitleler içinde gücünü arttıracak, doğruluğunu tanıtlayacak bir çalışma esas amaç haline getirilmelidir. Ve böyle bir çalışma sürekli ama sürekli hale getirilmeli, demokratik devrimin yüklediği siyasal görevleri kitlelere mal edebilmeli onu ajitasyon ve propagandamızın temel eksenine oturabilirmeliyiz.

Siyasi çalışmayı bu eksen etrafında örgütleme bir zorunluluk iken, bunu en geniş kesime mal edebilme, her özgüldeki çalışmalarla, yine o özgüllüklerin somut durumları irdelenerek ona uygun yol ve yöntemleri yaşama geçirmekte bir gereklilik olarak kavranmalıdır.

Sağlam, istikrarlı bir önder gruba sahip olmayan bir örgütün çalışmasını süreklileştirmesi ve siyasal görevlerini yerine getirmesi olanaklı olamaz.

Yığınları en geniş biçimiyle kucaklayabilecek bir politik çalışma kendiliğinden gelişen ekonomik mücadelelerin yerine siyasal mücadelelerin esas hale gelmesini sağlayacaktır. İşte bu siyasal çalışmayı örgütleyecek, onu maddi güce büründürcek profesyonel devrimci örgüt ve faal önder gruba gereksinim duyar.

Böyle bir örgüt, doğru ve etkili bir siyasal çalışma, yürütmenin de teminatıdır. Örgütlü çalışmayı örgütü yadsımak, kitle faaliyetini devrimcileştirmeyi onu toparlayabilmeyi, birçok kesitten halkı aynı hedefe yöneltmeyi başından imkansızlaştırmak olur ki, bugün kitleleri çok çeşitli burjuva oluşumlar içinde erimesi, pasifize edilmesinde, kitlelere nüfus edebilen, onun üzerinde etki icra edebilen böylesi bir örgüt çalışmasının yerleştirilememesinden dolaydır.

Siyaseti somut olgular üzerinden geliştirmek, yığınların günceline işaret edebilen, ona belli bir perspektif yükleyerek genele bütünleyebilen bir seviyede ele almak gerekmektedir.

Yığınların hareketini güçlü bir örgütün varlığı doğru yöne kanalize edebilir. Güçlü örgüt ise, kitleleri kucaklayabilmesi, onu ne derece harekete geçirebildiği ile ölçülebilir. Örgütün güçlülüğü onun üye sayısı değildir. Yığınları kucaklaması ona nüfus edebilmesi, örgütün etki alanının genişliği de ancak, kurallı, planlı düzenli bir siyasal çalışma ile elde edilebilir. Doğru bir siyasal çalışmanın olmadığı yerde, doğru bir örgüt anlayışının olmayacağı gibi, doğru bir örgütte var olamaz.

HALK SAVAŞI VE KİTLELERİN ROLÜ

Kitlelerin gücünün kudretini vakıf olamayanın, devrimci dinamikleri yakalayabildiği söylenemez. Hele hele halk savaşı gibi uzun ve başından sonuna kadar kitlelerin gücüne dayanan bir askeri strateji esası üzerinde yürüyenin veya yürümeye çalışmanın, kitlelerin kudretine vakıf olabilmesi belirleyici bir önem arz eder. Halk savaşı kitlelere dayanılmadan var olamaz ve bu özellikle, halk savaşını ayırıcı bir yere koyan en temel özelliği, iktidarın parça parça alınması durumu, her özgülde bu siyasi iktidarın temellerini oluşturan kitleleri savaşın gelişimiyle paralellik içinde örgütlenip, şekillendirilmedikçe KSI'larında yaratılması olanaklı değildir/olamaz.

Kitlelerin örgütlü gücü oluşturulamadıkça KSI'ların kurulabilmesi, ayakta kalabilmesini düşünmek devrimi anlamamak demek olur ki, kitlelerin birleşik gücünü yaratma eylemine girişme yarının işi değil, bugünden düşünülmesi ve yaşama geçirilmesi gerekli olmalıdır.

Partinin kitle çizgisi esas olarak halk savaşına göre şekillendirme ve ona kanalize etme durumundan uzak olagelmıştır. Halk savaşının gerekleri ve onun toplumsal dayanakları üzerinde inşa edilmesi, ülke özgülünde ele alınması ve kitlelerin halk savaşı içindeki rolü yeteri derecede bilince çıkarılmadığı bugünde açıkça görülmektedir. Her şeye kuşkuyla yanaşan ve bunun yanısıra sığ tek yanlı ve uzun vadeli hesapları içermeyen politikalar, daha doğrusu adına politikasızlık denilecek politikaların kitleleri halk savaşına kanalize etmesi beklenemez.

87 dönemine kadar olan süreçte, kitlelerin şekillendirilmesi devrimci-kitle ilişkisinin savaşız dostane biçimini aşamamıştır. Kitlelerini halk savaşına göre, onun içinde şekillendirilmesi teorik düzeyde bilince çıkarılamadığı gibi, eyleme de dönüştürülemediği nesnel bir güç haline getirilememiştir. Kendiliğindencilik ve kuyrukçuluk güçlü etkileriyle hâlâ günümüze kadar etkilerini sürdürmektedir. Bu süreçte (87'e kadar) kitle çizgisi noktasında yaratılan en büyük değer, kitlelerin devrimcileşmesi ve otoriteyi tanınması noktasında olmuş, fakat bu durum savaş ruhu içinde şekillendirilememiş, örgütlü güce dönüştürülemediği, non-dorak, ilikisini aşamamıştır. Yani halk savaşına göre bir şekillendirme yaratılamamıştır.

Elbetteki bu sonuca değinirken şuna da işaret etmek gerekir. Kitlelerin bu süreçte halk savaşında örgütlenmesi veya ona göre şekillendirilmesini beklemek alıktır olur. Çünkü, halk savaşının verilmediği durumda, kitlenin şekillendirilmesi de beklenemez. Bu her halk savaşında verildiği durumda, görevin icra edileceği anlamına da gelmemelidir. Kitle politikasının apayrı bir önem içerdiğini ve çok çeşitli özgün gereçleri olacağı bilince çıkarılamadıkça, halk savaşını adıyla veriliyor da olsa bir pratik, kitlelerden kopmaya, marjinalleşmeye doğru gidecek olan fokoculuk olacaktır.

Politikasızlığın olduğu yerde kendiliğindencilik alıp başını gidecektir. Böylesi durumda kitle çizgisinin MLM olduğunu iddia etmek oportünizmin kıvrak zekasının çarpıcılığı ve onun herşeye rağmen, "şipka geçidini" gül-lük gülüstanlık göstermesinden başka bir şey değildir.

Halk savaşının temel esası köylülüğe dayandığından, köylü kitlelerinin örgütlenmesi, onun savaş içinde şekillendirilmesi apayrı bir önem ve özgün politikaları şart koşar. Köylü yığınların savaş koşulları içinde, onun güçlü taşıyıcısı onun sahibi olarak yetkinleştirilmesi, halk savaşının verilmesinde belirleyici bir önem arz eder. Kitlelere mal edilemeyen, onun gücünün temel yaratıcısı durumuna getirilemeyen bir savaş, asla halk savaşını olamayacaktır.

Köylülerin savaş için çekilmesi politikası esas olarak yoksul ve orta köylülüğe göre belirlenmesi gerekli iken, çok yönlü ve çok çeşitli toplumsal tabakaları gözardı etmeden onun sosyal-siyasal istem ve talepleri dikkate alınarak ele alınmayı da gerektirir. Politikasızlığın olduğu yerde kitleyi kazanmadan, onu devrime katabilmeden bahsedilemez. Köylülüğün örgütlenmesi ve bu örgütlülüğün gerçeklik kazanabilmesi için, genel belirlemelerin soyutluğundan sıyrılarak nesnel gerçekliğe cevap verebilecek özgün politikalar ve somut perspektifler doğrultusunda iradi bir yönlendirme yapılmayıp, parti tarihinde bugüne değin yaşanan kendiliğindencilik esasta kitlelerin rolü ve onun Mao'cu tarzda ele alınışının kavranamayışından başka bir şey değildir. Kitleleri devrime kanalize edemeyen bir eylem; çizgiyi temsil edebilir mi? Elbetteki edemez. Eğer böyle olursa, o zaman bugün TKP (ML)'nin çizgisini en iyi uygulayan PKK olur. Çünkü eylem çizgiyi belirleyen değil, çizgi eylemi belirleyen ve ona esas özünü verendir. Kitlelerden soyut ona nüfus edemeyen bir eylem türü fokoculuktur. Ve bizde bugün eylemlerin (veya geniş ve daha doğru anlamıyla savaşın) kitlelere mal edilemeyişindeki esas nokta, onun siyasi kazanımlarının elde edilebilirliğinin yolu ve savaştaki esas amacın bilince çıkarılmayıştır.

Kitlelerin halk savaşı içindeki rolü, ve diğer savaş türlerine göre kitlelerin başından sonuna kadar temel dayanak noktası olduğu durumda politikasızlık bu olumsuz gidişatın esas nedenidir. Elbetteki "kitleleri kazanmak istiyoruz; ya da kazanacağız" demekle olmaz bu iş. Neden? Çünkü, kitlelerin gücünün örgütlenemediği, birleştirilemediği" bir durumda, hiçbir zaman bu güç etkili ve belirleyici bir güç olamaz. Kendiliğinden gelişen hiçbir hareket devrimi zafere götürememiştir/götüremez de. İşte biz de bugün var olan da budur.

KİTLELERE YAKLAŞIM HANGİ ESASLAR ÜZERİNDE ŞEKİLLENMELİDİR?

Kırsal alanda köylülüğün örgütlenmesi partinin kitle örgütlenmesinde esas belirleyici olandır. Köylülüğün, bir ülkede devrimin temel gücü olarak ortaya çıktığı durumda onun kazanılması da en önemli sorun olarak gündeme gelir.

Köylülüğe yaklaşımımız esas olarak onun sınıfsal ayrışımına, yani iktisadi durumuna göre belirlenmeli esas dayanak olan yoksul köylülüğün kazanılması birinci derecede önem arz eden temel sorun olarak esasını belirlemelidir. Bu da tabiki, köylülüğün iktisadi tahlilini gerektirecektir. Partimiz, yıllardır faaliyet yürütmüş olduğu alanlarda (Dersim)de dahi bu görevi yerine getirememiştir. Ve hem de keskin İbrahim'çilik adı altında. Oysa, İbrahim çok kısa süren Kürecik bölgesi faaliyeti dahilinde dahi o alanın iktisadi ve siyasi tahliline girişmiştir. Girişmiştir çünkü bu bir komünist açısından siyasi belirlemelerin nesnel zeminidir. Bunu ortaya koyamadan doğru bir siyaset ve yaklaşım belirlemek olanaklı değildir. Bugün Dersim'de dahi devrime yakınlığı oranında kitleleri ayrıştırma durumu yapılamamıştır. Devrimin en yakın dostu en ileri olanıdır. Bu da birincisi yoksul köylülük -yarı-proleter-lerdir. Bu iktisadi zeminin nesnelligidir ve KP'si kitleye giderken bu ayrışımın yani proletaryanın en yakın müttefiği işçi-köylü ittifakının temelini oluşturan yoksul köylülüğü ve onu birinci derecede takip eden orta köylülüğü belirlemek durumundadır.

Tek düze bir politika asla KP ve Mao'cu kitle politikası olamaz. Sınıfsal bir ayrışımın yapılamadığı durumda, ona özgü siyasal belirlemelerde bulunmak, maddi dayanaklarından yoksun kalmak soyutluktan kurtulmamak demektir. Bu durum zaten bugün yaşanan pratik içinde kendisini açıkça göstermektedir.

Yoksul köylülük, siyasi bilinç ve siyasi bir ilerilik elde etmemiş olsa dahi, nesnel olarak devrime en yakın olan kesimi temsil eder. Bu nedenle KP'si politikasının merkezine bu kesimin sınıfsal çıkar ve tasarruflarını oturarak yürümelidir. Halk savaşının temel gücünü oluşturan köylülük denildiğinde de zaten akla gelen esasta yoksul ve ORTA köylülük olmalıdır. Halk sınıf ve tabakaları arasında da sınıfsal bir ayrımı yapmak, öncelikle kimin çıkarının gözetileceği ve politik belirlemelerin neye hizmet edeceği bu ayrışım doğrultusunda şekillendirilmelidir.

Devrimci eylem kitleleri dönüştürmenin onu devrimci safta örgütleme

ve harekete geçirmenin ve böylelikle DHİ koşullarını yaratmanın aracıdır ve politikanın yaşama geçirilmesinde yine politikanın yarattığı bir kesittir. Ve bu kitlelere mal edilemedikçe, kitlelere nüfuz edemedikçe devrimci görevlerini de yerine getirdiği söylenemez.

KP'si kendi politikalarını kitlelerin ileri kesimini gözeterek belirler. Eğer politikalar ileri kesimi de aşyorsa, politika kitlelerden kopmayı getirecek, eğer onun gerisine düşüyorsa, kuyrukçu olarak kalacaktı ve her iki durumda da yığınlara nüfuz edemeyecek onu devrimin aktif gücü ve sahibi duruma getiremeyecektir.

Belli koşullar içinde depolitizasyonun yaşandığı, kendiliğinden gelme kitle (köylülük) eylemlerinin gerilediği, köylülüğün hızlı bir şekilde topraktan soyutlandığı, küçük ölçekli tarım üretimi ile köylülüğün idame ettirildiği koşullar dikkate alındığında, politikalarımızda daha bir somut ve özgün ayrımları irdelemeyi gerektirdiği gibi, bugünkü kendiliğindenciliğin aşılmasında da, kitleleri kucaklayabilecek her biryeni durumu, yeni çelişkiyi dik-katle ele almak ve o somuta eğilmek bir zorunluluk olarak karşımıza çıkar.

Kitleleri (ileri) devrime kanalize etme, onu pratik görevler dahilinde yönlendirmek bir acil gereklilik iken, bugün özellikle ileri kitleyi geriden takip etme, durumu esasta politikasızlığın aşılabilmesi olarak değer bulmaktadır. Uzun vadeli yatırımlar, (özellikle kitlenin bu kesimine yönelik) bir devrimin ve hele de halk savaşı gibi uzun erimli bir mücadelenin zorunlu gerekleri olarak algılama yerine, gününbirlik politikalara kurban edilen kitle faaliyeti pragmatizm olarak şekillenmektedir. Bu, daha ziyade kısa vadeli hesaplar ve salt bugün için fayda sağlayan yatırımlar şeklinde gerillanın günlük ihtiyaçlarını karşılama gibi en sıradan görevlerle sınırlama ve yine esasta faydacı temeller üzerine inşa edilen ahbab-çavuş ilişkileri siyasi ilişkilerin önüne set edilmiş durumdadır.

Elbetteki bu faydacı mantık, proletaryanın çıkarlarının tasarrufunda olmayan, küçük burjuvazinin kullanma ve kendisini kitlelerin üstünde her şey olarak görme fokocu anlayışın ta kendisidir. Ve bu mantık, devrimin temel gücü esprisini asla özümseyemez. Mao'nun Çin koşullarında kitlelerin gücüne ve onun yaratıcı kudretine verdiği önemi ancak, biçimsel değil, özde de Mao'cu olan kafalar anlayabilir. Bugün köylü kitlesinin örgütlenmesi sorununa yaklaşımda da, tam Mao karşıtı bir kafayla yanaşarak "aman PDA mantığı gündeme gelir" anlayışlarının, kendi gücüne güvensizlik ve teoride kavrayışsızlık olarak görünen bu durumda, kitlelerin öncüsü olma misyonunu ve onu devrime kanalize etme görevini yerine getirme sorumluluğunun kavrandığı söylenebilir mi? Elbetteki hayır.

Güçlü kitle (yani kitlelerin güce bürünmesi) örgütlü kitle demektir. Bu da her şeyin başında politika gerektirir. Politika ise MLM; soyutluktan sıyırılmış ve devrimin sorunlarını bilince çıkarmış kafaları gerektirir.

Parti tarihimize ileri kitleye bakış genel olarak böyle iken, orta kitleye yaklaşım da esasta, faydacı ve sekte olmuşur. Kitlelerin eleştirilerine, düşüncelerine tahammül edemeyen küçük-burjuva sekteizmi, kitleleri dönüştürme uğraşında dirayetli ve uzun erimli bir çabayı sergileyemez. Kitlelerin geri değerleri karşısında kestirmeci bir yol izleyerek, her kesitten kitleyi tek

çarpıda ileri olarak görmeyi isteyen bu mantık, dönüşüm de daha çok uğraşı gerektiren bir çalışmaya girişme cesareti gösterememektedir.

Devrime yakınlığı ölçütünde belli bir yer edinen ve bilinçli bir ayırım ile siyasi arenada yer edinen kitlelerin yanısıra, nesnel koşulları itibarıyla devrime olan yakınlığı iktisadi koşullarınca belirlenen kitlelerin, devrim safına kazanılma, esas olarak onun örgütlü kitle düzeyine çıkarılarak öncünün takipçisi durumuna getirilmesi, proletarya partisinin esas uğraşdır. Her özgül politik belirlemenin daha geniş kitlelere mal edilebilmesi, her belirleme durumunda farklı keşifleri de dikkate almayı gerektirir.

Bugün partide tekdüze politika belirlemek genel bir yaklaşım haline gelmiştir. Politikaların belirlenmesinde kitlelerin ileri kesimi esas alınırken, bu politikanın niteliğini belirleme sorununda temel nokta iken, uygulama durumunda farklılıklar arz etmek zorundadır. Ya da, kitleyi ileri orta, geri şeklinde ayırmanın da bir anlamı kalmaz. Orta kesimi ileri bir seviyeye çıkarırken veya geri kesimi tarafsızlaştırırken, aynı yöntem ve yaklaşımla soruna gidilebilir mi? İşte, bunun gibi her politik belirlemeyi kitlenin var olan nesnel gerçekliği dikkate alınarak yaşama geçirilmelidir. "Devrim kitlelerin eseri olacak"sa, bu sadece ileri kitlenin değil, aynı zamanda devrimin uzun seyri içinde dönüşecek kitlelerin eseri olacaktır.

Devrimin en temel sorunu kitleleri öncünün ardılı duruma getirebilmektir.

Bu nedenle kitlenin hiçbir kesimi, bu istemin dışında tutulamaz, tutulmamalıdır. Geri kitle dediğimiz, genel olarak kır burjuvazisi denilebilecek veya, yoksulluğu yanında siyasi bilinci ile geri değerlerin esaretinden sıyrılmamış olan bu kesimi tarafsızlaştırmak ve giderek devrimin dolaylı destekçisi durumuna, oradan da, devrime direkt katma esas hedef ve çizgi iken, veya öyle olması gerekirken, bugün bu konuda özgün politikalar ve yoğun çabalar sözkonusu değildir.

Parti pratik kitle çalışmasında henüz Alevi-sünni, türünden mezhep, Türk-Kürt-Ermeni vb. milliyet ayrımlarını giderebilecek adımlar atamamıştır. Bu durum, alevi-köyleri ile yanyana olan sünni köyleri arasında faaliyetin ayrımcılığı ile kendisine göstermektedir.

Sorunlara daha kazanımcı ve daha çok uğraş vererek yaklaşmak yerine, başından itici ve kolaycı bir mantık seçilmekte ve yığınlar basit politikalarla kazanılmaya çalışılmaktadır. Bu durum, kazanma için faaliyet değil, sorunu kendiliğindencilğe bırakmadır.

Kadroların bu konudaki önemli rolüne değinmeden geçmek politikanın uygulanışındaki en önemli sorunu görmezden gelmek olur.

Komünist parti üyelerinde aranan en önemli özelliklerin başında kitlelerle iyi ilişkiler kurabilmeleridir. Çünkü kitleye hükmedemeyen onun bilincine yön veremeyen bir komünist sadece kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Kitlelerin rolü ve onu yaratabilme özel beceri ve uğraşları gerektirdiği gibi, KP'nin de özellikle kitle faaliyetçilerini seçmesi noktasında bu durumu birinci dereceden gözetmesi gerekiyor. Kitlelerle iyi bağlar kuran ve onun nabzını elinde tutan ve her yeni durumda, alçalış ve kabarışları yakalayan kadroların yoksa, politikaların hayat hakkı bulabilmesi, onun maddi bir güç

olarak var olabilmesi olanaklı değildir. Lenin şöyle der:

"Ezilenlerin en geniş yığınlarıyla-esas olarak proletaryayla ama aynı zamanda proleter olmayan ezilen yığınlarla-bağlar kurmayı, onlarla yakınlaşmayı ve bir ölçüde kaynaşmayı ... başarabilen bir parti yenilmez olur." (Bol.Par.Ta.sf. 448) Ve yine Stalin;

"Bir kural olarak kabul edebiliriz ki, Bolşevikler, geniş halk yığınlarıyla bağlarını korudukları sürece, yenilmez olacaklardır."der. (Stalin. age. sf. 449).

Bu, bir KP'nin kitlelerle bağ kurmasının mutlak zorunlu olduğunu kanıtlarken, her KP'linin de bu yetenekleri taşıması gerektiğini tanıtlar. Bu da, özgün bir analizi, detaylı bir araştırmayı, kitlelerin güncel sorunlarına eğilmeyi, onu, genel belirlemelerle birleştirmeyi, partiyi kitlelere götürmeyi gerektirir.

KİTLELERE GÜVEN SORUNU VE HATALARINA YAKLAŞIM DA ÖNCÜNÜN YÖNÜ

"Bir politik partinin, hataları karşısındaki tavrı, bu partinin ciddiyet derecesi, sınıfı ve ezilen yığınlar karşısındaki yükümlülüklerini pratikte nasıl yerine getirdiği konusunda yargıya varmanın en önemli ve güvenilirli yönlerinden biridir." (age. sf. 449)

Bir KP'nin ardına hükmedebilmesi, onun kitleleri kendi sloganlarının doğruluğuna inandırması ve ona güven vermesi ile olanaklıdır.

Politikaların doğruluğu her ne kadar teorik bir yığın belirlemenin nesnelliğini iddiaya soyunmak olarak anlaşılıyorsa da esas olarak bunu da tanımlayan tek denek taşı, politikaların pratikte olumlu bir gidişatı ortaya çıkarak maddi bir güce dönüşmesidir.

Sınıflı bir toplum yapısı içinde KP'nin hata ve zaaflarını sorgulayabilmesi ve ondan arınarak ilerleyebilmesi onun güçlenmesi ve tekili bir güç haline gelebilmesinde en önemli etkenlerden biri iken, öncünün hataları karşısındaki tavırda bunda belirleyicidir. Lenin'in deyişiyle, "hataları karşısında tavrı, ciddiyet derecesini verir."

Evet bu böyle bir Leninist önerme iken, biz de var olan durum tam da bunu dışlar durumdadır. Hataları geçiştirmek, örtbas etmek, onu görmezden gelmek, küçük burjuvazinin "Ben yanlış tanımam" mantığının pratiksel ifadesidir. Partinin kısa süreçte (87 sonrası) yapmış olduğu hatalar ciddi tahribatlar yaratırken, partinin yaklaşımı tümüyle ciddiyetten uzak olmuştur. Bu konuda bariz somut örnekleri içermektedir.

"Bir hatayı içtenlikle kabul etmek, onun nedenlerini araştırmak, ona yol açan koşullar çözümlenmek ve onu gidermenin yollarını dikkatle incelemek-ciddi bir partinin özelliği budur, görevlerini yerine getirmenin yolu budur, sınıf ve giderek yığınları eğitmenin ve yetiştirmenin yolu budur." (age. sf. 449).

Evet hataları karşısında duyarlı olmayan, onu birçok yönüyle analize tabi tutmayan ve hataların kaynağını ortaya koyamayan bir KP'nin kitlelere güven verebilmesi, onu tekrar tekrar yenileyebilmesi ve gerçekte ciddi bir

parti olduğunu ortaya koyabilmesi olanaklı olabilir mi?

Tabi bir KP'nin veya KP elemanlarının böylesi bir yaklaşım içine girebilmesi için öncelikle bir hatanın yapıldığını görmeleri gerek, anlayış olarak bu davranışları mahkum etmeleri gerek. Ya da bugün olduğu gibi, partinin MK (SB) üyeleri kalkıp halktan insanlara dayak atıyor ve bunu savunuyorsa, bunun karşısında ciddi bir KP üyesi gibi tavır takınması da beklenemez. Çünkü anlayış olarak dayak gerekli ve meşru görülüyor. Özellikle KP'nin böylesi bir anlayışı mahkum etmesi gerekir.

Dolayısıyla böyle bir anlayışın kitlelerin bilincine hükmedebilmesi olanaklı olmayacaktır. Bu küçük burjuva sekterizminin tepeden kestirmeci mantığının ortaya çıkardığı pratiktir ki, yığınları kazanmadan ona güven vermeden uzaktır. Partinin yıllar yılı yarattığı değerler bir çırpıda yıkarak ayaklar altına almak oldukça basittir. Zor olan, gerçekte zor bir uğraş verecek kitlelerin dönüşümünün ikna ve eğitime dayandırılmasıdır.

Kitleleri kazanma ve uzun vadede onun öncüsü olma misyonunu üslenmiş olduğunu tanımlayabilmesi, gerçekte yıkılmaz ve sağlam ilişkiler üzerine kurulu kazanımlar elde edebilme, partinin hatalarına karşı tavrında, ciddi samimi ve açık davranabilmesine bağlıdır.

Her bir davranışın kitleleri ne kadar derinden etkilediği açıkça ortada olan bir durum iken, burada hiçbir durum olmamış gibi davranmak, halka karşı sorumluluğu duyumsamamak demektir. Ve bu bir yıkıma doğru koşar adımlarla gitmektir.

"Bugüne dek bütün devrimci partiler, kendilerini beğenmişlikler, güçlerinin nerede olduğunu göremeyişleri ve eksikliklerini ortaya koymaktan korkmaları yüzünden yıkılıp gitmişlerdir. Ama biz yıkılmayacağız; çünkü, biz eksikliklerimizi ortaya koymaktan korkmuyoruz ve onları yenmeyi öğreneceğiz" (age. aynı yer).

"EN BÜYÜK GÜÇ, KİTLELERİN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR"

Devrimleri Yaratan Kitlelerin Gücü;

Bir Araya Getirilmiş Ve Yönlendirilebilen Örgütlülüğüdür.

Kitlelerin gücü, ancak kitleler örgütlü bir duruma getirildiğinde maddi bir olgu halini alabilir ve devrimlerin kaderini zaferler doğrultusunda tayin edebilir. Hiçbir kendiliğinden gelişme ve hiçbir dağınıklık devrimcileri var edemez. Bu, genel MLM önermeleri belirlemek sorunu detaylı kavram düzeyine çıkarmak demek değildir. Sorunun esası, ülke özgülünde devrimin geçeceği güzergahta kitlelerin örgütlü gücünü yaratma gerekliliğini duyumsama ve o paralellikte yığınları safa geçirebilecek, somut duruma cevap veren özen politikalar, açık perspektifler belirlemektir.

Hele ki, halk savaşı stratejisiyle bir devlet sınırları içindeki halk iktidarını ve giderekte proletarya iktidarını inşaya girişen bir KP açısından bu durumun önem ve anlamı daha bir dayatıcı durumdadır.

Bugün parti önderlikleri bu sorunun önem ve anlamını bilince çıkarmış değildir. Sığ ve yüzeysel bir yaklaşımla, çeşitli önyargılarla politika yaratılmaz, yaratılması durumunda da, bu bilimle bağdaşır olmaz. Çünkü soru-

nun özünde toplumsal pratiği kendisinden öğrenme durumu yoksa, orada nesnel bir politikadan bahsedilemez.

Halk savaşı kendi özgün yasalarına dayanarak gelişir. Bu, özellikle, iktidarların parça parça alınması olarak değer bulurken, bu parça parça elde etme olayı, her şeyden önce, KSİ olabilecek alanlarda devletin merkezi ve yerel otoritesi etkisizleştirilerek onun yerine devrimci halk otoritesini inşa etme, karşı-devrimin örgütlü zoru yerine, halkın örgütlü zorunu geçirm ile olanaklıdır ki, bu da burada var olacak Kızıl Siyasal İktidarın kendisidir. Ve burada yıkılan ve boşalan her karşı devrimci kurum yerine halkın kendi yönetiminde ki kurumları geçecektir. Bu da, halkın kendi örgütlülüğünü oluşturarak olanaklıdır. Kitle örgütlemesine, özellikle halk savaşının temel dayanağı köylü kitlesinin örgütlenmesine, özel bir önemin verilmesi onun gerekliliğini kavrama ile olanaklıdır.

Partide beyincikleri İK'nın yazdığı -ve sadece yazdığı- düşüncelerin dogmatikçe ele alınışı ile meşgul olan kişilerin, bu gerekliliği kavraması olanaklı olmayacaktır. Mao, henüz KP'si somut olarak ortaya çıkmadığı ve KP'nin ilk yıllarından itibaren kitlelere ve kitle örgütlenmelerine (özellikle köylü kitlesi) verdiği önemi anlamamak, onu İbrahim'de yokmuş gibi göstererek, İK'yı kendi dar düşüncelerinin sınırına hapsedmeye ve onun düşüncelerini sadece yazdıklarıyla sınırlamak, Ondaki derinliği, geniş kavram düzeyini, ve bilimsel yaklaşımını görememek demektir.

İK'nın kitle örgütleri noktasında PDA ile olan polemiklerini hiçbir ayrıştıma ve anlamaya tabi tutmadan, kendi devrimci düşünce silsilesine göre yorumlama, kimseye İK olduğu ünvanını kazandırmaz.

Bugün Partide köylü kitleyi örgütleme (örgütleme derken parti ve ordu dışında kitle örgütlerinden bahsediyoruz) anlayışına, ökünün trene bakışı gibi bakmak halk savaşının ruhunu ve Maoizmi kavramamaktır.

Birçok konuda olduğu gibi, bunda da İK'nın gerçekte neyi savunup, neyi savunmadığını anlamadan, İK adına kraliyete soyunmak, pek akıllı insanların işi olmasa gerek. Gerçek bir aymazlığın yaşandığı bu durum, Sovyetleri Parti hücreleri olarak görmelerden de rahatça anlaşılmalıdır. Kitle örgütleriyle, parti örgütlerini ayırd edemeyen bir kafanın MLM'yi (hatta genelleme olarak) kavradığı söylenebilir mi?

Mao 1920'lerden itibaren "köylü birlikleri" diye bir örgütleme oluşturuyor. Sormak gerekir. Bu "köylü birlikleri" denilen şey nedir? Bu dönemde bir de köy parti kolları ilk kez 1925'te örgütleniyor. Bunlar arasındaki ayırım nedir? Bunun üzerine biraz kafa yorulursa ve illede bir ustaya dayandırılacaksa, pratiğe yön verecek bir önerme, bugün köy komiteleri (ya da Devrimci Köy Komiteleri) örgütlemeleri kısacası geniş kitleleri kucaklayacak ve geleceğin iktidar organları nüvesini oluşturacak ve halkın kendi kendisini temsil eden ve Sovyetlere denk düşen bu örgütlemelerin ustalarda olduğu da kolayca anlaşılabilir durumdadır.

Sovyetler, halkın kendi iktidar organlarıdır ve ilkkez 1905'lerde ilk devrim arifesinde ikinci kez ise 1917 şübet arifesinde ortaya çıkmış olması yanında, bunları tümüyle işçi-köylü-asker Sovyetleri şeklinde halkın demokratik seçim organlarıdır. Fakat biz de elbetteki, bir sovyetlerdeki gibi değil, bir

Çin'deki gibi olması, yani devrimin başından itibaren, devlet otoritesinin iş-
lemez hale getirildiği her alanda kitleler bu geniş devrimci demokrat örgüt-
lerde bir araya getirilerek, parti politikaları doğrultusunda yönlendirilmeye
çalışılır.

İbrahim'in PDA'da eleştirdiği Köy Komiteleri'nin "ne idüğü belirsiz" ol-
duğudur. Ya da bu polemiklerden İbrahim'in kitle örgütlerini red ettiği dü-
şüncesi asla çıkarılamaz.

Parti tarihinde özellikle ayrılık döneminde köy komiteleri örgütlenmesi
her iki yapı tarafından pratikte uygulanmıştır. Bu uygulama birlik sonrası
'92'ye kadar kısmen devam ettirilmiş, fakat pratikte bu örgütlenmelerden
olumlu sonuç alınamamış, birlik sonrası bu örgütlenme teorik olarak anlayış
düzeyinde savunulunca ve somut politik perspektifler olarak sunulunca
"aman ne oluyor PDA mantığı mı?" Bunu kimi adamlar da savunuyorsa
(özellikle seksiyoncular) o zaman bunda bir şey vardır" mantığıyla bu anla-
yış topyekün red edilmiştir.

Pratikte köylü kitle örgütlerinin yürümemesi veya daha olumlu sonuç
vermemesinde temel neden politikada, daha doğrusu politikasızlıkta ara-
mak gerekir. Somut açılımların ve yönlendirmelerin olmadığı, açık hedef ve
istemlerin olmadığı durumda, böylesi bir örgütlemenin cevap verebilmesi
olanaklı değildir ve olamaz. Sorunu işin bu yanında arama yerine, salt ken-
di tarla-tum sorunuyla ve kendi seviyesiyle başbaşa bırakılan kitlelerin ken-
diliğinden sorunu kavraması ve parti paralelinde mücadele yürütmesi iste-
niyor. Bu bir alıktır.

Geniş bir kitle örgütlenmesi, halk savaşının kitlelere mal edilmesi, kitle-
nin bu savaşın bir parçası durumuna getirilmesi, siyasal iktidarlar için kitle-
lerin hazırlanması için zorunludur. Bu örgütlemeler esas olarak devrimci ni-
telikte olup, demokratik seçim yöntemiyle oluşturulması gerekir.

"En büyük güç kitlelerin örütlü gücüdür" MLM önermesinin yaşama
geçirilmesi de ancak öncü önderliğinde geniş bir kitleyi örgütlemek ve yön-
lendirmek ile olanaklıdır. Ordu da esas olarak kitleleri örgütlemenin dışında
olacaktır. Ordu da esas olarak kitleleri örgütlemenin bir aracı iken, "kitle ör-
gütleri" tamamen bu tür askeri örgütlemelerden farklıdır. Devrimin kitlele-
re dayandığı her durumda kitle örgütlemeleri bir zorunluluk olarak kendisi-
ni dayatır. Bunu anlamamak, devrimi anlamamak olur.

Çünkü bir bilimsel çerçevede soruna alternatif olamayan anlayış sahip-
leri, gerçekte tam da İbrahim'in söylediği o "ne idüğü belirsiz" "sempatizan
komiteleri" vb. şeklinde, örgütlemelerden bahsedilmeye başlanıyor. Bu tür
örgütlemelerin nereye konulduğu da gerçek anlamda ayrıştırılmadığı gibi,
"Sempatizan komiteleri" şeklindeki abuk-sabuk bir önerme herşeyden önce
bilimsel/bir örgütlenme şekli değildir. Neden?

Örgütlemeye esas olan parti örgütlenesidir. Bu devrimin zorunlu ön
koşuludur. Bunu takiben silahlı mücadele yürüten bir örgütün silahlı müca-
dele örgütlemeleri gelir. Ve bunlar kitlelerin ileri kesimini aktif mücadele
içine çeker. Parti örgütleri. Partililerden oluşurken, diğer örgütlemeler sem-
patizan, taraftar devrimci demokratlardan oluşur. Sempatizan, ileri sempa-
tizan veya taraftar, kitlenin siyasi seviyesini (durumunu) betimleyen kav-

ramlardır. Ve bu kesim özel görev hücreleri vb. nde örgütleneceği gibi, geniş kitle örgütleri içinde de örgütlenirler. Kitle örgütleri ise, kavram olarak, taraftar sempatican, ileri sempaticanlarda dahil, kitlenin tümü devrimci demokrat kesimini kucaklar. Gerçek maddiliği betimleyen kavramlar ve bu kavramların gerçek içeriği üzerinde yoğunlaşma yerine, politikasız bir kayfayla politika yapmaya çalışırken, abuk-subuk şeyler üzerinden politikaların önünü tıkamak, meseleyi kavramamaktan başka bir şey değildir.

Bugün bu tür örgütlemelerin gerekliliğini yadsımak, halk savaşının dinamik rolünü anlamamak olur. Halk savaşı başından sonuna kadar başta köylü kitlesinin örgütlü gücüne dayanmak zorundadır. Bu örgütlülük gelişen devrimci savaş paralelinde, kitlenin gücünü ortaya koyma amacı yüklü olacaktır. Ve öncü savaşı boyutlandırdığı ölçütte bu örgütlenmeleri yönlendirmeyi daha da başarılı bir şekilde yaşama geçirecek ve boşalan (yıkılan) iktidarların yerine halkın kendi iktidarlarını geçirecektir.

Devrimci demokratik kitle örgütleri parti ve ordu örgütlemesi yanında tali iken, bu tali durum özgün bir yer ve önemi olan ve somut politika gerektiren kitlelerin örgütlenebilmesi devrimin yerine getirilmesi gereken vazgeçilmez görevidir. Yığınları devrime kanalize ederken, başta devrimin öncüsü olan sınıfın (bizde, devrimin temel gücünü oluşturan köylülüğün örgütlenmesi ve özellikle de yoksul köylülüğün örgütlenmesi acil bir gereklilik olarak duyumsanmalıdır. Mao'nun da oluşturduğu bu köylü birliklerinin % 75 yoksul köylülerden oluşmaktadır. (Bk. Sabah Tufanı. sf. 127, 142, 157, 158, 163, 180)

Bu sorunda bir Peru deneyimi de iyi bir örnektir ve incelenmesi gerekir. Buradaki durumun gelişimi, bizdekinden özgün farklılıklar içeriyor da olsa, büyük benzerlikler taşımaktadır. Gerilla savaşının gelişeceği bölgelerde devletin siyasal otoritesinin kitle üzerindeki etkisi kırıldıkça, bunu dolduracak halkın kendi siyasal otoritesini inşa etmek bir zorunluluk olarak kendisini dayatacaktır.

Bu durum bugün örneğin bir Dersim özgülünde kendisini göstermektedir. Devletin mahkemelerine gitmeyen, onun siyasal otoritesini tanımayan kitleler, devrimci otoriteyi arar durumda kalmaktadırlar. Oysa, bu alanlar bugünden partinin yönlendirmesi altında, halkın kendi siyasal otoritesini yerleştirmesi ve onu alternatif olarak glitirmesi gerekir. Parti kendi yerel organ üyelerini (Köy parti komite üyelerini) mümkün olduğunca bu kitle örgütleri içinde yer almasını sağlamalı, onları içten içe yönlendirmelidir. Zaten gelişen mücadelenin paralelinde, parti otoritesini takip eden yığınlar bu tür örgütlemelerle maddi bir güce bürünecektir.

Kitleleri yönlendirebilmede belki bir politik açıklığın olması yanında kitleleri etkileyen çeşitli ulusal etmenlerde gözardı edilmeden ve doğru bir tarzda ele alınarak işlenmesi gerekmektedir. Kitlelerin içinde bulunduğu özgün siyasal sosyal durumu irdeleyebilmek onu doğru tarzda kavramanın ön koşuludur. Politikasızlığın olduğu bir yerde, devrimi bir adım dahi ileri götürmek olanaklı olmayacaktır. Tek düze, sığ ve yüzeysel bir yaklaşım, yaşamın maddiliğini doğru tarzda irdeleyemez. Bir gerekliliği, bir ihtiyacı duyumsamak öncelikle, maddi yaşamın politik, sorunlarını kavramayı gerektirir.

Kısaca, kitle örgütleri, devrimin gelişim seyri paralelinde, yığınları siyasi iktidar mücadelesinin bir parçası durumuna getirecek onu devrime kanalize edebilecek siyasal örgütler olmalıdır.

Yeni seçilen MK içindeki güçler dengesinin, ifadesi zor anormalliklersonucu aslında iki-üç kişilik, sol sektör kariyerist klik azınlığının çoğunluk üzerinde teşhir icra etmesini sağlamıştır. Bu durum ise, görevlendirme ve atamaların, esasta, bunların sistem ve dayatmaları doğrultusunda sonuçlanmaması sonucunu doğurmuştur.

Daha ilk gününden böylesi garip, anormal ve özünde anti-demokratik bir işlerlik içine giden yeni MK'nın partiye saygın bir otorite ile yönetme kabiliyeti göstermesi zordur.

Yeni görevlendirme ve atamaların sol sektör kariyerist kliğin istem ve amaçları doğrultusunda nasıl gerçekleştiği sorununa gelince.

Planın ana eksenini şu: Askeri sanattan ve askeri politikadan, askeri pratikte bulunanlar anlar. Dolayısıyla da, ordu yönetimi, askeri komisyondan başlamak üzere, diğer tüm ordu yönetici kademelerinde bu kliğin ve pratikte yetişen ve kendilerince denetimlerinden çıkmayacak olan DABK kesiminden gelen kadro ve elemanların etkinliğinde olmalıdır. Bu kadroların tümü (MK içindeki görev bölümü ve faaliyet alanlarına dağılımı da) askeri alanda ve kırsal kesimde yer almalı, partinin diğer görev ve faaliyet alanlarına dağılmamalı. Bundan amaç, kliğin kendi içinde zayıflamaması, çevresine çektiği güç üzerinde, denetimi yitirmemesi ve özellikle gerek batı ve gerekse savaş bölgesindeki parti faaliyetlerinin rizikolu işleri içinde kadro kaybına uğramamaktır. Bu amaç ve plan doğrultusunda öyle garip ve zorlama bir şekillenme ortaya çıkmıştır ki insan hayretler içerisinde kalıyor.

- DABK kökenli yeni MK üyelerinin (yedeklerde dahil) ikisi hariç, diğer geriye kalanların tümü askeri komisyon ve genel komutanlık içerisinde kümelendirilmiştir.

- Gerek geçici birleşik AK'nun faaliyet değerlendirme raporunda, genel alt konferanslarda ve gerekse merkezi konferansta üzerinde hemfikir olunan "GBAK'nun altı kişilik sayısal bünyemize uymadığı, ihtiyaç fazlası bir büyüklüğe sahip olduğu ve bu durumun hem kadroların, gereksiz konumlandırılmaları, dar pratiğe soktuğu ve hem de hantal bir yapı olduğundan organın organsal işlevini oynamada pratikliği kısıtlandığı..." vb. türünden görüşlere rağmen, yeni MK içinde, diğer parti faaliyetlerinde görev almama noktasında ayak direyen MK üyelerinin boşta kalmaması ve bunların bir yerlere konması gereğinden hareketle altı kişilik yeni bir askeri komisyon oluşturulmuştu. (Tabi bunların biri hariç diğerleri DABK kökenlidir.)

Özellikle gerilla savaşı koşullarında parti komutanının orduya ve savaşa ilişkin komutası, stratejik komuta düzeyiyle sınırlıyken, keza birkaç yüz kişilik bir güce sahip olan bir ordu yapısına ve bunun savaş düzeyine 6 kişilik bir AK'nun ihtiyaç ve gerekliliğini kim nasıl ve neye göre izah edebilir? Hem de konferansın bu konudaki ortak görüşünün üzerinden 24 saat dahi geçmemişken.

- AK'daki bu anormal yığılma, AK içindeki görev bölümümünde ve AK üyelerinin konumlandırılmasında da gariplikler ortaya çıkarmıştır. Öylesine

bir zorlama içerisine gidilmiştir ki, tüzüğün ilgili maddesine aykırı uygulamalara dahi gidilmiştir. Bu durumu da yüzsüzce ve mesnetsiz bir şekilde, daha ilk gününde başlamak üzere, tüzüğe saldırının bir aracı olarak kullanmaya çalışmaktadırlar.

Bir kısım AK üyeleri yetenek ve becerilerine rağmen, sırf AK üyeleri olmalarından ötürü, Genel Komutanlıkta örgütlenmemişlerdir. (yer verilmemiştir) Keza komutanlar, yine sırf AK üyeleri olmalarından ötürü, siyasi komiserler olarak alt kademelere atanmışlardır. Ancak bunu da tüzüğe aykırı bir eklede yapmışlardır. Şöyle ki;

Bu uygulama şu yönleriyle usulsüz ve yanlıştır.

1) Bu uygulama AK üyelerinin komutan olarak genel komutanlık ve diğer yönetici komutanlıklarda örgütlenemeyeceği anlayışını getirmiştir. Ki, bunun mantıksal hiçbir izahatı yoktur. Tüzükte de böylesi bir yoruma yol açabilecek hiçbir değinme yoktur. Kaldı ki en azından AK'nun iki üyesinin (biri genel komutan, diğeri SR olarak) genel komutanlıkta yer almış olması dahi ileri sürülen mantığın saçmalığının ispatıdır. Bu saçmalığın, tüzüğe saldırı malzemesi olarak bilinçlice yapıldığında açık bir şekilde ortadadır.

2) Bir AK üyesi siyasi komiserin ordunun yönetici komutanlıklarında görevlendirilmeyerek en alt kademeye direktmen atanması yine bilinçlice yapılmıştır. Bu, ileride kokusu çıkacak olan sinsi ve adice planların bir ürününden başka bir şey değildir. Şöyle ki, bu siyasi komiserler, genel komutanlıkta örgütlenmeleri halinde, her biri genel komutanlık altındaki bölge komutanlıklarına atanması zorunluluğu ortaya çıkacaktır. Böylesi bir durumu ise, hem kendi güçlerini sağa-sola dağıtıp zayıf düşüreceğinden, hem tüzüğe yüklenme araçlarından birini yitireceğinden ve hem de kendilerince "sakıncalı" olanların sürgün yerleri ellerinden çıkmış olacağından ötürü istememişlerdir.

Bugün halihazırda genel komutanlığa bağlı üç bölge komutanlığı mevcuttur. Bu bölge komutanlıklarının hiçbirinde genel komutanlık üyesi siyasi komiserler yer almamaktadır. Karadeniz Bölge Komutanlığına bir AK üyesi direktmen atanmıştır. (Yani GK üyesi değildir) I. nolu gerilla bölgesi komutanlığının durumu karman-çormandır. Bu komutanlık alanında 4 AK üyesi (ikisi ABK siyasi komiseri olarak atanmış) Genel Komutanlık üyesi mevcuttur. Parti konferansının II. dereceden yoğunlaşma alanı olarak belirlenen II nolu gerilla bölgesine (Amed ve çevresi, ayrıca Maraş yöresi) diğer komutanlıklarla kıyaslandığında daha geri düzeyde olan bir Komutanlık üyesi ve ne AK üyesi ne de GK üyesi olan beni siyasi komiser olarak atanmışlardır. Geçen yıl, Artvin gibi bir yere (ki, ABK olarak ele alınmıştı.) AK sekreterini yollayan ve bunun gerekliliğini ve doğruluğunu savunan aynı zatı muhteremlerimiz, altı kişilik AK'nun hiçbir üyesini böylesi bir öneme sahip olan Amed bölgesine vermeyi göze alamamışlardır. Artvin ise resmi bir siyasi komiser atanması olmuştur.

II Nolu Gerilla Bölgesi'ne verilen öneminse, sözde kaldığı ve klik çıkarlarına yönelik hesapların bu önemin önüne geçtiğini sanırım izah etmeye gerek kalmıyor.

Keza bu noktada ortaya çıkan en önemli sorunlardan biri de şudur:

Tüzük hükmüne "her kademenin komutan ve siyasi komiseri bir üst kademenin üyesidirler" Bu böylesine açık olmasına karşın hiçbir bölge komutanlığının hesap vardır, en azından genel komutanlığı direkt denetime alma hesabı...) Özellikle II Nolu Gerilla Bölge Komutanlığı'nın siyasi komiseri olarak atadıkları beni genel komutanlığa almamak için olağanüstü MK toplantısı dahi yapmak zorunda kalmışlardır. Bu örneğin kendisi dahi, bu arkadaşların Genel Komutanlık üzerinde hangi hesaplar hassasiyetiyle durduklarının somut göstergesi değil midir?

3) Komutanlık üyesi kadroların, özellikle komutan kadroların, en altta siyasi komiser olarak atanmaları, hem bu kadroları yetenek ve sorumluluk düzeylerine uygun olarak konumlandırmamak ve böylece verimsiz kılmaktır ve hem de yeni ve daha alt düzeylerde kadroların çıkmasının-yetiştirilmesinin önü tıkanmış oluyor.

4) Aslında genel komutanlıkta yer alması gereken bu komutan kadroların siyasi komiser olarak altlara atanmaları, genel komutanlığı ve özellikle de bölge komutanlıklarını nitelik olarak zayıf kılmıştır. Çünkü bu kadrolar yerine daha düne kadar Mintika komutanlık yapan ancak özellikle de "kurmay"lık yönleri son derece geri olan komutanlar getirilmiştir. Doğal olarak bu durum yönetici kademe olan GK ve BK'larda zayıflamaya yol açacaktır.

- Partinin diğer faaliyet alanlarında, özellikle savaş bölgelerinde, kadro sıkıntısı çekilirken ve buradaki bölge organlarına daha alt düzeye kadrolar getirilmek zorunda kalınırken, birçok kadroya haddinden fazla görev ve sorumluluk yüklenilirken ve bunların hiçbir kaygısı taşınmadan ve sadece grupsal kaygılarla, kadroların önemli bir kısmı, askeri yapı içinde istif edilmiştir. Keza daha sonrada bu istif kadrolara iş bulma bunalımına girilmiştir. Bu yaklaşım ve uygulamaları parti, parti faaliyetleri bunların önemi ve parti politikası diyalektik bütünselliği içerisinde bir yerlere oturtmak mümkün değildir.

- Genel komutanlığa ve bölge komutanlıklarına bir kişi dışında konferansçı kesimden gelen hiçbir komutanın (ısrarla önerilmesine karşın) alınmaması tesadüfi olabilir mi? Bu yetmiyormuş gibi, bu kesimden komutanlar diğer bazı muhteremlerin yanlarına 'yavar' olarak verilerek, bağımsız inisiyatif ve yeteneklerini geliştirmeleri zorlaştırılmaya çalışılmaktadır.

- Genel komutanlığa ve bölge komutanlıklarına atamaları belirleyen tek kriter (hiç istisna hariç ki, bunu atamayamazlık edemezlerdi. Yani mecbur kalmışlardır) 'kendi adamları' olup olmamasıdır. Bunun aksi yönünde ileri sürülmek her şeyi uydurulmuş yalanlar olmaktan öte birşey ifade etmeyecektir. Şöyle ki:

Özellikle genel komutanlık, taktik önderlikler ve birlik komutanlıkları derekesinde ele alınamayacak bir kurumdur. Genel Komutanlık, parti politikası ve savaşın genel yönlendirilmesi doğrultusunda stratejik düzeyde merkezi komutnlıktır. Yeni ordu örgütünün beyni kurmayıdır. Keza genel komutanlık, genel politika doğrultusunda onun ana taktiklerini belirleyen, savaşın genel yasalarına, gelişen ve değişen koşullarına göre örgütü bütünsellikle ve koordineli bir şekilde sevk ve idare eden, ordunun lojistik ihtiyaçlarını karşılayan bir tüzük hükümleri içerisinde belirginleştirilmiştir. Buna rağmen

men oluşturulan Genel Komutanlık hem sayısal ve hem nitelik olarak bu özelliklere sahip değildir. Böylesi bir işlevi görmekten kavrayış düzeyi olarak ta uzaktır.

Yapısal ihtiyacımız ve savaş kapasitemize göre ele aldığımızda üçü bölge komutanlıklarında, ikisi de diğer işlerde (genel koordine ve lojistik sorunlar vs) olmak üzere toplam sayısının en üst sınırının 5, bilemediğimiz 6 kişiden oluşması reel bir yeterlilik düzeyidir. Öte yandan askeri sanatta ve askeri stratejide belli bir yetkinliğe sahip, deneyimli askeri yönetici kadroların genel komutanlıkta yer alması, genel komutanlık fonksiyonunun daha iyi bir şekilde yerine getirilmesini sağlayacaktır. Diğer daha yeni ve tecrübesi nisbeten daha az kadroların ise, daha alt kendi düzeylerine daha yakın, kademelerde konumlandırılmamaları sağlanmış olacaktır. Bu durum hem onların gelişimini daha dengeli ve istikrarlı kılacaktır ve hem de birçok iş ve sorumluluklar altında dar pratikçi bir çalışma tarzı içinde boğuntuya sokulmamı olacaktır.

Genel Komutanlık'a yapılan atamalar bu anlayış ve yaklaşımdan uzaktır. Örneğin, üç-dört tanesi var ki, bu komutanlar için genel komutanlık, işlev ve görevleri itibarıyla çok uzak bir konumdadır. Bu durum herkesin malumu olmasına rağmen, bu insanların atamalarında ileri sürülen ve örneğin bana ve diğer bazı yoldaşlara kıyasla tercih konusu yapılan yönleri, bu insanların 'pratik içinde yetişmiş olmaları'dır. Bizim örgüt olarak yaadığımız savaş pratiğimiz ortadadır. Bu pratiğin ne düzeyde askeri kadro ve özellikle de çekirdekten yetiştirme generaller yetiştireceği ortadadır. Durum böylesine net olmasına rağmen bir-iki ufak çaplı saldırı ve çatışma ortamının kazandıracığı birikim ve deneyimi Genel Komutanlık'a atama için yeterli bir tercih faktörü saymak, hangi akliselim kafaların işi olabilir? Bu durumun parti politikası, askeri sanata ilişkin birikim, savaş strateji ve taktikleri konusundaki genel yetkinlikten ve örgütü sevk ve iradesindeki deneyimden kopuk ele alınmasının saçmalığı ve hele de genel komutanlık için bu 'pratik yetiştirmesi' bütün bunların üzerine çıkarma akılsızlığı açıkça ortadadır. Kaldiki bu komutanlara paye olarak biçilen 'pratik deneyim' dedikleri şeyler ise bu komutanların bir çoğunun sözkonusu evreyi, daha üst derece komutanların yanında, onların yardımcıları olarak yaşamışlardır. Yani bağımsız yetileri dahi şekillenebilmiş değildir. Böyle olmasına karşın, bu komutan yoldaşlara hiçbir sakınca duymadan Genel Komutanlık vasıfları biçilmesinde anormallikler yoktur denilebilir mi?

Ama bizim en tepedeki ve diğerlerini komutan tayin edip etmeme yetkisini ellerinde bulunduran baylarımız, kendi generalliklerini nasıl ki bir-iki eylemde elde etmişler ise, diğer generalleri belirlemede de bu kriterlerden hareket etmeleri gerekiyor. Çünkü kendi generalliklerine gölge düşer ve tartışma konusu olabilir.

Ama gerçekte ise, bu generallerimiz, şu halleriyle tıpkı kendilerini atayan baş komutan gibi (ki geçen yıl kendisi de bu yönlü eleştirilere ve değerlendirmelere maruz kalmıştı) bir gerilla birliğinin sevk ve idaresi vasfından daha fazla bir vafsa sahip değildirler.

Genel Komutanlık'a atanan diğer bir-iki kişinin durumu ise daha farklı-

dır. Burada kişileri karşımıza alma gibi yanlış bir durum ortaya çıkıyorsa da sorunun anlaşılması açısından kişiler bazında sorunu irdelemek, gerekli bir zorunluluk halini almıştır.

Örneğin, Genel Komutan olarak atanan yoldaşın durumu gerçekten de ilginçtir. Geçmişini fazlaca bilmiyorum. Ancak son bir-iki yıllık sicili hiç de iç açıcı değildir. Güneydoğu sicili kötüdür ve bundan ötürü ceza dahi almıştır. Keza geçen yıl görev bölgesine gitmemesinde önemli bir paya sahip iken (ve bu durum, bizzat bir önceki Genel Komutan tarafından şiddetle eleştirilirken) ve geçen kış yaşanan olumsuzluklarda (barınağın açığa çıkması sonucu 20 dolayında yoldaş safdışı kalmıştır.) Öemli bir payı olmamasına karşın yine de bu yoldaş hiçbir sakınca taşınmadan GK olmuştur.

Sıradanlık ve dar bir kapasite çerçevesini aşamamış ama öte yandan klik şefinin uysal ve sadık bir gölgesi olma 'avantaj' (1)'ına sahip olmasından ötürü tüm olumsuzluklarının ve yetmezliklerinin üstü örtülmüş ve genel komutanlık tacıyla taçlandırılmıştır. Yani adeta bir vefa borcu ve emeklilik ikrameyise sunulur gibi (çünkü klik şefi bir sohbetinde yoldaşlara gülerek şunu söylüyor: "Bizim M artık yaşlandı. Onu I nolu'da yanımında tutayım. Yeter koşturduğu" Genel Komutanlık bu yoldaşa sunulmuştur.

Öte yandan açıkça yılgnlık işaretleri veren ve "Güneye atanırsam gitmem, oraya gitmek ölüme gitmektir. Ben bu sorumluluğu üstlenmem" türünden gevelemelerini birçok yoldan arasında dile getiren bir başka keskin generalimizin bu sözleri ve ruh hali hiçe sayılarak ve yine adeta kraldan çok kralcı kesilen bu sadık kul, ödüllendirilircesine, Genel Komutanlık üyeliğiyle onurlandırılmıştır. Güneyi kendisine ölüm yolu olarak gören bu generalimiz, başkalarının gönderilmesine ise sessizce onay çakmıştır. Tipik bir kul kişiliği sergilemiş olmuyor mu? Ama ne yazık ki TIKKO Genel Komutanlığı'nda böylelerine de yer varmış...

Bu örneklerin kendileri dahi genel komutanlığa atama kriterlerinin neler olduğunu açık-seçik bir biçimde ortaya koymuyor mu?

Güney II. dereceden önemli bölge olarak belirlenmesine karşın, bu 'en tacrübeli' generallerin (ki birçoğu daha önce oranın faaliyetçisiydiler) hiçbiri buraya layık görülmemiş olacak ki, veya arzu bu değerli generallere layık görülmemiş olacak ki, hiçbiri buraya gönderilmemiştir. Hepsi I Nolu bölgede istif edilmiştir. Öyle bir istifki, otuz kişilik bir gerilla birliğinde bir AK üyesi ve iki genel komutanlık üyesi (ki bunlardan birisi de GK yardımcısıdır) konumlandırılmıştır. Oysaki geçen yıl aynı sayıdaki gerilla birliğini bir tek bölge komutanlığı üyesi komutan ve bir-iki yardımcı komutan yönetiyordu. Çokta başarılı bir sezon yaşattılar. Peki, insanın bu uygulama karşısında kafasının soru işaretleri ve hayretler uyandıran ünlem işaretleriyle dolması garip mi olur? Keza, bu soruların sorulması gerekmez mi? Bu tür bir uygulamanın gerekliliği nedir, bu hangi ihtiyacın ürünüdür? Ama ne yazık ki, bu soruların tümü, muhatapları tarafından boşlukta bırakılıyor. Hiçbir partili, hiçbir mücadele adamı, hiçbir vicdanı hür kii bu uygulamaları parti ve devrim çıkarlarıyla parti politikasıyla izah edemez.

II nolu bölgeye ilişkin politika ise, tam bir ince hesap-kitap olayına bürünmüştür. Tartışmaların ve hesapların başında II nolu bölgeye ilişkin

tavırlar "mutlaka oraya gideceğiz", "orası Kürdistan'ın kalbidir. İhmal edilemez. PKK'nın doğuracağı boşluğu biz dolduracağız" türünden keskinlikler taşırken, daha sonra hem oraya göndermeyi-tasarladığı generallerin problem yaratması ve değerlerini de yukarıda bahsini ettiğim nedenlerden ötürü, kendilerinden uzaklaştırmak istememeleri sonucu buraya kendilerinin de pek iş yapabileceklerine inanmadıkları bir GK üyesi yoldaşı atamak zorunda kalmışlardır.

Bu "zorunluluk" zevahiri kurtarmaya çalışma zorunluluğudur.

Bu aşamaya gelen II nolu bölgeye ilişkin hesapları da değiştirmeye başlamıştır. Artık burası, başlarına bela kesilen ve acilen kurtulmak istedikleri benim sürgün alanım olarak yetkilenecektir. Gerekçe hazırdır. Tecrübeli bir siyasi komiserin gitmesi gerekir. Ancak benim "tabakta elma" olarak kendimi emirlerine amade etmeyişi ve alınan karara "niyetler farklı ve bozuk" gerekçesiyle uymamam sonucu, güneşe gidilmekten 'zaman bir hayli geçmiş durumda. Bu aşamadan sonra oraya gidilip yerleşilemez' gerekçesiyle vazgeçildi. Vebal altında kalmamak için de ayak üstü bir MK danıma toplantısı gerçekleştirerek bunu MK'nın onayından da geçirmiş oldular. Tabi bütün bunların hepsi 48 saat içerisinde cereyan eden şeylerdi. Varın samimiyet, ciddiyeti siz ölçün. MK'nın fonksiyonu ve rolüde ortadadır.

Beş altı yıldır güneye gitme ve yerleşme becerisi gösteremeyen, ama bunun hiçbir özeletirisel yaklaşım içerisinde girmeyen aynı kadrolar, acaba neyi yıpratmamanın neyi korumanın gayreti içerisinde midir? Acaba aynı olumsuzluğu partinin diğer birim ve organları sergilemi olsalardı. "Program uygulanmıyor, parti politikası tasfiye ediliyor" diye bayrak açma tehditleri savurmaktan bir an olsun geri dururlar mıydı? Hiç kuşku duyulmasın ki, bunu yaparlardı. Nitekim geçen yıl Artvin'e gidişteki gecikme üzerine kıyametler koparanlar bu arkadaşlardır. Kezâ güneye gitme becerisi gösteremeyen şimdiki genel komutanın bu olumsuzluğu, tamamen KBK örgütüne (randevuya gelmemişler diye, halbuki güneye gidecek sözkonusu kadrolar birlik öncesi belirlenmişti ve gitme kararı alınmıştı. O zaman bu arkadaşların elinde KBK'da yoktu, randevuda yoktu. Herşey ne kadar açık değil mi) bağlanmıştı. Öte yandan Artvin'e gidite araç kullanılamasını seve seve kabul eden bu kafadarlar, bu yıl için benzeri yöntemleri Güney için kullanabiliriz önerisini getiren Amed bölgesi parti organının bu olanağı geri çevrilmiştir. "Biz araçla gitmiyoruz" cevabı verilmiştir. Acaba bu bir korkunun ürünü mü, yoksa oraya gitmemenin ince taktikleri mi?

Korkuysa düşman tarafından fellik fellik aranan ve ele geçirilmeleri halinde katledilecekleri kesin olan diğer parti koadrolarının şehirlerde korkusuzca ve fedakarca çalışmaları karşısında çifte standartçı bir tavır içine düşmüş olmuyorlar mı? Hatta çoğu kereler bunlara "korkaklar" demelerini ve o gözle bakmalarını dürüstlük ölçülerine sığdırabiliyorlar mı?

Sırası gelmişken kendimin ve bana karşı takınılan tavrı da biraz açıklayayım.

OPK öncesi AK sekreteri, genel komutanlık üyesi bir gerilla birliğinin komutanıydım.

Alt konferansa 15 parti üyesiyle katıldık. Benimle birlikte bunların altı

tanesi konferansçı kesimden gelen üyelerdi. Delege seçiminde DABK kesiminden "disiplini tanımayan bir asi üye"nin oyuyla yedi oy aldım. Yani delege seçilmemi sağlayacak çoğunluk iradesini alamadım. Ancak DABK kesiminden gelen bir başka üyenin oy sayısı eşit oya sahiptik. Bu durumda beşe birden üç delege çıkarabilmiş değildik. Seçimi tekrarlamamızda sonucu değiştirmede. (Bize kullanılan oyların gerçeği buyken, sol seker kariyerist klišin şefine bu ortamda, toplam onüç oy çıkardık. Bu oner üyelere verdiği güven ve önderlik misyonunundan mı kaynaklanıyordu? Hayır. Sadece ve sadece bizler grupçuluk yapmadığımız için bu oyları aldı. Konferansçı kesimden sadece iki yoldaş içlerine sindiremediklerinden ve layık görmediklerinden bu zatı muhtereme oylarını vermemişlerdi. Ben kendim dahi oyumu verdim.) Benim ısrarlı talebim sonucu (ısrarlı olmamın tek gerekçesi özellikle ordu tüzüğü konusunda merkezi konferansta oy sahibi olabilmektir) klišin şefi eşit pozisyonda oya sahip olan diğer üyeyi iradesini bana vermeyi ikna etti. Böylece ben sekiz oyla merkezi konferansa asil delege olarak gelme şansına kavuşmuş oldum.

Merkezi konferansta, siyasi-ideolojik mücadelenin bir aracı olarak, eylem bilançosuna dayanan bir pratik icraatlar 'silahı' kullanılarak benim, komutanlık yapabilecek tecrübeye sahip olmadığım ve bundan ötürü de savaşı yapının bu konuda bana güvenlerinin olamayacağı, keza çalışma tarzımda "bürokratik yönler bulunduğu" ileri sürüldü. Bunun üzerine ben bu yanlış yaklaşımı ve bana sürülmeye çalışılan bu lekenin asılsızlığını, bir fiil pratiğimle ispatlayacağım, bunun içinde partinin yönetici organlarında görev almayıp bir fiil savaşın yoğunlaştırılacağı alanda eylem birliklerinde komutanlık yapmak istediğimi açıkladım ve tavrımı böylece belirledim. Ancak daha sonra, genel komutanlık üzerinde oynanmak istenen oyunların ip uçları daha açık bir şekilde ortaya çıkmaya başlayınca AK üyelerine ve MK üyelerine genel komutanlıkta yer almak istediğimi ısraren belirttim. Ancak baştaki istemim ve daha sonaki ısrarlı talebime karşın, ben değil genel komutanlıkta birlik komutanı olarak dahi uygun görülmemiş olurum. Gerekçe hep aynıydı. "Savaş tecrübesi yok."

Savaş tecrübesinin ne olup olmadığı ve böylesi bir tecrübenin ne derecede olduğunu, soruna ilişkin faaliyet değerlendirme raporlarından, ileri sürülen perspektiflerden, savaşı inceleyen ve çözümler sunan yazılardan (Birlik öncesi ve sonrası) ve pratik davranış biçimlerinden rahatlıkla anlaşılır. (Bana pratik savaş tecrübesinden yoksun diyenler, "Gerilla yaşamında uyulması gereken temel kural ve prensipler" (...) içeren broşürümü, genel komutanlığın imzası altında yayınlayarak, bütün yapıyı bunlara göre eğitmeye şekillendirmeye çalışmaktalar. Buradaki çelişkinin ve tutarsızlığın yamanlığını sizlerin taktirine bırakıyorum.) Bu konuda kendilerini otorite olarak kabul eden veya böyle bilinenler beni de, sözkonusu generallerimizi de ürünleriyle, eserleriyle, değerlendirebilirler. Öte yandan onların '87 sonrası becerileri de ortada, bizim de onlar hazır ve tecrübeli bir yapının mirası üzerine konup bir-iki eylemin ötesine varamazlarken, biz sıfırdan başlayarak onlardan daha organize ve onları denetimindeki gücün sayısına eşit sayıda bir güç oluşturduk. Onlar yaptıklarını yılların engin deneyim ve tec-

rübeleri' ile yaptılar. Biz ise onların ifadesiyle, tecrübesizliğimizle bunları başardık. İşte çıplak gerçekliğin kendisi budur. Onların şimdiki genel komutanları 50 kişilik bir birliğin üçte ikisini sava dı barakma 'kabiliyeti' gösterirken, biz, kabilyetsizliğimizle, bunu beceremedik ve hiçbir savaşçıımız savaş dışı kalmadı. ('93 ocağında her ikimizin barınağı basıldı ve her ikimizde aynı kış koullarında hemen hemen aynı mesafeyi aşip başka taraflara ulaşmak zorunda kalmıştık.) Onlar yılların faaliyet alanı olan Derim'de, en az onbeş-yirmi kişiyle saldırı cesareti gösterirken, biz ezici çoğunluğu yeni gelmiş tecrübesiz savaşçılarla öncülüğü, komutanlığı ve siyasi komiserliği kendim yapmak koşuluyla III. ordunun göbeğinde yeterince de bilmediğimiz bir alanda, karakol baskını yapmışız. Genç ve tecrübesiz yıllarımızda şehir askeri birimlerinde komutanlığımız döneminde yirminin üzerinde son derece başarılı eylemler gerçekleştirmişiz. Bizler çalışma tarzı ve davranışlarımızla kitleler içerisinde ve yapımızda beğeni ve sempati toplarken, sol sekte kliğin şefi birçok yerde kitlelerin 'sakallı' yakıştırmaları derecesine kadar düşmüştür. Hatta bu konularda birlik öncesi yapılanmaların da çeşitli kereler özeleştirme vermek zorunda kalmıştır. Keza bizim örgüt içerisinde kızını, eşini ve savaşçıları dövmelere-sövmelere varan "feodal despot" sıfatımız da yoktur vs. vs.

Normalde bütün bunların değerlendirmesini konferansımız ve daha sonra da MK'mız yapabirdi. Yapmalıydı da. Gerçi belli düzeylerde yapılmaya çalışıldı da. Ancak daha öncede belirttiğim gibi güçler dengesindeki teraziye ellerinde bulunduran kaypak, menfaatperver oportünistlerimiz sayesinde ileri sürülen iddialar, objektif olarak doğrulanmış oldu. Dolayısıyla da ben, savaş tecrübesi olmayan biri olarak komutanlığa layık görülmemiş oldu. Böylece de ordumuz büyük bir tehlikeden en azından şimdilik korunmuş oldum. Sol sekte kariyerist kliğe nees aldırılmış olundu. Tabiki bu yaptıklarından ötürü, politikanın "dami asları" da oylarla ödüllendirilmiş oldular. Koltuklar elde ettiler.

Beni komutan olarak değerlendiremeyen ve genel komutanla layık görmeyen arkadaşlar, ikinci dereceden öneme sahip olan ve savaşın yoğunlaştırılması gereken bir alana yeni ve tecrübesiz bir komutanın yanına "tecrübeli siyasi komiser" olarak atadılar. Ancak her ihtimale karşı belki tüzük dayatılır da GK'ya bölge siyasi komiseri olarak girme olaslığında ortadan kaldırmak için konferans kararı olan Amed BK düzeyi, ABK olarak ele alınmış ve ancak daha sonra BK yapılacaktı. Gerekçeleri ise kadro çokluğu ve alt yapı eksikliği... Yani altı kişilik AK ve 8-9 kişilik GK kadrosal gücüne rağmen halen kadro eksikliği çekiliyormuş. (1) Bu yıl ki görevimi ise (yine konferansın, 'ikinci dereceden savaşın yoğunlaşacağı alan' kararına karın) 9-10 kişilik bir birimle oraya gidip yerleşmekmiş. Herşey çok açık değil mi?

Bu karara daha önce ileri sürdüğüm gerekçelerimi hatırlatarak, uymayacağımı, bunun açıkça bir tasfiye hareketi olduğunu söyledim. Bunun üzerine benden yazılı gerekçe istediler. Benim gerekçelerim konferans tutanaklarında mevcut olduğundan 'bütün bunlara rağmen kararınızı yazılı gerekçelerini bana vermeden, benden neyin gerekçelerini istiyorsunuz' diyerek bu istemlerini, yukarıdaki şartla, geri çevirdim. Sorun AK ve SB'da ve

daha sonra da olağanüstü MK toplantısında ciddi tartışmalara neden oldu. Sonuçta ise, benim iki nolu bölgeye SR olarak atanmama onaylandı. Karar tekrardan bildirildiğinde uymayacağımı bu disiplini tanımayacağımı tekrarladım. Bunun üzerine ben, tüzü hükümlerince işlemlerine yapılacağını beklerken, Diyarbakır'a gidilmekten vazgeçildiği ve benim ise I nolu bölgenin II ABK'sına siyasi komiser yardımcısı olarak atandığının kararı iletildi.

"ABK siyasi komiser yardımcısı" sıfatıyla tüzük gereği, benim direkmen bu ABK'ya bağlı herhangi bir mıntıkanın siyasi komiseri kılar. Ve ben mıntıka siyasi komiseri olarak sözkonusu ABK'nın bir üyesi olmam gerekir. Ancak şu an ABK altında mıntıka örgütlenmesi olmadığından ben herhangi bir mıntıkanın SR'sı değilim ve ABK'da yer de verilmemiştir. Yani ABK üyesi değilim. Kısacası disiplini tanımayan ve hakkında tüzüğün resmen işletilmediği biri olarak daha doğrusu devrik AK sekreteri, genel komutanlık üyesi ve gerilla birliği komutanı olarak 'siyasi komiser yardımcısı' yaftası altında kızağa çekilmiş bekletiliyorum. Hiçbir yönetici vasfım yok. Sıradan rütbesiz bir asker olarak koşuşturuyorum.

Kuşkusuz ki bu durumların daha sağlıklı değerlendirmesi süreç içerisinde, daha kahat yapılabilecektir. Sol sekte kariyerist kliğin parti ve parti programı aşkına can bedeli uğraşlarını elbette sınıf mücadelesi tarihi taktikle karşılayacak ve onları bu özveri ve fedakarlıklarından ötürü ödüllendirecektir. Gerçekten ise tarih esas olarak bel kemiği olamayan, pragmatikst opornüistlerimizden parti çıkarına ters bu kötülüklerin hesabını acı bir biçimde soracaktır.

Yoldaşlar,

Aslında dün olduğu gibi bugün de, birleşen iki ML gücün birliğinde öyle iddia edildiği ve gösterilmeye çalışıldığı gibi "birlik problemleri" yoktur. Varolan problemler izah etmeye çalıştığım karakterdeki problemlerdi. Olağanüstü parti konferansı bu "elit kesim problemlerini" belli yönleriyle çözmüştür. DABK önderliği içindeki gizli ve açık anti-birlikçilerinin ellerinden o demagojik silahlarını almıştır. Ancak gene anlatmaya çalıştığım gibi bu kez de bu elit kesim adeta daha da kastlaşarak bir mevzi elde etmeye çalışmıştır. Bu kez de elindeki bu güçlü mevziyle (silahlı güçlerle) daha öncede tekrarladıkları gibi "konferansçı kesimdeki ML'lerle birlik" sağlayacaklardır. Bu konferansçı kesimin ML'lerinin kimler olduğu OPK'da az çok anlaşıldı. Keza konferansta ve sonrasındaki konumlandırmalarda bu birliği sağlamanın teknik yönteminin karakteri ortaya çıktı. Ekarte etme-eritme.

Sol sekte kariyerist kliğin şimdiki ışıldayan silahı budur. Partinin sokulacağı ortam, böylesi bir ortamdır. Partinin silahlı güçleri böylesi pis bir oyunda "koç başı" olarak kullanılmak istenmektedir. Bu oyuna alet edilmek istenmektedir.

Yazımızın girişinde belirttiğim gibi, eğer proletaryanın bu iki güçlü silahının proletaryanın "elma kurtları"na dönüşmesini istemiyorsak, ki, o zaman partiyi ve onu silahlı kuvvetlerini sokulmak istenen bu vb. ortamlara karşı korumak zorundayız.

Özünde kariyerizmin yattığı bu pis oyuna alet edilmesine müsaade et-

memeliyiz. Çünkü bir kez böylesi bir ortama girildimi, yapının yozlaşmasının önu alınamaz. Yapı proletaryanın elinde güçlü silah olmaktan çıkıp, onu kendisine yabancılaştıran, hedefini saptıran ve giderek de burjuvazinin yedeğine çeken bir niteliğe büründürür.

Dolayısıyla da, sorun ciddidir. Hafifsemek, taviz vermek, ya da böylesi durumlarla uzlaşmak proletaryanın ve onun örgütlerinin menfaatine değildir. Sınıfın çıkarını gözeten ve onun örgütlerinin proleter karakterinin zaafa uğratılmasını istemeyen her yoldaş, sorunun ciddiyetini görmeli ve buna karşı ilkel bir tutarlılık içinde mücadele etmelidir.

Soruna uzun vadeli çıkarlar yerine, günü birlik ve esasta da kişisel ve dar grupçu menfaatler açısından yaklaşmak, keza ilkeleri sulandırıp dejenerasyona uğratan 'nazik ortam', 'özgül durum' maskeli oportünist özlü yaklaşımlar proletaryayı güçsüz kılan yaklaşımlardır.

Bugün parti birlik sonrası yaşanan o belirsiz ve bulanık ortamı gerilerde bırakmıştır. Gerek birlik platformu ve gerekse OPK belgeleriyle, artık hiçbir kesim diğer kesimi "73 programını savunmuyorlar", veya "programın esas savunucuları biziz" demagojileriyle itham edemez. Keza bunu, parti birliği üzerinde bir tehdit unsuru olarak kullanamaz. Bu anlamıyla da gerek açık anti birlikçiler ve gerekse gizli anti birlikçilerin o köhne silahları ellerinden alınarak tarihin çöplüğüne fırlatılmıştır. Yani bugün artık hiçbir "kurtarıcı dünün silahlarıyla parti birliğini bozacak güce sahip değildir. Öncelikli olarak bunun görülmesi gerekir. Öte yandan bugün artık parti, parti hukukunu işletilmesinde, tarafların birbirlerine karşı, "itinalı-tedirgin ve temkinli" yaklaşımları dönemini gerilerde bırakmıştır. Bundan ötürü de, parti olarak bir hayli zararını çektiğimiz o dönemin yaklaşımları kesin bir biçimde terk edilmelidir. Parti, parti hukunun emrettiği ilkel işlerliğe kavuşturulmalıdır.

Unutmamak gerekir ki, sınıf mücadelesinde güçlü bir partinin temel sesaslarından biri de kendi iç işlerliğini tam olarak oturtup sağlamış "demir disipline" sahip olmasıdır. Eğer bir yapıda kişilerin, grupların veya kesimlerin ayrı bir otoritesi ve ayrıcalıkları oluşmuş ise, bu demektir ki, parti hukuku kişiler gruplar veya kesimler karşısında otorite zaafına uğramıştır.

Birlik sonrası çok daha ciddi boyutlarda yaşanan bu olumsuzluk (ki bu olumsuzluğun esası birlik öncesi oluşun ve hastalaşan özelliklerin birleşen yapı içinde de terkedilmeden uygulanmak istenmesidir. Bu, birlikle birlikte grup ruhuyla da sarmalanmıştır.) Belli yönleriyle giderilmiş olsa da, partinin bir bütün olarak bu olumsuzluktan, kurtulmuş olduğunu söylemek doğru olmaz. Örneğin bugün halen sol sekte kariyerist klik kendisini bütünü üstüne çıkarabilmektedir. Parti hukuku karşısında dayatıcı olabilmekte ve parti içinde belli bir kesim üzerinde ayrı otorite olarak yaşamını devam ettirme sevdasında. Bundan vazgeçmiş değildir.

Bu durum ise, partinin iç bütünselliğini ve demir disiplinini sağlaması noktasında onu erozyona uğratan ve onu sınıf mücadelesinde güçsüz kılan önemli bir faktördür. Sınıf çıkarları ve savaş yasaları bu durumun sürgit devamına tahammülsüzdür. Bundan ötürü de, komünistlerin öncelikli iç görevi, yapıyı, sınıfın "elma kurtlarına" dönüştürecek bu ve benzeri olum-

şuzluklardan arındırma olmak zorundadır.

Yaşanan bu olumsuzluklara karşı bugüne değin, ideolojik-siyasi mücadele gerektiği gibi verilebilmiş değildir. Merkezi konferansta sorunun ancak deşifasyonu sağlanarak belli düzeylerde geriletmesi olmuştur. Dolayısıyla bunun mücadelesi bugün parti içinde önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Ağustos 1993
MH

Darbecilik ve komploculuk yenilgiye, MLM zafere götürür!

Dolayısıyla kendini parti iradesi yerine koyan, kendini herşey üzerinde gören, bir-eyci, şefçi ve tek benci bir anlayıştır, o anlayışın pratikte herşeyin üzerinde görülmesidir. Darbeciliğin kendisi irade, kural, işleyiş, vb.nin tanınmaması ve meşruluğunun olmaması demektir. Ve doğası gayri meşruluktur.

Partimiz TKP(ML)'ye 17 Nisan 1994'te bir darbe yapıldı. Partimiz TKP(ML) içinde yaşadığımız burjuva-feodal toplumda süren sınıf mücadelesi sürecinde her türlü burjuva anlayışlara karşı sınıf mücadelesi içinde proletaryanın MLM ideolojisini savunarak bir taraf olarak doğdu. Sınıf düşmanlarına karşı cepheden her türlü mücadele yürütürken, içte de o sınıfların düşüncelerinden etkilenen burjuva düşünce ve çizgilere karşı ideolojik-siyasi mücadele yürüterek bugüne gelmiştir ve sınıflar varolduğu müddetçe bu mücadele bazen az bazen şiddetlenerek sürecektir. Bugün geline süreçte parti içinde süren ideolojik mücadele 18 Nisan tarihinde parti dışına, kamuoyuna taşmış bulunuyor.

Parti MK'muzun kimi üyeleri 17 Nisan 1994'de partide bir darbe yaptılar. Parti MK adına ortaya çıkararak yaptıkları darbeyi 18 Nisan'da "PMK" adına kamuoyuna resmen açıkladılar. Darbeyi yapanlar darbe yaptıklarında MK çoğunluğunu sağlamamalarına rağmen MK çoğunluğunu oluşturmuşlar, PMK'ni bağıyor gibi PMK etiketini kullanarak parti iradesi adına hareket edip birçok yönetici organlar adına peş peşe savaş bildirileri çıkarıp kamuoyuna açıklamışlardır. Bu bildiriler Mayıs 94'te korsan çıkarılan bir "Partizan Özel Sayı"ıyla kamuoyuna yayımlandı. Bu yayınlanan ibret belgeleri üzerinde duracağız.

Partimiz TKP(ML)'de yapılan bu darbenin tarihsel kökleri ve gelişme sürecine burda detaylı girmeyeceğiz. Zira hem kolektif bir irade sonucu ortaya çıkarsa daha iyi olur hem de bu çok kapsamlı ve hayli zaman alıcı bir şey olduğundan dolayı, başlı başına bir yazı konusudur. Ancak burada kamuoyuna açılan belgelere dayanarak

yapılan darbenin neden darbe olduğu, bunun amacı, hedefi, iddiaları, kime karşı ve kime hizmet ettiği vb. vb üzerinde duracağız.

KISACA PARTİ BU SÜRECE NASIL GELDİ?

Bilindiği gibi partimiz 1987'de bir bölünme yaşadı. '87'de gerilla faaliyeti yürütülen bir bölgede yine bugünkü mantıkla ortaya çıktı ve DABK adıyla anılır. Partinin ezici çoğunluğu parti hukuku içinde mücadele yürütüp doğru politikasını konferansta egemen kıldığı için bu kesim Konferansçı kesim olarak adlandırılır. Temel görüşler konusunda iki kesim de P.nin görüşlerini ana hatlarıyla savunulduğu için partinin iki kesimi olarak adlandırıldı. Aralarında çeşitli konularda önemli ideolojik-siyasi farklar olmasına rağmen parti çatısı altında birleşmesine engel değildi. Tabanda, kitlelerde birlik yönünde gelişen eğilimin de ağır basmasıyla, 5 yıl gibi uzun bir farklı şekilde oluşmasına rağmen 1992 Nisan'ında partimizin her iki (DABK ve KONFERANS) kesimi resmen birleşti.

Parti resmen birleşmesine rağmen, birleşmedeki belli eksiklikler ve DABK kesimi önderliğinin yanlış anlayışlarıyla yıllarca, hatta birlik olduğu ayki bir dergi sayısı da tabanını yalan yanlış şeylerle eğitmesi ve kendi örgütünün "düşüncelerimizi almadılar", "bizi hiçe saydılar" (o zamanda kendisini örgütün üzerinde görmeleri yine tesadüfüdür, bunu da düşünmelidirler) vb. gibi iddialar sonucu DABK tabanı ve kimi önderleri P. birliğine ciddi tepki gösterdiler. Resmen üstte birlik yapıldı ama yanlış anlayışlar yıkılmadığı için beyinlerde ve yürüklerde gerçek parti birliğine dönüşmedi. DABK kesiminden gelenlerin YD'da, Batıda ve cezaevinde yoğun farklı tepkileri oldu. "Bizi sattınız, DABK geleneğine ihanet ettiniz" vb. gibi tepkiler ve YD'da "1 aylık protesto" tavrına başvurdular. Bunun karşısında DABK kesiminden gelen "önderler" sallantıya girdi. Tepki gösterenlerin en azından gelinen noktada kafalarını açma yerine tepkilere boyun eğdi. Birlikten 3 ay sonra yapılan SB. top.da "eşit delege" dayatmasıyla geldiler. Gerekçeleri "birliği iki grubun birleşmesi olarak yaptık. MK'da bizim iki mislimizden çoksunuz. PÜ olarak bizim PÜ'lerimizden iki kattan daha fazlasınız. Konferansa gidersek delege seçiminde en az iki mislimiz delege çıkarırsınız bu da bizi eritmek olur" vb gibi cahilce şeyler getirdiler. Birlik toplantısından böyle bir anlayışın yanlışlığı kabul edilmiştir. Birlik toplantısı kararlarına da aykırıdır. Böyle bir anlayış KP'sinin yapısına terstir, KP'nin nitelik ve anlayışına aykırıdır. Böyle bir anlayışın sınıflar arası bir cephe itifakı veya örgütler arası bir eylem birliği gibi bir anlayış olduğunu vb. vurgulanarak mahkum edildi. Ayrıca eşit üye sayısı dışındaki p.ü'lerin haklarını gaspetmek olup, anti-demokratik olacağını, böylesi bir anlayış ve tutumun partiye, kamuoyuna ve uluslararası Komünist Harekete nasıl izah edileceği vb. belirtilip üzerine gidildi. Hatta sorun MK-SB'de ki sayısal eşitsizlik sorunuysa, partinin birliği, sınıf mücadelesinin çıkarı için SB'de iki üç yoldaş gönüllü olarak istifa edip eşit sayı kalınabileceği belirtilmişti. Sonuçta ikna olup dayatma "öneri"lerini geri çektiler. Ayrılığın eşliğinden dönüldü. ... SB toplantısında 3 ay geçmeden grupçu mantıkla hareket edenler GBMK toplantısın-

da işi yoldaşlarına silah çekme gibi vahim boyuta vardırıdılar. Bizler P'nin birliği ve çıkarı için yine tavizkar davrandık. 1993 Mayıs-Haziran'ında OPK'ya gidildi. OPK'da zaman zaman sorunlar kilitlendi, yine P'nin çıkarı için tavizkar davrandık... Ayrılığa gitmenin eşliğinden dönüldü... OPK'nın hemen bitiminde yapılan MK I. Toplantısı'nda görev dağılımı konusunda şehir faaliyetine tepeden bakan bugünün darbe elebaşlarına, şehirdeki kadrolar buraya yerleşsin, onların görevlerini sizler yürütün, özellikle üç dört kişiyi zorladık. Bu nedenle yer değişsin denilince ısrarla bunu reddettiler. Bu "ordu tasviyeciliği olur" diye kabul etmediler. Kimi, "Ben şehirlerde yapmam" darbe şefi ise "Ben oradan zor kaçtım, orada yakalanırım" diye şehirlerde görev kabul etmediler. Hemen hemen hepsi AK dışında görev almayıp, grup olarak birarada kalmayı uygun buldular. Genel Komutanlığı, Ordu Tüzüğü gereği AK atadığı için GK'lığı istisna hariç "hepsini" kendi anlayışında olanlardan seçtiler. Kendilerine siyasi bir muhalif olan, nitelik olarak kendileri ve diğerlerinden daha iyi olan ve MK'ya seçilmek istemeyip Genel Komutanlık'ta yer alıp askeri pratik faaliyet içinde yer alma talebi olan ZL bu göreve verilmedi. Bu kararın SB tarafından bozulması üzerine yine fırtına koparıldı. P. ayrılığın eşğine getirildi. Sürekli ismini koymadan grupçu mantığıyla hareket ettiler. Bunun fazla gitmeyeceğini biliyorduk. Ancak birlik yapılmışken problem teşkil eden anlayışların, güvensizliklerin süreç içinde asgariye düşürülebileceği düşüncesindeydik. Bu nedenle Partinin birliği ve çıkarı için yine biz taviz verdik.. '93 Eylül-Ekim'inde AK Top. ve SB Top. yapıldı. Ciddi tartışmalar olsa da öyle ciddi bir atmosfer yoktu. Ancak 1994 baharında yapılacak MK Top. aynı atmosferin doğması büyük ihtimaldi. Ancak o zaman beklenmeden öteden beri kendini her türlü irade üzerinde görmek isteyenler, nihayet yakalanmaları fırsat bulup P'de bir darbe yaptılar.

DARBENİN HAZIRLANIŞ SÜRECİ VEYA DARBEGE ADIM ADIM

'93 Ekim'inde AK, SB Toplantısı'ndan sonra farklı yerlerden gelenler alanlarına döndü. ÖB top. yapıldı. Kimi bölgelere atamalar oldu. Kimi BK toplantıları yapıldı. Ekim-Kasım ayından itibaren P. yönetiminde peşpeşe üstten önemli sayıda kayıplar alındı. Bu kayıplar P. önderliği için önemli kayıplardır. Polisin bu başarısı bunlara fırsatın yolunu açtı. Bu kayıplar darbeci kliğin anlayışlarından olanlar lehine bir denge getirdi. Üstte çoğunluğu sağlama durumuna getirdi. İşte işler ondan sonra başladı. Hazırlıklara girildi. İlk bi rtafta hem fikir olmadığı ve çibanbaşı gördüğü kimi yoldaşları hedefleyip yıpratması, etkisizleştirmesi gerekiyordu. Bunun için OPK'da bir zayıf nokta bulunmuştu. Bu hayatta bulamayacakları fırsattı. Buna alakası olmayanlar da dahil edilmeliydi. Bunlar yıpratılmaya çalışılıp, önyargularla etkisizleştirilmeliydi. Diğer tarafta çeşitli yerlerde bir hizipçi faaliyet hazırlığına girilmeliydi. Böylece baharda MK toplantısı yapılırsa da yapılmasa da bu darbe gerçekleştirilip parti ele geçirilmeliydi. Tüzük, işleyiş, kural vb. tanımayan dizginsiz, benim dediğim kuraldır vb şef tipi örgüt oluşturma ve parti ve parti işleyişine bağlı kalan politik hasımlarını etkisiz-

leştirip tasviye etme amacı gerekleştirilmeliydi. Amaç buydu. Hesap buydu.

Öteden beri yürütölen ideolojik ve siyasi eleştirilerin boyutu artınca bunlar ordu bozgunculuğu olarak algılanıyor. Ciddi hoşnutsuzluk duyuluyordu. Sonbaharda gerek yönetici organ toplantılarında, gerek sonra yapılan siyasi, örgütsel, pratiğe yönelik eleştiriler de artınca huzursuzlaşan ve acizleşen darbeci klik, kılıcını kuşanmaya başlayarak pratik adım attı. Ve 28 Aralık 1993 tarihinde Sİ imzalı bir yazı ile savaş açıldı. Öncelikle belli yoldaşlar hedeflenip, yıpratılarak tasviye edilmesi çağrısında bulunuldu. (Sİ'nin sözkonusu yazısında hedeflediği bir yoldaş ona cevap verdiği için burada o yazı üzerinde durmayacağız.)

Sİ işe OPK'nın bir de özel kararlarını ihlal ederek tüzüğü, işleyişi, iradeyi çiğneyerek başladı. İ kararı P. iradesiyle kaldırma önerisi ve P. iradesiyle kaldırılmasından sonra düşüncelerini iletme yerine kendisini bunlar üzerinde görerek AK Raporu'na (AK Top.'dan 3 ay sonra, içeriği konusunda organın bilgisi olmadığı halde) "EK" diye AK Sekreteri'nin de onayıyla partiye korsanca bir tarzda açılıp dağıtılıyor. Aynı yazıda kurgular kurularak birçok MK üyesi ve MK'ya güvensizlikler de geliştirilerek savaş açılıyor.

Sözkonusu yazı dağıtılmadan kısa süre önce 1 No'lu Gerilla Bölgesi'nin 1 No'lu ABK'sının 2 No'lu Mıntıkası'ndaki gerilla grubu (Sİ de bu grup içinde bulunuyor) ve OPO'ya aylardır eleştiri-özeleştiri toplantısı yapmayı öneriyor. Sİ ve Birlik Komutanı BŞ toplantı yaptırmıyor, bundan kaçınılıyor. Gruptaki Ordu Parti Organı (OPO) gerilla grubunun yarısıyla toplantı yapıyorlar ve gerillalar komiser ve komutanca (eğitilmedikleri, askeri eğitimden geirilmedikleri, edilgen bırakıldıkları, tepeden baktıkları ve kaba davrandıkları, parti görüşü ve tüzükle çelişen vb. birçok yönleriyle) hayli eleştiri getiriyorlar. Bunlar, tutulan tutanaklarda mevcuttur. Bunlar görölünce ve okununca hayli hoşnutsuzluk duyuluyor ve OPO'nun bu eleştiriler kısıktırttığı, aksi halde savaşçıların sorunları göremeyecek durumda ve böyle eleştiri getiremeyecekleri yargısına kapılıp OPO sorumlulu tutulup suçlu ilan ediliyor. Böylece Ordu Parti Organı'na hoşnutsuzluk duyuluyor. Gerillalar ordu tüzüğündeki haklarını öğreniyorlar diye eleştirilerinden hoşnutsuzluk duyuluyor.

Sonraki süreçte OPO normal toplantısını yapıyor. Diğer şeylerin yanısıra, "Organa işlerlik kazandırmayı ve P.'de sürekli hale gelen Őefe yönetim tarzına son verilmesi gerektiği, kolektif parti faaliyetnin esas işlerliği belirlemesi ve her organın canlı bir hücre işlevini yerine getirmesi gerekliliğine işaret ediliyor. (OPO Top. Tut.) toplantısının devam ettiği günlerde AK üyesi Sİ, yukarıda belirttiğimiz yazısını dağıtıyor. OPO bu yazıyı değerlendiriyor ve Şu tavrı koyuyor: "Organımız bu yazının OPK kararlarını (PÜ ve bilinmeyen kararını) ihlal ettiğinden yayınlanmasının doğru olmadığı, bunun disiplinsizlik olduğu ve yayınlanması biçiminde "hile" denilecek bir yöntemle yapıldığı vurgulanmış, o yazıda geçen durumda nun ele alınışı, yazının yayınlanış biçimini ve sorunun gelineen süreçte piyasaya sürölmesinin altında yatan gerçek özün P.'yi koruma ve birliği koruma anlayışının değil, kendilerinin (OPK delegeleri) el alıp hallettikleri meseleyi bu kez P. kitlesine- tüm di-

siplin kuralları ihlal edilerek- açık ekarte etme uğraşlarına maddi bir dayanak, yani o aranan çatlağın yakalanmaya çalışıldığını tautilmiştir. Kişisel kariyerizm ve grupçu çıkarların "Partiye koruma " olarak "yutturma"ya çalışıldığını vurguluyor. Uzunca kararların aktaracağımız ikinci paragrafında şu kararı alıyor: "KARAR 12: Bu yazı, Konferans kararları ayaklar altına alınarak hile yolu ile sansürden geçirilerek, daha doğrusu geçirildiği sanılarak (Oysa ki sansür OPK'nın iradesindedir.) tüm parti hukuku ayaklar altına alınarak yayınlanmıştır.

"Yazının esası bir hizip faaliyeti ve komplo tezgahlamak amacı yüklü olup, bütünüyle küçük burjuva oportünizminin ideolojik siyasi mücadeleden kaçındığı ve bütün hasımlarına siyasi ideolojik cepheden değil de çeşitli oyunlar tezgahlayarak saldırıya geçmesidir.^

.....(OPO 1. Top. Rap.)

OPO'nun bu kararı üzerine AK üyesi, 1 No'lu ABK siyasi Komiseri 2 No'lu Mintika'da ki grup içinde bulunan Sİ ve AK sekreteri NT, hayli hoşnutsuz oluyor. Bu hoşnutsuzluk OPO'ya yazılı iletiliyor. Yazıda bu sorunlarla alakası olmayan politik-siyasi hasımlarından ZL'den tutun OPO üyelerine kadar küfür, hakaret ve saldırılarda bulunuluyor. Tavrı ve amaçlarının boyutlu olduğu, bunun özellikle belli kayıplardan ve MK içinde çoğunluğu elde etmelerinden sonra şahlanmalarının tesadüf olmadığı ortaya çıkıyor. OPO'nun eleştirileri ve "duruma parti müdahalesini isteme"lerinden ciddi rahatsızlık duyuluyor. AK sekreteri'nin OPO'ya gönderdiği yazıda tehditleri kaygı verici duruma gelince OPO Olağanüstü II. Toplantısı'nı yapıyor. 5 Mart '94 te "Tüm Partiye Çağrı" başlıklı 7 maddelik önerilerini sunuyor. Ayrıca OPO'nun 4-5 üyesinin yazılı tavırları da var. Bu yazıların üst organlarda ele alınarak MK ve SB'ye iletmelerini istiyorlar. Bunlar yapılmadığı gibi, bunun üzerine AK Sekreteri OPO'nun kendi organ toplantısındaki görüş ve tutumlarını ordu bozgunculuğu, hizipçi, grupçu, yıkıcı vb olduğunu belirterek P. üyelerinin kendi organında AK'yi eleştiren görüş ve eleştirileri suç görülüyor, hizipçilik görülüyor. AK Sekreteri burada da tüzüğe darbe yaparak tüzük gereği PÜ'lerin haklarını gaspediyor. Yani "Parti Üyeleri... çalıştığı tüm parti organlarında ve katıldığı tüm parti toplantılarında, parti'nin siyasetini ilgilendiren tüm konularda fikrini belirtmek, önerilerde ve eleştirilerde bulunmak," (Bakınız P. tüzüğü) hakkına sahip olmasını gaspediyor, bunu hizipçilik vb. değerlendiriyor. Tabi parti tüzüğüyle nasıl bağdaştırırsa! Ama kafasındaki "Tüzük"le bağdaştırıyor.

AK sekreteri OPO'nun kendi organ toplantısında en doğal üyelik hakkı olarak dile getirdiği görüşlerini ordu bozgunculuğu, hizipçi, yıkıcı vb. gerek kılıcını çekerek bir daha parti tüzüğüne darbe yaparak direk sorumlu olmadığı bir organa müdahale ediyor. Bir daha p. tüzüğüne darbe yaparak, organ kararı olmaksızın OPO'nun görevini donduruyor. Tüzük gereği bırakalım bir P. organını, bir PÜ'nün bile görevini dondurmak için "Görevlerini yerine getirmesini engel" olma durumu (Ajan veya açık hizip vb.) olması gerekir. Bir daha P. tüzüğüne darbe yaparak, tüzükte kişi ve organ yetkileri belli olduğu halde kendini organ yerine koyarak ceza veriyor.

Bir daha darbe yaparak gerilla grubunun günlük hareket tarzı komutanın yetkisinde olduğu halde ordu komutanlığına bildirmeden komutanlığın yetkisine de darbe yaparak o gruptaki OPO'ya "denetimindeki birlikle birlikte belirlenen yere acilen gelmesi"ni (NT'nin yayınlanmış notu) isteyerek ordu tüzüğünü ihlal ediyor.

Bir daha P. tüzüğüne darbe yaparak, görevini dondurduğu OPO'nun savunmasını alma gereği duymadan yargılamaya çalışıyor. P. tüzüğü "yargılanacak kişi hakkında gelen eleştiri ve idialar kendisine iletilerek tavır takınılması istenir. Bu sırada konu araştırılarak ilgili kişi veya organların bilgisine başvurulur. Yapılan araştırma sonucunda kişinin yargılanması gerekli görülürse iddianame hazırlanarak savunması istenir. Ya da savunmasını bizzat organda sözlü olarak yapar...." diyor. Yani kişinin hakkındaki iddialar iletilmeden, iddialara ilişkin savunulması alınmadan kişi ve organlar yargılanamaz. Ama şefci mantıkla hareket eden darbeci elebaşı keyfi yönetme alışkanlığı edindiği için bunlara gereksinim duymuyor. Kendisini tüzük, kural ve işleyiş yerine koyarak, dahası bunların üzerinde görerek ilkin öldürüyor, sonra savunma isteyecektir herhalde. Bu bir yönetme ve kişilik alışkanlığıdır.

Darbeci elebaşı AK Sekreteri, 1 Nisan '94 günü OPO'nun görevini dondurup H. civarına çağırıyor. O civara gidildiğinde AK Sekreteri, G. Komutan, SB'nin bir üyesi var. Yani 3 MK üyesi. Darbe o zaman bir fiil planlanıyor. 8-9 Nisan'da bir başka MK üyesi geliyor... sayıdaki bir gerilla grubu, BŞ komutasında O. ilçesi tarafına hareket ediyor. Yoldaşlar eyleme gidileceğini sanıyor. D. köy civarında AK Sekreteri'nin yanına sonradan gelen MK üyesi LO bu birliğin yanına dönüyor. Grup Komutanı BŞ geri dönüyor. O birlik de 13-15 Nisan'da kendileriyle hem fikir olan 15 kişilik bir küçük birim seçip depolanan silah ve malzemelerin yerini değiştirmeye gönderilir ve geriye kalan gruptaki 3 yoldaşa grup içinde ayırarak "siz hizipçisiniz, sizi tutukluyoruz, atıyoruz. Silahlarınızı verin" deyip hiçbir siyasal tartışma vb. yapılmadan, buna izin verilmeden yoldaşların zorla silahları alınıyor, bir silah ile bırakılıyorlar. Bu 3 yş. ne olduğunu anlamadan zorunlu olarak yalnız kalıyor, başka bir gruba doğru yola çıkıyor ve yolda GK'nın grubuyla karşılaşılıyor. Orada da GK bu yoldaşları tutukluyor. Ellerindeki tek silahı da alarak en kötü bir silah veriliyor. Arkadaşlar itirazlarda bulunup gerilla grubuna sesleniyor. Bunun bir tasviye ve komplo hareketi olduğunu vs. belirtiyor. Grubun yanısı civarında silahlarıyla bu yoldaşlara katılıyor. Bu yoldaşlar grubuyla görüşecekleri başka bir gruba doğru yola çıkıyorlar ve T. köyü civarında bir diğer darbeci MK üyesinin ve AK Sekreteri'nin olduğu grup, bu yoldaşların olduğu grubun arasına girmeye çalışıyor ve köyde bu yoldaşlar kuşatılıyor. Yoldaşların baskılara boyun eğmemesi üzerine tartışıp ayrılıyorlar. Gündüz arazide de aynı şey oluyor. Yoldaşlar Parti Genel Sekreteri'nin bulunduğu grupla görüşmeye gidip daha sonra başka gruplara ulaşmaya çalışıyor.

Yukarıda anlaşılacağı üzere 3-5 darbeci MK üyesi Nisan ortasından beri bilfiil MK'ya darbeye başlıyor ve kendilerine muhalif olduğunu bildiği yoldaşlardan gizli son hazırlıklarını tamamlıyorlar. Silah- araç-gereç yerlerinin

değişmelerini de tamamlıyorlar. Yoksa yazdıkları gibi 17 nisan'da MK Toplantısı'na "Çağırıldık, gelmediler" , "14 Nisan günü... ayrıldılar" iddiaları tamamen yalandır.

Darbeciler açık darbe yapmadan önce bu planlarının bir parçasını da YD'da yürütüyorlar. YD da MK kararlarını çiğneyerek hem fikir oldukları YD'de ki MK üyesi vasıtasıyla darbe hazırlığını yapmışlardır. Geçen yıl 23 Aralık'tan itibaren YDB organını dağıtıp, esası kendi anlayışında olanlarla yeniden oluşturmuşlardır. Muhafız olanları yaptırma tabi tutmuşlardır.

YDB'yi oluşturup atayan MK'dır. MK 1. Top.da "..... yoldaş YDB alınarak başka bir göreve (EB'ye) atandı. Diğer YDB üyeleri görevlerini mevcut şekilde sürdürecektir. MK adına.... yş. YDB'yi denetleyecek, raporu ÖB'ye sunacaktır. " Kararı alınmıştır. Görüldüğü gibi YDB mevcut yapısıyla sürecek, YDB ve denetlemeye giden yş.ın hazırlayacağı rapor ÖB'ye gelecektir. ÖB ya da MK Top. da bu organlar YDB'de değişiklik yapacak veya gerekli görürse yeniden oluşturacaktır. Değişiklik bu organların yetkisindedir. MK adına giden üyeye yalnız başına değiştirme yetkisini de vermemiştir. Böyle bir yetkisi de yoktur. Bu açıklığa rağmen ve bugüne kadar ki bu işleyişe rağmen YD'ye giden MK üyesi vasıtasıyla orda da darbe hazırlığı yapılıyor. Enternasyonal Büro SB'ye bağlı olmasına rağmen o da değiştiriliyor. YDB'nin altında BK ve SK'lar da değiştiriliyor. Hazırlık yapıldığı için matbaa, parti malları ve bu yılki bağış kampanyasına da el konmuştur. Ayrı bir hatla gizliden silah bloke edilmiştir vs.

Darbeciler geçen Aralık ayında Batıya da BO'yu yollayıp hizipçi faaliyet örgütlemişlerdir. BO alıklığından dolayı kendisi bunu itiraf etmiştir. "Batıda dağınıklık var. Burada örgütlenme yapmak için gönderildim, denetlemeye geldim" demiştir. Ancak pek ciddiye alınmamıştır. Mart ayında bir grupla birlikte hem fikir olmadıkları MBK'ya açıktan bayrak açınca durum açıkça görüldü. Alandaki yoldaşlarca da ikaz edilmesine rağmen hizibi dağıtmamışlardır, "köydekilerle bağlantımız var, onları tanıyoruz" vs. demişlerdir. Hizip faaliyetini açığa dökmeden önce tasfiyeci darbeci klikle hem fikir olan MBK'nın bir üyesi Ocak ayında organdan istifa ettirilerek hizip faaliyeti örgütlemeye girişmiştir. Daha önce üyelikten düşürülmüş ve P'den uzaklaşmış bir kısım insanlarla birbirlerini bularak gizli bir toplantıdan sonra açık hizip faaliyeti olarak bayrak açmışlardır. Kendi içinde yürütme oluşturup raporlarını darbeci elebaşlara götürüp yeni talimatlarla geri döndüklerini hizip içinde yer alan bir PÜ ... yere gidip yş.lara söylemiştir. Şubat-Mart içinde bazı cezaevlerinde eskiden DABK kökenli yş.lara haber göndermişlerdir ve bu yoldaşların kimi karşı çıkmıştır.

Anlaşıldığı gibi yönetici organlardaki kayıplardan sonra Parti yönetiminde durum lehine dönen AK darbeci kliği kolları sıvamış 31 Ocak '94 tarihli yazısında MK Top. yapılsa da yapılsa da kamuoyuna bildiri ile ilan edeceğim demiştir ve bir dzi yerde hazırlıklara girişmiştir. Haberleşme aygıtlarında yedekten esas duruma gelen MK üyesi LO. "Tam sırası şimdi bindirmeli" vb. gibi şeyler söyleyip tasfiyeci darbe planlarını son aşamalara vardırıp Nisan başlarında resmen kararlaştırıp daha önce açık yazdıkları gibi 18 nisanda bildirilerle kamuoyuna resmen darbelerini ilan etmişlerdir.

AK KLİĞİ NEDEN TASFİYECİ VE DARBECİDİR?

Yukarıda belirttiğimiz gibi AK kliği darbe yapmadan önce hizipçi bir faaliyet sürdürerek darbe hazırlığına girmiştir. OPK ve MK kararlarını, tüzüğü, P. işleyişini- hukukunu çiğneyerek Parti üstü tutumla, kural tanımazlıkla bu organa ve işleyişlere darbe yapmıştır.

Aslında daha önce olmasına rağmen 18 nisanda çoğunluğu sağlamadan, dolayısıyla MK iradesini sağlayacak bir sayı bile oluşturmadan, bırakalım hemfikir olmadığı MK üyelerini, hemfikir olduğu veya olacağı MK üyelerini bile beklemeden "MK" etiketi kullanarak AK kliği darbeyi resmen yapıp ilan etmiştir.

Tasfiyeci darbecilerimiz 17 Nisan '94 tarihinde MK'yı acilen toplantıya çağırdığını söylüyor. Altında da 6 imza var. Bugüne kadar çok hukuk dışı alışkanlıklarını gördüğümüz için artık haklı olarak kuşkuyla bakıyoruz. Bu nedenle yaptığı kaba şeyleri törpülemek amacıyla usulüne uygun gözükme için sonradan yazıp o tarihi de atmış olabilirler. Çünkü o tarihte yedekten esas duruma gelen LO. orada değil,... alanında silah ve malzemelerin yerini değiştirmekle meşguldür. YD Karadenizde ve Sİ orda değildir. Bunlar "MK" Top. yapıldı dedikleri tarihlerden çok sonraları bile orda değildi. Diğer hemfikir olmadıkları üç sekreter aynı bölgede ama farklı yerlerdeydi. Yine hasta olan biri de zaten oralarda değildi.

Yine de o belirttikleri 6 MK üyesinin 17 nisanda birarada olduğunu varsayalım. Bunların MK'yı acilen toplantıya çağırma hakları da var. Tek tek olduğu gibi birçok MK üyesinin birlikte çağrı yapma hakkı da vardır.

Ertesi gün 18 nisan tarihinde MK toplantısı yapılmış olarak kamuoyuna açıklama yapılıyor.

Belirttiği tarihte hemfikir oldukları YD Karadeniz ve Sİ orda değildi. Bırakalım birgün içinde oralara gitmelerini uzun süre orda değillerdi. Bunların bir kısmı hala orda olmadığı biliniyor.

Hemfikir oldukları üç üye orda olmamasına ve orda bulunan hem fikir olmadıkları üç üye ve yine hemfikir olmadıkları "hasta" bir üye olmadığına göre geriye o imzası bulunan 6 kişinin kaldığı ve "toplantı" yapılmışsa bunlarla yapıldığı açıktır. **Bu bir.**

Bir organ Top. yapılması için P.mizde işleyiş olarak organ-sekreterleri sekreter katılamayacaksa yardımcısına toplantı yap deyip toplantı onun çağrısıyla yapılır. Burada öyle bir işleyiş yok.

Yine her organ toplantısı mümkün olduğu kadar hepsinin katılımıyla-nesnel nedenlerle engellenen veya hakkında idari tedbir alınan veya belli görevlerden dolayı veya kişinin kendisi belli nedenler sürerek toplantıya katılamadığı- olur. Böylece toplantı o organın ezici çoğunluğuyla yapılır. Karar çıkarmak için de yine organın salt çoğunluğunun oyu gerektir.

Bu 6 kişi MK'nın çoğunluğunu değil azınlığını oluşturuyor. Karar çıkarmak için örneğin; 20 kişilik MK'da en az 11 kişinin, 15 kişilik bir MK'nın en az 8 kişi olması gerekir. Ve bir karar çıkarması için en az bu belirtilen salt çoğunluğun oy birliği gereklidir. MK'nın toplanması en az bu salt çoğunluk

gerekir ki, organ, yani MK iradesini temsil etsin. Yani MK sayısının 15 olduğunu varsayalım. Bu durumda MK'nın toplanması için en az 8 üyesinin biraraya gelmesi ve karar çıkarmak için 8 oy birliği şarttır. Bunun olmadığı yerde MK'yı temsil etmez. Dolayısıyla 6 kişi MK çoğunluğunu oluşturmadığı için iradeyi temsil etmiyor. **Bu iki.**

Kongre ve konferanslar arası P.nin iradesini MK temsil eder. MK iradesi çoğunluğun iradesidir. Bunun olmadığı yerde ne MK'nın ne de P.nin iradesini temsil etmez demektir. Dolayısıyla azınlık P.nin ve onun önderliğinin iradesini bağlamaz. **Bu üç.**

Azınlığın çoğunluğu dışladığı, kendisini çoğunluk üzerinde gördüğü, kendini MK üzerinde, P. iradesi üzerinde gördüğü, gerek P. gerek MK iradesini çiğnemesi tüzüğü, P. işleyişini çiğnemesi bunları hiçe sayıp kendisini bunlar üzerinde görmesi, iradeyi temsil etmemesine rağmen yani meşru olmamasına rağmen kendilerini bunların üzerinde görüp onlar adına "MK" olarak hareket etmesine MK'ya P'ye darbe yapmaktır. Başka bir şey değildir. **Bu dört.**

Kendini "MK" adına lanse eden tasfiyeci AK kliği yukarıda değindiğimiz ve yazının seyrinde değineceğimiz gibi gerek OPK, P. tüzüğü, Ordu tüzüğünü çiğneyen darbeci, hizipçi faaliyeti, gerek ordu içindeki kimi P. organlarına gerekse ordu içinde giriştiği tasfiyecilikler sonucu yönetici organlar adına hareket ettiği için bu organlara güven kalmamışken ve bunun sonucu organ ve birçok kişilerden P. iradesine gidelim önerileri geliştiği bir sırada P. iradesine gitme veya bu taleplere cevap vermesi gerekirken "MK" adına hareket etmesi bir darbedir. **Bu beş.**

Yaptığını ilan ettiği "MK" top. na ayrılıp katılmadığını iddia ettiği MK üyelerini P.den "attık" demesi hem savunması alınmadan kimsenin cezalandırılmayacağına ilişkin parti tüzüğünü, hem de "attık" dediği MK üyelerini seçen P. iradesi olduğu için yine P. tüzüğü gereği ancak P.iradesiyle onların MK üyeliğine son verileceğini hiçe sayıp kendini P. iradesi üzerinde görmesi P. iradesine bir darbedir. Bu, darbeciliğin hukukudur. **Bu altı.**

İşte bu nedenlerden yapılan bir darbedir. Yapılan P. iradesinin, tüzüklerinin, işleyişlerinin anlayış ve ahlakının çiğnenmesidir. P.mizin işleyiş ve geleneklerine aykırıdır. Bu nedenlerle darbe diyoruz ve P. yi temsil etmesi mümkün değildir. P.yi ve P. iradesini balamaz.

P. içi mücadele, P. içinde iki çizgi mücadelesinin sürdüğü yerde buna denk düşmeyen davranış tasfiyecidir, hizipçidir, darbecidir, meşru değildir. Ve tanınmaz. Darbecilik P. iradesini tanımamaktır. Parti iradesinin çıkardığı karar, tüzük, kural ve işleyiş tanınamaktır. Kendini bunlar üzerinde görmektedir. Dolayısıyla kendini parti iradesi yerine koyan, kendini herşey üzerinde gören, bireyci, şefçi ve tek benci bir anlayıştır, o anlayışın pratikte herşeyin üzerinde görülmesidir. Darbeciliğin kendisi irade, kural, işleyiş, vb.nin tanınmaması ve meşruluğunun olmaması demektir. Ve doğası gayri meşruluktur. İşte bu nedenlerle darbedir. Parti iradesi bu nedenlerle onu tanımayacaktır. Bütün yş.lar bunun bilincinde hareket edip, darbeciliği mahkum etmelidir. Tavır almayanlar da almalı ve darbecileri yalnız bırakmalıdırlar.

DARBECİLERİN GETİRDİĞİ VEYA SİĞİNDİĞİ İDDİALAR ÜZERİNE

Darbecilerimiz 17 Nisan 1994'te MK.ni olağanüstü toplantıya çağıran yazısının altına not düşerek "Mafya hizbinin 14 nisan günü P.ye karşı bayrak açtığını ve ayrıldıklarının bilinmesini isteriz" diyorlar. Başka bir terimle ifade edilemediği için açık söyleyelim YALAN söylüyorlar. Kimse öyle söylemediği gibi yazılı ve sözlü öyle bir veri de yoktur. Tersini kanıtlayan durum vardır.

Burada birinci olarak, "Mafya hizibi" diye suçladığı Parti genel sekreterinin, DBK sekreterinin ve TMLGB genel sekreterinin "Mafya" dediği şeyle hiç alakası yoktur. Parti genel sekreteri de durumu bir yıl sonra öğrenmiştir. Diğer her iki yoldaş OPK'ya katlan yş.lar olmadığı için bu durumu da bilmezler. Bu durumda bu yş.lara böyle bir yakıştırma yapması ve hele yargılamadan korktukları için gelmediler demesinin hiçbir gerçek yönü yoktur. Tamamen yalandır ve yaptıkları darbeyi komployla kamuoyunda meşrulaştırma çabasıdır.

İkinci olarak, bu üç sekreter yoldaşın bırakalım 14 nisanda ayrılmalarını 16 nisan tarihli yazıları vardır. O yazılarından parti iradesine başvurulması önerilerini sunuyorlar. "Tüm parti üyelerine çağrı, partimizde boy gösteren savaş ağası tasfiyeciler için tüm parti darbeyi ve tasfiyeciler girişimlerini boşa çıkaralım!" başlıklı yazılarında olumsuz tutum ve gidişatı özetledikten sonra şöyle deniyor: "Gelinen aşamada, biz bu koşullar altında yapılacak MK Top.nın sorunları çözeceğine inanmıyoruz. MK Top.dan önce gidişatı MK içinde çoğunluğu ele geçiren savaş ağası tasfiyeciler için denetimden kurtarıp Parti iradesinin denetimine sunmak zorundadır. Bu nedenle yapılması gereken;

"MK,SB, AK, GK gibi yönetici organların güvenilirliği kalmamıştır.... Parti iradesi harekete geçirilmelidir. Bunun için tüm parti bölgeleri ve yan örgütleri bölgelerinde parti tartışma konferansları düzenlemelidirler" demektedirler. Demek ki "P.ye karşı bayrak açtıkları", "ayrıldıkları" yoktur. Darbecilerin "ayrıldılar" dedikleri tarihten iki gün sonraki durum ve yaklaşım ortadadır. Yoldaşların ayrılma değil, tasfiyeciler ve ekarte etmelerin önüne geçmek, P.nin sorunlarını görme, onlarla uğraşmak diye bir derterleri var ve bunun için acilen parti içi demokrasi işletilmesi için konferansa gidilmesi gerektiğini savunuyorlar. MK üyelerine ve P.ye bu önerilerini sunuyorlar.

Üçüncü olarak, kırsal alanda farklı farklı grup ve alanlarda bulunanların telsizle konuşamayacakları bu sorunların ve yazılı şeylerin bir-iki günde birbirlerine ulaşamayacaklarında hesaba konulması gerekiyor. Çoğu kez bu haftaları alıyor. Böyle bir durumda tasfiyeciler darbelerinin diğer MK üyelerini çağırmadan, haber vermeden darbe yaptıkları ortadadır.

KP'lerin de sadece MK üyeleri değil, herhangi bir parti üyesi de çeşitli önerileri üzerine MK'yı toplantıya çağırabilir. Bu onun en doğal hakkıdır. P. mizin tüzüğünde de bu hak vardır. Bu anlamda herhangi bir MK üyesi olduğu gibi birçok MK üyesi de MK'yı top.ya çağırabilir. Ancak tüzüğümüz-

de belirtildiği gibi "MK toplantıya SB tarafından çağrılır. "Parti Tüzüğü 5. Bölüm) bu nedenle P.mizin bugüne kadar ki (GBMK'nın toplantısı hariç) gelenek ve işleyişi organ toplantıları organ sekreterlerinin çağrısıyla yapılır. Toplantı tarihleri önceden yaklaşık ay ve günler olarak belirlenir. Gecikme veya olağanüstü koşullar olsa da tarihi sekreter belirler. Herkesin katılması, gelebileceği bir tarih belirlenir. Bu bir işleyiştir. MK Top.da yapılacağı bölge itibariyle nisan ortasından sonra mayıs içinde yapılacağı hesaplanıyordu. Bu nedenle Gençlik genel sekreteri de bölgeye dışardan ulaşmıştı. O alanda olmayanlar bekleniyordu. Yani MK toplantısı yapılması hesaplarken bu süredeki AK kliğinin yaptığı hizipçi, tasfiyeci faaliyetler daha da hızla gelişince orda bulunan üç yoldaş yukarıda belirttiğimiz önerisini yapıyorlar.

MK top.na katılacak olan sadece bu yş.lar değildi. Yazılı belgenin darbeleri yalanlamasına rağmen diyelim gelmediler. Peki bunlar dışındaki yaklaşık iki misli MK üyesi niye beklenmedi? Bunların içinde darbeci hazırlık içinde olanlar da vardır. Evet onlar da mı ayrılık ilan etmişti? Hayır! Bunu diyemezler de. Oysa darbeyi yapan AK kliği dışında ne orda olmayan hem fikir oldukları, ne yine orda bulunan hemfikir olmadığı üç sekreter, ne de "rahatsız" olan üyeler. Kimsenin böyle bir ayrılık ilan ettiği yoktu. Dolayısıyla altına imza atanlardan sayıca fazla olan MK üyeleri orda değilken nasıl iradeyi temsil edebilir, nasıl "MK" top. yapıldı" diyebilir? "MK" etiketinin daha iyi etki yapacağını hesapladığı için MK 2. Top. yapıldı denilip MK adına bildiriler, açıklamalar yapılıyor. Oysa sözde MK 2. top. yapıldı denilip sonucu bildiri ile kamuoyuna açıklanan toplantı yapılmış da değildir. Bu, kendi bildirilerinde ortaya çıkıyor.

17 nisan da MK olağanüstü toplantıya çağrılıyor. Tarihini bu çağrıyı yapanların belirleyemeyeceğini bir yana bırakalım ve tarihini belirlemenin bunların yetkisinde olduğunu varsayalım. MK üyelerinin YD'da olanı, Karadeniz'de dağıda olanı, başka şehirlerde olanlar ve 1 No'lu alanda dağlarda olanları var. Bunlara çağrının ulaşması ve yanıt almaları birgün değil, günlerce ve haftalarca zaman alacağı ortadadır. O sürede bu üyelerin orda olmadığını da biliyoruz. O halde haber iletme ve yanıt alma beklenmeden ertesi gün 18 nisan da kaç kişiyle "yaptık" dedikleri toplantıya kaç kişiyle, yani 17 nisan da yaptıkları çağrıdaki imza sahipleriyle, yani MK üyelerinin azınlığıyla, Tüzük çiğnenerek çoğunluk adına hareket edildiği, resmen darbe yapıldığı ortada değil mi? Üstelik bir günde önerdikleri gündemler bitirilmiş! Top. sonuçlanmış, aynıgün sonuç kamuoyuna bir bildiriyle açıklanıyor! Oysa "MK 2. Top." dedikleri öyle bir toplantı yapmış değildir. Yalan söyleniyor. Bunun yalanını 24 Nisan '94 tarihinde kamuoyuna dağıttıkları "TKP(ML) MK kararıdır" başlıklı bildiri kendileri açığa vuruyor. Şöyle deniyor: "PMK toplantısı sonuçlanıncaya dek.... " evet demek ki toplantı yapıldı. Dediği günden bir hafta sonra toplantının henüz yapılmadığını veya en azından öyle bir toplantının bitmediğini itiraf ediyorlar. O halde niye yalan söylüyorlar? Dürüst olmadıkları için ve yüzlerini gizleme telaşına düştükleri içindir!

O halde Leninin dediği gibi "siyasette dürüstlük güçlülüğün, ikiyüzlülük ise zayıflığın ürünüdür"

Evet, MK'nın kimi üyeleri yani azınlık çoğunluğa darbe yapıyor. Azınlık partiye, P. iradesine, parti tüzüğüne, parti işleyişine, P. geleneklerine darbe yapıyor. Kendini Partinin üzerinde görüyor. Bunlar kendi içinde hem fikir olduklarına da darbe yapmıştır. Bu bir anlayıştır, kavrayıştır ve alışkanlıktır. Aynı zamanda bir kişiliktir. Bunu yapanlar '87 de aynı anlayış ve aynı kayfa hareket etmişti. Bugün de aynı anlayış ve kavrayışla yapıyorlar. Bir alışkanlık haline de gelmiştir. Bunu sadece bugün son olarak yapmayacaklardır. Çok fazla olmayan gelecekte bugün beraber olduklarına da aynı şeyi yapacaklardır. Bu sistemleşmiş bir darbeci parti yıkıcısı çizgidir. Bir çok sorun ve işlerde kendini gösteriyordur. Bugün olan hali "MK" adına ortaya çıkmasıdır.

1904'te RSDİP'de de bunlar gibi boyutlu ve pervasız olmasa da benzeri bir darbe MK'da yapılıyor ve Lenin yoldaş onu darbe diye değerlendirir. Gerek bizim üç sekreter, gerek darbecilerle hem fikir olmayan ve darbeye karşı koyan diğer MK üyelerimizin parti iradesine gidip Konferansa gidelim dediği için hedef haline geliyorsa, Lenin de parti iradesine gidelim, kongreye gidelim dediği için hedef haline geliyor. "Hatta MK daha sonra Lenin'e kongre için ajitasyon yaptığı için bir ihtar verdi. Uzlaşmacılar nihayet Temmuz'da bazı üyelerin tutuklanmış olmasından bazılarının ise istifa etmelerinden yararlanarak bir darbe yaptılar ve beş MK üyesinin (Legnik, Semlyoçka, Küijanovski, Gusarov ve Essen) istifa ettiğini açıklayarak MK'ya üç yeni uzlaşmacı üye aldılar. Lenin MK yurtdışı temsilcisi olarak görevden alındı, yerine azınlıkla.... Noskov getirildi. Lenin MK'nin sadece üç üyesi tarafından alınmış bu kararı protesto etti... (abç) (Lenin Toplu Eserler C. 2)

RSDİP'de 9 kişilik bir MK iken kimi üyeleri yakalanıyor. Kimi üyeleri istifa ediyor. Toplu istifa edenlerin yerine üç yeni üye alıyor. Üç üye yani bizim darbeciler gibi azınlık toplantı yapıyor. Lenin'i kongre çağrısı için darbeciler gibi azınlık toplantı yapıyor. Lenin'i kongre çağrısı için ajitasyon yaptı diye YD'daki üç MK üyesi içinde YDMK temsilcisi olan Lenin'i temsilcilikten alıp Merkezi yayın organı yazı kuruluna vermek istiyorlar. Lenin MK toplantısının "meşruluğunu reddediyorum" diyerek tüzük ihlali yaptıkları, darbecilik yaptıkları için tanımıyor. Aynı zamanda bizim darbecilerin HH yoldaş ve diğer MK üyesi yş.ların haberi olmadan savunmaları alınmadan yargılamalar yaptıkları gibi, RSDİP darbecilerin MK üyesi "Ossipov'un gıyabında ve hatta Ossipov'un görüşü bile alınmadan çözülmesi, apaçık ve öfke uyandırıcı bir tüzük ihlali" deyip "politik ahlaksızlık" diye karşı çıkar. Yine aynı zamanda azınlık oldukları için bir diğer MK üyesi "Tranvinski yoldaşın istifasını onaylamaları da aynı şekilde gayri meşru" değerlendirir. Ve azınlığın yaptığı MK toplantısını meşru görmediği için MK'nın Lenin'e önerisini de "fakat bu öneriyi Merkez Komitesinden değil de, üç parti üyesinden gelmiş bir öneri olarak görüyorum" diyor. Lenin yoldaşın anlayışı, çoğunluk sağlanmadıkça yapılacak bir MK toplantısının MK'yı, parti tüzük ve kararlarını çiğnedikçe ve parti iradesini temsil etmediği, MK toplantısı için yapılan azınlığın çağrısı, katılabilecek organ üyelerini katmadıkça MK üyelerinin azınlığının top. çağrısı çağrı sayısı kadar P. üyesinin çağrısı olmaktan öte bir işlev görmeyeceği açıktır. Lenin yoldaşın ve P.

mizin anlayışı budur. Darbecilerimizin Lenin yoldaşı ve partimizin görüş, anlayış ve geleneğiyle bağdaşacak bir yönü olmadığı, Leninist parti anlayışı ve işleyişiyle bağdaşan bir yönü de olmadığı açıktır ortadadır.

Tasfiyeci darbeciler MK top.'na gelmediler diyor. Oysa MK top. çağrısı 17 nisan da. Yaptık dedikleri toplantı ertesi gün 18 nisanda. Bu, başından kimseyi çağırılmamak demektir. Birgün içinde, yukarıda belirttiğimiz farklı alanlardaki üyelerin gelmesini bırakalım, itirazları veya önerilerini iletmesini bırakalım, haber almaları mümkün değildir. Yine bunları da bir yana bırakalım. Top. ya katılmayacaklarını bildirdiklerini varsayalım. Böylesi durumda yapılması gereken bunların katılmama gerekçelerini ve savunmalarını almak ve bunlar dışındaki bütün üyelerin toplantıya katılmasını sağlayıp bu durumu da ele alıp tüzük gereği hareket etmek değil midir? Bu niye yapılmıyor? P.ler özellikle KP'ler niye tüzüğe ihtiyaç duyar? Kimse kendi kafasına göre hareket etmesin diye! Üzerinde hem fikir oldukları program ve çizgi, üzerinde herkes hemfikir olarak ortak, bağlayıcı bir disiplin ve işleyiş doğrultusunda hareket etmesi için! Herkesin görev yetkileri belli olsun, kimse kendini parti ve işleyiş üzerinde görmesin diye. Kimse kimseye haksızlık yapmasın, kimse yetkisini kötüye kullanmasın, kimsenin kimseye güvensizliği gelişmesin, diktatörlük kurmasın vb. diye. O halde tasfiyeci darbecilerimiz niye buna bağlı kalmıyor?

Gelmeyenler hata veya suç mu işlemişlerdir? Hata veya suç işleyen varsa P. tüzüğü gereği yargılanır. Suç görülen şey neyse iddialar, kanıtlar, tanıklar toplanır, kişiye iletilir, savunması istenir. Yine tüzük gereği, her suç kendi koşulları içinde değerlendirilir ve suç tüzükte olan cezalardan hangisine tekabül ediyorsa o verilir. İşlenen suç P. üyeliğinden ihraç edilmeyi gerektiriyorsa yargılanan MK üyesi ise, MK, o üyesini ihraç cezası veremiyor. MK üyelerini seçen kongre ve konferanslar olduğu için ancak bu istekle görevini dondurur ve bir sonraki konferans söz konusu MK üyesini hukukten ihraç eder. Evet P. tüzüğümüz, işleyişimiz budur. Bunlara niye uyulmuyor? Bunları bilmiyorlar mı? Hayır biliyorlar! Biliyorlar ama işlerine gelmiyor. Amaçları tasfiyecilikle P. yönetimini ve P.yi ele geçirmektir. Tasfiyeciliğin parti tüzüğünü işleterek, P. işleyişine bağlı kalarak yapmak mümkün olmadığı için böyle pervasızlık yapıyorlardır. Demek ki sorun MK toplantısına "gelmediler" sorunu değildir. Sorun suç işledikleri için yargılamadan korktukları için gelmediler sorunu değildir. "Gelmediler" ya da "suç işlediler" sorunu olsa belirttiğimiz P. hukuku çerçevesinde yargılama yapılır, buna kimse de birşey diyemezdi. Kararı yanlış bulan olsa da pek etkisi olamazdı. Karar yanlışsa, P. üyelerinin çoğu yani P. iradesi yanlış bulursa o zaman o karar kalkar. Karar doğru bulunursa sorun çıkmazdı. Evet, işleyiş budur. Ama bunlar bay tasfiyeci, darbe elebaşı kafasına uygun şeyler değildir. O halde kendisini bunların üzerinde görmesi ve bildiğini okuması gerekiyor ve P.nin canını okudu ve okumaya çalışıyorlar.

Tasfiyeci darbeciler elbette amacımız partiyi ele geçirmektir, dizginsiz hareket etmektir, politik hasımlarımızı etkisizleştirip uzaklaştırmak ve onlardan kurtulmaktır, en azından şansımızı denemektir diyecek değillerdir. Bunları diyemezler. Bunları açık söylemeleri için dürüst olmak gerekir. Dü-

rüst olan tasfiyecilik ve darbencilik yapmaz. Bu tür hilelerle uğraşmaz.

Ne diyordu Lenin "Siyasette dürüstlük güçlülüğü, ikiyüzlülük ise zayıflığın ürünüdür."

Parti yıkıcı ve tasfiyecilerin amaçlarını gerçekleştirmek için anlayışları gereği tasfiyelere başvurmak zorundaydı. Bunu yapmaya başlayınca ordu içinde ordu parti organlarında YD'de, MK ve SB üyelerince tepkiler gösterilmeye başlandı. Bu tepkiler gelişince tasfiyeciliği tamamlamak için P.ye darbe yapıldı. Darbeciler, darbelerine destek kazanmak ve darbeye karşı gelebilecek tepkileri yatıştırmak için "bahane"lerine "gerekçeler" bulmalıydılar. Parti ve kamuoyu yalan yanlış şeylerle aldatılmalıydı ve bunu yaptılar: Burjuvazinin cephaneliğinden çalınmış yöntemlerle politik hasımlarına karşı karalama kampanyasına başladılar.

Sınıf düşmanlarımız nasıl gerek aynı partide, gerek muhalif partide, parti başkanlarını veya bakanları düşürmek veya hasımlarını yıpratmak için kendilerinin yaptığı şeyleri sanki sadece muhalifleri yapıyormuş gibi aşk skandalları, yolsuzluk, rüşvet vb. gibi ididalarla kamuoyunda yıpratıp etkisizleştiriyorsa, bizim dabecilerimiz de P.nin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri sorunlarına ve kişilere ilişkin sorunlara politik yaklaşmak, bunlarla uğraşıp çözmek yerine kişilerle uğraşmaya çalışıp burjuvazinin cephaneliğinden çalınmış kirli silahlara sarılıyorlar. O silahlarla meydana çıkıp saldırılarda bulunup, amacına erişmek istiyorlar.

Tasfiyeci darbecilerimizin burjuvazinin cephaneliğinden çalınmış yöntemle üstte yaptığı darbeye bir de "Eroin ticaretine yeşil ışık yakmış", "Mafya kılıklı hizip", "PMK 2. Toplantısı'nda sözkonusu kişilerin yukarıda belirtilen suçlarını değerlendirmek üzere toplanmış, ancak eroin şebekesinin başları toplantıya katılma gereği duymamış ve sorgulanmaktan kaçarak P. cepheden bayrak açmışlardır." bahanesini getiriyorlar.

Proletarya davasına, devrime ve P.ye karşı sorumluluğun duyulmadığı ve siyasetin olmadığı her yerde bu tür kirli yöntemler kullanmanın tek ve en önemli araç olacağı açıktır. Çünkü başka bahane bulamamaktadırlar.

Hesapları P.nin tabanının, kamuoyunun duyarlılığını (duygusal geri yönlerine de hitap edip) kullanarak belli kişileri hedef alınıp yıpratılırsa, belli komutan, komiser, OPO'ları vb. etkisizleştirilirse karşı koyan olmaz. Böylece hesapları yönetimini ve partiyi ele geçirme üzerine oluşmuştur. Darbecilerin elebaşı kimsenin kendisine engel olamayacağını, üzerine varamayacağını, kendilerinin planlarını bozmanın "başarı şansı % 10" (Bkz. AK Sekreterinin OPO'ya yazdığı yazı) olacağını aylar önce hesaplamıştır. Yani yaptığı ve yapacağı tasfiyede % 90 başarılı olacağını, ancak % 10'un karşı çıkabileceğini hesaplamıştır.

Darbecilerin kirli amaçları için kullanıldığı esas malzeme "Eroin ticaretine yeşil ışık yakma" olayıdır. Böyle bir olay 1990 yılı başında olmuştur. Darbecilerin iddia ettiği gibi "Konferansçı kanattan 5 kişi" olup MK üyeleri olduğu doğru değildir. Hem olayı hem de isimler verilerek ihbar yapılmasının kendilerine kalacak kötü bir şan olacağını bir yana bırakalım... Belirtilenlerden başta HH olmak üzere iki yoldaşın hiç alakası yoktur. Geriye kalan yoldaşlar anlayış olarak doğru bulmamalarına rağmen öneri sunan bir ta-

raftara "yeşil ışık yakan" iki yoldaştır. Bunların rolü onaylamaktır. Darbe elebaşı NT yazısında "En az 3 yıl eroin ticareti yaptılar" diyerek, bu istisnadan başka birşeyin olmadığını bildiği halde alçakça yalan söylüyor.

Bağlantısı olan üç kişi yurtdışıdadır. Bunların sonradan çeşitli nedenlerle örgütle ilişkileri kalmamıştır. Belirtilen HH, BN yoldaşların işle alakaları yoktur. 1992 yılında öğrenmişlerdir. Bir süre sonra o zaman olduğu gibi bugün de darbecilerimizle hareket eden SN- ÖN öğrenmişlerdir. O zaman bu konuşulup OPK'da ele alınacağı konuşulmuştu. Böylece OPK'dakiler de 5-6 ay sonra öğrenmişti. OPK'da konuşulup, mahkum edilerek özeleştirilip yapılmış, P.ye ve kamuoyuna açılmaması kararlaştırılmıştı. Ortaya çıksa da Konferans kararı doğrultusunda hareket edilecekti. HH de sonradan duymasına rağmen özeleştiriyeye katılmıştı. Açılmamasına ilişkin bir yoldaş hariç herkes hemfikir olmuştur. Darbeci elebaşı da dahil herkes açıklanmama kararına katılmıştır. Ancak darbeci elebaşı NT, "Bu işin yapılmasına anlayış olarak karşı değilim" demesine rağmen, kendi içinde tutarsız ve hesaplı bir şekilde, bu işte bilgisi olan yoldaşların özeleştirilip ile yetinmemesi "ihtar veya ağır verilmeliydi." (20.18, 25, 74)" NT'nin "OPK'dan 1,5 ay sonra kaybedildi" diye yalan söylediği tutanak, şerhi sayfa 10) diyordu ve 3 kişi de katılmıştı. İşte OPK'nın P.ye açılmayan iç kararının içeriği budur. Darbecilerimizin o zamanki tavrı da budur. Partimiz yönetiminde alınan darbeler sonucu, üstte durumun darbecilerin anlayışları lehine dönüşmesini fırsat görerek OPK'nın bu kararını ihlal ettiler. Komplo ve tasfiyeciliğe hız verip darbe ile sonuçlandırdılar.

OPK'nın bu konudaki iç kararının partiye ve kamuoyuna açılmayacak, ortaya çıksa veya söyleyen olsa bile yadsınacak demesine rağmen tasfiyeci AK kliği bu karara uymamış, belirttiğimiz amaçla açmıştır. Kimi ordu parti organında tepki görüp, bu konferans ve tüzük ihlalidir, suçtur diye soruşturma talepleri olunca tasfiyeci darbeci anlayış sahipleri bir "OPK'nın öyle bir kararı yok." , "Bir resmi karar da yok." ya da "OPK kararları ile birlikte kararlarda yansıtılmayan" veya "OPK'nın resmi olmayan kararı" OPK tutanaklarında yer almadığı, alsa da resmi görmüyorum) diyerek , kamuoyuna yayınlanan kararları resmi, kamuoyuna yayınlanmayan iç kararları "resmi" olmadığını anlıyor. Resmîyet denilince irade ile alınan kararlar anlaşılacağını kavramıyor. P.nin iradesi kongre veya konferanslara parti alt konferanslarında delegelerle somutlaşacağını, dolayısıyla delegelerin iradesiyle çıkan her kararın, ister P.ye ve kamuoyuna açılan, ister açılmayan iç kararlar olsun bunlar partinin resmi iradesini ve dolayısıyla resmi kararlarını oluşturacağını tasfiyeci darbeciler ya kavramıyor (ki sanmıyoruz) ya da işine gelmediği için görmüyor.

Uyarılardan sonra tasfiyeci elebaşı NT 2 No'lu mınıtka OPO'ya yazdığı yazıda 31 Ocak '94'te yani resmen darbe yapmadan aylar önce "MK Top.dan sonra bu suçu bildiri ile basına..... (...) göndereceğim. Hangi irade bana izin vermeyecek onu görmek isterim" diye OPK'ya, iradeye işleyiş meydan okuyor. Kendini her türlü işleyiş üzerinde görüyor. OPK'da katıldığı bir karara anarşistçe isyan ederek, uymayacağını söylemesi P. işleyişini nasıl kavradığını ve bugün kendi içinde de her an neyapabileceğini gösteri-

yor. Ve bugün de MK toplantısını beklemeden MK'ya darbe yaparak bildirilerle kakumoyuna tasfiyeci ayrılık tavrıyla ilan etti. Bu da onların ne zamandan beri hesap ve hazırlıklar içinde olduğunun somut bir delilidir.

"Benim suçum OPK'da sahtekarlık yapanlarla birlikte" olmak olduğunu itiraf eden tasfiyeci başı NT'nin eli ayağı birbirine dolanıyor. Yazısında aynı sayfada bile "OPK tutanaklarına geçmeyen", "OPK'nın kararları ile birlikte kararlarda yansıtılmayan", "OPK kararlarında var mı?" aynı zamanda "OPK delegeleri neden saklasın dediler", "OPK'nın gündeminde saklanması için neden özel tutanak tutuldu?", "Tutanak 1,5 ay sonra kaybedildi" (Bkz.OPO'ya gönderdiği yazısı S.4) diyerek kılıktan kılığa giriyor. OPK kararı yok diye baskın çıkmaya çalışıyor olmuyor, var diye baskın çıkmaya çalışıyor olmuyor, tutanak kaybedildi diyor, oysa var. O da olmuyor ve sonunda "Sadece OPK delegelerinin sahtekarlığı", "Benim suçum OPK'da sahtekarlık" yapmaktır diye itiraf ediyor tasfiyeci elebaşı. OPK kararlarını ihlal etmesini de "ben hiçbir organda veya hergün bir yerde ne yalan, konuştum, ne de düşüncelerimi gizledim". "Ben yalan konuşmam" gerekçesiyle açıklıyor. Bilmeyen okuyucu yazıda belli ölçüde hiçde öyle olmadığını görse de yine de öyle yazdığına göre ne kadar "dürüst", "tutarlı" vb. der. Ama durum öyle değildir. OPK'da bu yönleri nerdeymiş.

Başka şeylerde nerdeymiş?

Bu eroin sorunu gerekçesiyle bir örgütü bölmeye götürdüğüne ve esas temel mesele bu getirildiğine göre bu konuda "çok katı, çok ilkel", "çok hassas" vb. gibi görülebilir ve kendilerini böyle göstermeye çalışıyorlar. Hiçbir yerde, hiçbir konuda, hiçbir koşulda yalan söylemeyecek düşüncesinde "dürüst" gözükmelerine karşın öyle değildir. En çok kullandıkları bu malzeme konusunda da samimi değiller. Sözde bu "tutarlılık" ta samimi olsalar kendilerinin '92 son ayı- 93 başında eroin işini yaptığını da açıklarlar. Tasfiyeci ele başısı NT bu durumu bilir. Onların yaptığı gibi ihbarcılığa denk düşmesin diye isimlerini vermeyeceğiz. Tasfiyeciler ve elebaşı kendileri açıklasın. Kendisi OPK'dan da onun dışında da anlayış olarak karşı olmadığını ve batıda iken kendisinin de yapacağını, İ. Bulut'a danıştığını, İ. Bulut sonra ortaya çıkıp zor duruma düşüleceğinden dolayı olmaz dediğini ve batıda o ara yakalanma olup kaçmak zorunda kaldığı için yapmadığını kendisi söyledi.

Yine S ve "Büyük Komünist"leri H'nin talimatıyla evinde başına tek kurşun sıkılarak öldürülen eski DABK Zürih sorumlusu Hakkı Şenli yoldaşın katledilmesini, olayı bilen 15 kişi olmasına rağmen niye susturulduğu, katilini niye koruduklarını ve neyi gizlemek için, ne amaçla yapıldığını açıklasınlar. Tasfiyeci baları bunları çok iyi bilirler. Hem yoldaşı katledip hem "CIA ve MİT katletti" deyip P.ye yalan söylemenin amacı neydi? Niye açıklamıyorlar? niye özellikle .ye ve tabana hesap vermiyorlar. Hani tasfiyeci elebaşı yalan söylemiyordu. Hani "P. suçu işleyen P.liler, suçlarını P.den gizlemezler. Şayet suç bir P. üyesi tarafından açıklanmak isteniyorsa, açıklanmasına ambarogo koyanlar tüzük karşısında suçlu duruma düşerler"di. Hani "ben yalan konuşmam" diyor. Açıktır ki parti ve kitleleri yanıltmak, yüzünüzgizlemek ve başkalarına dürüst gözüküp, söylediklerine inandırmak

için "ben yalan konuşmam" diyerek doğrucu davut pozlarına yatıyorlar. Peki bilmiyorlar mı ki içte konuşulacak bu sorunları kendileri kamuoyuna açınca, politik hasımları da kendilerinin samimi olmadığı, bu yönlerini kamuoyuna açıklamak zorunda kalırlar? Bilir ve düşünürler! Ama o zamana kadar aldatacağımız çevreleri aldatırız hesabını kurmuşlardır.

Görüldüğü gibi tasfiyeci darbeciliğine esas gerekçe gösterip kullandıkları eroin konusunda tavırları sahtedir, iki yüzlüdür. P. ve kamuoyuna açıklama konusunda "yalan konuşmam" gibi dürüst, samimi gözükme tavırları sahtedir, ikiyüzlü bir yalandır.

O halde geriye ne kalıyor? İki şey: Ya ne olduğunu belirtmeden kullandığı "revizyonist" terimi için biz "revizyonist mafya" oluyormuşuz onun için onaylamadığımız bu işi kullanıyorlar. Ya da kendilerini Marksist değerlendirdikleri için kendileri de "Marksist Mafya" oluyor onun için kendilerinin yaptığını açıklamıyorlar.

Her iki halde de ortada bir gerçek var. Onaylamadığımız bir eroin işinin iki yş. tarafından onaylanması tasfiyeci darbecilerimizin kendi kirli emelleri için, alakası olmayan bazı yş.ları da dahil ederek kişiler nezdinde partiyi hedefleyerek politik hasımlarına karşı yıpratma amacıyla kullanmasıdır. Bu bir siyasi-ideolojik mücadele değildir. Bu siyasetin ve siyasi mücadelenin yozlaştırılması ve kirletilmesidir. Burjuvazinin cephaneliğinden çalınmış yöntemlere sarılmasıdır. Onların yöntemleriyle "mücadele" yürütülmesidir. Tasfiyeci darbecilerimiz 90'da olan bu eroin işini, konferansta konuşulmasına ve çoğunluk düşüncesi olarak da alınmamış paranın vergilendirme olarak fazlasıyla alınması gerektiği düşüncesine rağmen bugünkü tasfiyeci darbeciliklerine esas gerekçe olarak ileri sürüyorlar. Bunun arkasına sığınıyorlar ancak bunun arkasında fazla kalamazlar. Çok olsa üç-beş ay kullanırlar. Bunun arkasından çıkmak zorundadırlar. Bu "kirli mücadele" biçimini bir anlayış, kavrayış, yöntem olarak görseler de bununla fazla gidemezler. Belki uyduracakları bazı şeylerle biraz daha oyalanabilirler ama gerek ideolojik mücadele sonucu, gerek bugün destekleyen birçok insanın gerçekleri görmesi, gerek sınıf mücadelesinin zorlamasıyla onlar mevzide tutunamayacaklardır. Ve oradan çıkarılacaktır. Başka yolu yoktur.

Tasfiyeci darbecilerimizin P.ye ve P. yönetimine darbe yapmalarına bir gerekçe de "MK Top. gelmediler", "suçlarını değerlendirmek üzere toplanmış ancak eroin şebekesi başları toplantıya katılma gereği duyulmuş ve sorgulanmaktan kaçarak P.ye cepheden bayrak açmışlardır." (abç. (Partizan 17. adıyla çıkarılan korsan sayısı S.9) diyorlar. Ancak kendilelerini doğrulayan hiçbir veri yoktur ve ileri süremiyorlar. Yani "MK Top. gelmediler" diyorlar ama gelmediklerini ispatlayacak ne yazılı ne de pratik bir örnek gösteremiyorlar. Çünkü yukarda da değindiğimiz gibi MK üyelerinin MK toplantısına katılmama diye bir düşüncesi ve tutumu yoktur. Tersine darbecilerimizin ayrıldı diye söylediği tarihten iki gün sonra yş.ların yazdığı bir yazı var. Daha önceki düşünceleri gibi darbecilerin tasfiyeci P. yıkıcısı tutumlarını eleştirip gelinen noktada kimi yönetici organlarda çoğunluğu sağlama avantajını kullanarak tasfiyeci amaçları için kullandıklarından dolayı bu organların güvenilirliğini yitirecek duruma geldiğini bu nedenle, P. iradesine gidil-

mesini öneriyorlar. Ordu Parti Organı'nda aynı öneriyi getiriyor. Tasfiyeci darbecilerimiz yaptıkları tasfiyeciliğe son verip özeleştiri yapma veya P. iradesine gidelim diyen MK üyeleri ve OPO'larına cevap verme, birbirlerini ikna etme, mücadeleleri verme, P.ye sınıf mücadelesine karşı sorumluluk duyma yerine tasfiyeciliklerini resmen darbe yapıp noktalamışlardır. Kamufle için de göstermelik bir MK Top. çağrı yazısı ve ertesi gün MK top. yapılmış gibi peşpeşe tasfiyeci savaş naraları atan bildirimlerle kamuoyuna ilan etmişlerdir.

Göstermelidir. Çünkü, tasfiyecilik aralık ayından itibaren bir fiil başlamıştır. Göstermelidir. Çünkü, nisanın ortalarından önce resmen hazırlık yapıp bildirimleri hazırlanmıştır. Malzeme yerlerinin bile bu tarihte değiştirilmesi tamamlanmıştır.

Göstermelidir. Çünkü, 17 nisanda top.ya çağırıp kırsal alandaki haberleşme durumu da hesaba konulup farklı alanda bulunan MK üyelerine ulaştırma imkanı bile olmayan ve haber alamayacak bir zaman süresinde ertesi gün 18 nisan da yaptıkları darbeyi kamuoyuna iletilmişlerdir.

Göstermelidir. Çünkü, bugün beraberce hareket eden, hemfikir olan MK üyeleri bile beklenmeden, dolayısıyla MK iradesini sağlayacak sayı beklenmeden azınlıkla OPK'nın seçtiği MK üyelerinin yarısından çoğunu yani iradeyi sağlamadan MK toplantısını yaptık denilmiştir.

Göstermelidir. Çünkü 18 nisan da sözde MK top. yaptıklarını söyleyip kamuoyuna darbeci tasfiyeciliklerini ilan ediyorlar. Oysa 26 nisan tarihli AK imzalı bildirimde "MK Top. yapılanaya kadar" diyerek MK Top.nun henüz yapılmadığını darbeci anlayış sahiplerinin kendi içinde de darbe yaparak, birkaç kişinin diğerlerine de darbe yaptıklarını da gösteriyor.

Sözde yaptıkları MK Toplantısına "sorgulanmaktan kaçarak P.ye cephe den bayrak açmış" oldukları için gitmemişler. Gitseler de "doğal olarak ihraç edileceklermiş". Darbeci tasfiyeciler burda da kendilerini ele veriyorlar. Birincisi MK 2. Top. yapılsa da yapılmasa da hesaplarını, yani tasfiyeciliğe, ekarteciliğe başvuracaklarını açığa vuruyorlar. Bunu gizlemiyorlar. İkincisi, MK 2. Top.'nun baharda yapılması düşüncesi vardı. SB 2. Top. da baharda yapılacağını belirtti. nisan sonları-mayıs içinde yapılacaktı. Kararlaştırılmamasına rağmen ele alınacak gündemler farklı, eroir sorunu gündemin esasını oluşturması bir yana, böyle bir yargılama durum ve düşüncesi yok. SB 2. Top.nda da bazı yş.ların belirttiği gibi, eroir sorunu bazılarınca kullanılacağından dolayı, bu sorun da MK Top.nda ele alınıp, MK'dan çoğunluk sağlanırsa P. üyelerine OPK'nın bir iç kararı olduğunu, egemen sınıflarca bunun P.ye karşı kullanılması ve OPK'ya gölge düşürülmemesi için, OPK'nın P.ye açmadığını, gelinen noktada bazı yoldaşların bunu sorun yaptığı ve kullanacağından dolayı P.ye açmasından yana olduklarını, açılması için de OPK'nın "açılmayacak" kararının kalkması gerektiğini, burada P. iradesiyle kalkması gerektiğini, siz P. üyeleri olarak düşüncenizi iletin denilecekti. P. üyelerinin çoğu eğer açılmasın derse, OPK iç kararı açılmayacaktı, açılın derse, MK, sorunu, iç özel tutanakla birlikte P.ye açacaktı. Soruna muhtahap olan kişilerin düşüncesi ile birlikte açılacaktı. P.Ü'leri bunun üzerine düşüncelerini iletin o düşünceler doğrultusunda yeni bir yargılama gereği,

başka bir cezayı gerekiyor, yoksa OPK'da ki özeleştirilerle mi yetinilecekti, bu ortaya çıkacaktı ve MK ortaya çıkan P. iradesinin ışığında yeniden yargılamayı sonuçlandıracaktı. Sorun da böyle çözülecekti. Evet, düşünce buydu. Yapılması gereken buydu. Ama MK 2. Top. süreci gelmeden OPK iç kararı S.İ ve AK sekreteri tarafından ihlal edildi. P.ye açıldı. Bunun kötü amaçlar için kullanacakları açığa çıkınca, tasfiyecilerle hem fikir olmayan MK Ü.leri alanında bulunanlar da dahil herkes, MK 2. Top.nda bu sorun gündeme alınsın, MK çoğunluğu P. iradesine başvurulması düşüncesine varırsa, OPK'nın bu sorunu açmama kararı kalkacak ve yukarda belirttiğimiz gibi bir işleyişle sonuçlanacaktı. İşleyiş buydu. Ama tasfiyeci darbecilerimizin böylesi bir işleyişe de tahammülü yoktu ve beklemeden resmen darbeyi yaptılar.

Tasfiyeci darbecilerimiz parti işleyişi olan böyle bir işleme başvurmayı beklemeden kararını verdiler. Komplo, yalan ve sahtekarlıklara başvurarak tepeden tırnağa gerçekleri ters yüz etmeye çalışıyorlar. Kimi yerde "OPK tutanaklarına geçmeyen" ve "öyle bir karar yok" kimi yerde "neden özel tutanak tutuldu", "OPK'nın yetkisi yok", kimi yerde "OPK delegeleri neden saklasın dediler" diyor. Kimi yerde "OPK tutanaklarında yer almadığı (alsa da resmi görmüyorum)", "OPK'dan saklanmaya çalışılan suç" deniyor. Kimi yerde tutulan "özel tutanak 1,5 ay sonra kaybedildiği" (AK sekreterinin 2 Nolu OPO'ya yazdığı yazı bkz. Partizan sayı 17 sayfa 87) "şu konuşulmuştur. OPK tutanaklarına geçmesin, olur ki duyulursa... PMK'nın yalanlaması yönünde gizli tutanağa konulmuştur" (agy s.87) diyor. Şimdi sormazlar mı, hani OPK'da gizlenmiş diyordunuz. OPK'nın kararı yok diyordunuz. Hani P.de gizlenmesi yönünde hangi organ, konferans... kararı" (agy) yoktu? Hani siz yalan konuşmazdınız? ... görüldüğü gibi parti tasfiyecileri OPK kararlarını çiğnemeyi örtüştürmek için, birbiriyle çelişen aynı sayfada kendini yalanlayan şeyler söylemekle eli ayağı birbirine dolanıyor.

"OPK'da sorun tartışılmış, P. iradesine sorunu açıp açmama yetkisi PMK'ya verilmiştir." (abç. YDB bildirisi) denilerek yine yalan söyleniyor. OPK, MK'ne öyle bir yetki vermemiştir. MK'nın da bu sorunu açma diye bir yetkisi yoktur. Aynı bildiride, "SB'nin yaptığı toplantıda sorun tekrar görülmüş ve P.ye açılma kararı almıştır." Üstelik "oybirliğiyle" (YDB bildirisi) deniliyor. Birincisi, SB'nin öyle bir kararı yok. OPK kararı olduğu için yetkisi olmadığından, öyle bir karar almış değildir ve OPK kararını bozamazdı. İkincisi de, SB'in 2. top.na organın bir üyesi katılmış değildi. Dolayısıyla organın oybirliği diye bir şeyi yoktur. Ancak toplantıya katılanların oybirliği olur ki, o da bu soruna ilişkin yok. Ki, bu sorunun P.ye açılmasına ilişkin OPK kararı kaldırılmadan, SB'nin oybirliği ile ne de toplantıya katılanların oybirliği ile böyle bir kararı var.

Tasfiyeci darbecilerimiz, P. iradesi ve parti işleyişine başvurmadan hükümünü veriyor. "P. ve ordudan atılmasına karar vermek amacıyla toplantı düzenleme kararı almıştır" diyerek normal toplantı yapılırsa da yapılmazsa da niyetlerini gizlemiyorlar. Zaten "atılmasına karar vermek amacıyla toplantı" yapacaklarını, toplantıyı "sorgulamak" amacıyla yapacaklarını açık söylüyorlar. Demek ki amaç ve niyetleri bellidir. Soruşturma yapılacak bir neden

de olmamasına rağmen soruşturma da değil "sorgulama" yapacaklarmış. Toplantıya katılınca da toplantı "P.den ve ordudan atılmasına karar vermek amacıyla" yapılacakmış. Aynı bildiri de, savaşçılara çağrı yapılırken de "bir yargılamada nasıl bir görevin beklediğini bir savaşçı olarak sen bilmek ve uygulamak... tan (abç. 18 nisan tarihli MK bildirileri) bahsedilerek korkunç planlarını da açığa vuruyorlar. Bundan daha açık konuşulamaz. bundan daha iyi pervasızlık olmaz. İnsanın kanını donduran, şok eden bir amaç ve plan. MLM biliminden ve siyasetten uzaklaşma, P. ve parti geleneklerinden uzaklaşmak, kariyerizm, kin ve hırs gözlerine kan büründürmüştür. Böylesi düşünen insanların bir KP'de bu sorumluluklara kadar gelmesi çok vahim ve düşündürücü bir şeydir. Ders çıkarılmazsa, bugün bulunduğu safta da birbirine neler yapabileceğini gösteriyor. İnsanın aklına şu geliyor: Ya bir ihtimal "sorgulama" ve "sen bilmek ve uygulamak..." konusunda hemfikir olmadılar veya toplantıya kadar bu sürede siyasi hasımları birçok şeyi öğrenir, tedbir alır ve toplantıya gelmeyebilirler, birçok alan tepki duyuyor, tedbir alır vb. yapacakları tasfiyeciliğin boyutu ve darbenin etkisi büyük olmaz düşüncesiyle, MK 2. toplantısını beklenmeden resmi darbeye giriştiler. Böylelikle "sorgulama" ve "sen bilmek" planlarını uygulayamadılar. Toplantıda uygulayamadıkları için, sözde MK toplantısı ışığında çıkardıkları AK bildirisinde "Mafya çetesini ve hizibini partimiz TKP(ML)'ye teslim etmek için tutukla", "elindeki silahlarından tut, giyimine kadar herşeyini P.'ye teslim et" bunlar "düşman muamelesi görecekler" diyorlar.

Bu anlayışlar ve planlar savunulup kurulmasına rağmen, namuslu görülmeye çalışıyorlar. Bir tek örnek gösterilmemesine rağmen, üstelik "bilimsel eleştiri yürüten kadro ve üyelerine adice komplolar ve iftiralar düzenleyerek ... tek yöntem komploculuk" yapmakla başkalarını suçluyorlar. Hiçde utanmadan, yüzleri kızarmadan. Bu, en usta iftira ve komploculara taş çıkartacak ibret verici bir durumdur.

Parti içinde siyasal muhaliflerine karşı böyle planlar düşünenlerin, nasıl "komünist" ler oldukları, partiye ne derece bağlı oldukları, P. içi mücadeleden ne anladıkları, nasıl ve nereye kadar güvенеbileceğini, nasıl "yoldaş diye sırtını dönülebileceğini çok açık bir şekilde göstermiyor mu? Böyle kafaların açık darbe öncesi ve sonrası P. ve P. sorunlarına nasıl baktığı ve nasıl çözeceklerini gösteriyor. Tamamen kişisel hırs, iftira ve komplolar üzerine hareket eden insanların komünizme, P.ye, P. sorunlarına, P. içi mücadeleye, devrime ve halka karşı nasıl sorumluluk duyacaklarını ve bu sorunlara nasıl yaklaştıklarını, nasıl çözüm getireceklerini ve bugün partiyi bu noktaya getirdikleri gibi, kendi içinde de neler yapabilecek bir kafaya sahip olduklarını gösteriyorlar.

"MK 2. Top.na gelmediler, gelselerdi başına gelecekleri biliyorlardı" En hafif deyimle "doğal olarak ihraç edilecekler" di diyorlar.

Gerekçelerinden biri de, hizipçi faaliyet" yürüttükleri iddiasıdır. Hizipçi faaliyet yürüttüğümüze ilişkin tek örnek gösterilemiyor. Kendilerinin hizipçi faaliyet yürütmediklerini, kimseyi görevden almadıklarını, dışlamadıklarını, teşhir etmediklerini vb. söylüyorlar. Ve peşinden aynı bildiri içinde kendi kendilerini yalanlıyorlar ve şöyle diyorlar; "Ki savaşçılar içerisinde

teşhir ve tecrit edilerek dışlanmışlardır.” (abç. “MK” bildirileri) diye farkında olmadan itiraf ediyorlar. Yani savaşçılara kadar iradi olark “teşhir”, “tecrit” edip “dışlanmışlardır” diye P. içi sorunları P. dışına taşıyıp uzun süredir hizipçi bir faaliyetle siyasi hasımlarına karşı teşhir faaliyetleri yürütüklerini itiraf ediyorlar ve kendilerini suç üstü yakalattıyorlar. Şimdi sormak lazım; hani siz hizipçi faaliyet yürütmemiştiniz? Hani siz kimseyi dışlamamıştınız? Aynı bildiri de kendiniz bunları itiraf ediyorsunuz!

“.... partimiz içerisinde bir takım unsurlar... çeşitli hizipsel faaliyetler içersine girmişlerdir... Bu BÖLÜCÜ, BOZGUNCU “ faaliyetler deniliyor. Tasfiyeciler darbeciler bununla, yaptıkları darbeye kılıf geçirmeye, bahane bulmaya çalışıyorlar. 18 Nisan 1994’te kamuoyuna yayınladıkları bildirimlerinde, “pragmatik ve kariyerist grup, HİZİPÇİ ÖRGÜTLENMELERİNİ 1 No’lu gerilla bölgesinde başlatırken, aynı örgütlenme 2 No’lu gerilla bölgesinde, gerek MBK içersinde de devam edegeldi. Bu HİZİPÇİ FAALİYETLER P. tarafından kısa sürede farkedilip müdahale edildi.... “ deniliyor. Darbenin kılıfı “hizipçi”, “bölücü”, “yıkıcı” faaliyetler oluyormuş, bu kısa sürede farkedilmiş ve müdahale edilmişmiş.

Çeşitli yerlerde “Hizipçi faaliyet”, “hizipçi örgütlenmeler” yapıldı deniliyor. Ama bu gibi faaliyetlere bir kanıt bile gösterilmiyor. Çünkü öyle bir faaliyet de, kanıt da yoktur. Olsa örnek gösterilir. “Tutanaklarda sabittir” deniliyor. Ama bir tek örnek gösterilmiyor. Bahsettikleri 1 Nolu ABK’nın 2 No’lu muntika gerilla birliğinin “eleştiri-özeleştirilme toplantısı”nda grup içinde yaşanan ve herkesin görebildiği eksik ve olumsuzluklar konusundaki görüş ve eleştiri kastediliyor. Herkesin içinde yaşanan, herkesin gördüğü hata ve eksikleri eleştirmek ne zamandan beri hizipçi faaliyet olarak görülmeye başlandı? Hem eleştiri-özeleştirilme top. diyeceksin, hem kimsenin eleştirmesini istemeyeceksin, dokunan eleştirileri ise hizipçi olarak damgalayacaksın!...

Hizip, partiye karşı grup kurmaya çalışmaktır. P.nin görüş ve kararlarını hayata uygulamayarak farklı görüşleri doğrultusunda gizli örgütlemeye girişmektir. Merkezi görüşleri yerine kendi farklı görüşlerinin propagandasını yapmak ve yaymaktır. Bunu, yer aldığı organları dışında yapmaktır. P.nin işleyişi dışında bir faaliyete girişmektir. Böyle bir faaliyetimizi gösteribilirler mi? Hayır! O halde gerilla grubu içinde aleni yapılan bir eleştiri-özeleştirilme toplantısı nasıl hizipçi çalışma görülebilir? Ordu Parti Organları (OPO)ndaki tartışmalar, eleştiriler ve farklı görüşler kastediliyorsa. Bu P.Ü.lerinin en doğal hakkıdır. Kendi organında ve yer aldığı bütün P. organlarında farklı görüşlerini ifade etmesi her üyenin en doğal hakkıdır. Bu, parti tüzüğünde mevcuttur. Buna da hizipçi faaliyet denilemeyeceği açıktır. Adı geçen OPO’nun bir toplantısında AN. yoldaşın üyeliğinin onaylanması kararı sırasında organın bir üyesi olan DA.nın düştüğü şerh örnek gösteriliyor. İddiaya kanıtlayacağı bir durum veya öyle bir olgunun olup olmadığı değerlendirilmeden nasıl inandırıcı olabilir? olsa olsa iddia olabilir. İddialar yazılı veya canlı tanıkla kanıtlanmadıkça hiçbir bilimsel gerçeklik taşımayacağı açık değil midir?

“1 Nolu gerilla bölgesinde, “2 Nolu gerilla bölgesinde gerekse MBK içersinde” tarafımızdan nerde, nasıl hizipçilik yapılmıştır? Sayfalar dolusu ger-

çek dışı şeyler ileri sürüleceğine, niye kamuoyuna ikna edici veriler sunulmuyor? Çünkü sunamaz. Tarafımızda öyle bir faaliyet yürütülmemiştir de ondan.

Belirtildiği alanlarda, yurtdışında hizipçi faaliyet yürütülmüştür:

Ancak bu, tarafımızdan değil, kendileri tarafından yürütülmüştür. Bunu yukarıda belirttik. YD'de hizipçi, tasfiyeci faaliyetlerin boyutunu öğrenmek isteyen, tasfiye edilen YDB üyeleri 3-4 yoldaşın mart ayındaki yazılarına baksın.

"Bölücülük" ve "hizipçilik" iddialarını olsun, MK 2. "Toplantısına gelmediler" gelselerdi başına gelecekleri biliyorlardı düşünceleri olsun en hafif deyimleriyle "Doğal olarak ihraç edilecekti." düşünceleri olsun, bunlara hadi tamam diyelim: Peki ne yapmak gerekirdi? Diyelim ki bütün bunlara rağmen MK. 2. Toplantısı'na gelmediler. Yapılması gereken MK'nun diğer üyeleriyle yani geriye kalanlarla toplanmaktı. Gelmeyen üyelerin gelmeme gerekçelerini öğrenip, savunmasını almak ve hakkında iddialar varsa toplamak olacaktı. Bunlara göre değerlendirip MK iradesiyle (yani salt çoğunlukla) suçun niteliğine göre uyarıp ceza isteyebilirlerdi. Suç veya cezaları görevini yapmaya engelse, iradi tedbir alıp (görevi dondurup) P.'ye iletilirdi. P. tüzüğü gereği MK üyeleri başka MK üyelerini atamıyor, düşüremiyor. Ancak görevlerini dondurabiliyor. MK üyeliğinden düşürülemediği için P. üyeliğinden de düşürülemiyor. MK üyeleri P. iradesiyle (yani kongrede veya konferanslarda) seçildiği için, MK üyeleri bir MK üyesini düşüremiyor, atamıyor. Ancak bir başka kongre veya konferans, hukuken MK üyeleğinden düşürüyor, son veriyor. Ya da suç, savunması ve hakkındaki karar P. üyelerine dağıtılıp, P. iradesiyle MK üyeleğinden düşürülür. P. tüzüğünde P. üyeleri, suç işlemişse işlediği iddia edilen suç görevini yapmasına engelse, ne yapılacağı belirttiğimiz gibi açık ortadadır. Madem ki toplantıya "gelmediler" deniliyor. O halde belirttiğimiz gibi, niye P. tüzüğü gereği hareket edilmiyor da, P. tüzüğü ve işleyişi çiğneniyor. P. tüzüğü ve işleyişi gereği hareket edilseydi, bugün kimse birşey söyleyemezdi. Herkes, bu arkadaşlar parti ve sınıf mücadelesinin sorunlarına müdahale etmek amacıyla MK toplantısı yapmak için bütün MK üyelerini toplantıya çağırmıştır, ama çabalarına rağmen kimi MK üyeleri sorumsuzluk yapıp ileri sürdüğü şu ya da bu nedenlerle gitmemişler diye kınardı; mahkum ederdi. Ama durum kanıtlarıyla böyle olmadığını gösteriyor. Darbeci tasfiyecilerin tamamen görev ve yetkilerini tasfiyecilik amacıyla kötüye kullandığı P. tüzüğünü, işleyişini, kararlarını çiğnediği, gayri meşru hareket ettiği açık bir şekilde ortadadır. Dizginsizlikleri o kadar bariz ki suç olmadan, savunmaları bile alınmadan yargılanıyor. "Tutuklu"sunuz deniliyor. Tutuklanma kararından sonra da "belirttiğimiz hususlara ilişkin yazılı tavır takınmaları zorunludur" (MK bildirileri) deniyor. "Yazılı tavır"ıda herhalde savunma olmadan yargılanmada olmayacağını "düşündüğü" için istiyorlar. Görünüşte parti işleyişine uyuldu denilsin diye yapıyordur aklısına. İlkin adeta öldürülüyor, tutuklama kararları çıkartılıyor, sonra da savunma istiyorlar! Bravo doğrusu. Herkes böyle pervasızlığı göze alamaz.

Parti içi sorunları ve siyasi muhaliflerine karşı mücadeleyi "tutuklama"

anlayışı ile çözmeye çalışan mantık tehlikeli bir mantıktır. Devrimciler hakkında tutuklama kararı çıkaran egemen sınıfların faşist diktatörlüğüdür. Düşmanın bu kararına devrimci saflarda üstelik P.miz saflarında çıkan tasfiyeci darbecilerin bizleri etkisizleştirme amacıyla ortaya çıkmaları kötü bir çıkar ortaklığıdır. Bu çıkar ortaklığı devrime hizmet etmez, böyle devrimci olmayan anlayışlardan onları vazgeçmeye davet ediyoruz! Parti ve sınıf mücadelesinin sorunları böyle çözülemez. Parti içi sorunlar, örgütsel sorunlar ve devrimci saflarda sorunlar böyle anlayışlarla çözülemez. Kimseye de bir şey kazandırmaz.

Tasfiyeci darbeciler yaptıkları darbeye karşı partinin bölge organlarının tavrı alacağını çok iyi biliyorlar. Organ ve organ imzalı tavırların etkisini kırmak için, o organları peşinen tasfiye ederek yok sayıyorlar. "Bütün bölge komiteleri organsal işlevini yitirmiştir", "MK hizbini destekleyen olursa herhangi bir organsal meşruyetleri olmadığı gibi hizibi destekleyenlerin elinde P. mallarını al ve tutukla" diyorlar.

Bir organın olup olmamasıyla, onun sizi desteklemeyeceğinden dolayı sizin açınızdan "meşru"luğunun kalmaması farklı şeylerdir. Organlar sizleri desteklemiyorsa veya desteklemeyeceğinden eminseniz bundan hareketle onların "organsal işlevinin" kalmadığını söylemenin gerçekte bağdaşır hiçbir yönü yoktur.

Gerçekten darbecilerin dediği gibi, "bütün bölge komiteleri organsal işlevini yitirmiş" miydi? Hayır! bu konuda da yalan söylüyorlar. Biri hariç bütün BK'lar aynı sayı ile oluşuyorlardı. Dersim BK'sının 6 üyesinden sadece 1 üyesi eksikti. Amed BK'sı üyeleri yarı yarıya kalmıştı. Karadeniz BK'sı çoğunluğu sağlıyordu. MBK çoğunluğu sağlıyordu. Bir üyesi darbecilerin hırsız faaliyetlerini daha rahat yürütmek için Ocak ayında istifa etmişti. Bu kişi çıkarılınca organ yarı yarıya kalıyordu. DABK kökenli biri de organda özel statü talep etmişti. Talebi kabul edilmemesine rağmen, istifa da etmediği için hala organ üyesiydi. Dolayısıyla bu organlar organsal işlevini sürdürmektedir. Tüzük gereği meşrudur. Ancak çoğu kritik bir duruma gelmişti. DBK hariç diğerleri birer üye daha eksilmesi halinde organ çoğunluğunu yitirdi ve o zaman "organsal işlevini yitirdiği" söylenebilirdi. Ve o zaman gerçek durumu ifade ederdi. Ama durum böyle olmadığı halde, bölge yönetici organlarının "işlevini yitirdiği"ni söylemek hem somut durumu açıklamadığı için doğru değil, bilimsel değil, hem de onları peşinen tasfiye etmektir. Ama darbecilerin darbesinden sonra, bugün Marmara'dan o özel statü isteyen kişi Karadeniz BK'dan bir kişi, Dersim BK'dan bir ve Amed BK'dan bir kişi darbecilerden yana tavrı koymuştur. Böylece DBK hariç diğerleri OPK sonrası MK-ÖB'nin belirlediği BK'ları azınlığa düşmüştür. Partimiz, bugün BK'larını yeniden işlerliğe kavuşturmuştur.

Evet, durum böyleyken, darbeci tasfiyeciler niye bütün BK'ların "organsal işlevini yitirmiş" olduğunu söylüyorlar. Niye peşinen tasfiye ediyor? Niye o organlarda da darbe yapıyorlar? 1- Darbeci ve tasfiyeci mantık ve amaçlarından dolayı; 2- BK'ların hepsi veya BK üyelerinin çoğunun P.ye yapılan darbeyi onaylamayacaklarını bildiği için onları hesaba koymuyor. 3- Bu yönetici organların kendi alanlarında etkisini kırmak amacıyla. 4- Parti

ve kamuoyuna kendi nitelikleri gereği ruhlarına işleyen yalanlarla avutmak amacıyla gerçek durumu tersyüz ediyorlar...

Tasfiyeci darbecilerimiz çirkin emellerinde başarılı olmak için hertürlü yol ve yöntem başvuruyorlar. En ufak bir maddi temeli olmadan, en ufak bir elle tutulur delil olmadan, sonradan bir kez daha yalan ve komploculuğu ortaya çıkacağını bile bile, iftira atarak, "sana söylemediği düşmana dolaylı ve dolaysız olarak bilgi sızdırdığı, karanlıkta kalan şaibeler var..." "düşmana bilgi vermenin... Bu burjuvazinin devşirmesi aynı yol ile konferansı (OPK) öncesinde (D-S) delegenin de düşmanın eline geçmesine neden olmuştur. İşlediği parti suçunun hesabını vermemek için, P.den kaçmayı kurtuluş olarak görmüşlerdir." (abç. AK bildirisi) diyorlar. Burada da gerekçe "burjuvazinin devşirmesi" yani ajanlık oluyor. Üstelik "Siyasi Büro ve Askeri Komisyonun '93 sonbaharında almış olduğu soruşturma kararını boşa çıkarmak için PMK'ya karşı beyaz bayrak açtı..." (24.4.'94 AK bildirisi bkz. korsan Partizan 17. sayı Syf. 22) deniyor. Buna artık ar damarı çatlamış yalancı ve iftiracılık denebilir, başka ifade edilecek bir kelime bulmakta zorluk çekiyoruz.

Bu, bırakalım bir komünistin, bir devrimcinin, bir insan olarak utanç verici bir ididadır. İnsan, bu insanlar nasıl böyle soysuzlaşabilir, nasıl böyle yozlaşabilir? Nasıl utanmadan, yüzü kızarmadan, böyle en ufak bir maddi temeli olmayan iddia getirebilirler diye düşünüyor. Üstelik sıradan insanlar sıfatıyla değil, sıradan bir üye ve organ sıfatıyla değil, TKP(ML) "kurtarıcı"sı kesilen bir AK gibi "yönetici" organ adına birkaç gün öncesine kadar beraber hareket ettiği MK üyelerine bu iddiaları getiriyorlar... Korkunç bir durum...

İnsan bir yozlaşmaya, insan bir soysuzlaşmaya, insan bir MLM'ye, devrime, P. ye ve Parti geleneklerine ihanet etmeye, sırtını dönmeye görsün. Dönünce ihanetin, çürümenin, yozlaşmanın, düşüklüğün, siyasi soysuzlaşmanın, kişilik erezyonunun sınırı yoktur. Kendilerini toparlamamaları halinde nerede duracakları ve ne yapacakları da belli olmaz.

Bu sefer darbe-tasfiye ve ayrılık gerekçesi, "düşmana bilgi sızdırma" oluyor. "SB ve AK '93 sonbaharında almış olduğu soruşturma kararı... boşa çıkarmak" için "bayrak açtı"lar oluyor. Yani düşman "devşirmesi" yani ajan vardı. Sonbaharda. "SB ve AK" yaptıkları toplantıda bu durum üzerine soruşturma kararı açmıştı, hesap vermemek için bunlar ayrılıp "beyaz bayrak açmıştı!" Gerçekten pes! Aslında bunları ciddiye alıp üzerinde durmak bile gereksizdir. Onların siyasi ideolojik olmayan "mücadele" araçları seviyesiy-le uğraşmak olur. Ancak kamuoyuna yayınladıkları için P. dışındaki kitlelerin aydınlığa kavuşturulması gerektiğinden dolayı değinmek zorunda kalıyoruz.

Evet, söyledikleri tepeden tırnağa yalan! Sonbaharda hem AK hem SB toplantısı yapılmıştır. Her iki toplantıda da, ne öyle bir sorun konuşulmuştur, ne öyle bir gündem var, ne de öyle bir "soruşturma kararı" var. Tutanak ve raporlar ortadadır. Belirttiği tarihlere ve toplantılara ilişkin bu konuda en ufak bir veri de yoktur. Gösteremezlerde. Buna rağmen nasıl şu yada bu yoldaşın "burjuvazinin devşirmesi" yani ajanı olduğunu ve belirttiği her iki

toplantıda konuşulduğunu hatta "soruşturma kararı" olduğunu söyleyebilirler? Bilimsellik bunun neresinde? Bırakalım komünistlik ve devrimciliği bir insanlık erdemi olan dürüst kişilik bunun neresinde? Devrimci onur bunun neresinde? Başvurulan yöntemler, sınıf mücadelesine, komünizme, devrime, halka ve kişilere ne kazandırabilir? Siyasi ideolojik mücadele veya yanlışları eleştirme, kişileri eğitme ve devrime kazanma vb. vb. bunun neresinde? Bu yol ve yöntemler tarihte kime ne kazandırdı ki bu darbelerimize de bir şey kazandırsın?

Siyasi hasımlarına karşı başvurulan bu yöntem kirli, paslı bir yöntemdir. Rusya'da da, Lenin yoldaş için kullanılmıştır. Burjuvazi Lenin için Alman ajanıdır demişti. Hatta sahte belgeler de yayınlayarak. Bunların bu konuda tek farkı öyle bir sahte belge çıkaramamalarıdır. Lenin için bu iddialara başvuranlar ne kazandı ki, darbelerimiz de kazansın. Gerçekler inatçıdır, gerçek dışı iddiaları getirenleri mahcup eder. Burnunu sürttürür. İddia sahiplerini zor durumda bırakır.

Tasfiyeci darbelerimiz OPK öncesi yakalanan iki konferans delegesi (D-S)nin yakalanmasını o zaman da komplocu emelleri için kullanmıştı ve OPK da P.yi ayrılık noktasına getirmişti. Bugün yine kullanmaya çalışıyorlar.

OPK öncesi yakalanan iki (D ve S) konferans delegesi, hem kendi kötü düşünce ve emelleriyle konferansta etkinlik sağlama hesaplarıyla, hem de yakalanmanın şokunda kalma ruh haliyle, tamamen komünizm, Parti, devrim ve konumunun bilincinden yoksun bir sorumsuzluk örneğiyle YD- Batı ve görüşçülerine de açarak OPK yerine gönderdiği ve konferans kökenli bir yoldaşın DABK kökenlileri konferansta ekarte etmek amacıyla yakalattığı iddiası getirmişti. Bu iddia OPK'da şok yarattı. OPK'nın "gizli tutanağı" denilen tutanak, bu ve eroin sorununu içeriyordu. Ağırlığı da bu yakalanma sorunudur. Orda getirilen iddia ve yakalanma süreci uzun uzun konuşulup değerlendirildi. Ajanlık veya yakalatılmanın sözkonusu olmadığı konusunda istisnasız bütün delegeler hemfikirdir. Tasfiyeci elebaşısı "Ajanlık durumuna inanmıyorum" (Kaybedildi denilen OPK özel tutanağı sayfa 3) diyordu. OPK'da herkes, yakalanan her iki delegenin iddiasını reddetmişti, doğru bulmamıştı. Ama buna rağmen yakalanmanın nasıl geliştiğini araştırma kararı almıştı. İki yş. görevlendirildi. İddia sahiplerinin kişilere yönelik komplosu ve kişiler nezdinde P ve siyasi hasımlarına yönelik saldırıları, hesapları boşa çıkınca S.'a sorulunca ilkin böyle birşey söylemediklerini belirteyip inkar etti. Araştırma komisyonunda yer alan yş.lar ayrı ayrı görüşüp konuşular. Yapılan araştırma ve S.'in kendisinin de ifadesiyle yakalanmanın HH'den kaynaklanmadığını, yakalanmalarının kendilerinden kaynaklandığını haftalar öncesi takip altında olduklarını belirtti ve ortaya çıkardılar. Araştırma komisyonunun yazısı kısaltılmış olarak (yasal bir dergi olan Partizan Sayı 17 syf. 31) yayınlandı.

Buna rağmen görüldüğü gibi OPK'da görüşülüp bütün delegelerin şüphe duymadığı ve bütün delegelerin oyuyla MK'ne seçilen, oy çokluğuyla P. sekreterliğine seçilen bir yoldaş hakkında, sadece OPK'da değil, komplo amacıyla iddia getiren zatında, iddiasından vazgeçip, kuşku duymadığı ve

araştırma komisyonundan kuşku duymadığı bir yoldaşa tekrar aynı soruna ilişkin en ufak bir veri olmadan, iddia getirip şaibe yaratmanın inanılır bir yönü var mı? Yine aynı iğrenç hesaplarla hareket eden bir densizlik değil midir? Böyle basit ve ucuz şeylerle hareket etmek parti ve sınıf mücadelesinin hangi sorununu çözebilirler? Buna başvurulara ne verebilir ki, kitlelere ve devrime de ne versin? Sınıf mücadelesinde böyle kötü şeylere sarılanlar, bu pis şeylere sarılmakla ne elde edebilirler...

Yine de azıcık bir devrimci onur varsa bu iddialarını ispatlamaya çağırıyoruz!...

Beyler kendinize gelin! MLM biliminden, komünizme inançtan, partiye ve parti geleneklerinden hiçmi nasibinizi almadınız?...

Evet, siyasetin olmadığı yerde bu tür ucuz hesaplar peşinde koşulur. O da yapanların elinde kalır.

Evet politikadır ve politikasızlıktır insanları vezir eden de rezil eden de. Darbecilerimizin bu "politikaları" da onları rezil edecektir, ve etmeye devam ediyor.

Tasfiyeci darbeciler öyle bir şüursuzlaşıyorlar ki, ne dediklerini ve dediklerinin ne anlama geldiğini ve doğal sonucunun ne olacağını pek hesaplamadan, "pratik kontra faaliyetinin uçları" diyorlar. Böyle bir düşünce, örgütlenme ve pratik faaliyetlerimizi ve ona denk düşecek birşeyimizi ortaya koyamadıkları ve koyamayacakları açıktır. Birgün içinde öyle olunmayacağına göre, o güne kadar beraber hareket ediyorduk. Bu doğal olarak P.nin düşüncelerini, örgütlenmesini ve pratiğini "Kontra faaliyeti" olduğunu iddia etmek olmuyor mu? Bu kendinizi de kontra görmek veya bir kontra örgütünden ayrılmak olmuyor mu? Ya da onların deyimiyle, "Kontracıları" mı "atmış" oluyorlar. Pratik kontra faaliyeti"miz olmuşsa kanıtlarını Parti ve kamuoyuna sunma namusluluğunu niye göstermiyorlar ve veya niye hemen tutuklamamışlar, kanıtlarını ortaya koyarak yargılayıp, ölümle cezalandırıp kamuoyuna ilan etmemişler! Devrimci görev, tutarlılık ve dürüstlük bu olmaz mıydı?

Bu pratik kontra" iddiası basit bir iddia değildir. Bu, devrimci bir kişilik iddiası olamaz. Devrimci kişilik, sorumluluk bilinciyle hareket etmeyi gerektirir. Bu iddiada en ufak bir sorumluluk bilinci yoktur.

Bu iddiaları getiren tasfiyeci darbeciler, gelişi güzel değil, kötü amaç ve hesaplar için bunu getiriyorlar. Kendilerine devrimci olmayan yöntemleri örnek alıyorlar. Dışımızdaki şef tipi bazı örgütlerin kendi içindeki siyasi muhalifleri ekarte etmenin yolu olarak ilkin öldür sonra kontra ilan et veya ilkin kontra ilan et sonra öldür anlayışını kendine örnek alıyorlar. MLM partilerde ve P.mizin geleneklerinden öğrenme yerine bu olumsuz geleneklere sarılıyorlar. Bu "pratik kontra" iddialarını bu amaçlara getirdikleri açıktır.

Ama, şu ana kadar bu konuda ciddi bir şey başaramamışlarsa, bunun nedeni parti ve kitlelerin ezici çoğunluğunun darbecilere karşı tavrı olmasıdır. Eğer hesapladıkları gibi "% 10" un tavrı koymasıyla sınırlı kalmış olsaydı, hiç kimse kuşku duymasın ki kesinlikle "pratik kontra faaliyeti" deyin fiziki imhalarla girişirlerdi. Bu çirkin iddia, bu hesaplarla getirilmiştir. Ama bu iddialar, bu amaçlar ve hesaplar bile onların ne kadar P. düşünceler-

ri ve geleneklerimizden uzaklaşıp soysuzlaştıklarını göstermeye yetiyor! Soysuzlaşma bir başlamaya, insan bir çizgide sapıtmaya, kendini toparlamaması halinde, nerde duracağı belli olmaz...

İDEOLOJİK AYRILIK YOK MU?

Tasfiyeci darbecilerimiz yaptıkları darbeyi, parti yıkıcılığını haklı çıkarmak için kılıktan kılığa giriyor. Yaptıkları meşru olmadığı için, meşru bir zemin bulamıyorlar. Bulamadıkları için kılıktan kılığa giriyorlar. Lenin ve Stalin yoldaşların belirttiği gibi oportünizmi bir kılıktan yakalamak zordur. O kılıktan kılığa bürünecektir. Darbecilerimiz de öyledir. Yaptıklarının meşru bir yönü olmadığı için, suçluluk telaşıyla eli ayağı birbirine dolanıyor. Yalan, komplo, şantaj ve sahtekarlık başlıca yöntemleri oluyor. Darbeye meşruluk kazandırmak için esas neden "E... Ticaretine yeşil ışık yakmak; yani onaylamak diyor, olmuyor. P. ve herkes madem öyle, OPK'da konuşmuşsunuz yine de bu P.nin tüzüğü var, işleyişi var, P. içinde niye ona göre bunu çözmediniz diyecektir ve madem öyle yıllar önce olan bu olgu ve bir-bir buçuk yıldır biliyorsunuz niye o zaman çözmediniz, niye o zaman sorun olmadı diyecektir. Orada tutunamayacaktır. Hemen mevzi değiştiriyorlar. Bu sefer esas gerekçe "hizipçi faaliyet yürütme" iddiasına sarılıyorlar. Ama yine somut bir olgu yok. Elle tutulur ciddi bir şey yok. Yine parti ve kamuoyu madem öyle P.nini tüzüğü var, işleyişi var, "hizipçi faaliyet" denilen faaliyete ne gibi kanıt varsa, "yaptı" denilenlerin de savunmasını alıp yargıla, tüzük gereği karşısına çık diyecek; olmuyor! Veri yok, orda da tutunamayacaklar. Yine mevzi değiştiriyorlar. Bu sefer esas gerekçe "düşmana dolaylı ve dolaysız bilgi sızdırmak" ve "soruşturma kararı" vardı ama hesap vermemek için kaçıp "bayrak açtı" lar oluyor. Ama orda da en ufak bir veri yok. Parti ve kamuoyu veri isteyecek o da yok. Herkes; bir anlık hadi öyle sanalım; suç unsurlarını topla, suçluyu denetim altına al, iddialarını ortaya koy sorgula ve P. tüzüğü ve işleyişi içinde ne gerekiyorsa onu yap diyecek. O da olmuyor! ordan da tutunamıyor. Yine mevzi değiştiriyor. Bu sefer esas gerekçe ideolojik çizgi diyecek ama herkes hani bunun mücadelesi ve bunun mücadelesi böyle darbeye mi yürütülür diyecektir. Bunun için utança zemin hazırlayarak "parti ideolojisine olan düşmanlığını bilmiyorsunuz" diyorlar. Bu sefer ideolojik çizgidir. Bakalım orda tutunacaklar mı?

Darbeciler komplo, kurgu, şaibe, vb. gibi her türlü kirli şeyleri politik mücadele yerine koyup, güvensizlik geliştirmeye çalışıp bunu da politik mücadele sanıyorlar.

Tasfiyeci darbecilerin yaptıkları darbeye hem ideolojik ayrılık yok diyorlar, hem de ideolojik ayrılık var diyorlar. Dükkanda her çeşit malları var. Oportünizmdir; her şey her yol bulunur. Bunların hepside darbeden sonra yayınladıkları farklı bildirimlerinde yanyana bulunuyor. Aradan zaman da geçmiş değildir.

"M... Hizibi partimize cephe almasının temelinde ideolojik bir ayrılık söz konusu olamaz(bakınız 18 nisan MK bildirisi) diyorlar. Evet burda ayrılığın temelinde "ideolojik bir ayrılık yok" diyorlar. Bir hafta sonra AK bildi-

risinde "M..... Hizbinin parti ideolojisine olan düşmanlığını bilmiyorsunuz. M. Hizbinin ideolojik çizgisi 89'da partiden atılan Komüncü revizyonistlerin seksiyoncu çizgisidir" diyorlar. Burda da "revizyonistlerin seksiyoncu çizgisi" nedenmiş gibi gösteriliyor. Hem "ideolojik bir ayrılık sözkonusu" değil diyorlar, hem de "revizyonistlerin seksiyoncu çizgisidir" diyorlar. Peki bunların ikisi de partide darbe yapmayı ve parti tasfiyeciliğini haklı çıkarır mı? Gerekçe olur mu? Hayır gerekçe olamaz!

Peki ideolojik siyasi ayrılığımız yok mu? Vardır! Partide iki çizgi mücadelesi yok muydu? Vardı! Ama bu darbe ve getirdiği ayrışma ideolojik siyasi mücadele üzerine olmadı. İki çizgi mücadelesinin kaçınılmaz sonucu üzerine olmadı. Eski DABK kesimindeki ideolojik zaafılar içinde yüzen, politik askeri ve taktik üretmeyen, meselelere ideolojik-siyasi bakmayan, kariyerist, mevki düşkünü, kendini P. üzerinde gören bürokrat, savaş aşası heveslisi bir kliğin, P.ye egemen olma sevdası üzerine oldu. Bu kesim, partinin sorunlarına ideolojik ve siyasi bakan, P. deki ideolojik- siyasi, örgütsel ve askeri pratik faaliyetlerindeki olumsuzluklara karşı mücadele eden, çözüm üreten, P.de bireycilik ve şefçiliğe değil, kolektivizmi, P. işleyişini yerleştirmeye, kolektif üretme ve denetlemeyi yerleştirmeye çalışan, kurumlaşma ve gelişmeyi sağlayan bütün partiye, darbeyle egemen olma üzerine oldu.

İdeolojik-siyasi ayrılık noktaları yok mudur? Ama şimdi bunlar temel teorik konularda, P.nin azami ve asgari hedefleri konusunda, P.nin temel programatik görüşleri konusunda esasa ilişkin ayrılık değildir. Bugün partiye dayatılan ayrılığın temelinde bu yoktur. Bu temeller üzerinde mücadele yürütüp onun üzerinde bir farklı çizgiyle ayrışmaya gidilmiş olunsaydı, anlaşılabilirdi ve anlayışla karşılanabilirdi. Ancak böyle değildir. Bunlara ilişkin darbecilerin bir tek yazısı da yoktur.

Ancak siyasi-ideolojik farklı görüşlerimiz vardır. Ama P. de bir ayrılık yaratacak boyutta değildir. Bunun mücadelesi Parti içinde sürüyordu. Bugün P.ye dayatılan ayrılığa da, her iki taraf içinde sürecektir. Bu mücadele daha çok sürecektir. Bu, doğru ile yanlış, iki yol, iki çizgi arasındaki mücadeledir.

Evet, politik, askeri perspektif üretmemek, askeri taktik üretmemek, eylem biçimlerini geliştirmemek, orduya katılanları askeri eğitime tabi tutmamak, siyasi-ideolojik eğitimi küçümsemek, orduyu edilgen bırakmak, toplantalara gelirken herkesin grupları bütün beraber getirip onları edilgen kılması, bu aşamada ağırlıklı eylemlerde güçleri birleştirerek düşmana saldırma (bire on taktiği) uygulamama, kışın edilgenlikten kurtarmama, ordu parti organlarını oluşturmama, işlerlik kazandırmama, kendi içinde işbölümü yaptırmama, siyasal faaliyeti ve kitlesel faaliyeti küçümseme, gerillaların siyasi eğitimini küçümseme, orduya önderlik edememe, plansızlık-kendiliğindencilik, açılmada zorlayıcı olmama, başka alanlara sızıp eylem gruplarıyla silahlanma sorununu çözmeye önem vermeme vb. vb. gibi eleştirilerimiz vardı.Sol söylemlere rağmen pratikte sağ hattı aşamama, kitle politikasında sol sakatlıklar olduğu yönünde, kolektivizmi mümkün oldukça işletmeyi kurumlaşmaları önceliklerine göre oluşturmamalarını vb. yönünde eleştirilerimiz vardı. Bu yönde zorlayıcılığımız vardı. OPK öncesi, sırası ve

sonrası toplantılarda tutanak raporlara yansımıştır. Onlarca yazılarda bu mevcuttur. Siyasal birçok eleştiri de mevcuttur.

Aramızdaki görüş farkları, sorunları kavrama, yaklaşım-yönetim ve çözüme ilişkin farklar, örgütsel şekilleniş, örgütlenme anlayışı ve çalışma tarzı konusundaki anlayış farkları, parti işleyişi ve kurumlaşmalar, siyasal yaklaşım, siyasal ve askeri olarak taktik üretme, geliştirme ve gücünü rasyonel kullanma vb. gibi konusunda belli anlayış ve yaklaşım farkları var. Ancak bunlar bir ayrılığa yol açacak, zorunlu kılacak durumda değildi. Bunlar bir örgüt içinde şu yada bu boyutta sürecek şeylerdir. Bu konularda gerek OPK sonrası organ toplantılarında olsun, gerekse bu konuları işleyen birçok yoldaşın yazısında olsun bu mücadele sürüyordu. Sürecektir de. Tasfiyeci darbecilerimiz aynı sorunlara ilişkin ideolojik mücadele yürütme yerine darbeyle, tasfiyeyle bu sorunları çözeceğini ve bunlardan kurtulacağını sanıyorlar. Sorunlar görmek, kavranmak istenmezse onların yok olacağını, onlardan kurtulacağını sanıyorlar. Bunların bilimsellik ve siyasal önderlik anlayışı oraya kadardır.

Evet seksiyon anlayışından olanlar vardır. Seksiyon anlayışı farklı bir çizgidir. Ama bugün bunun üzerine bir ideolojik mücadele yürütüp, bunun üzerinde saflaşmaya gidilip bir ayrılmaya gidilmiş değildir. Seksiyon anlayışına sahip olan yoldaşlar bugün her iki tarafta vardır. Toplumsal ekonomik yapıya farklı bakan yş.lar her iki tarafta vardır. Buna rağmen var ya da yok sayılsın bu farklı bakış açısına sahip olan yş.lar yeni türemedi. Bu yş.lar P.de uzun yıllardır vardır. Birlik öncesi de vardı. Bu bilinmiyor muydu? Sormazlar mı madem bugün gerekçe oluyor buna rağmen niye birleştiniz? Birlik yapılırken yok muydu, yoktuysa ne zaman çıktı, buna karşı nerde, ne zaman, niçin mücadele yürütmediler? Birlik öncesi olduğu gibi birlik sırasında da vardı, biliyordunuz, birlik sonrasında vardı biliyordunuz. Buna rağmen birliğe engel değildi de bugün ayrılığa neden mi oluyor? Bu farklı anlayışta olan yş.lar birlik sonrası yeri geldiğinde organlarında görüşlerini dile getirmiş olabilirler. Bunun dışında bu yş.lar farklı görüşlerini tartışmaya sundular mı? P.yi onlarla uğraştırdılar mı, sorunçıkardılar mı? Hayır. Veya bu farklı anlayışlara sahip yş.larla birlik sonrası bir siyasi-ideolojik polemik oldumu? Yok. Bu yş.ların hemen hemen hepsin de hiç farklı görüşüm yoktur diyen, o "çok programcı" kesilen ve programatik görüşlerden hiç farklı görüşüm yoktur" diyen birçok insandan daha çok P.nin resmi görüşünün propagandasını yapmış, onun örgütlenmesini yapmış, kısacası pratikte verilen görevlerini yerine getirmeye elinden geldiği kadar çaba sarfetmiştir. Bunlar gerçek durum değil mi? Gerçeğin ta kendisidir! Partinin programatik görüşlerinden farklı görüşlerim yoktur deyip "çok programcı"ymış gibi gözükme yetmiyor, partiyi de iktidara taşımaz. P.nin program niteliğindeki görüşleri kadar, onları pratiğe uygulamak, pratikte yaratıcı ve geliştirici olmak önemlidir. Buna ihtiyacımız var. Programa tekabül eden şu ya da bu konuda farklı düşünen de olsa, öyle yş.lar pratik faaliyette P.nin verdiği görevleri yerine getiriyorlarsa, bundan korkmuyoruz, korkmamalıyız. Böyle yoldaşlar "çok programcı" kesilip ama görevlerini yerine getirmeyen, verim vermeyen, yoldaşlardan partiyeye ve sınıf mücadelesine daha fayda sağlaya-

çağı açıktır. Programatik temel görüşlerimizi savunup da pek bir şey yapmayan veya sorumluluk altından kalkamayan çok insan gördük ve çok çektik.

Evet, bugün P.ye yapılan darbenin altında veya gerekçesi seksiyon anlayışına sahip olanlar olmadığı ortadadır. Darbeciler böyle bir mücadeleye tutuştuklarını gösterir bir tane de belge sunamazlar. Buna rağmen darbe türküsünü okudukları bildirimlerinde niye "Komüncü revizyonistlerin seksiyoncu çizgisidir" diyorlar. Üstelik darbe yaptıkları yönetici kadroların çoğunun da seksiyon anlayışına sahip olduklarını bildikleri halde bunu söylüyorlar. Amaçları şu: Parti ve tabanını peşinen önyargılara kavuşturmak. Onlar parti programını ve görüşlerini savunmuyorlar, demek ki "Revizyonist" görüşleri savunuyorlarmış diye tepki oluşturmak, geri ve yetersiz insanları peşinen etkilemek için bu yönteme başvuruyorlar. Sözde P.nin programatik görüşlerini savunduklarını ama dışında kalanların ise ulusal sorun konusunda savunmadığını iddia edip, P. tabanını etkilemek istiyorlar. Bizde alışkanlık haline gelmiştir; tasfiyecilik, hizipçilik yapanların çoğu hemen İbrahim'in şapkasına atlar, "72 programı"nın üzerine atlar. Kim ilkin kaparsa keskin İbrahimci kesilmeye çalışır. Onu kullanmakla İK'cı olacağını sanır ve tabanı etkilemeyi hesaplar. Vallahi billahi İK'cıyım, 72 programcıyım deyip etkilemeye çalışır. GKK vb. buna örnektir. Onların nereye gittiklerini hepimiz biliyoruz. Tabi buna karşı bazılarının da parti çizgimizden kopup onun reddi üzerinden hareket edip nereye vardıklarını da biliyoruz. GKK hizibi vb.lerinin nasıl 72 programının keskin tek savunucusu olduğunu söylemekle, P.nin programatik çizgisini savunduğunu göstermiyorsa, darbecilerimiz de suçladıkları bizlerin, partinin siyasal çizgisini savunmadığımızı göstermez. Kimin parti çizgisini kavrayıp kavramadığına, siyasal geleneklerine sahip çıkıp çıkmadığına, P.nin siyasal, görüşlerini pratikle bütünleştirip geliştirip geliştirmeyeceğine bugüne kadar olduğu gibi süreç tanık olacaktır. Bu açıdan kim en çok program savucusudur diye darbecilerle yarışa girmeyi gereksiz görüyoruz. 87 tasfiyeciliğinde de aynı türküyü okudular ve hayat nasıl mahçup etmişse bugün de, yarın da mahçup edecektir.

Bir anlık "seksiyon anlayışında"dırlar diyelim; o zaman bu çizgiye karşı hani nerde ideolojik mücadele? Hani iki çizgi mücadelesini kabul ediyorlardı ve sözde savunuyorlardı. Yanlış çizgiye karşı ideolojik siyasi mücadele yürütüp onu mahkum ederek dönüştürme, etkisizleştirme nerede kaldı ve dönüştürmeyip partinin gelişmesinin önünü takıyorsa o zaman da P. de tasfiye etme yerine, ona E. Hoca'cı mantıkla "halledilmeye" çalışılıyor. Bu anlayışlara yabancı değiliz. Bu Hocacı anlayış öteden beri gidermedikleri bir anlayıştır.

Tasfiyeci darbeciler çelişkiler yumağı olan bildirimlerinde bir tarafta "M.... hizbinin ideolojik çizgisi... Komüncü revizyonist seksiyoncu çizgidir." (26. 4. 94 tarihli AK bildirimleri) derken diğer taraftan ".... temelinde ideolojik bir ayrılık sözkonusu olamaz", "..... görev onların ideolojik ayrılık yalanını boşa çıkarmaktır." (abç 18.4.94 tarihli MK bildirimleri) diyor. Hangisine inanam? Evet ortada bir yalan var. bunu aynı günlerin bildirimlerinde yapıyorlar ve kendi kendilerine itiraf ediyorlar. Evet ortada P.ye yapılmış bir darbe var! Darbeyi ideolojik ayrılık gerçesiyle mi yaptınız, yoksa ideolojik ayrılık

olmaması gerekçesiyle mi? Evet hangisi? ikisini de diyorlar ama yine de birbirini yalanlayarak, bu her iki neden de değil diyorlar. O halde küçük burjuva kariyerist hırs için ve grupçu mantıkla P.yi ele geçirmek amacıyla yaptıkları ortaya çıkmıyor mu? Evet, bu amaçla yapıldığı açıkca ortadadır.

Ama yemin billah ederek diyorlar ki, biz "grupçu değiliz." " ... Parti birliği ve bütünlüğü perçinleşmiş, grupçu anlayış ve davranışları mahkum etmiştir." "OPK Konferans ve DABK 'cılığın defterini dürmüştür. O anlayışta olan ve pratiğine yansıtanları P. düşmanı ilan etmiştir." diyorlar. Evet, OPK P.nin MLM birliğini kabul edip de grupçuluk yapan ve onu "pratiğine yansıtanları parti düşmanı ilan etmiştir". Evet bunu kabul etmelerine rağmen yine de bugün bunu darbeye resmen pratikte pekiştirenler kimler oldu? Bu ortada değil mi?

P.'de grupçuluk yoktur", "Konferans-DABK diye partinin bir sorunu yoktur. Doğrular yanlışlar arasındaki bir mücadeledir" (20.4. 1994 YDB bildirisi aynı şeyler MK ve AK bildirilerinde de var) diyenler, oysa sürekli grupçuluk yapıyorlardı. Birlik toplantısında çoğunun samimiyetlerinin sahte olduğu ortaya çıkıyordu. Sonraki yönetici organ toplantılarında alt konferansın ve merkezi konferansta OPK sonrası, yönetici organ toplantılarında istisnalar hariç blok tavır gösteriyorlardı. AK 1. toplantı raporunda yine vardır. Tasfiyeciliği darbeye noktalandırmadan beş ay önce yapılan AK 2. Toplantı raporunda aynen şunu diyorlar: "Partinin tepesinde grupçuluk olduğunu, bunun P.'den gizlemenin anlamsız olduğu... objektif bir olgu olan grupçuluğun" "... yönetimde herkesin kafasında grupçuluk olduğunu" (S.2) söylüyorlardı. Hani yoktur diyordunuz... Tasfiyeciliğe darbecilikle sonuçlandırana kadar sürekli grupçuluk yapıp, P. de grupçuluk vardır diye yaygara koparan darbeci elebaşları, sanki bunu söyleyenler kendileri değilmiş gibi resmi darbe yapınca "grupçuluk yok" "Konferans-DABK diye P.nin bir sorunu yoktur. Doğrularla yanlışlar arasında mücadele" vardır diyorlar. Nasıl olsa P.nin kimi yönetim organlarına darbe yapılmıştır ve diğer yönetici organlar ve bütün partinin kendilerine kuzu kuzu uymasını istiyorlar.

Gerçek yüzünü gizlemek için döne döne partide grupçuluk yoktur.

"Konferans-DABK diye partinin bir sorunu yoktur." "Parti birliği ve bütünlüğü perçinleşmiştir." "Parti birliğine zarar verici her girişim ve her tutum parti düşmanlığıdır." (YDB bildirisi) demektedirler. Şimdi bu iki yüzlü bir tutum değil mi? Buradaki amacı, darbeye sağlamaya çalıştığı denetimi partiye dayatmaktır. Yüzüne bir maske takarak, parti birlik ve bütünlüğüne sarılıp, partiyi etkilemektir. Grupçuluğa karşı bir görünüm vererek, parti birliğine yürekten inanan ve yürekten bağlı kalan kesimleri kazanmaktır. Darbecilerin anlayışı, yaklaşım mantığını onaylamayan farklı kesimdeki parti çoğunluğunu ürkütmeden etkileyip kazanmak için başvurduğu bir manevradır. Parti birliğine bağımlı, parti çıkarlarını herşeyin üstünde tutuyormuş gibi bir sahte görünüm vererek, kendilerine karşı çıkacak olanları, "zarar verici her girişim her tutum parti düşmanlığıdır" diye peşinen baskı altına alıp sahte parti kurtarıcısı kesilmeye çalışıyorlar. Gerçekte MLM'ye partiye ve devrime, parti birliğine inanıp, bağlı kalınsaydı, parti içindeki

ideolojik mücadeleden kaçıp partiye darbe yapılamazdı. MLM'ye, partiye ve parti iradesine güvenirdi.

Partiyi ele geçirmek amacıyla grupçulukla hareket edip tasfiyecilikle sürdürünce doğal olarak partide güvensizlik geliştirildi. Güvensizlik sonucu bir dizi kadro ve üyenin parti iradesine gitmek yönünde istek ve zorlanması olunca bundan kaçıp partiye darbe yapacaksınız diyer tarafta tam bir pişkinlikle, sanki parti iradesine gitmekten kaçanlar kendileri değilmiş gibi "parti birliğini ve iradesini her kim ki bozmaya ve yıkmaya çalışırsa parti düşmanıdır" (YDB bildirisi) diyeceksiniz. Evet aynen buna katılıyoruz. Onların yaptıkları budur. Bu yaptıkları ile söyledikleri arasında dürüstlük, samimiyet, MLM'ye bağlı kalmak, partiye ve parti iradesine, parti geleneklerine bağlı kalmak, partiye güvenmek bunun neresinde dir? Bunun inandırıcılığı nerededir?

Evet Lenin yoldaş ne demişti: "Üzerinde oyun oynayamayacağımız bazı şeyler vardır: Partinin birliği gibi şeyler vardır. Parti birliği ile oynayarak vakit ziyan etmemeliyiz. Parti içindeki bu mücadeleden birçok şey yitirdiğimizi biliyoruz. Bu ders unutulmamalıdır. "Bunları geçmişte de hatırlattık ama hâlâ ders çıkarmadıkları ortaya çıkmış bulunuyor. Bugün yine bunu "unutmuş"lardır.

"Bugüne dek bütün devrimci partiler kendilerini beğenmişlikleri güçlerinin nerede olduğunu görmeyişleri ve eksiklerini ortaya koymaktan korkmaları nedeniyle yıkılıp gitmişlerdir..." (Stalin)

Tasfiyeci darbecilerimiz, bu tarihi öğretilerden ders çıkarmamaları sürdükçe kaçınılmaz olarak bu sonuca varacaklardır. Geçmişte başvurdukları tasfiyecilikte ders çıkarmadıkları için beş yıl sonra aynı başlangıç seviyesini aşamamışlardır. Aynı anlayışla hareket edenler o akibetten kurtulmayacakları açıktır.

Herşeyi tayin eden doğru politikadır. Doğru politika izlenip hayatla bütünleştirilince gelişme olur, sınıf mücadelesine önderlik edilir. Parti zayıfken güçlü duruma getirilir. Ordu küçükken büyütüldü, faaliyet darken genişletilir. Kitle bağları ve desteği zayıfken, güçlenir ve gelişir. Ama yanlış politika izlenirse Wang Ming döneminde olduğu gibi, 30 bin üyelik parti 10 bine, 300 binlik Kızılordu 30 bine geriler, yenilgiler alır. Ama doğru politika, yoktan bile dönüştürerek, zayıf geliştirerek var eder ve gelişir, partiyi iktidara taşır. Partiyi iktidara taşımak için de doğru politika izlemek de şarttır. Doğru bir politikayı da gerçekte önderlik vasfına sahip kadrolar tayin eder. Böyle yetenekteki önderlik vasfına sahip, sınıf mücadelesinin bir dizi dalında denenmiş kadrolar da o engin birikim ve deneyimlerini örgütsel faaliyet içinde edinirler. Bu doğru politika da doğru bir örgütlenme anlayışını zorunlu kılar. Bu faaliyetler süreci yığınlarca kadro çıkarmayı, doğru bir kadro politikası izlemeyi ve bu yetkin kadrolarıyla partiye ve sınıf mücadelesine önderlik etmeyi, kitleleri kucaklamayı sağlar. Partiyi küçükten büyüğe geliştirip, sınıf mücadelesine önderlik görevini yerine getirir... Ama yanlış politika hep partinin geçmiş sermayesinden, hep başkasının emeklerinden türetecektir. Böylece başarısızlığa uğramaları kaçınılmaz olacaktır. Tasfiyeci darbecilerin görüntüde sol, özünde sağ politik, pratik hataları kaçınılmaz

başarısızlığa götürecektir. Bunu hiç kimse görmemezlikten gelmemelidir. Görünüşte lafzını yaptıkları şeylere değil, izlediği politika ve bir dizi noktada politika üretmemeye politikasızlığına, hatalarını görmemelerine, başvurduğu yol ve yöntemlerine, kavrayışlarına, ufuklarının darlığına, gayri siyasi yönlerine ve bunların kaçınılmaz götüreceği sonuçlarına ve bu yapılarının parti ve sınıf mücadelesine ne kazandıracığı ve nereye taşıyabileceğine bakılmalıdır. Özellikle sınıf mücadelesinde yeni olan, daha fazla sorumluluklar ve sorunlar yaşamamış yoldaşlar, devrimciler daha dikkatli olmalı. Sınıf mücadelesinin sorunları duygularla ve görünüşte keskin, kendilerini olduğundan farklı göstermelerle yürümediğini, doğru politika, doğru bir örgütlenme anlayışı, söz ve pratik uyumluluğu, doğru işleyiş ve yöntemlerle meselelere yaklaşılması, söylem, iddia ve pratik faaliyetlerin parti ve sınıf mücadelesine hizmet eksenini hareket edilmesi gerektiğini unutmamalıdır. Böyle dönemlerde keskin kesilen çok olur. Çok keskin gözükmeyle Marksist olunsaydı Proudkon, Bakunin gibi anarşistler, Troçkistler en has Marksist olurdu. Bugün MLM olarak anılırdı.

TASFİYECİ DARBECİLERİN YÖNETİM VE HESAPLARI YALAN-İFTİRA VE KARALAMA ÜZERİNE KURULUDUR

Yukarıda "düşmana bilgi sızdırma", "devşirme", "pratik kontra" vb. gibi devrimci kişilik yoksunluğu gösteren nitelendirmelerine değindik. Politik kişilik ve politik sorumluluk duymadan söylenen şeylerin söyleyenleri yaralayacağı ve bir deli saçmalığı olarak görüleceği ortadadır.

Bu yöntemleri siyasal mücadele yerine geçiren bir mantık tehlikelidir. Çünkü amaç ve anlayışı tehlikelidir. Devrime, kitlelere ve halk safındaki örgüt ve kişilere hizmet etmez, birşey kazandırmadığı gibi devrimciler arası olumsuzluk doğurur. Devrimci politikayı yozlaştırıp, devrimci saflara kötü bir gelenek bırakır. Bugünün özgülünde fiziki saldırı gibi devrimci olmayan bir içerik taşıyor. Bugün beraber hareket edenler de bu "politika'ya alet olanlar yarın kendilerini de bundan kurtaramayacaklarını görerek, bu anlayışları mahkum etmelidirler.

Yazılarındaki küfürlere girmeyi gereksiz görüyoruz. Lenin'in şu sözlerini hatırlatmayı yeterli görüyoruz; "Sövüp saymalar, politikada, sövüp sayanların içinde buldukları tam düşünce yoksunluğunu, tam çaresizliği, güçsüzlüğü ve öfkeli zavallılıklarını çokçası maskeleyemeye yaramaktadır." (Düşünceler Aforizmalar sf. 112).

Tasfiyeci darbeciler, MK bildirimlerinde de elebaşlarının yazısında "Birlik sonrası bizler, silah almak için 3 milyar para teslim ettik... Yediler adiler veya bir yerlere yatırım yaptılar." (NT'nin yazısı bakz. Partizans. 17 syf. 88) vb. diyerek alıştığımız yalanlarından birini daha söylüyorlardı. Böyle bir para ne Türkiye'de ne de yurtdışında teslim edilmiş değildir.

Birlikten sonra GBMK olağanüstü toplantısında her iki kesimden birlik öncesi YD sorumluları vardı. Birlikten sonra Konferans kökenli olan (M) MK üyesi YD sorumlusuydu. DABK kökenli olan (S) YD'deki faaliyet, bütün ilişki ve imkanlarını devredip, Türkiye'de görev alacaktı. DABK kökenli

(S) böyle bir paranın teslim edildiğini söylüyor. Darbe elebaşısı GBMK Toplantısında böyle bir para verildiğini söylemişti. O zamanın YD Sorumlusu (M) "bana ve YDB'ye böyle bir miktar verilmiş değil." Hatırladığımız kadarıyla, 87 bin İsviçre Frangı ve 30 bin Mark teslim aldığını, onu da Ortadoğu'ya silah almaya yolladığını, bunun dışında hiç para verilmediğini söyledi. DABK kökenli YD eski sorumlusu, (S) "Verilmemişse ordadır. M. Eren'e sorun" demişti. Darbe şefi dahil kimse birşey söyleyemedi. Demek ki verdi denilen miktarın verilmediği ortaya çıkmıştır. YD'nda 400 bin DM'nin hesabını o dönemin YD sorumlusuna verilmişti. 800 bin Mark'ın ise hesabı verilmedi. Bu para o dönemin DABK YD sorumlusu (S) dedir. GBMK toplantısında o dönemin YD sorumlusu (M)'nin Türkiye'ye yerleşmesi kararlaştırılınca istifa etti. Sonra parti üyeliğinden düşürüldü. YDB sorumluluğuna DABK kökenli M. Eren getirildi. M. Eren de "ben de öyle para yok. (S)'de" olduğunu söylemişti. YDB toplantılarında YDB'nin diğer üyeleri bu paranın hesabını defalarca istemelerine rağmen vermediler. 1993 Aralık ayında tasfiye edilen YDB üyesi 4 yoldaş tasfiye edilmelerinden sonra Mart başlarda ayrı ayrı yazılarda da diğer eleştirilerinin yanısıra DABK kökenli eski YDB sorumlusu (S)'nin bu 800 bin DM'nin hesabını vermesi gerektiğini istediler. Başından beri anti-birlikçiliğin başı olan, Türkiye'de iken OPK öncesi yakalanmasını partiye ve bazı yoldaşlara karşı komplo amacıyla kullanan, çıktıktan kısa bir süre sonra soluğu YD'da alan, yakalanma biçimine ilişkin soruşturma işleri bittikten sonra Türkiye'ye çağrılan, yakalanmalardan doğan boşluğu doldurmaya yardımcı olması için.. alanındaki yoldaşlarca çağrılan ve buna rağmen YD'deki tasfiyecilik-komploculuk işleriyle uğraşmasından dolayı Türkiye'ye gelemeyen ve bugün de YD'deki kirli emellerinin organizatörlüğünü yapan (S)'ye sormaları gerekiyor. "Yediler, adiler veya bir yerlere yatırım yaptılar" mı bunu biz bilemeyiz. Bu sözleri sarfeden NT- dün de bugün de kendi adamlarına soracağına başkalarına çamur atmak için kullanmalarının politik ahlakla bağdaşır yönü yoktur.

"En az 3 yıl Eroin ticareti yapanlar" deniyor. Oysa 1990 yılında tek bir defa yapılan bir olay olduğunu bildikleri halde sistemli yapılmış gibi göstermeleri siyasal bir şey bulamadıkları için bilinçli olarak yaptıklarına alıştığımız yalan, kuşku ve karalamalarla sorunun dışındaki insanları etkileme hesaplarından başka birşey değildir.

"Bugün eroin-esrar satan bu adilerin yarın kadın tüccarlığını yapmayacağını nerden bileceksin" diyen NT kendi ahlakını yansıtmış oluyor. Galiba kendi içinden geçenleri başkalarına maletmek istiyor. NT OPK'da ve ara görüşmelerde "ben anlayış olarak karşı değilim, yapılır." "İrademiz dışında zaten kullanıyorlar YD'de kaldığım için biliyorum." "Önemli görmüyorum." "İstanbul'da ben yapacaktım. İsmail Bulut'a danıştım. İsmail sonra ortaya çıkarsa zor duruma düşeriz diye karşı çıktı. Yapamadım, yakalanmalar olduğu için geldim, yoksa yapardım" vb. diyordu. Diğerleri bu işe izin vermiş, bu işi yapanlar 90'dan beri parasının yarısını almamalarından dolayı madem yapılmış kalan parasının alınması için çoğunluk görüşü doğrultusunda parayı almayanlar üzerine gitmiş, gitmek için sıkıştırmışlar NT ise kendisi pratiğe uygulama fırsatı bulamamış. Buna rağmen yukardaki sözleri

sarfeden NT insanı düşündürüyor: Acaba kendisi savunduğu ve yapmayı düşündüğü eroın işi pratiğe uyguladıktan sonra kendisi başkalarına yakıştırdığı şeyleri yapmayı düşündüğü için mi başkalarına bunu yakıştırtıyor?...Biz bütün şeyleri hiçbir devrimciye yakıştırmıyoruz. Seviyesiz ithamlar onu söyleyenlerin kendisine kalacağını belirterek geçiyoruz...

"Örgütün kendi gelirini ne yaptılar?", "Partinin parasal gelirini hovardaca yiyen", "Antalya sosyete mahallelerinde hovardaca yiyen" (NT'nin Partizan'da çıkan yazısı ve AK bildirileri) vb. diyerek aşağılık, kuşku, yalan ve şaibe yaratmayı meslek haline getiren ve öteden beri bunu mücadele yöntemi gören tasfiyeci darbeci şeflerin yukarda söylenen bütün söylemlerini fazla görmüyoruz, pek şaşırıyoruz da. Halleri bu. Kendi kavrayış, anlayış ve yöntemleri bu. Kimse kendisinde olmayan bir şeyi başkalarına veremez. Politikada bazen tersi görüntülere giren olsa da bunu sürdürmez ve buna uygun hareket edemez. Bu, açık görülen bir gerçektir. Bugün bu yönleri kamuoyunda açık gözleniyor.

Birlik öncesi her kesim kendisini bağlar. Birlik sonrası mali işlere bakan DABK kesiminde S, Konferans kökenli E ve T olmuştur. GBMK toplantısında S ve E'ye görev verilmiştir. OPK'da konferans kökenli T el yazısıyla iki-üç sayfalık aldığı ve verdiği hesabı; E ise dizgi çıkışı 4 sayfalık aldığı ve verdiği hesabını vermiştir. Hangi tarihlerde para aldığı, aldığı zamanki kur farkı ve kişilere veya organlara verdiği zamanki kur farklarıyla birlikte. 100 bin TL'lik hesaplara kadar. Hiç kimsenin de en ufak itirazı olmadı. Tutanaklar ve belgeler ortadadır. Bugün de yanlarındadır. YD'de ise rapor gelmiş değildir. Bunu getirecek olan ve aynı zamanda YD kendisine bağlı olduğu için mali sorumlu olan DABK kökenli S ise hiçbir rapor-hesap vb. göndermedi. Yakalanmadan önce E ile birlikte hazırlayacaktı. E yoldaş S'yi defalarca uyardı; "bir an öne hazırla, beraber hazırlayalım, OPK'ya sunmamız lazım" diye. S tamam diyordu. Alt konferanstan sonra S yakalandı. İçerden ise rapor yollamadı. Program, iK'cı Parti ilkelerinin savunuculuğunda üstüne kimseyi görmeyen ama Artvin'de olsun, Gayrettepe'de olsun dizlerinin bağı çözülüp bunları unutan zati muhteremle hemfikir olan S, OPK'da parti yönetimini ele geçirmek amacıyla hazırladığı iğrenç bir komplo yazısını YD'ye oradan Batı'ya ve OPK yerine göndermesine rağmen mali raporu yollamadı. OPK sonrasında ne ÖB'ye, ne MK-SB'ye yollamadı. Hâlâ da vermiş değildir. Hatta OPK'ya gönderdiği yazısının altında 80 milyon TL- 30 bin Mark olduğunu yazmıştı. OPK dönüşünde yoldaşlar istediği halde "böylebir para yok" deyip vermemişti. Bu durum AK kliğine de söylenmiştir. S. YD'ye dönünce hem YDB eski sorumlusu M. Eren'e hem de S'ye 800 bin DM sorulmasına rağmen YDB'ye böyle bir hesap verilmediği gibi ÖB ve SB toplantısına yollanmamıştı. YD'ye giden MK üyesi de (A) öyle bir hesabı çıkartıp YDB'ye vermiş değildir. Darbeye kadar da vermiş değildi. Evet, durum böyleyken tasfiyeci darbeciler başkalarına iftira atmaya yüzleri bile kızarmıyor. Bilerek yanlış adrese saldırıyorlar. Politik hasımları ile alakası olmadığı halde, onlara karşı güvensizlik malzemesi olarak kullanmaya çalışıyorlar.

"Antalya'nın sosyete mahallelerinde hovardaca yiyen çete' vb. hikayesi ise birlikten önce Antalya'da üç günlük bir parti toplantısının yapılmasının

kastedildiğini sanıyoruz. Bunun dışında Antalya'da ne faaliyet yürütülmüş ne de kalınmıştır. Bugün de kendi saflarında iki kadrosunun birbirine yönelik Antalya üzerine polemiklerini kastediyorlarsa yine yanlış adrese yöneliyorlar. Soracakları şeyler varsa kendilerine sorsunlar. Alnımız açıktır. Vermeyecek hesabımız yoktur. Kendi içinde ve beyinlerinde dönen oyunları bir takım entrikaları için başkalarına maledip şaibe yaratmayı meslek haline getirmeleri kendileri için acınacak ve üzülmeyecek bir durumdur. Bu anlayış, amaç ve yöntem çok kötüdür. Bir anlayış ve kültürel şekillenme yerleştiriyor. Bu anlayışların da direktmeleri halinde hergün benzeri şeyleri üretecekleri açıktır. Ve içine düştüğü bu girdapta döndükçe batacakları da kaçınılmazdır. Bütün komünistler ve devrimciler onların politik mücadele yerine yalan, komplo ve demagojilerle uğraşmalarına, politik meselelerden bu kadar uzaklaşıp soysuzlaşmalarına, politik mücadele yöntemlerini kirletmelerine üzülecektir o kadar!

DARBE EMİRELERİNİN ANLAYIŞ VE YÖNTEMİ DARBECİ "GENERAL"LERİNDEN FARKLI OLABİLİR Mİ?

Yalan, demagoji, kompoculuk vb. insanın içine sinmeye, kişilikleri bununla bir biçimlenmeye. Bir bunlarla biçimlendi mi yatışları da kalkışları da bunlarla olur. Meselelere bakış ve ele alışları da bunlarla olur. Bu bir anlayış ve kişilik olayıdır. Bir kültürel şekillenmedir. İnsanlık erdeminin olmadığı veya farkına varılmadığı yerde bunların olacağı açıktır. Bir kişi devrimci ve komünist olmadan önce dürüst, açık yürekli, samimi, içten, bilme ve öğrenmeye vb. açık olmalıdır. Bu yönleri olmayan veya körelmiş olanlar bırakalım komünist olmayı devrimci bile olamazlar. Devrimciyim diyen, hele hele komünist olmaya çalışan ve olanlar "bilime çıplak girmeli"dir. "Bilime çıplak girmek" ne demektir?: Bilime önyargısız girmektir. Hilesiz, hurdasız, yalansız, dolansız, temiz duygularla nesnelere ve olayları bütün yönleriyle kavramak ve kavramaya çalışmak demektir. Bunları kavrayarak ve kavradığı ölçüde sınıf mücadelesine uygulamak ve bunun ışığında sınıf mücadelesini geliştirmektir.

Yalanla, entrikayla, şantajla vb. hilelerle hareket edenler, küçük hesaplarla uğraşanlar küçük tekke çıkar hesaplarını her şeyin üzerinde tutarak hareket edenler sınıf ve sınıf mücadelesinin, parti ve komünizm davasına sırtını dönerler. Sırtını böyle dönenlerin halka, partiye, devrime ve komünizme bir şey vermeyecekleri ortadadır. Bu nitelikte olanların her olgu ve olaya bakışı ve ele alışları da bu anlayış ve yöntemleriyle olduğu ve olacağı açıktır!

Yalanlarla, iki yüzlülükle, sahtekarlıkla komployla vb. hareket edenler samimi ve dürüst olabilir mi? Başkalarına samimiyet ve dürüstlük taşıyabilir mi, örnek olabilir mi? Bu halleriyle başkalarını samimiyet ve dürüstlüğü davet etmeleri nasıl bir "samimiyet"e, nasıl bir "dürüstlük"e davet ettikleri açık değil mi? davet ettikleri yer onların içinde bulunduğu bataklıktır. O bataklığa gitmeyeceğimiz ve uzak duracağımız açıktır. Onlara da içinde buldukları yerin bataklık olduğunu, o bataktan çıkmalarını ısrarla istiyoruz, is-

teyeceğiz. Çıkmaya niyetleri olduğu müddetçe onların elinden tutup çekmeye çalışacağız. ama çıkmaya niyetleri olmazsa onlardan uzak durup, daha dibe batmaları için bir tekmede biz vuracağız.

Bu bataklıkta yüzen darbecilerin emir erlerinden olan kimileri "Sağmalcılar TKP(ML) Cezaevi Örgütü" imzasıyla bir yazı yayınladı. Bu imzayı kullananların Partimiz TKP(ML) Sağmalcılar Cezaevi Örgütü ile ortak yönleri yoktur. Darbeci tasfiyeciler partimizin iradesinden, tüzük, işleyiş, hukuk, karar ve çizgi mücadelesi konularındaki görüşlerinden ve partimiz geleneklerinden kopmalarına rağmen, partimizin, yan örgütlerinin ve birçok organlarının isimlerini kullanmaya devam ediyorlar. Bunların prestijlerinden yararlanmaya çalışıyorlar. Onlar partimizin bu isimlerini kullanma sahtekarlığını gösterebilirler ama onun görüşlerini, kavrayışını, ruhunu, yaklaşımını, kültürünü vb. vb. veremezler. Ancak isimlerini kullanabilirler. Bugüne kadar her ülkede birçok burjuva çevrenin kendilerine ML hatta Maoist demelerini, KP adına kullanmaları, hatta kızıl bayrak kullanmaları gibi.

İnsanlar niye yalan konuşur?: Ya kişiliksizlikten dolayı ya da burjuva sınıf çıkarları olduğu için, çıkar hesaplarıyla hareket ettikleri için yalan konuşur. Bilgisizliklerinden ve cahilliklerinden yapmış olsalar ona yanlış düşünüyorlar deriz; ama değil, iradi olarak bilerek yalan konuşuyorlar. Devrimci ve hatta komünist olduğunu iddia edenler buna ihtiyaç duyarlar mı? Hayır! Devrimcilerin ve komünistlerin yalan ve sahtekarlıklara ihtiyaçları yoktur. O halde bu darbeciler ve onların emir erlerinden "Sağmalcılar Cezaevi Örgütü" niye yalan ve sahtekarlığa başvuruyorlar? Söyleyelim: Bilgisizlik, cahillik veya burjuva düşüncelerinden kaynaklanan kültür erozyonlarından dolayı! Dahası Parti ve tabanını aldatıp etkilemek için.

Birşeyi bilmemek, hakkında bilgi sahibi olmamak veya kavrayamamak pek fazla yadırganacak bir şey değildir. Ancak kişi, hele de komünist olma iddiasında olanlar, bu durumda bilgisizliğini giderme, "bilime çıplak girme", öğrenme, araştırma yerine gerçekleri ters yüz etmeleri yadırganacak bir şeydir. Ve böylesi yalan söylemenin, sahtekarlık yapmanın dürüst insan olmakla, komünistlikle bağdaşır bir yönü var mı? Hayır! Olamayacağı açıktır. Böyle yapıya sahip olan darbecilerin emirlerinin dürüstlüğü nasıl dürüstlük, nasıl samimiyet olduğu açık değil mi? Bizleri sözde kendileri gibi "dürüst" ve "samimiyete" davet edenlerin nasıl bir "dürüstlük ve samimiyet" içine oldukları ve nasıl bir yaklaşıma davet ettikleri açık değil mi?

Başkalarını "dürüstlüğe" davet eden darbecilerin Sağmalcılar Cezaevi emirleri, yazdıkları yazıda, "MK üyeliği yetki(si) olmamasına rağmen ... MK üyesi imzasını kullanarak yazılar yazıp gönderebiliyorlar... Özgül durumları gereği MK üyelikleri otomatikman kalkmıştır. Kaldı ki bu OPK kararıdır" (Çıkardıkları Korsan Partizan Sayı 18 sf. 77) diyerek ne derece "dürüst" ne derece "samimi" olduklarını, ne derece "devrimci ahlak" sahibi olduklarını gösteriyorlar. Bu alıntı yaptığımız yerde şu üç iddia var: 1- "... alanındaki MK üyelerinin MK üyeliği yetkisi" yok; 2- "Özgül durumları gereği MK üyelikleri otomatikman kalkmıştır"; 3- "bu OPK kararıdır", "OPK kararı gereği MK üyeliğiniz düşmedi mi?" diye soruyorlar. "...alanından GARİP" imzalı "garip" kişilik de aynı anlayışta ve "OPK'da tutsak düşen MK

üyeleri otomatikman düşer kararına rağmen" diyerek yalan söylüyorlar ve üstelik "... alanındaki" yoldaşlara "OPK kararlarını çiğniyorsunuz", "hile" ve "ahlak adına siyasi ahlaksızlık" yapıyorsunuz diye suçluyorlar ve ahlak "dersi" veriyorlar. Bunlar kendilerinden olmayan bu özelliklerle başkalarını suçlayacaklarına bunlardan nasibini almış olsalar bu kadar yalan söylemezler. Bu kadar "hile" vb.ne başvuracaklarına bilmedikleri halde cahilce saçma sapan konuşacaklarına, yalanlarını OPK ve Parti Tüzüğü'ne yıkacaklarına, OPK ve Parti Tüzüğü'nde olsun, Partinin resmi belgelerinde olsun iddialarını kanıtlayan bir belge gösterme namusluluğunu göstermeleri dürüstçe bir tutum olmaz mıydı?

Birincisi: Partimiz ne geçmişte, ne OPK'da ne de OPK sonrası esir düşen MK üyelerinin MK üyeliği otomatikman son bulur, "düşer" diye bir görüş ve kararı yoktur. Hele de, "OPK kararlarından biri" olduğu iddiası kocaman bir yalandır. OPK'nın öyle bir kararı yoktur. Parti tüzüğünden de öyle bir madde veya görüş yoktur. Buna rağmen OPK ve düzğe maletmenin siyasi dürüstlikle bağdaşır bir yanı var mı?

İkincisi; MK üyeleri ve parti üyeleri esir düşünce otomatikman görev ve konumu **dondurulur** (konumu düşmez, son bulmaz, sadece dondurulmuş olur, bunlar birbirine karıştırılmamalıdır) düşman elinde siyasi kimliğini bırakırsa yani çözülmüşse bu değerlendirilir ve düşürülür. Kişi siyasi kimliğini poliste bırakmayıp, kendi ve parti onurun korumuşsa konumu otomatikman devam eder. MK üyelerini, MK veya SB, organ üyelerinin düşman elindeki tavrını değerlendirir organ üyeliğinin devam ettiğini belirtir... İmzası olan MK üyelerimiz düşmanın elinde partinin direniş tavrını koyduğu için konumu otomatikman devam ediyor. Bu bir parti işleyişidir. Partimizin bugüne kadarki işleyiş ve görüşü budur. Demek ki kimsenin olmayan bir yetkiyi kullanması yoktur. MK üyeliği sürdüğü için MK üyesi olarak imzalarını kullanmışlardır. Görev, yetki ve sorumlulukları gereği tavırlarını koymuşlardır. Dolayısıyla darbeci tasfiyecilerimizin iddia ettiği gibi yetkisi olmadığı halde her "hangi sıfatı" olmadığı halde "Parti kitlesini etkilemek" amacıyla imza atmış değildir. Eğer dedikleri gibi bir mantıkla hareket edilseydi, darbecilerin de bildiği gibi daha başka imzalar da olurdu... Demek ki söyledikleri gibi bir amaç güdülmüş değildir. Konumu devam eden MK üyeleri kendi konumlarıyla tavır koymuşlardır. Bu konuya ilişkin işleyiş ve durumu bilmiyorlarsa araştırma ve sözkonusu o yoldaşlara sorma yerine, kendi yetersizliğini veya geriliğini giderme yerine, darbeye kadar yş.ların hangi konumla hareket ettiklerini bildikleri halde niye yalan söyleme ve gerçekleri çarpıtma gereği duyuyorlar. Bu, kimlerin "hile" entrika ve "siyasi ahlaksızlık" içinde olduğunu göstermiyor mu?

Üçüncüsü, "OPK kararı gereği, MK üyeliği(nin) düşme"si iddiası doğru değildir. Bunu OPK ve kimilerince parti tüzüğüne maletmeleri kocaman yalandır. Parti tüzüğünde esir düşen yş.lara ilişkin sadece şunlar vardır: "Cezaevindeki Parti üyelerinin kongre ve konferanslarda Parti organlarına

seçme ve seçilme hakkı olmamakla birlikte kendilerine sunulan alt konferanslarda gündem maddeleri üzerinde görüş belirtme ve kararlara ilişkin oy hakkı vardır." (Parti Tüzüğü 5. Bölüm) Bu görüş OPK'da da konuşulmuştur. Bunun dışında esir düşenlere ilişkin en ufak bir madde yoktur. OPK kararlarından da MK üyeleri düşer diye başka en ufak bir şey yoktur. Bütün bunlara rağmen herkesin gözlerinin içine baka baka yalan söyleyenlerin üstelik bu konuda bizleri "hile"ye başvurmakla, "siyasi ahlaksızlık" (agy. s. 77) yapmakla suçlayanların kendilerinin nasıl bir ahlak sahibi olduğunu açıkça ortaya koymuyor mu? Başkalarına ahlak dersi vermeye çalışanların kendilerinin devrimci-siyasi-bir ahlaka sahip olmaları gerekmiyor mu? Kimse kendilerinde olmayan şeyi başkasına veremez ve davet edemez.

"Garip" imzalı kişilik ise aynı nitelik veya aynı cahilliğini bir başka noktadan da gösteriyor ve "ya cezaevinde TMLGB Komisyon Sekreteri imzasını kullanmaları... Sen tut cezaevinde yazı yaz altına TMLGB Sekreteri imzasını at" (Korsan P. 18 sayfa 65) diyor. "Ayak oyunu entrika" yaptıklarını iddia ediyor.

Bir halk deyiimi vardır: "Komşunu nasıl bilirdin" diye sorulmuş "valaha kendim gibi" dermiş. Darbeci tasfiyeciler kendileri "ayak oyunu ve entrika"lara başvurma anlayış ve alışkanlıklarını başkalarına malederek, herkesin de kendileri gibi olduğunu sanıyorlar.

"Garip" kişilik "TMLGB Komisyon Sekreteri" ile "TMLGB Sekreteri"nin aynı şeyler olmadığını kavrayamayacak kadar cahildir ve cahilce konuşmaktadırlar. Partiyi; Partinin mevcut örgütlenmesi ve işleyişini o derece "kavramış"lar ve bu derece parti sorunlarına duyarlı olduklarını gösteriyorlar.

TMLGB Partimizin gençlik örgütlenmesidir. Partinin bir yan örgütüdür. "TKP(ML), TMLGB'yi Gençlik Komisyonu aracılığıyla yönlendirir" (Parti Tüzüğü 7. Bölüm). Partinin yan örgütleri P. MK bünyesinde oluşturulan komisyonlar vasıtasıyla yönlendirilir. Komisyonun sayısal bileşimi Partinin yan örgütlerere öncelik verme, gücü, sayısal güç ve ihtiyaca göre değişiklikler içerir. Bugün açısından OPK bir MK üyesini TMLGB Komisyon Sekreteri olarak görevlendirmişti. MK yedek üyesi yoldaş ise TMLGB Sekreteri olarak görev yapıyor (esir düşmelerden sonra yedek üyesi esas olmuştur). Bu her iki şey farklıdır. Dolayısıyla kişilerde aynı değil, imzalarda...

Evet, "Garip", garip konuşacağına, çapından büyük ithamlar sıralayıp düşüklük göstereceklerine partininbu işleyişi ve bu somut durumunu öğrenip ona göre hareket etmek dürüstçe bir tutum olmaz mıydı?

Yakalanın kişilerin yakalanmalarıyla birlikte dışardaki her türlü hukuki konumunun otomatikman son bulacağını (dondurma değil), düşeceğini iddia ederek ya cahilliğinden (ki cahilliğinden değil, tavrı olumlu olan kişilerin konumunun devam ettiğini bilirler, en azından duymuşlardır, içerde oldukları için bilirler, görmüşlerdir.) yanlış düşünen ya da belirttiğimiz gibi bildikleri halde Parti işleyişimizi iyi bilmeyen parti tabanı ve kamuoyunu aldatmak için bilinçli olarak yalan konuşan bu unsurlarda en ufak samimiyet yoktur. Samimiyet, dürüstlük olsa böyle bilinçli çarpıt-

malara gitmezler. **Bu bir.**

İkincisi, kendi içinde tutarlı olup namusluluk gösterecekler ve kendi söylediklerine saygı duysalar, getirdikleri iddiaların kendileri içinde geçerli olduğunu söylerlere "bir TMLGB üyesi" iması atmazlar. Hani içeri düşünce dışardaki konumu devam etmiyor diyordunuz? Yoksa başkaları için geçerli de sizin için bu işleyiş farklı mı işliyor da siz "TMLGB üyesi" kalıyorsunuz? Parti üyeleri için geçerli de her GB üyesi, P. üyesi olmamasına rağmen Gençlik Birliği üyeliği için geçerli değil mi? Menşevik önermeler gibi kendi kendinizi TMLGB üyesi ilan etmiş olmuyor musunuz? Kendi içinizde iddialarınızda tutarlı olsanız kendinizi TMLGB üyesi ilan etmezsiniz. Hilelere başvurmak dürüstlük mü? Siyasette ve olguları olduğu gibi ele almayanlar dürüst olabilir mi? Siyasal dürüstlüğü göstermeyenlerin başkalarına verebileceği ve örnek olabileceği bir şeyi olabilir mi? Hayır olamaz! Çünkü kendilerinde olmayan şeyi başkalarına veremezler. Ancak kendilerinde olan samimiyetsizlikleri verebilirler ki onlara bizim de, parti tabanının da, devrimci kitlelerin de ihtiyacı yoktur. Onları zaaflarıyla başbaşa bırakıyoruz. Bütün samimi olan arkadaşlar da onları kendi olumsuzluklarıyla başbaşa bırakmalıdırlar ve partimizin saflarında yer almalıdırlar, partinin iradesine uymalıdırlar.

Darbeci tasfiyecilerin "... Cezaevi Organı" cezaevindeki eğitim çalışmalarında ciddi tartışma yürütecek bir şey bulamamalarına rağmen, bugün sürekli yanlış anlayışlar savunan varmış ve üzerine polemikler yaşanmış gibi çarpıtıyorlar. Farklı konular üzerine konuşulan şeyleri çarpıtarak aktarıyorlar. Gerek cezaevine gerek siyasal belge ve anlayışlara ilişkin eleştirecek birşey bulamadıkları için çarpıttıkları şeyleri mal ederek onlar üzerinde sözde eleştiri yürütmektedirler. Bunlar ciddiye alınacak eleştiriler olmadığı için üzerinde durmayı gereksiz görüyoruz. Ancak bu başvurdukları yöntemlerin dürüstlikle bağdaşır yönü yoktur. Sözkonusu yazılarında çokça bahsettikleri "size dürüst olun, devrimci ahlaka uygun hareket edin diye diye bir hal olduk" diyerek kendilerini söyleyen şeyleri bize söylüyorlar. Böylece yeni şeyler üreten ve "dürüstlük" edebiyatı yaparak böyle gözükmele herkesi kendilerinin "dürüst" olduğuna inandıracaklarını sanıyor ve hesaplıyorlar.

Bu "dürüstlük" simsarlığı yapan, kendilerinden olmayan "siyasi ahlak" edebiyatını yapan ve Parti iradesini tanıyanları hizipçilikle itham eden zat, tasfiyeci darbeden bir-bir buçuk ay önce çeşitli cezaevlerine faks çekip "yakında dağlardan davul sesi gelecek" diyordu. Müritleri "sefer görev emirlerine çağırıyordu. Dağdan gele gele partiye darbe geldi. Meğer davul sesi dediği darbe sesiymiş. Darbeden haberdar olan, sağa-sola "müjde"ler yollayan, organdan gizli yazışmalar yürütme "ahlak"ını gösteriyordu. Bu zat sağa sola haberler yollayarak "beklenen gün geldi" diyerek organdan habersiz hizipçi faaliyetlerini yürütüyordu. Şimdi bir de kalkıp yazısında bol bol "dürüstlük", "samimiyet", "siyasi ahlak" satmaya çalışıyor... En çok buna ihtiyacı olanların, bunları başkalarına satmaya çalışması, fazla şamata koparıp baskın çıkacağını sanmaları acı bir şeydir. Bu bir köylü politikasıdır. Çoğu köylüler haksız olduğu halde haksızlığını çok bağırıp

çağırıp baskın çıkmakla haklı gözükmeye çalışıyorlar. Karşısındakiler ve araçlar, baskın çıkmaya çalışanın şerinden kurtulmak için gerilerler. Böylece şarlatanlık yapan köylü karşısındakileri geriletmeyi hesaplar ve çoğu kez başarılı da olur. Bu köylü politikacıları da haklı bir zemini olmadığı için ne kadar şey üretirsek ve maaledeyken, ne kadar sahtekarlıklara başvurursak ve dürüstlük edebiyatı yaparsak o kadar başarılı oluruz hesabını yapıyorlar. Ama boşuna.

Evet "siyasette dürüstlük güçlülüğün, ikiyüzlülük ise zayıflığın ürünüdür" (Lenin)

"Ucuz parti yanlışı sözler söyleyen herkes gerçek parti yanlısı değildir." (Lenin-Tasfiyecilik Üzerine)

DARBECİ TASFİYECİLER SB KARARINI VE GÖRÜŞLERİ NASIL ÇARPITIP DEMAGOJİ İLE TASFİYECİLİKLERİNİ HAKLI ÇIKARMAYA ÇALIŞIYOR!

Darbeci tasfiyeciler korsan çıkardıkları Partizan Haziran 18 sayısında "Eroin Tutanağı" diye bir tutanak yayınladı. Birkez daha politik ahlaksızlık yaparak YD'de her yıl parti gelirinden para kaybeden, batıran, açık veren insanlar ve içlerinde kimi çoça bahsedilen o eroin işi içinde olup yapan insanların aralarındaki kayıp paralar üzerine gitmek için soruşturma talebi üzerine SB'de yapılan tartışmanın tutanaktaki ilgili bölümü aktararak, onu "Eroin Tutanağı" diye gösteriyorlar. Yani OPK'da konuşulup ayrı tutulan tutanak "OPK Özel Tutanağı" başlıklı olup eroin tutanağı denilen tutanak başka bir tutanaktır. 20-30 arası yoldaşın hakkında görüş belirttiği tutanaktır. Tutanağın esası "ekarte etme" sorununu oluşturan bir tutanaktır. Hiçbir yerinde de atalım, tatalım, istifa edilsin, sorgulayalı vb. vb. karar ve ciddi görüş olmayan bir tutanaktır. Darbecilerin "eroin tutanağı" diye yalan-yanlış söylediği tutanak bölümü ise SB'nin 2. Toplantıda ele alınan bir yerdir. Aynı bir tutanak da değildir. SB'nin bir üyesinin de toplantıda bulunmadığı ve karar altında sayısı belli olan yş.ların katıldığı organ toplantı tutanağıdır.

Şimdi darbecilerin yaptıkları darbeye önce kılıf bulmaya, sonra da uydurdukları "gerekçe"ye kılıf bulmak için SB'nin 2. Toplantısının kararını çarpıtmak amacıyla aktarıp kullanmalarına gelelim. Bu çarpıtmayı 06.05.1994 tarihli MK imzalı genelgede yapıyorlar. (Bkz. Korsan çıkardıkları Partizan sayı 18. sf. 66-69).

SB 2. Toplantısının 52 kararını aktarıyorlar. Darbecilerin o kararı aktarma amacı ise işte SB'nin orda ismi geçen insanlar hakkında soruşturma kararı vardı. Bu insanlar bahara kadar MK 2. Toplantısı'na kadar soruşturulacaktı. Bunlar soruşturmayı beklemeden, soruşturmanın sonucunun kendileri için kötü olacağını görünce, "soruşturma kararını boşa çıkarmak" için "kaçtılar", "ayrıldılar" olay buymuş. İnanmıyorsanız işte alın SB'nin 52. kararı diyorlar. Ama yine okuyucu bağışlasın bizi, başka bir kelimeyle ifade edilemediği için belirtelim: Kelimenin gerçek anlamıyla alçaklık yapıyorlar, çarpıtıyorlar.

Birinci olarak; SB'nin 52. kararında isimleri geçen insanların hiçbir örgütlü faaliyette olmayan insanlardır. Örgütlü değil ki "soruşturma'dan kaçmak veya "soruşturma kararını boşa çıkarmak... için kaç" sınırlar.

Darbéciler ne yapıyor: sanki ismi geçen insanlar MK-SB veya başka yönetici kadrolardır. Bunlar soruşturmadan kaçmak için ayrılmışlar. "hizipçi faaliyet" yürütmüşler ve bu ortaya çıkmış; soruşturma kararı da vardı. Partiye hesap vermemek için "kaçtı"lar, ayrıldılar! Bu kocaman bir yalan, iftira ve alçaklıktır. Oysa SB'nin 52. kararında adı geçen insanların ilk dördü YD'dedir. AP ise Türkiye'de ve parası kaybedilen bir kişidir, yani mağdur olan örgütsüz, sıradan biridir. Soruşturulacak bir şeyi de yoktur. SB'nin dik-katsizliği değilse kendileri de olaya vakıf olmadığı için bu ismi koymuşlardır.

İkinci olarak; SB'nin 52. kararında ismi geçen insanlardan M eski MK üyesi olup bir dönem YD sorumlusudur. 92 yılında GMBK olağanüstü toplantısında Türkiye'ye yerleşme kararı üzerine istifa ettikten sonra parti üyeliğinden de düşürdüğümüz, GBMK SB'nin 2. toplantısında parti üyeliğinin düşürülmesini onayladığımız bir kişidir. Şu anda SB toplantı tutanakları elimizin altında olmadığı için aktarma yapamıyoruz ama ya sözkonusu SB toplantısından ya da bir sonraki toplantıda, aşağıda değineceğimiz nedenlerle yurt dışındaki iki kişi ile birlikte hakkında "teşhir ve tecrit edip kitle derneklerine koymama" kararı olan biridir. Sözkonusu kararı da bütün parti üyelerimiz SB raporundan hatırlayacaktır.

T denilen, eskiden YDB'nin bir üyesi 1991 yılı sonunda PÜ'den düşürülen biridir. YD'de hakkında teşhir ve tecrit kararı olanlardan ikincisidir.

Hakkında "teşhir ve tecrit" kararı olan üçüncüsü de YD'de MÖ denilen, o dönem örgütlü olan bir sempaticandır. Bu ismi SB'nin 52. kararında yer almıyor. Darbecileri kullanmak amacıyla yayınladığı 34 nolu yş.ın mektubunda vardır. Ancak bu üç isim de yukarıda belirttiğimiz GBMK SB'nin 2. toplantısında ismi geçen insanlardır. **92 sonlarından bu yana da bu nedenlerle örgütlü olmayan insanlardır.**

Bu üç kişi hakkındaki kararın nedeni de 1990-91, 92 yıllarında her yıl YD'de partiyi 200-300 bin mark ekonomik zararlara soktukları için yargılanmış GBMK-SB oy çokluğuyla o kararı almıştı. Cezaları hafif gören yş.lardan biri bunların üzerine gidilmesini, daha ağır cezalara çarptırılmasını istiyor. Darbecilerin o çok kullandığı MK içine yazılmış mektupta belirttiği isimlerden üçü bunlardır. Bunların içinde M eroin işi denilen işten dolayı da aşağıda ismi geçen insanlar arasında bir kayıp paradan dolayı da soruşturulmasını istemektedir.

SB'nin 52. kararında ismi geçen KÖ ve Y ise yukarıda ismi geçen M ile birlikte Erain işi denilen olayı yapan ve o adamları tanıyanlardır. M ile Y arasında 200 bin yabancı para kayıp olduğu için bunların üzerine gidil-melidir, talebi üzerine SB bunlar hakkında soruşturma kararı almıştır. Evet durum bu.

Bu adamların hiç biri 92'den beri örgütlü faaliyet içinde değildir. **Bu bir.**

İkincisi SB'nin 2. toplantısı 52. kararında rumuzu geçen insanların kimi geçmiş yıllarda Partinin hayli paralarını çarçur eden, kimi de aralarında para kayıp olan ve Eroin sorununda kalan parayı almayan insalardır. Bunların üzerine gitme gerekçesi farklı farklıdır. Durum böyle olmasına rağmen ve bu rumuzu eçen insanlar YD'de olup hiçbiri ile örgütsel ilişkisi olmamasına rağmen bunlar sanki örgütlü olup, yönetici organlarda yer alıyorlar da soruşturmadan, yargılamadan kaçmak için "bayrak açtılar" demenin dürüstlikle bağdaşır bir yönü var mı? Bu suçluluk telaşı içinde yalanlarla parti, parti tabanı ve kamuoyunu aldatmak değil mi? Bu yalan ve hilelerle nereye gidilebilir? Parti ve sınıf mücadelesine ne sağlanabilir? Bu amaç yol ve yöntemlerle mi parti ve devrime önderlik edilecek? Bu anlayış ve nitelik sahibi olanlarla nereye gidilebilir?

Üçüncü olarak; SB'nin 2. Toplantıdaki 52. kararında rumuzu geçenerden bir-ikisi hariç, diğerleri Parti parasını kaybedenler, aynı zamanda Eroin işini yapıp da kalan parasını almakla uğraşmayan ve kimi arasında kayıp para olan insanlardır. Bunlara ve paraların hesabını sormak için hakkında soruşturma kararı olan (ve hepsi yurtdışında olan 1992'den beri örgütsüz olan) insanlardır. Haklarında soruşturma talebi bu nedenlerle alınmıştır.

Bu soruşturmayı kararda da olduğu gibi MK yapacaktır. Partiye açma kararı da yoktur. MK soruşturacak, çıkacak sonucu MK kararı doğrultusunda Partiye açabilecekti. Yoksa MK soruşturmayı sonuçlandırmadan partiye açma diye bir şey de yoktur. SB'nin 52. kararı açık ortadadır. Ama buna rağmen darbecilerin bunu "partiye açma kararıdır" diye yutturmaya çalışmaları onların her zaman gönlünde yatan şeyleri "karar"dır diye yutturmalarından başka bir şey değildir.

Dördüncü olarak; darbeci tasfiyeciler Askeri Komisyon'un 41 nolu kararını da aynı yere aktarıyor. SB'nin 52. kararıyla aynı nitelikte ve aynı şey olduğunu belirtmek için koyuyor. Oysa ikisi farklılıklar taşıyor. Bu farkı SB'de konuya iyi vakıf olmadığından birbirinden ayırmanın önemini veya farkı vurgulayamıyor. Bu farkı yukardaki izah içinde vurguladık. Yani birkaç yıl üst üste partinin milyarlarca parasını batıran, kaybeden kişilerin üzerine gitme ile Eroin işinin içinde olup, kalan parasını almayan ve aralarında para kaybedenler üzerine gitme arasındaki fark iyi görülüyor... AK'nin 41. kararı ise bu Eroin işinin içinde olup sorunu çözmeyen ve aralarında para kayıp edenlerin üzerine gitmesinden çok, Eroin işinin ve OPK'da tutulan özel tutanağın partiye açılması ve bundan haberi olan MK üyelerinin ve "Konferans delegeleri ...(nin) hesap vermeleri" için oy çokluğuyla aldıkları bir karardır. Hatta "soruşturma sonuçlanıncaya kadar ...yş.in organ üyeliği dondurulmalıdır" diye bir talebi vardır. Görüldüğü gibi SB ile AK'nin kararları farklı amaç ve hesaplıdır. Aralarında önemli fark bulunan iki farklı organın kararını aynıymış ve tamamen aynı şeyi ele alıyor gibi göstermek ciddi bir tutum değildir. SB 52. kararı belirttiğimiz nedenlerle rumuzu yazılan insanlar üzerine gidip, haklarında soruşturma talebi varken; AK 41. kararı eroin işi, OPK'da tutulan özel tutanağın partiye açılması ve Konferans delegelerinin hesap vermesini istiyor. Eroin işini

yapanların da getirilip sorgulanmasının-soruşturulmasını istiyor.

Darbeci tasfiyeciler eroin işinden haberdar olan iki MK üyesinin (T ve E)nin aralarındaki polemigi alçakça çarpıtarak kullanıyorlar. OPK yerinde ilkin o kalan para alınmayacak düşüncesi, ertesi günlerde sorun yeniden gündeme gelince kalan para "vergilendirme olarak fazlasıyla alınacak" düşüncesine varıldı. Bunu YD'ye giden MK üyesi (A) YD'de işin içinde olan insanlar vasıtasıyla çözecekti. Bu kişi de bugün darbecilerin safındadır. Son gelişmeyi o bilir. O sürede o kişilerden biri Türkiye'ye gelince bilgisi olan bir yş. O kişiyi sorguluyor-soruşturuyor. Bunun üzerine bilgisi olan diğer MK üyesi soruşturmaya ve biçimine müdahale etmek amacıyla MK'ya bir yazı yazıyor. Soruşturma vb. talebinde bulunuyor. Diğer yş. ise MK'ya yazdığı yazıda duruma ilişkin açıklamada bulunuyor. Polemiğe giriyor. Yurtdışında bu eroin işi içinde olan ve olayı bu noktaya taşıyanların üzerine gidilmesi gerektiği, sözkonusu parayı niye almadıkları, o insanların nereli oldukları vb. hakkında bilgi ediniyor. Ayrıca YD daha önce partinin maddi gelirlerini kaybedenlerin üzerine gidilmesi gerektiğini belirtiyor. Bu her iki sorun üzerine gidilmesi gerektiğinin Partinin bir takım parasal sorununun kaybedilmesine mücade edilmemesi gerektiğini bu kişilerin rumuzlarını da veriyor. Sorunu daha önce (OPK öncesi) SB Toplantısında konuştukları için partinin 90, 91, 92 yıllarında nasıl parasal gelirlerini kaybettiklerine burda "somut ve detaylı girmek istemiyorum", "Şu an yeri değil" diyor. Ayrıca yazısının bir yerinde bazı eleştirileri olduğunu belirtmek amacıyla "başka bazı şeylere burda girmek istemiyorum." vb. konuyla alakası olmayan eleştirileri yönlerine burda girmek istemiyorum diye belirtmesini, darbeci tasfiyeciler bilinçli ve alçakça çarpıtarak başka havaya sokuyor. Yani aslında daha neler varmış da açıklamıyormuş gibi bir duruma sokarak şaibeler yaratmaya çalışıyorlar. Bu düpedüz bir alçaklıktır. Acizliktir. Başka bir şey bulamadığı için tahrifatlara girişmektir. Olgular ve kişilerin anlayışlarıyla uğraşma değil, bunlardan kopararak farklı şeyler ve farklı sorunlar üzerine söylenen cümleleri konu ve özünden kopararak kendi içindeki pislikleri ve kendi amaçları için kullanmaktır. Bu tutum kurnaz bir Hocacı tutumdur. Hocanın biri Kuranda şu şu durumda olanlar bu nedenle "oruç tutması haram'dır dermiş. Uyanık hoca söyleneni neden ve yerlerden kopararak sadece bu "oruç tutulması haram'dır yerine sarılırmış. Ha burda "oruç tutulamaz" diyor. "Haram'dır deyip baskın çıkmaya çalışmış. Darbecilerimiz de böyle basit, ucuz kurnazlıkla tahrifatlara giriyorlar. Hocacı çarpıtmaların kendilerini kurtaracağını sanıyorlar. Çarpıtmalarla parti ve tabanını aldatacağını hesaplıyorlar. Siyasal tahrifatçılığı meslek ediniyorlar.

Tasfiyeciler T ile E yoldaşlar arasındaki polemik yazılarını kullanıp, partiye "biz açmadık", "onlar açtı" diyerek yine karakterleri gibi yalan konuşuyorlar. Her iki yazı farklı yayınlarda yayınlandı. (Darbe ele başısının yazıyı yazdırırken bol soru işaretleri, ünlemler ve kelime-cümle bozukluğu yapmasını bir yana bırakalım.) Bütün okuyucuların da gördüğü gibi yazılar bütün partiye yazılmış değildir. Durumu zaten bilen MK'ya yazmıştır. Başlıklar MK-SB'ye hitab ediyor. Demek ki MK dışında partiye açma yoktur. Dağıtmak yoktur. MK'nın zaten bildiri bir konuyu, organ üyeleri özgül bir

gelişme üzerine organını haberdar ediyor, organında tartışıyor. Bunun neresi "Partiye açılar" ve "Partide tartışmaya açılar" oluyor? Bu düpedüz bir yalan değil mi?

Ayrıca işin mahiyetinin tam açık olmadığı bir tarzda değinen 34 nolu yş.ın yazısının altında "parti içine dağıtılması" talebi var. O haliyle de dağıtılıp dağıtılmaması SB ve MK'nın kararıyla olacağı açıktır. Her iki organdan biri yayınlama kararı verip vermeyeceği belli değildi. Ele alması halinde dağıtıp dağıtmamanın uygun olup olmayacağına karar verecek olan bu organlardı. MK üyelerinin herhangi biri kişisel yazısını organ izini olmaksızın dağıtmayacağı açıktır. Bu nedenle dağıtmadığını da darbecilerimiz bilir. Dolayısıyla organ olumlu veya olumsuz karar verecekti. Ancak 34 nolu yş. yazısını verdikten birkaç gün sonra yazısının prati içine dağıtmamasını istiyor. Yer aldığı AK'den belirtiyor. SB üyelerine de söylüyor. Bunlar açık değilmi? Açık! Buna rağmen tasfiyeci şefi açık yalan söylemeye devam ederek; "... nolu yş. yazısını partiye açılmasını istiyorum. Bana giderken söyledi" (Korsan Partizan s. 18. sf. 19-20) diyor. Ama başka bir yazısında ise "EN de bir yazı ile sorunun partiye açılmasını istemişti. Daha sonra sorunun MK'da kalmasını bana ileterek, ben EN'nin düşüncesini SB toplantısında iletmıştim..." (Aynı dergi s. 39) diyerek doğruyu söyler. Ayrıca zaten yazısını yayınlama önerisini çekmemiş olsaydı SB toplantısında ele alınan yazının yayınlaması kararı veya tersi karar olurdu. İkisinin olmaması sadece organın bilgisi dahilinde kalması gerektiği görüş ve düşüncesinin olduğunun bir başka kanıtıdır. Bütün bunlar açık açık ortadayken tasfiyeci darbe elebaşları niye hep durmadan kendi söyledikleri yalanları yalanlayan şeyler söylerler? Biz söyleyelim: Amaçlarını, yöntemlerini ve kişiliklerini gizlemek için!

Evet, insanları, grupları vb. iyi tanımak için onları konuşturacaksınız. Konuşturacaksınız ki iyi tanıyasın! Başkalarına tanıtasın! Onlar söyledikleri ve yaptıklarıyla kendi kendilerini rezil edeceklerdir. Etmişlerdir de. Ama saçma sapan şeylere başkalarını uğraştıracaklardır, onların zamanını alacaklardır o kadar. Bu da burjuva çevre ve anti MLM'lerin MLM'leri etkisizleştirilmelerinin bir yoludur. Ama MLM'ler sınıf düşmanlarına karşı ideolojik-siyasi teşhir faaliyeti, örgütsel ve askeri konularda pratik görevlerinin esaslığını unutmadan, bu küçük burjuva düşünce ve yaklaşımlarına karşı ideolojik mücadele yürütmek zorundadır. Elbetteki her deli saçmalıkları ile uğraşıp zaman kaybetmeyeceğiz. Deli saçmalıkları üreten ve psikiyatriklerle uğraşamayız, akıllı, mantıklı düşünen, dürüst insanlarla uğraşmak zorundayız devrimi bunlarla yapacağız. Ancak gerektiği oranda ideolojik mücadele yürütmekten kaçınmayacağımız açıktır. MLM ve MLM'ler her türlü burjuva, küçük burjuva düşüncelere karşı mücadele içinde gelişir.

Tasfiyeci darbeciler, "çete başlarının devletle işbirliği olmadığını kim söylüyorsa yalan söylüyordur" (Darbecilerin MK genelgesi. Korsan Partizan s. 18 sf. 66) diyorlar ve Humeyni vari ölüm fetvaları veriyorlar. Devrimci şeyleri değil devrimci olmayan şeyleri kendine örnek alıyorlar. Devrimcilikten nasibini almamış partimiz görüş ve geleneklerinden ise hiç nasibini almamış bu tür gayri ciddi iddiaları getirenlerin iddialarını ispatlamamaları

halinde otomatikman kendilerini bu ithamlara layık gördüklerini göstermiş olurlar. Bu iddialar sakın dikkatleri başkalarına çekmek için baskın çıkma taktiği olmasın!

Evet. "Partiye bolşevikler önderlik etmek zorundadır. Bunu yapabilmek için Bolşevikler yollarını bilmelidirler, kararsızlığa son verilmelidirle, sağa sola yalpalayanları ikna etmek için zaman israf etmeyi ve kendi saflarındaki muhaliflerle kavgayı bir yana bırakmalıdırlar..." (Tasfiyecilik Üzerine)

"Bolşeviklerin şimdiki ödevi parti yanlısı öğeleri eğitmek, onları bir örgüt içinde birleştirmek, gerçekten güçlü ve birleşik bir proletarya partisi geliştirmektir."

TKP(ML) ÖRGÜTÜ

25 Haziran 1994

“Sosyal-demokratların pratiği, çelişkileri ve görüş ayrılıklarını örtbas etmekten, gizlemekten ibarettir. Sosyal demokratların pratiği, konferanslarında ve parti toplantılarında, durumların iyi düzenlenmiş, düzmece ve göstermelik tablolarını sergilemekten, parti içi görüş ayrılıklarını titizlikle örtbas edip gizlemekten ibarettir. Ama böyle yapılıncsa, beyinlerin tıkanması ve partinin ideolojik yoksullaşmasından başka birey çıkamaz ortaya.”

STALİN